

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES
BESTSELLING AUTHOR

MAYA BANKS

"If you haven't read
this series yet,
you totally should."

—Jaci Burton,
New York Times
bestselling author

A KGI NOVEL

WHEN DAY BREAKS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

"Maya Banks okumayı sevdiğim türde kitaplar yazıyor!"

-Lora Leigh, Gizli Günahlar'ın 1 numaralı New York Times çoksatan yazarı

Maya Banks'in romanları için övgüler

"İnanılmaz derecede harika. Maya Banks'i ve kitaplarını çok seviyorum."

-Jaci Burton, New York Times çoksatan yazarı

"Maya Banks . . beni gerçekten de duygu yoğunluğuna sürükledi. 'Burası sıcak mı? 'Burası sıcak mı?'dan 'Aman Tanrım'a kadar. Şimdi bir sonraki yolculuk için hazırım!"

-USA Today

"Okurları bir sonraki kitap için sabırsızlandıracak bir-iki yumrukluk bir eğlence."

-Publishers Weekly

"Yaramaz, kirli ve masada beni yap HAWT'ı sevenler için!"

-Examiner.com

"Bared to You ya da Fifty Shades serileri ile Shayla Black'in Wicked Lovers serisinin bir karışımı."

-Book Savvy Babe

"En soğukkanlı okuyucuyu bile terletecek kadar sıcak!"

-Fresh Fiction

"Bununla koltuğunuzun ucunda olacaksınız."

-Night Owl Yorumları

"Kesinlikle okunması tavsiye edilir."

-Fallen Angel Yorumları

"Sylvia Day'in Bared to You kitabının hayranları için."

-Kapakların Altında

"İlk sayfadan itibaren beni yakaladı ve son kelimeyi okuyana kadar bırakmayı reddetti."

-Joyfully Reviewed

"Elimden bırakamadığım mükemmel bir kitap. Tüm duygusal yelpazeyi kapsıyor."

-Romantizme Giden Yol

Maya Banks tarafından yazılan başlıklar

ONUN ZEVKI İÇİN
BENİMLE OL

Tatlı Serisi

TATLI TESLİMİYET
TATLI İKNA TATLI
BAŞTAN ÇIKARMA
TATLI AYARTMA
TATLI SAHIPLENME
TATLI BAĞIMLILIK

Kelly/KGI Serisi EN
KARANLIK SAAT
KAÇACAK YER YOK
SAKLANIN
KARANLIKTAKİ FISILTILAR
ŞAFAKTA YANKILAR
GRİNİN TONLARI
STEELE'DE DÖVÜLMÜŞ
FIRTINADAN SONRA
GÜN AĞARDIĞINDA

Colters' Legacy
COLTERS' PROMISE
COLTERS' GIFT

Nefes Nefese Üçlemesi
ACEL
E
ATEŞ
YANIĞI

Teslimiyet Üçlemesi
BIRAKMA TESLİM
OLMA

Antolojiler

DÖRT OYUN

(Shayla Black ile)

ÜNİFORMASIZ ADAMLAR

(Karin Tabke ve Sylvia Day ile birlikte)

ŞEREFLİ

(Lauren Dane ile)

Özel Ürünler

YASTIK

KONUŞMASI

SÜRGÜN

\&HEN GÜN BPEAKS

MAYA BA N KS

BERKLİ B3EK5, hE*.'/'rORK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group
(USA) LLC tarafından
yayınlanmıştır
375 Hudson Street, New York, New York 10014

ABD - Kanada - İngiltere - İrlanda - Avustralya - Yeni Zelanda - Hindistan - Güney Afrika

• Çin

penguin.com

Bir Penguin Random House Şirketi

GÜN DOĞARKEN

Bir Berkley Kitabı / yazarla yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır

Telif hakkı© 2014 Maya Banks tarafından.

Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Teşekkür ederiz Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için. Yazarları destekliyorsunuz ve Penguen'in bu kitabı yayınlamaya devam etmesine izin veriyorsunuz.

her okuyucu için kitap yayınlamak.

BERKLEY® Penguin Group (USA) LLC'nin tescilli ticari markasıdır. "B" tasarımı Penguin Group (USA) LLC'nin ticari markasıdır.

Bilgi için, adres: The Berkley Publishing Group, Penguin Group (USA) LLC'nin bir bölümü,
375 Hudson Street, New York, New York 10014. e-Kitap

ISBN: 978-1-101-60261-4

YAYINCILIK GEÇMİŞİ

Berkley kitlesele pazar baskısı / Temmuz 2014

Kapak resmi Craig White'a aittir.

Kapak tasarımı Rita Frangie tarafından yapılmıştır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve herhangi bir Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İçindekiler

MAYA İÇİN MAYA BANKSYAZDIĞI	
BAŞLIKLARBANKS ROMANLARI ÖVGÜ 'IN	
BAŞLIK SAYFASI	
TELİF HAKKI İTHAF	
BÖLÜM 1	
BÖLÜM 2	
BÖLÜM 3	
BÖLÜM 4	
BÖLÜM 5	
BÖLÜM 6	
BÖLÜM 7	
BÖLÜM 8	
BÖLÜM 9	
BÖLÜM 10	
BÖLÜM 11	
BÖLÜM 12	
BÖLÜM 13	
BÖLÜM 14	
BÖLÜM 15	
BÖLÜM 16	
BÖLÜM 17	
BÖLÜM 18	

[BÖLÜM 19](#)
[BÖLÜM 20](#)
[BÖLÜM 21](#)
[BÖLÜM 22](#)
[BÖLÜM 23](#)
[BÖLÜM 24](#)
[BÖLÜM 25](#)
[BÖLÜM 26](#)
[BÖLÜM 27](#)
[BÖLÜM 28](#)
[BÖLÜM 29](#)
[BÖLÜM 30](#)
[BÖLÜM 31](#)
[BÖLÜM 32](#)
[BÖLÜM 33](#)
[BÖLÜM 34](#)
[BÖLÜM 35](#)
[BÖLÜM 36](#)
[BÖLÜM 37 SONSÖZ](#)

Pat Pattarozzi'nin sevgi dolu anısına.

O gerçek bir "Anne Kelly" idi ve birçok kişi tarafından
özlenecek. Umarım cennetten ailenize sevgiyle bakarken
melek kanatlarınızın keyfini çıkarırsınız.

BÖLÜM 1

BÜYÜK Eddie Sinclair, büyük ve boş evindeki eskimiş ahşap masasının arkasında oturuyordu - bir zamanlar Sevgi ve kahkaha. Nasırlı, nasırlı elleri titriyordu.

Ter alnından boncuk boncuk döküldü ve ince damlalar halinde şakaklarından aşağı akarak yivli, eskimiş, hava koşullarına maruz kalmış dövülmüş derisi. Elleri kadar kötü titriyordu ki, tuttuğu kâğıtlar masanın düştü, bazıları yere saçıldı.

Yukarı baktı, bakışları bilinçsizce karısının çalışma alanına kurdurmak için ısrar ettiği şöminenin üzerindeki şömineyi arıyordu. Karısı onun hiç. Koca Eddie Sinclair'in nazik karısının onun üşüyeceğinden endişe ettiği fikri koğuştan gülererek çıktı. Belalı arkadaşları bunun sonunu duymasına asla izin vermezdi.

Eddie büyük bir adamdı. Bir katildi. En iyiler tarafından eğitilmişti. Ve karşılığında o da en iyileri eğitmişti. Ama şu anda kendini yeni doğmuş bir bebek kadar çaresiz hissediyordu. İlk çocuğunun doğduğu güne kadar kendisine tamamen yabancı olan bir duygu olan korku, onu taşaklarından kavradı ve içini dondurdu. O Rahatsızlığını hafifletmek için göğsünü ve gözlerini kapatarak tehdidin çağrıştırdığı görüntülerden kurtulmaya çalıştı.

Hayatını yenilmez olduğunu bilerek yaşamıştı. O egoist değildi. Onun hizmet ettiği adamlarla hizmet eden adamlar

iyi olduklarını düşünmediler. İyi olduklarını biliyorlardı.

Ve bu yeteneklerin hiçbiri değerli karısını kurtaramamıştı.

Gözyaşlarının ihanet eden sızısına karşı gözlerini daha sıkı kapattı. Yıllar sonra bile, hayatının aşkını düşünmek onu dize getirecek güce sahipti. Öldüğünden bu yana geçen yıllar boyunca biriken pişmanlık, onu terk etmişti.

sevmesi, koruması ve büyütmesi üç küçük çocuğu vardı. Ve Tanrı adına, tam da bunu yapmıştı. Onların her şeyden önce korunduğundan emin olmuştu.

Ve şimdi biricik kızı, kıymetli Eden bir hedefti. Hepsi kendisi ve yaşadığı hayat, yaptığı seçimler yüzünden. Geçmişte yaptığı hatalar. Hepsi ona musallat olmak için geri dönüyor. Hâlâ da peşini bırakmıyordu.

Lanet olası gece.

Sadece görünüş değil, her yönüyle annesine benziyordu. Nazik. Sevecen. Altın gibi bir kalp. Tatlı ve masum. Her zaman insanların içindeki iyiliği aramaya istekli.

Asla kötüyü görmemek.

Tehdit o kadar çok kelimeyle ifade edilmemişti. Ama o biliyordu. Bakışları kızının kabartılmış parlak fotoğraflarına takıldı.

Eden için ender rastlanan bir saklanmama anında çekildi. Çünkü ona gardını asla düşürmemesini öğretmişti. Bir meleğin yüzüne sahip olabilir ve yaşamak için kameralara poz verebilirdi ama bir askerin aklına sahipti. Eddie bunu sağlamıştı.

Benden aldığın şeyi senden alacağım. Tek gördüğün, tek hissettiğin, tek bildiğin acı olana kadar durmayacağım. Sevdiğin her şeyi alacağım ve sonra öleceksin. Çok güzel, değil mi?

Çok basit ama bir o kadar da hayat değiştiren not, çirkin ve siyah bir şekilde ona .

Eden'in fotoğrafları gözünün önünde parlıyordu. Kameranın gözünden uzak olduğunu düşündüğü zamanlarda çekilmişti. Ne göz alıcı bir kıyafeti ne de makyajı vardı. Eğer öyle olmasaydı

Dehşete kapılmıştı, gerçek Eden'da yumuşardı. Eşofmanları içinde daha rahat, saçları at kuyruğu, yüzü kozmetiksiz. kadar güzeldi ki ona bakmak acı veriyordu çünkü ona annesini hatırlatıyordu.

Telefona uzandı, daha iyisi gelmeden önce onun numarasını çevirdi. Telefon çaldığında neredeyse kapatacaktı ama Eden sadece geri arayacaktı. Ona ne söyleyebilirdi ki?

Onun etrafında güvenliği vardı. Paranın satın alabileceği en iyi şeydi ama yine de dışarıda daha iyisinin olduğunu biliyordu. o değildi. Başkalarıyla konuşması gerekiyordu. İnsanlarla.

güvenliğini sağlayacak ve hayatını onlarınkinin önüne koyacak bir adam. Bu tür bir körü körüne sadakati bulmak zordu. Pek çok erkek, ne olursa olsun, onun için hayatını feda etmeye hazır değildi.

Başka biri.

Sivillerin bu tür bir özveriyi anlaması mümkün değildi. Onlar kendi küçük baloncuklarında yaşarlardı. Amerika'nın geri kalanının kasıtlı, cahil bir mutluluk içinde var olabilmesi için hayatlarını feda eden binlerce genç Amerikalı erkek ve kadını düşünüyorum.

Özel güvenliğe ihtiyacı yoktu. İhtiyacı olan şey orduydı.

Tam bağlantıyı kesmeye başladığı sırada Eden'in sesi geldi.

"Selam, baba!"

Neşeli sesi, o ne zaman yanında olsa kalbinin derinliklerinde bir yerde kasılmaya devam ediyordu.

"Merhaba bebeğim," dedi huysuzca. "?" "İyiyim.

Ne var ne yok?"

"Yok bir şey," dedi aceleyle. "Ben sadece Sadece sesini duymak istedim."

"Her şey mı? İyi misin baba?"

Kadının sesindeki endişe onu karanlık düşüncelerinden uyandırdı.

İsteddiği en son şey onun endişelenmesi ve dikkatinin dağılmasıydı. Eğer başka bir şeye -kendisine- odaklanırsa, o zaman dikkatini vermesi gerektiği gibi veremezdi.

Bir hata yapabilirdi. Hata yapar. Birinin ona ulaşmasına izin verir.

"Ben iyiyim bebeğim," dedi sesini daha da güçlendirerek. "Sadece kızımın nasıl olduğunu görmek istedim."

"Ben iyiyim. Öğleden sonraki çekimi yeni bitirdim. Eğer başka bir froufrou yip-yap köpek görmezsem çok erken olacak," diye homurdandı.

Durumun ciddiyetine rağmen Eddie gülümsedi. Hayır. Hayır.

Kız arkadaşı rahatsız edici tüy yumaklarından hoşlanmazdı. Daha büyük, daha güçlü köpeklerle çevrili olmayı tercih ederdi. "Bebeği" iki yüz kilonun üzerinde bir İngiliz mastifiydi.

"King üzerimdeki diğer köpeklerin kokusunu alınca çok kızacak," dedi tiksintiyle. "Bir hafta boyunca ona ödül mamasıyla rüşvet vermek zorunda kalacağım."

"Yeterince dinleniyor musun?" diye sordu. "Menajerinin seni zor durumda bırakmasına izin verme Eden."

Güldü. "Eğer bir şey varsa, onu çalıştırıyorum. Bunu biliyorsun baba. Hep yavaşlamamı istiyor. Ve iyi, Belki bir gün yaparım. Ama şu anda hâlâ talep görüyorken işi sıkı tutmalıyım. Bir ya da iki yıl sonra kimse beni istemeyecek. Her zaman daha genç, daha güzel rütbeler yükseliyor. Ve biliyorsunuz ki model yıllarımda yaşıyorum."

Gözlerini devirdi ve homurdandı. Ona hiç mantıklı gelmiyordu. Eden sadece yirmi dört yaşındaydı ama yine de orta yaşlı bir dırdırcı gibi konuşuyordu. Sürekli olarak Bir model için yaşlı olduğunu söyledi.

"Oh hey, bırak gideyim baba. Ryker arıyor. Bütün gün telefonda kovalamaca oynadık ve ona doğum gününü kutlamam gerekiyor."

Eddie'nin göğsü ortanca çocuğundan söz edilince gerildi. Eden'ın ağabeyi. İkisi hırsızlar kadar yakındı. Her zaman öyleydiler. Eddie oğlunun doğum gününü unutmamıştı. Ama onu aramayı ertelemişti çünkü biliyordu ki

söyleyeceği şey dünyadaki en iyi doğum günü mesajı olmazdı.

"Sonra konuşuruz o zaman. Seni seviyorum," dedi
Eddie huysuzca. "Ben de seni seviyorum baba," diye
seslendi Eddie satırın hemen öncesinde

sessizliğe gömüldü.

Hâlâ telefonunu tutuyordu, sadece kısa bir süre tereddüt
etti.

sonsuz gibi görünen bir numarayı ve kodu girmeden önce.
Guy'ı bir daha bu işe bulaştırmayacağına yemin etmişti. Hele
Eddie için yaptıklarından sonra.

Karısı öldükten sonra intikam almak. Hayır, sadece ölmemişti.
Öldürülmüştü.

Eddie, Eden'in hayatı konusunda güvendiği tek kişiyle bir
kez daha bağlantı kurmayı başaramayınca hayal kırıklığıyla
gözlerini kapadı. Kimsenin onu incitmesine asla izin
vermeyecek bir adam.

Eddie bir mesaj daha bırakmak için boğazını temizleyerek,
"Hancock," dedi hırıltılı bir sesle. "Benim. Büyük Eddie
Sinclair. Yardıma ihtiyacım var. Eden. Korkarım ki ..." O
Zayıflıklarının güvenli bir hat üzerinden bile ortaya çıkmasına
izin vermeyerek sözünü . "Yardıma ihtiyacım var. Beni en
kısa zamanda ara
Bunu sen al."

Telefon görüşmesini sonlandırdı ve bir sonraki adımda
ne yapacağını düşünerek sandalyesinde arkasına
yaslandı. Yorgunluk ve korku onu ele geçirdi. Oğulları
anlamazdı. Nasıl olur da

Onlar mı? Eddie onlara annelerinin ölümünün bir kaza
olmadığını ve katilinin

Acımasızca avlanmış ve ortadan kaldırılmıştı. Orada
bulunmamış olmasına rağmen, karısının katilinin ölümünün
yavaş ve acı verici olduğunu sormadan biliyordu. Bu görev
Hancock için de son derece kişiseldi, çünkü Eddie'nin karısı
her yönden Hancock'un taşıyıcı annesiydi.

Şimdi Eddie onları aramak zorundaydı. Çünkü Eden'in
etrafını saracaklarsa onlardan yardım zorundaydı.

Raid'in numarasını tuşladı ve bekledi, oğlu dışarıda bir
telefon görüşmesi cevap vereceğini biliyordu. İki saniye
sonra oğlu cevap verdiğinde düşüncesi doğrulanmıştı.

"Hey, baba. Bugün solucanı araman gerekmiyor mu? Bugün onun doğum günü, benim değil."

Eddie kısa ve acımasız bir sesle, "Ben onu içeri alırken bekleyin," dedi.

Raid sessizliğe gömüldü. Bu onun eğitiminin bir ve Hemen sorunun ne olduğunu öğrenmek istemediği için disiplinliydi. Bir dakika sonra Ryker kısa bir merhaba ile cevap verdi.

"Oğlum, Raid de telefonda," dedi Eddie selamlayarak.

Ryker neşeyle, "Ah harika, bir çift," dedi. "Az önce Eden ile telefonda konuştum. Şimdi günüm tamamlandı."

"Sorun ne baba?" Raid, Ryker'ın ruh halini yarıda keserek sordu.

"İkinizin de gelmesini istiyorum," dedi Eddie. "Bunu telefonda tartışamam. Buraya geldiğinizde her şeyi açıklayacağım. Acele etmeniz gerek."

BÖLÜM 2

"GÜLÜMSE! Hadi Eden, bana boğucu ver. İşte bu . Bir tane daha. Mükemmel!"

Eden boynunu dikleştirdi, saçlarını bir omzunun üzerinden geçirdi ve en yanık bakışlarını doğrudan kamera lensi. Boynu ağrıyordu ve bir mola vermek istiyordu ama hâlâ uğraşması gereken köpekler vardı.

"Tamam, bu yeter. Justin, lanet olası itler nerede?" diye bağırdı fotoğrafçı.

İşaret üzerine, başka bir asistan arka planı değiştirirken iki chihuahua sete taşındı. Justin köpeklerden birini kucağına iterken, minik köpek Eden'a hırladı ve öfkeyle havlamaya başladı.

"Evet, evet, hislerimiz tamamen karşılıklı," diye karşılık Eden. "Aptal kıl yumağı."

"Ah, Eden, fazla saçları yok," dedi Justin tiz sesiyle.

Gözlerini devirdi. Adam çok gerçekçiydi. "Bir ifadeydi," dedi faydasızca.

"Her neyse, ama onlara karşı nazık ol. Bu fotoğrafları çekmemiz gerekiyor ve ne sen kaşlarını çatabilirsin ne de onlar sana hırlayabilir. Gülüyor olman gerekiyor. Cilveli. Hatta sevimli."

Eden boğazında gümbürdeyen hırıltıyı geri çağırmak zorunda kaldı. King, çoban köpeği, bu günahı affetmedi. Üzerinde diğer köpeklerin kokusunu alır ,

sonsuzu kadar somurtacaktı. Ta ki kadın barış teklifi olarak ikramları getirene kadar.

En parlak gülümsemesini takınarak köpeği kucakladı ya da köpek kıpır kıpır bir mutsuzluk yığınınırken kucaklayabildiği kadar kucakladı ve dikkatini kameraya çevirdi.

Fotoğrafçı hızlı çekim yaparak her açıyı yakaladı. Eden'e sanki köpekmiş gibi havlayarak komutlar verdi ve Eden dizlerinin üzerine çöktü ve iki köpek bir araya geldi Etrafında onlarla oynuyormuş gibi yapıyordu, gülümsemesi parlaktı, yanakları çaba sarf etmekten ağrıyordu.

Yarından sonraki gün çok büyük bir çekimi vardı. Eğer bu işi bugün halledemezlerse, Aria kozmetik reklam çekimlerinden önce çok ihtiyaç duyduğu dinlenme süresini elde etmek için bir gün izinli olacaktı.

Bu kazançlı sözleşmeyi imzalamak büyük bir başarıydı. Birkaç yıl daha çalışmayı planlasa da, bu Eden'in isterse emekli olmasına yetecek kadar para kazanmasını sağlayacaktı. En iyi ihtimalle sadece birkaç yıl daha talep görecekti. Her zaman daha genç, daha güzel, daha istekli biri yükseliyordu. Eden büyük bir şey olsa da Bugün, yarın dünün yıldızı olmayacağını söyleyecek hiçbir şey yoktu.

Ama en azından biraz yavaşlamayı planlıyordu. Aria hesabı bittikten sonra bir tatil planlamıştı bile. Şimdiden babası ve kardeşleriyle evde olmayı hayal ediyordu. Belki onları güzel bir yere götürecekti. Dağlara. Hepsi orayı sevdi. Ama

gerçekten önemli . Sadece onun etrafında olmak istiyordu. yeniden aile. Onları en son bir günden fazla görmesinin üzerinden aylar geçmişti. Programını sıkılaştırmasına ve çok ihtiyaç duyduğu dinlenmeden alıkoymasına rağmen, ara sıra eve dönüş uçuşları ayarlamıştı konserler arasında sadece bir günü vardı.

"Benimle misin Eden?" diye tersledi fotoğrafçı. "İnan bana tatlım, hepimizin olmayı tercih ettiği şeyler var.

ama sizi tutmayayım. Tüm öğleden sonrayı mutlaka değerlendirin."

Eden elindeki işe geri dönmeden önce ona ters bir bakış fırlattı. Kemik yorgunluğu vardı ve yirmi dört saat uyuyabilmek için bu işi bitirmeye hazırdı

Aria çekimi için Paris'e uçmadan önce. En iyi şekilde görünmek zorundaydı. Taze. Dinlenmiş. Hayat dolu.

Bir yarım saat boyunca, kendisinden nefret ediyor gibi görünen köpekleri görmezden gelerek ve kamera için işbirliği yapmalarını sağlayarak sonsuz gülümsemelerle acı çekti. Bir noktada Eden elini köpeklerden birinin karnının altından geçirdi ve onu şakacı bir şekilde kucaklamak niyetindeydi.

burun . Ancak köpek bunu kabul etmedi ve keskin dişlerini Eden'ın eline geçirdi.

"Ah! Kahretsin!"

Köpeği bıraktı ve elini diğer avucunun içinde tutarak, kendinden son derece memnun görünen suçlu köpeğe baktı.

"Tamam, bu kadar yeter," dedi fotoğrafçı. sinirli bir ses tonuyla. "Eline bakacak birini bulun, olsun. Tetanos aşılarını yaptırdın mı Eden?"

Dişlerini sıktı, hâlâ kendisine güldüğünden emin olduğu kendini beğenmiş köpeğe ters ters bakıyordu.

"Ben iyiyim. Derimi yüzmedi." Tanrı'ya şükür. Yaklaşan reklamlarda vücudunun geri kalanı gibi elleri de ağırlıklı olarak sergilenecekti. Herhangi bir leke ya da kesiğe ihtiyacı yoktu.

Yine de asistanlardan biri elinde bir ilk yardım çantasıyla koşarak geldi ve Eden'i memnun olana kadar onunla ilgilendi. Lekenin sadece kırmızı olduğunu ve muhtemelen birkaç saat içinde solacağını söyledi.

Cildinin yaklaşan çekim için mükemmel olması için nasıl tedavi edileceği, nemlendirileceği ve bakımının nasıl yapılacağına dair bir ton talimat sıralarken onu dinledi. Hepsini dinledi ve

David ve Micah'ın kanatlarda beklediği yere baktı.

Bunun bir SOS olduğunu anladılar ve ileri atılarak onu kuşattılar ve çıkışa doğru sürdüler.

"Tanrı'ya şükür bitti," diye mırıldandı Eden.

"Ah, bilmiyorum," Micah. "Küçük tüysüz sıçanlarla çok sevimli görünüyordun."

Ona intikamı garantileyen pis bir bakış fırlattı.

Babasının onu denetlemesi için ısrar ettiği iki adam kişisel güvenliği ve gittiği her yere onunla birlikte seyahat etmesi, stüdyodan ayrıldıklarında onu aralarına yerleştirdi. Onlar

Bekleyen arabaya varmak üzereydiler, şoför David tarafından dışarı çıktıkları konusunda uyarılmıştı, o sırada dünya etraflarında patlıyor gibiydi.

O giderken Eden'in kulaklarında çığlıklar çınılıyordu. sertçe yere düştü, iki yüz kiloluk bir adam onun üstündeydi. Boğuk bağırışlar, daha fazla çığlık ve kaldırımında koşuşturan insanlar. Daha fazla cam kırılıyor, binanın camları kırılıyor.

Bir araba kükredi, Eden ile ateş eden her neyse onun arasında bir bariyer oluşturdu. Mermilerin beton ve cama çarpma sesine benzediğini belli belirsiz fark etti ve mermilerin nasıl ses çıkardığını kesinlikle biliyordu.

Sonra kendini çekiştirilerek arabanın arka koltuğuna atılmış buldu ve ardından Micah'nın boğuk "Hadi, hadi, hadi!" çığlığını duydu.

Araba gıcırdadı, lastikler asfaltta lastik yakarak olay yerinden uzaklaştı

"Ne haltlar ?" Eden'in nefesi kesildi.

Vücudunun yara bere içinde olduğunu hissetti ve Aria çekimi için sıyrık ve kan içinde olup olmayacağını merak etti. Herhangi bir gecikmeden memnun olmazlardı. Onlar bir son derece sıkı bir prodüksiyon programı vardı ve iki haftalık çekimi sadece birkaç güne sıkıştırıyorlardı.

"Tetikçi," dedi David acımasızca.

"Ama neden?" Eden şaşkınlıkla sordu. "Bu çılgınlık! Yani rastgele bir keskin nişancı insanlara ateş etmeye mi başladı?

kaldırımında?"

Micah, "Eğer rastgele olsaydı," diye ısırdı.

Gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Bu kişisel bir şey değildi."

Ama bu, niyetlendiği gibi bir ifadeden çok bir soruya benziyordu.

"Otele gittiğimizde birkaç yeri arayacağım," dedi David.

"Polisler ne olursa olsun seninle konuşmak isteyeceklerdir. Olay yerini terk etmeniz konusunda gürültü yapacaklar, ancak güvende kaldığınız için sizi suçlayamazlar. Ama seninle konuşmak isteyeceklerdir.

Hepimiz bir suçun görgü tanıkları olduğumuz için sizi sorgulayacağım."

"Ama ben hiçbir şeye tanık olmadım," dedi Eden. "Tanrım, babamı aramalıyım. Eğer bu haberlere çıkarsa çıldırır!"

"Ne gördüğün önemli değil. Polis yine de seni sorgulamak isteyecektir," dedi Micah, ses tonu yatıştırıcıydı.

Otele doğru ilerlediler ve Micah Eden'i sürükleyerek dışarı çıkardı, onu David'le arasına sıkıca yerleştirdi. Günün sıcaklığına rağmen ağır 'ın etrafına sararak onu gözlerden korudu.

büyük olasılıkla gizlenen paparazziler için büyük bir ipucu olacaktır.

Micah resepsiyonda görevliyle kısık sesle konuştuktan sonra kendisine birkaç anahtar kartı verildi. Micah onu asansöre bindirirken Eden şaşkınlıkla ona baktı ve bir katın düğmesine bastı.

şu anda kalıyordu.

Micah, "Neler olup bittiğini bilmiyoruz ama her şey netleşene kadar sizi otel odanıza geri götürmüyorum," dedi. "Şimdilik, her şey çözülene kadar farklı bir katta farklı kalacaksınız."

Kendisini büyük süite götürmelerine izin verdi, Son birkaç gecedir oturduğu koltuğun aynısı olan koltuğa oturdu ve elleri kontrol edemeyeceği kadar titreyerek koltuklardan birine çöktü.

Sonra babasını araması gerektiğini hatırlayarak telefonu eline aldı. Odanın diğer ucunda David çoktan telefona sarılmış, durumu polise ve Eden'a anlatıyordu

güvenli bir şekilde otelin içindeydi. Bilerek David'in telefon görüşmesini bitirmesini bekledi, babasına daha fazla bilgi verebilmek istiyordu.

mümkün olduğunca çok güvence.

Sonunda telefonu kapattığında, yüzünde gergin bir ifadeyle döndü. "Şimdi buraya iki dedektif gönderiyorlar. Bu süre zarfında hiçbir yere gitmemenizi kesin bir dille söylediler. Ve Eden, muhtemelen bu olayı çözene kadar seni daha fazla gözaltında tutacaklar. Basın bu olayın üzerine gidecek."

Bir ugh sesi çıkardı ve sonra gözlerini telefona dikti. İç çekerek babasının numarasını tuşladı, Kendisine ateş edildiğini söylediğinde kalp krizi geçireceğini bile bile, ister rastgele ister amaçlanan hedef. Her iki seçenek de Eddie Sinclair için kabul edilemez.

BÖLÜM 3

EDDIE iki oğluna baktı, huzursuzluk onu hayalarından yakalamıştı. Terliyordu. Elleri bile nemliydi. Onun Baskı altındaki efsanevi soğukkanlılığı onu terk etmişti.

Ryker ve Raid beklentiyle ona bakıyorlardı, yüzleri asık ve endişeliydi. Raid işten gelmişti, omuz kemeri hâlâ takılıydı ve silahı kılıfındaydı. Ryker'ın saçları duştan dolayı hâlâ nemliydi ve belli ki Eddie'nin çağrısına cevap vermek için acele ederken karşısına çıkan ilk şeyin üzerine .

"Neler oluyor baba?" Raid kısık bir sesle sordu.

Eddie avucunu yüzüne sildi. "Bu uzun bir hikaye. Neyle karşı karşıya olduğumuzu anlamanız için size baştan sona anlatmam gereken bir hikâye."

Ryker kaşlarını çattı ve kardeşine baktı. Babalarını böyle telaşlı görmeye alışık olmadıklarına şüphe yoktu. Eddie hiçbir zaman kendinden emin ve özgüvenli biri olmamıştı.

Eddie kanepeyi işaret ederek, "Otur," diye emretti.

İki oğlu onun dediğini yaptı ve sonra baktılar. Beklentiyle ona baktı ama oturmadı. Çok gergindi, çocuklarına söylemek zorunda olduğu şey onu çok üzüyordu. Nasıl Gerçeği öğrendiklerinde çocuklarının gözlerinin içine bir daha bakabilecek miydi?

"Beni endişelendiriyorsun baba," dedi Ryker sert bir ses tonuyla.

Eddie gözlerini kapadı ve sonra bir elini düzensiz bir şekilde saçlarında gezdirdi.

"Annenizin ölümü bir kaza değildi," dedi. Her iki oğlunun yüzünde de şok ifadesi belirdi.

"Anlamıyorum," dedi Raid, ses tonu Ryker'ınki kadar acımasızdı. "Ne diyorsun sen baba? Bunu yeni mi öğrendin? Nasıl oldu da Bunu nasıl olsa bulacaksın? Ve eğer ölümü bir kaza değilse. ."

"Onu kim öldürdü?" Ryker boğuk bir sesle sordu.

Eddie'nin midesindeki düğüm büyüdü ve acıyla sıkıştı.

"Bu uzun bir hikâye, sen doğmadan önce başlayan bir hikâye." "Dinliyoruz," dedi Raid sıkıca, yüz hatları çizilmiş bir halde.

acı ve kafa karışıklığı maskesine dönüştü. Ve endişe.

Eddie sonunda Raid ve Ryker'ın oturduğu kanepenin karşısındaki koltuklardan birine yığıldı ve kasvetli bir şekilde oğullarına baktı.

"İkiniz de orduda görev yaptığımı biliyorsunuz."

Başlarını salladılar, Ryker'ın gözlerinde sabırsızlık kaynıyordu. Babasının sadede gelmesini istiyordu.

"Resmi olarak var olmayan bir özel operasyon grubunda görev yaptım. Görevlerimiz sıradan şeyler değildi. ABD'nin bir casusu olduğu keşfedilen görevler üstlendik.

el atsaydık, sonuç çok kötü olurdu. Belirli bir görevi tamamlamamız üç yılımızı aldı. Üç uzun yıl boyunca doğru zamanı bekledik ve izledik.

Fırsat. Raul Sanchez bizim görevimizdi. Onu almak ve operasyonunu dağıttı. Operasyonumuzdan üç yıl iki ay sonra bir yakaladık. Bir aile toplantısı için belirli bir yerde olacağına dair istihbarat aldık. Kızının doğum günü. Bir yılan balığı kadar kaygan bir adamdı bu. Birden fazla ülkenin ordusu onun peşindeydi. Ona ilk biz ulaştık.

"Onun bulunacağı yerleşkeyi gözetlemeye başladık. Her şey sorunsuz ilerledi. Ama sonra akla hayale gelmeyecek bir şey oldu. Karısı ve kızının çoktan bir arabaya binip gittiğini düşündük. Onlar gelene kadar bekledik. yerleşkeden çıktık ve sonra içeri girdik."

Sözünü kesti, pişmanlık ve suçluluk duygusu kabarıyor ve sanki daha dün olmuş gibi damarlarında dolaşıyordu. Yıllarca hatasıyla yaşamıştı. Karısının, tüm ailesinin bedelini ödediği bir hata. Ve şimdi görünen o ki, eğer kendisi ve oğulları bu hatayı önlemek.

"Bir çatışma çıktı. Girişimiz temiz değildi. Bir gardiyan Şanslıydı ve devriyesinde saptı, adamlarımdan birini gördü kıyamet koptu. Sanchez'i yakalamakla görevlendirilmiş bir grup adamın başındaydım. Onun bulunduğu çalışma odasına daldık.

saklandık. Yanında iki adam vardı ve bize ateş ettiler. Ateşe karşılık vermekten başka seçeneğimiz yoktu ve ..."

Ellerini yüzünde ovuşturdu, gözyaşları göz kapaklarını yakıyordu.

"Ne oldu?" Raid sessizce sordu.

"Sanchez'in karısı ve kızı çapraz ateşe yakalandı. Tanrım, o sadece küçük bir kızdı. Doğum günü hediyesi olarak verilen oyuncak bebeği tutuyordu. Her yer kan içindeydi. Tanrım, onları hala rüyalarımnda, kabuslarımnda görebiliyorum."

"Tanrım. Özür dilerim baba. Bunca yıl taşımak için büyük bir yük bu," dedi Ryker.

"Sanchez ve oğlu o kargaşada kaçtı ve benim dehşetim de karısı ve kızının çapraz ateş altında kalmasıydı. Önceliğim onlara yardım ulaştırmaktı ve Sanchez ile oğlu kaçtı.

"Elimizden geldiğince temizlik yaptık. Operasyonunu çökertmek için gereken bilgileri topladı ve işindeki birçok kilit oyuncuyu bir araya getirdi. Birçok işte parmağı vardı. farklı kaplar. Uyuşturucu. Silah kaçakçılığı. Tanrım, kârlı bir insan kaçakçılığı operasyonu bile yürütüyordu. Genç kızları en yüksek teklifi verene cinsel kölelik için satıyordu."

Raid iğrenir gibi bir ses çıkardı.

"Düşündüm ki ..." Eddie derin bir nefes aldı. "Yıllar geçti ve bunu geride bıraktığımı düşündüm. Ondan sonra emekli oldum.

fiyasko. Bunu daha yapamazdım. Siz doğmuştunuz ve annenizle ben mutluyduk. Ve sonra ..."

Gözyaşları görüşünde toplanırken duyguları boğazını düğümledi.

"Sanchez bekledi, zamanını bekledi, intikamını planladı. Annenizin ölümünden o sorumluydu ve göz aldığını bana bildirmek için hiç vakit kaybetmedi. Karısına karşılık bir eş."

"Ne oluyor lan?" Ryker talep etti. "Ve bize hiç söylemedin mi? Öylece gitmesine izin mi verdin? Öldürmek bizim Anne?"

"Hayır," dedi Eddie sessizce. "Hayır, aramadım. Guy'ı aradım." "Hancock mu?" Raid şaşkın bir ses tonuyla sordu.

Eddie içini çekti. "Guy hakkında bilmediğin çok şey var. Orduya katıldı, benim adımlarımı takip ederek birden fazla yolu vardı. Gömülen bir gruba aitti. Askeri kayıtlara göre hepsi çatışmada ölmüş. Artık var değillerdi. Dış dünyayla herhangi bir bağları olmaması gerekiyordu. Görevleriyle yaşadılar, nefes aldılar ve yediler. Ama beni haberdar etti. O değildi Bu yüzden sana ya da Eden'a hiç söylemedim. Tek bildiğiniz onun hizmet ettiği ve kaybettirdiği idi. Ve bu yüzden onu hiç görmüyoruz. Ondan ara sıra haber alıyorum. Bana fazla bir şey söylemiyor, sadece zaman zaman iyi olduğunu söylüyor. Yıllar boyunca pek çok düşman edindi ve şimdi de Hükümet bağlarını kopardı ve muhtemelen ortaya çıkması halinde onu ortadan kaldırma emri aldı."

"Yani annem öldükten sonra onunla iletişime geçtiniz. Neden?" Ryker talep etti.

"Çünkü intikam almak istiyordum," dedi Eddie kısık bir sesle. "O piçin peşinden gitmek ve benden aldıklarını ona ödetmek istedim. Hepimizden aldıklarını."

"Tanrım," diye nefes aldı Raid. "Ve? mu? Onu buldun mu?"

Eddie sonunda başını sallamadan önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Adam onun peşinden gitti. Benim karışmamı istemedi. Ben de ona

Elimdeki tüm bilgiyi ona verdim. İhtiyacı olan bilgiyi alabilmek için pek çok iyilik yaptım."

"Yani onu öldürdü," dedi Ryker açıkça.

Eddie yine başını salladı.

"Tanrım, baba. Tüm bunları daha önce bilmeyi hak etmediğimizi mi düşündün? Neden şimdi söylüyorsun? oluyor?" Raid talep etti.

Eddie'nin rengi soldu, birden kendini yaşlanmış hissetti. Bir ömür boyu duyduğu pişmanlığın ağırlığı omuzlarına ve kalbine bir ton tuğla gibi çökmüştü.

Şömineye uzandı ve fotoğrafları aldı.

ve aldığı not. Titreyen elleriyle onları oğullarına doğru itti, sadece onlara bakmalarını ve kendi sonuçlarını çıkarmalarını bekledi.

"Lanet olsun," diye patladı Ryker. "Eden tehdit mi ediliyor?"

"Oğlu," dedi Eddie gergin bir sesle. "Oğlu olmalı. Onu bulamadık. Sadece Raul. Ama oğlu Çünkü sadece annesini ve kız kardeşini kaybetmekle kalmadı, Guy babasını da öldürdü ve şimdi intikam peşinde. Bana bildiği yerden vurarak.

Beni en çok o incitti. Eden aracılığıyla."

"çocuğu," diye Raid. "Ne halt biz? Eden nerede şimdi? Ne yapacağız şimdi? Bir dakika bile güvende değil. Ya onu çoktan bulduysa? Ya biz konuşurken onun peşinden gidiyorsa?"

"İkinizi de bu yüzden çağırdım. Bugün erken saatlerde Eden'la konuştum. İyi görünüyordu. Onu korkutmak istemiyorum. Tüm bilmesini bile istemiyorum. Bu onu üzecektir. Ama onun etrafında safları sıklaştırmalıyız. Güvenliği sıkılaştırmalıyız.

Şu an elimizde olan şey bunu kesmeyecek. Bu insanlar acımasız. Hayal edebileceğimizin ötesinde kaynaklara sahipler. O güvende değil. Onun her zaman güvende olmasını sağlamanın bir yolunu bulmalıyız."

Ryker uzun bir süre sessiz kaldı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Bize yardım edebilecek insanlar tanıyorum. Bu ne

yapıyorlar. Hepsi eski asker. İki kardeşle birlikte görev yaptım. Nathan ve Joe Kelly. Ben onlar da çıktı. Cehenneme giden o son görev. Bazılarımız geri dönemedi. Joe yaralanmıştı, Nathan ve bir başkası da Afganistan dağlarında aylarca esir tutuldular. Ama kardeşleri bir özel operasyon grubu yönetiyor. Bir kısmı özel sektör, ama aynı zamanda çok sayıda devlet sözleşmeli işleri. Başka kimsenin yapamayacağı ya da yapmayacağı işler. Rehine kurtarma, kurtarma, koruma. Adını siz koyun, onlar yapar. Ve çok iyiler. Nathan ve Joe Birlikte görev yaptığım diğer adam Swanny gibi. Onları çağırabiliriz. Bana bir iyilik borçlular."

"Ne kadar iyi?" Raid açıkça sordu. "Çünkü iyi yeterince iyi. Eden'ı güvende tutmak söz konusu olduğunda değil. En iyisine ihtiyacımız var."

"Onları arayacağım. Hemen bir toplantı ayarlayın. Belki Oraya uçmamız gerekiyor ki bir an önce işe koyulabilelim," dedi Ryker acımasızca.

"Bunu sen yap," dedi Eddie. "Eden'ı kaybetmeyeceğim. Ya da seni."

O piçler bu aileden yeterince şey aldılar."

Telefon çaldı ve gergin tartışmayı böldü. Eddie aşağı bakınca arayanın Eden olduğunu gördü.

"Hey, bebeğim," diye selamladı elini oğullarına uzatarak.

"Baba?"

Kadının sesinde duyduğu titremeye kanı . "Eden? Neyin var? Sen iyi misin? Ne oldu?

ne oldu?"

Raid ve Ryker hemen hazır ola geçerek olan biteni duyabilmek için daha yakın durmaya başladılar.

"Bir çatışma oldu," dedi, sesi titriyordu tehlikeli bir şekilde. "Ama iyi olduğumu bilmeni istedim. Bunu haberlerde duymanı ve endişelenmeni istemedim."

"Ne demek çatışma çıktı?" diye kükredi. "Henüz hiçbir şey bilmiyorum baba. Polisler geliyor. beni sorgulamak için. David ve Micah beni arabaya bindirip

Otel. Farklı bir süitte kalıyoruz. Micah ve David bunun kişisel olabileceğinden endişe ediyorlardı."

Eddie bunun kişisel olduğunu biliyordu. Orospu çocuğu ama bu kadar başlamasını beklemiyordu. Tehdidi daha bugün almıştı. Damarlarındaki kan donmuştu. Ama zamanlama kusursuzdu. Katil bu şekilde mi planlamıştı? Çünkü Eddie'nin Eden öldürülmeden kısa bir süre önce tehdit alması?

Çaresiz bir öfke boğazını sıktı, ta ki zorlukla nefes alabiliyordu. Raid, babasının hemen itiraz etmesine aldırmadan telefonu elinden çekip aldı.

"Eden, ben Raid. Bana nerede olduğunu söyle ve mümkün olan ilk uçağı yakalayalım," dedi sakince.

Bir duraklama oldu ve sonra Raid dedi ki, "Tamam tatlım. David ve Micah'ın seni bıraktığı yerde kal. Elimizden geldiğince çabuk geleceğiz."

Aramayı sonlandırdı ve telefonu babasına geri verdi, gözleri öfkeden neredeyse kararmıştı.

"Öyleyse başladı."

Eddie sadece başını sallayabildi, korku ve öfke zihninde savaşıyordu.

"O zaman buradan siktir olup gidelim," dedi Ryker sıkıca. "Yolda Nathan ve Joe'yu arayacağım ve gelebilirlerse bizimle orada buluşmalarını söyleyeceğim."

BÖLÜM 4

DARYL "Swanny" Swanson, Joe Kelly ile paylaştığı kulübede telefon çaldığında başını kaldırdı.

"Hey, şuna bakar mısın?" Joe banyodan seslendi.

Swanny beyzbol izlediği kanepeden kalktı ve telsiz ev telefonunu almaya gitti. Muhtemelen lanet olası bir tele-pazarlamacıydı çünkü kimse sabit hattı aramazdı. Herkes cep telefonu kullanıyordu.

"Alo?"

"Nathan ya da Joe Kelly ile konuşabilir miyim? Acil bir durum var."

Erkek sesi belli belirsiz tanıdık geliyordu ama Swanny çıkaramadı. Ama her kimse, belli ki

Kardeşleri iyi tanıyan biri olsaydı Nathan'ın karısı Shea ile birlikte kendi evinde yaşadığını bilirdi.

"Ona kimin aradığını söyleyebilir miyim?" Swanny banyoya doğru ilerlerken sordu.

"Bu Ryker Sinclair. Birlikte görev yaptık. Onlardan biriyle derhal konuşmam çok önemli."

"Günah mı?" Swanny haykırdı. "Selam dostum, ben Swanny. Nasılsın bakalım?"

Bir duraklama oldu ve sonra Ryker cevap verdi. "Swanny? I Kelly'lerle çalıştığını duymuştum ama seni telefonda bulmayı beklemiyordum. Sesini duyduğuma sevindim. Nasılsın? Nathan nasıl? Çıktığımızdan beri sizden haber alamadım."

"Hepimiz iyiyiz. Nathan artık evli. Ama hey, oluyor? Acil olduğunu söylemiştin. Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

Ryker telefonda derin bir nefes aldı. "Evet, yardımınıza ihtiyacım var. KGI'nın yardımına ihtiyacım var."

", Joe'yu çağırayım ve seni hoparlöre vereyim."

Swanny banyo kapısına vurdu, telefonu da yanında tutuyordu. "Hey, Joe, buraya gel. Ben Sin. Ryker Sinclair. Bizimle acilen konuşması gerek."

Kapı açıldı ve Joe kaşlarını çatmış bir halde göründü. "Sin?"

"Evet, mutfığa git de onu hoparlöre alayım. Acil olduğunu ve KGI'nın yardımına ihtiyacı olduğunu söyledi."

"Siktir," diye mırıldandı Joe.

Mutfığa geri döndüler ve Swanny telefonu ahizeye yerleştirmeden önce hoparlör düğmesine bastı.

"Hey, dostum, ikimiz de buradayız," dedi Joe. "N? Nasılsın?"

"İyi değil," dedi Ryker acımasızca. "Bir sorunum var. Yardımınıza ihtiyacım var. KGI'nın yardımına."

"geleni yapacağımızı biliyorsun. Bana özeti ver."

"Telefonda bu konuya girecek vaktim yok ve tüm detayları bilmiyorum. Eden'in olduğu yere gidiyoruz. Başı belada. Bu uzun bir hikaye ve biliyorum ki Sana fazla bir şey söylemiyorum ama bunun için sana ihtiyacım var Gelebilir misin?"

Swanny'nin kaşları kalktı. Eden mı? Ryker'ın kız kardeşiydi. Çok seksi kız kardeşi. Ryker, Afgan dağlarında kışları donarken onun mektuplarını ve fotoğraflarını erkeklerle paylaşırdı. Birden fazla ıslak rüyayı ateşlemişti. Çok güzeldi. Satın alınmış ve parası ödenmiş bir şekilde de değil. Doğal bir güzelliği vardı. baştan aşağı ve ıslık ıslıldı. O bir vardı

Milyon dolarlık gülümsemesi ve mektupları her zaman sevgi ve mizah. Mektupları, sadece onunla baş başa kaldıkları pek çok boktan günü aydınlatmıştı.
ve fantezilerini sıcak tutmak için.

Kaşlarını çattı. Eğer doğru hatırlıyorsa, kız bir mankendi. Ve başı belada mıydı? Swanny'nin koruyucu içgüdüleri canlandı. Başı ne tür bir beladaydı ki Kardeşinin KGI'nın yardımına mı ihtiyacı vardı? Her ne ise, iyi bir şey olamazdı.

"Bana nerede olduğunu söyle," dedi Joe basitçe.

Sin, takımları ateş altında kaldığında Joe'yu iterek onun kışını kurtarmıştı. Sin bir kurşun yemişti. Joe'yu dışarı çıkarabilirdi. Swanny, Sin'in yardıma ihtiyacı olursa Joe'nun bunu reddetmeyeceğini biliyordu. Ne olursa olsun.

"Şimdi Boston'a uçuyoruz," dedi Ryker acımasızca. "Pisliğin biri ona ateş etti ve onu sorgulamak için tutuyorlar, bu yüzden babam, Raid ve ben oraya gidiyoruz, böylece neler olup bittiğini öğrenebiliriz."

Bir an durakladı ve iç geçirdi.

"Ve daha fazlası var. Çok daha fazlası. Ama bunu telefonda yapamam. Bu yüzden en kısa sürede orada olmanı istiyorum. . Oraya vardığınızda her şeyi açıklayacağım." Joe ve

Swanny birbirlerine hızlıca baktılar.

"Ekibimi arayacağım ve herkesi jete bindirir bindirmez yola çıkacağız. Sıkı durun, tamam mı? Bana ulaşabilmeniz için size cep numaramı vereyim."

"Sağ ol dostum. Bunun benim için anlamı çok büyük. Babam için de. Sana oteli mesaj atarım."

Joe ona kendi cep telefonu numarasını ve Swanny'ninkini verdi, sonra Ryker'inkini de çabucak aldılar.

"Tamam, bana birkaç saat verin ve yola çıkalım. I Bunu ağabeylerime danışmak zorundayım ama geleceğiz. Buna güvenebilirsiniz," dedi Joe.

Zil çaldı ve Joe kaşlarını çatarak Swanny'ye baktı. "Bütün bunlar ne içindi merak ediyorum."

Swanny omuz silkti. "Ben daha çok onun ne yaptığını merak ediyorum.

Birinin Eden'a ateş ettiğini söylerken ne demek istedi? Birinin ona vurduğunu mu yoksa gerçekten vurmaya çalıştığını mı kastetti?"

Joe kaşlarını çatı. "O ateşli bir model değil mi?"

Swanny kuru bir sesle, "Sin'in bize gösterdiği resimleri hatırlıyorsundur herhalde," dedi.

Joe'nun kaşları çatıldı. "Hayır, pek sayılmaz."

Swanny gözlerini devirdi. "Dostum, kız çok ateşli. Çok ateşli."

Joe'nun kaşları havaya kalktı. "Vay canına. Kız seni gerçekten etkilemiş olmalı. Seksi olsun olmasın, kızlar hakkında konuştuğunu hiç duymadım."

Swanny bir elini yüzünü boydan boya geçen sivri yara izinin üzerinde gezdirdi. "pek bir şey yok," diye mırıldandı. "Benimle birlikte olmak için sıraya girmiyorlar."

Joe yüzünü buruşturdu. "Kusura bakma dostum.

Kötü kelime seçimi." Swanny omuz silkti. "Skylar'ı aramamı ve

Edge mi? Onları bu yöne mi yönlendireyim? Kardeşlerinle uğraşmana izin vereceğim. Merkezde bir buluşma isteyeceklerdir. Sadece bir telefona dayanarak bizi serbest bırakmayacaklar.

"Bir jete ihtiyacımız var ve bu arada, ekibi alıyoruz ama nedenini henüz bilmiyoruz."

"Ukala herif," diye mırıldandı Joe. "Ama evet, haklısın. Sen Sky ve Edge'i ara. Ben de Nathan ve Sam'i ararım, yerleşkede buluşuruz."

Swanny cebinden telefonunu çıkardı ve telefon görüşmesi yapmaya başladı. Şansı giderse, yerleşkeye yakın bir evde birlikte kaldıkları için ikisi de evde olacaktı, böylece sadece bir arama yapması gerekecekti.

"Edge," diye selamladı Swanny. "Hey, dostum, Sky seninle mi?" "Evet, burada," diye yanıtladı Edge. "Ne var ne yok?"

"Bizi çağırdılar. Yükle ve git durumu. Ne kadar süreceği hakkında bir fikrimiz yok, o yüzden ona göre hazırlanın. Oraya varır varmaz savaş odasında buluşun."

"Sonra," dedi Edge ve kapattı.

Swanny sırtıttı. Her zamanki gibi gevezeydi. Edge çok fazla

şey söylemezdi ama zaman insanlar ona dikkat ederdi.

Ama o iri bir adamdı. Çoğu insan onun etrafında temkinli davranırdı. Swanny sık sık o ve Skylar'ın nasıl birlikte kalmaya karar verdiler.

Skylar neşeli, dışa dönük ve konuşkandı. Edge Sessizdi ve asla konuşmaya teşvik etmezdi. Swanny, Skylar'ın birlikte yaşadıkları bir hafta içinde koca adamı delirttiğini hayal edebiliyordu. Ama aylardır aynı evdeydiler ve her şey yolunda gidiyor gibi görünüyordu.

Joe hâlâ kardeşlerinden biriyle telefonda konuşuyordu, bu yüzden Swanny eşyalarını toplamak için yatak odasına gitti. Bir şeyler yaptı. Silah kontrolü, her ne kadar teçhizatı konusunda her zaman titiz olsa ve her zaman kullanıma hazır tutsa da. Bu değildi yükleyip gitmelerini gerektiren bir çağrı almak alışılmadık bir durumdu.

Sadece işteki başka bir gün.

Sadece bu iş çok güzel bir kadını içeriyordu ve birinin ona ateş etmesi onu kızdırmıştı, Mecazi ya da değil. Kardeşine yazdığı mektuplardan ve Ryker'in onunla ilgili anlattıklarından anladığı kadarıyla, model olarak yaşadığı göz alıcı hayata rağmen kocaman bir kalbi vardı ve tamamen ayakları yere basan biriydi.

Aklına bir görüntü geldi. Ryker'in son turda gururla çıkardığı bir dergi.

Swanny'nin ordudaki kariyerini etkili bir şekilde sonlandıran derginin kapağında Eden'in yüzü vardı. Dünyanın en güzel kadını seçilmişti ve Swanny bunun nedenini anlayabiliyordu. O kadar güzeldi ki, taşaklarını ağrıtıyordu.

Uzun, akan sarı saçlar. Şişelenmiş türden de değil. Güneşin öptüğü teninde ıslık parlayan, alışılmadık bir akuamarin tonunda gözler. Ve gülümsemesi. Adam gibi. Sahte bir gülümseme değil, gerçek, kalpten gelen bir gülümseme. Gözleri kahkahalarla parlıyordu. O bir tane bile yapmamıştı

o ciddi, boğucu pozlar. O okyanus gözlerinde parlayan bir muziplik vardı. Bir erkeğe, onunla bir avuç dolusu söyleyen türden.

Ve o dudaklar. Dolgun, tatlı. Sadece doğru miktarda dolgunluk ve mükemmel bir yay oluşturuyor. Ruj yok, sadece

parlak bir parıltı. Bu nedenle, daha sıkı bir Zihninde o resmin görüntüsü belirlediğinde, kızın makyaj yapmadığını hatırladı ya da yaptıysa bile sanki hiç giymemiş gibi görünüyordu. Doğal, tam bir Amerikan kızı görünümü vardı. Komşu kızı, sadece on kat daha ateşli. Erkekler sadece komşu kızını hayal edebilirdi. O kadar iyi görünüyorsun.

Kendini sapkın düşüncelerinden sıyırdı ve Kıyafetlerini bir spor çantasına zulaladı, bıçaklarının ve her zaman üzerinde taşıdığı flaş bombalarının hızlı bir envanterini çıkardı ve Sonra da taşıdığı iki tabanca için yeterli mermisi olduğundan emin oldu.

Amigo kıza olmuş bir ergen gibi davranıyordu. Evet, o da kendi payına düşen fantezileri yaşamıştı. Soğukta geçirdiği o uzun sadece hayalleriyle meşguldü. Eden onun gibi adama ikinci kez bakmazdı. Ya da belki bakardı, ama bu Çünkü o iğrenç yara izine bakıp bakıp duruyordu. yüzünü gölgeledi. Bu düşünce hayallerinin önüne geçti ve elindeki işe geri döndü.

Küçük Sig'i yerine yerleştirmeden önce ayak bileği kılıfını sabitledi ve ardından omuz kemerini takıp büyük Glock'u sabitledi. Spor çantasını aldı. giysilerini ve cephanenin bulunduğu çantayı taşıdı ve ardından iki yüksek askılı uçağın kayışlarını dikkatlice omuzladı.

güçlü tüfekler. Biri yarı otomatikti, diğeri .308 ve keskin nişancılık için kullandığı yüksek güçlü dürbün. İhtiyaç duydukları diğer her şey uçakta silah dolabında olacaktı.

Eden Sinclair'in başının ne tür bir belada olduğundan emin değildi ama Ryker'ın sesi endişeli geliyordu ve Sinclair ailesini pek de endişelendirmiyordu. Babaları başlı başına bir baş belasıydı.

En büyükleri olan Raid tecrübeli bir polisti ve Ryker da KGI'nın daha küçük, daha az askeri bir versiyonu olan özel güvenlikte çalışıyordu. Tüm işleri yolunda gidiyordu. Çoğunlukla kişisel güvenlik, bu da KGI'dan yardım istemesini garip kılıyordu.

Kız kardeşinin başı dertteydi. Swanny, başı herhangi bir şekilde belaya girdiğinde, ailesinin etrafını saracağını ve bunu kendi başlarına halledeceklerini düşünürdü. Onlar bu şekilde özel. Bu da durumun vahim olduğuna dair inancını bir kez daha pekiştirdi. Ryker'ın telefondaki belirsizliği Swanny'yi rahatsız etti. Bütün bu lanet şey hakkında kötü hisleri vardı. Ama oraya varıp neler olup bittiğini ilk elden öğrenene kadar yapacak bir şey yoktu.

Joe'nun çantalarını giysilerle ve Swanny'ninkine benzeyen kendi kişisel cephaneliğiyle doldurduğunu görmek için aceleyle oturma odasına geri döndü. Konu silahlara geldiğinde hepsinin kişisel tercihleri vardı, ama hepsi de çok sayıda silahın yeterli olduğu ama daha fazlasının daha da iyi olduğu ilkesine bağlıydı.

Eğer zombi kıyameti gerçekleşirse, onlar Kesinlikle hazırlıklı. KGI yerleşkesi lanet bir savaşa bile dayanabilir. Yerleşkenin duvarları ardında barındırılan yasal ve yasadışı şeylerin sayısı sıradan vatandaşı şok eder. Swanny'nin kendi C-4 zulası ve küçük bir orduyu püskürtmeye yetecek kadar el bombası vardı.

Esareti sırasında, bir daha asla böyle bir çaresizlik ve korku hissetmeyeceğine yemin etmişti. O kabul etmişti kendi ölümünün kaçınılmazlığı. Hatta bunu benimsemişti. En karanlık saatlerinde bunun için dua etmişti. Şimdi utanıyordu ama o zamanlar ölüm nihai özgürlüktü. Kasvetli gerçekliğinden kaçış.

Tanrıya şükür Shea, Nathan'ın şimdiki karısı. açıklanamaz bir şekilde binlerce kilometre öteden ona ulaştı ve zihninde onunla konuştu. Ona ve Swanny'ye yardım ederek

onları esir alanlardan ve kesin ölümden kaçtılar. Ve Grace. Shea'nın kız kardeşi. Tanrım, onu iyileştirmişti. Onu iyileştirmişti.

Nathan ve onun kaçışını yavaşlatacak yaralardan. Nathan'a onu bırakması için yalvarmıştı. Kendini kurtarması için. Bunun yerine Nathan, Shea ve Grace'in yardımıyla onu iyileştirmişti. Devam etmesini mümkün kıldı ve

o dağlardan canlı çıkmayı başarmışlardı. Zarar görmeden değil. Ama yine de hayattaydılar.

Yüzündeki yara izini dalgınca parmakladı. Bir hatıra Esarete geçirdiği zamanlardan. O bitmek bilmeyen işkence ve açlık günlerini asla unutamayacağı bir sigorta. Onu da Nathan'ı da oymuşlardı. İkisi de hala yara izlerini taşıyordu. Ama Swanny'ninkiler daha belirgindi. Onun Yüzü kesilmişti ve kurtarılıp hastaneye kaldırıldıklarında bir cerrahın yapabileceği çok az şey vardı. Estetik ameliyat olacak kadar kibirli değildi.

Hayır, yara izini yaşadıklarının bir hatırlatıcısı olarak taşıyordu.

Sonuç olarak seks hayatı kesinlikle zarar görmüştü ama seks onun önceliklerinden biri değildi. Eve canlı döndüğünden beri.

Kendini işine verdi. Yeni ailesine. Başını salladı. Onun ailesi yoktu. Nathan'a kadar yoktu. Kelly'ler ve KGI onu kucaklamıştı. Kelly klanının reisi Marlene Kelly onu kendisinden biri olarak kabul etmişti ve ona çocuklarından biriymiş gibi davrandı.

Frank ve Marlene Kelly'nin altı oğlu ama Marlene diğerlerini de evlat edinmişti. Rusty Kelly, asık suratlı Evine zorla giren ama şimdi üniversiteden mezun olmak üzere olan genç kız, dünyayı ayaklarının altına seren canlı, güzel bir genç kadındı. Swanny'nin onun bir gün bir gün dünyayı yönetecek.

Bir de Stewart County'de şerif yardımcısı olan Sean Cameron vardı. O da Kelly ailesine kabul edildi ve Marlene ve Frank'in diğer çocukları gibi muamele gördü. Kelly'lerin cömertliğinin boyutları akıllara durgunluk veriyordu.

Aile büyümüş ve genişlemişti. Joe evlenmemiş tek Kelly'ydi ve bunu Marlene'den düzenli olarak duyduğu kesindi. Torunları vardı.

bol miktarda ve daha fazlası yolda.

Ve işte tüm bunların ortasında Swanny vardı. O gitmişti. Yalnız bir yaşamdan, sadece kardeşleri olarak hizmet ettiği adamlarla. Ve şimdi tüm Kelly ailesine sahipti.

KGI ekip üyeleri. Hepsi onun arkasında. Onun için duvara hazırdılar. Bu koşulsuz sadakat onu çok etkiledi.

Nathan'la birlikte hastaneden taburcu olduktan sonra ailesinden miras küçük eve sürünerek geri dönmüştü. Ama huzursuz ve yalnızdı. Onun Ölümle burun buruna gelmesi, ölümlülüğüyle yüzleşmesi ve ardından mucizevi iyileşmesi onu Tennessee'ye, kurtarılmadan önce o dağlarda neler olduğuna dair Nathan'dan cevaplar aramaya getirmişti.

Ve o kalmıştı, önce evlat edinilmişti. Marlene Kelly tarafından anında ve daha sonra KGI'daki pozisyonu. KGI'daki yeni ekibin başına Nathan ve Joe'ya kısa süre sonra Edge ve Skylar da katıldı. Onlar artık onun ailesiydi. Ve bir aileye, onu kabul eden insanlara sahip olmak ... iyi hissettiriyordu.

Orduda görev yaptığında bir amacı vardı. Onun Hayatını koruma ve hizmet etme ihtiyacı tüketmişti. Yaralandıktan ve terhis edildikten sonra başka ne yapacağını bilememişti. Dışarıda onun için hiçbir şey yoktu. Dokuzdan beşe bir ofis işinden ya da ispiyonculara katılmaktan asla mutlu olamazdı.

bir sivil olarak yarıştı. KGI ona yeniden bir amaç vermişti.

KGI insanlara yardım etti. Masumları ve zayıfları korudular. Dünyadaki pisliklerin alaşağı edilmesine yardımcı oldular, masumları avlayanlar. Artık sabah uyandığında yaşadığını hissediyordu. Sanki bir geleceği varmış gibi. KGI ve bunun için onlara sonsuza dek minnettar kalacaktı.

Asla bir yuva kuramayacağını, bir aile sahibi olamayacağını, çoğu insanın bile bile kabul ettiği şeyleri kabullenmişti.

acelesi yoktu. Etrafı tam da bu tür şeylerle çevriliydi. Joe hariç Kelly kardeşlerin her biri ruh eşleriyle tanışmıştı. Hatta takım liderleri Rio ve Steele bile, evliliğe hala çok kolay bir şekilde alışmışlardı.

emrinde çalışan kadın ve erkekleri eğlendiriyor ve şaşırtıyordu. Hatta Steele'in ekibinden Cole ve P.J. bile birbirlerine bağlanmış ve aynı evde yaşamaya başlamışlardı.

Gerçi P.J. en bile kapışabildiği için onlarınkinin ilginç bir anlaşma olduğunu hayal ediyordu. Cole'u diken üstünde tuttuğu kesindi.

Ama bu ona göre değildi ve diğer her şeyi kabul ettiği gibi bunu da kabul etti. Huzurla ve Anlayış. Sadece dışarıdan yara izleri yoktu. İçten içe geri dönülmez bir şekilde yaralanmış ve değişmişti. O Nathan'ın anılarla nasıl başa çıktığından emin değildi. Nathan'ın hâlâ uykusuz geceler geçirdiğinden emindi ama ona yardım edecek, geçmişini hatırladığında sırtını dayayacağı Shea vardı.

çirkin başını kaldırdı. Ama Swanny hala kabuslar görüyordu. Tutsaklığına geri dönüşler. Hâlâ soğuk terler içinde uyanıyordu,

Bir an için o cehenneme geri dönmekten korktu. Bir mağarada zincirlenmiş, onun için gelecekleri zamanı bekliyordu. için Onu parçalara ayırıp, dövüp, sorgulayacağız.

Onu kıramamışlardı. Bununla gurur duyuyordu. O ve Nathan, kendilerini esir alanların tüm yaptıklarına dayanmış ve asla yıkılmamışlardı. Çünkü sonunda ellerinde kalan tek şey buydu. Gururları ve O pisliklerin kazanmasına izin vermemeye kararlıyım.

Artık iyi bir hayatı vardı. Hayır, hiçbir zaman bir karısı ya da çocuğu olmayacaktı ve çoğu gün bunu sorun etmiyordu. Arada bir tüm Kelly'ler bir araya ve Kelly'lerin eşleri ve çocukları tarafından büyük bir sevgiyle kuşatıldığında, şiddetli bir özlem duygusuyla doluyordu, ama asla olmayacak şeylerin üzerinde durmanın iyi bir şey olmadığını uzun zamandır keşfetmişti.

Çoğu kadın ona korkmadan, iğrenmeden ya da acımadan bakamazdı bile. Acımak en kötüsüydü. Korkuyu ve acımayı acımalarından nefret ediyordu. Yine de bir kadının sırf görünüşü yüzünden ondan korkması ona acı veriyordu. Bir kadını incitmeden önce sağ kolunu kesmişti. Bu onu hasta ediyordu.

sadece bunu düşünmek bile. Hayatında asla yapısının bir parçası olmayacağını bilecek kadar şiddet görmüştü. Hak eden şerefsizlerin işini bitirmek dışında. onlara geliyor.

O bir katildi ve hak ettiği yerde adaleti yerine getirmekten hiç çekinmiyordu. Her sabah aynada kendisine vicdanı rahat bir şekilde bakabildiği sürece, KGI'nın bir yesi olarak beklenen işi yapmaya devam edebilirdi.

"Hazır mısın?" Joe, Swanny'yi düşüncelerinden sıyrarak seslendi.

"Evet. Her şey . Nathan ve Sam'i aradın mı?"

Joe başıyla onayladı. "Nathan yolda, Sam de bizimle orada buluşmaları için Garrett, Ethan ve Van'ı arıyor. Ona Steele ya da Rio'yu çağırmaya gerek olmadığını söyledim. Bu bizim görevimiz. Sin bizim dostumuz ve bu işin başına başkasının geçmesine izin vermeyeceğim. misyonu."

"Katılıyorum," dedi Swanny. "Ne tür bir Eden'in başı dertte ama Sin endişeleniyorsa durum ciddi demektir."

Joe başıyla onayladı. "Yola ıkalım. Nathan bizi uurabilir, bu yüzden aramaya gerek yok ve zamanımız da yok. diğer pilotlardan biri."

Swanny sırtıttı. "Güzel bir şey, artık bir iniş var. Henry County'ye gitmek tam bir baş belasıydı. Bir olay için ağrıldığımızda müdahale süresini kısalttığından bahsetmiyorum bile. misyonu."

Joe antalardan birini omzuna attı ve sonra eğilerek omuzladığı iki tüfeğin kayışlarını tutturdu. Onlar Eşyalarını Joe'nun kamyonetine taşıdı ve gln birkaç mil aşağısındaki yerleşkeye gitmek için kabine kaymadan önce dikkatlice arkaya yerleşti.

BÖLÜM 5

Joe ve Swanny yerleşkeye vardıklarında, Nathan, Sam, Garrett ve Ethan zaten oradaydı. Swanny Savaş odasına girdi ve teçhizatını kapının yanında yere bıraktı. Diğerlerine baktığında, fark edilirse muhtemelen kışına tekme yiyeceği bir eğlence sırtışını bastırmak zorunda kaldı.

Sam ve Garrett yeni bebeklerini kucaklarına almışlardı. O kadar da yeni değil. Birkaç aylıktılar ama Joe'ya göre ikisi de diş çıkarma cehennemindeydi ve ailelerine uykusuz geceler yaşıyorlardı. Swanny'nin tahmin edebildiği tek şey, babaların eşlerine bir nefes aldirmek istedikleri ve bebekleri doğaçlama toplantıya götürdükleriydi.

"Çocuklar geceleri sizi uyutmuyor mu?" Joe gizleyemediği bir sırtışla sordu.

Sam ve Garrett ona hoşnutsuz bakışlar fırlattı ve Garrett hızlı bir şşşş yaptı ve diğerlerini susturmak için boştaki elini salladı.

"Onu daha yeni uyuttum," diye fısıldadı Garrett. "Bütün gece uyumadı!"

Ethan kıkırdadı ve bu da Garrett'ın ona bir kez daha ters ters bakmasına neden oldu.

"Ebeveynliğe hoş geldiniz," dedi Ethan yüksek sesle fısıldayarak. "İkizlerle o aşamayı geride bıraktığımızı söylemekten memnuniyet duyuyorum. Artık gece boyunca tamamen uyuyorlar. Mason

neredeyse tuvalet eğitimi bile aldı! Neredeyse iki yaşında bir çocuk için hiç fena değil."

Bu gururlu not diğerlerinin gözünden kaçmadı. Sam gözlerini devirdi ve boştaki eliyle kaba bir hareket yaptı.

"Keşke karılarınız bu küfürleri görüp duyabilseydi. ve yaptığınız jestler," diye Nathan. "Sarah, Kelsey'nin yanında küfrettiğinizi duysa pek mutlu olmazdı."

Garrett alçak bir sesle, "Siktir git," dedi.

Sam oğlunu avucunun içinde kaydırıp ve sonra onu itti. Ethan'a doğru. "Al bakalım. Madem bu bu kadar ustasın, ben toplantıyı yönetirken Grant'i tutabilirsin."

Ethan bebeği mutlulukla kucağına aldı ve hemen guruldayan bebeğe mırıldanmaya başladı.

Joe, Nathan ve Swanny, çocuğu olmayan bir tek onlar olduğu için gözlerini devirdi. Nathan ve Shea'nın büyüyen çocuk yığınının bir yenisini eklemek için aceleleri yoktu. Kelly'ler birikiyordu ve Joe ile Swanny yakın zamanda sakinleşeceklerine dair hiçbir işaret göstermiyorlardı.

Swanny yine de kıskançlık duygusunun kabarmasına engel olamadı.

iri yarı savaşçıların bulunduğu odayı inceledi, hepsi de dalga geçiyordu. Dış çıkarma, bebekler ve tuvalet eğitiminden bahsederken bu adamları en büyük belalılar olarak hayal etmek zordu. Yine de sıkı bir operasyon yürütüyorlardı. Onlar en iyileriydi. Ve en iyileri çalıştırıyorlardı.

Swanny'nin yetenekleri ve becerileri söz konusu olduğunda sahte bir alçakgönüllülüğü yoktu. KGI'ya gelmeden önce de iyiydi ama KGI onu daha iyi yapmıştı. Oyununun zirvesindeydi ya da en azından oraya doğru gidiyordu. Daha önce sadece bir kabuk gibiydi.

Afganistan'dan aylar süren hapis, açlık ve işkenceden sonra döndüğünde kendisi.

Ancak iyi arkadaşlarının, Kelly ailesinin ve bir bütün olarak KGI organizasyonunun yardımıyla parçaları yeniden bir araya getirmişti. En azından fiziksel açıdan. Zihinsel olarak eskisi gibi olacağından emin değildi. Hala kabuslar görüyordu. Ya da

Gördüğü rüyalar muhtemelen normal kabuslar olarak kabul edilmediğinden, gece terörü.

Çoğu insan kabuslarında
Bıçakla doğranıyor, giysileri çıkarılıyor ve bir hayvan gibi
tutulup muamele görüyordu. Çoğu hayvana, onu esir
alanların elinden gördüğünden daha iyi muamele edilirdi.

Bir gün tüm bunlarla barışacaktı. Umut etti. Ve
Sonunda yapabileceği tek şey buydu. Geçmişinin geleceğini
sonsuz dek yönetmeyeceği ya da lekelemeyeceği umuduna
tutunmak. Belki de

sonsuz dek şeytanlarıyla yaşayacaktı. Ama en azından
onlardan kurtulma konusunda daha becerikli hale geliyordu.

Ama o hayatta kalmak istemiyordu. Yaşamak istiyordu.
Bir daha kurban olmadan önce ölecekti. Bir daha asla
insanlığından, ruhundan mahrum bırakılmayacaktı. Esareti
sırasında vazgeçmek istediği -vazgeçtiği- birçok zamanı
düşündüğünde, bu onu utandırdı.

Nathan Swanny'den daha güçlüydü, bu gerçek aylar sonra onu
hâlâ rahatsız ediyordu. Ama bir daha asla.

Hiçbir şey ve hiç kimse onu bir daha bu kadar
alçaltamayacaktı. Kurtarılmaları imkânsız gibi görünen bir
hayal olmaktan çıkıp gerçeğe dönüştüğü anda ettiği bir
yemindi bu.

Savaş odasının kapısı açıldı ve Donovan içeri girdi.
Yüzünde bir gülümsemeyle telaşsızca içeri girdi. Evlenen yeni
kardeş olarak, sürekli iyi bir ruh hali içindeydi. Karısı Eve
hamile kalmamış olsa da, kendisiyle ve Van'la birlikte yaşayan
iki küçük kardeşi vardı. Travis on altı yaşındaydı ve yerel
liseye kayıtlıydı; Eve'in biricik kız kardeşi Cammie ise şu anda
beş yaşındaydı ve

Sam'in en büyük çocuğu Charlotte ile sonbaharda
anaokuluna başlayacak.

Donovan, Ethan ve Garrett'ın kucaklarındaki bebekleri
görünce tek kaşını kaldırdı.

"Hâlâ dış çıkarıyor musun?"

Sam, "Senin günün de geliyor, küçük kardeşim," diye
uyardı. "Ve

Eve ile bebek sahibi olduğunuzda bizden bir gram bile
sempati göreceğinizi sanmıyorum."

Donovan sırtıttı. "Dört gözle bekliyorum. Hepinizin sızlanıp durduğu türden şeyler için sabırsızlanıyorum. Ama bir süre bekleyeceğiz. Eve hala genç ve uzun zamandır kardeşlerine bakıyor. Ona bir süreliğine daha fazla sorumluluk yüklemek istemiyorum. İkimiz de çocuk istiyoruz. Bir sürü var. Ama daha çok zamanımız var. Onu, Cammie'yi ve Travis'i bir süreliğine kendime istiyorum. aileye eklemeden önce. Cammie ya da Travis'in, Eve ve benim birlikte sahip olacağımız çocuklardan sonra ikinci sırada geldiklerini düşünmelerini istemiyorum."

Joe sabırsız bir ses çıkardı. "Duvarlardan sızan tüm evcimenliği sevmediğimden değil, ama bir evimiz var. gereken bir görev. edebilir miyiz?" "Özgür bir adam gibi konuştun," dedi Ethan.

Swanny de sabırsızlanmaya başlamıştı. Sin'den gelen telefon hâlâ zihnini meşgul ediyordu ve Joe gibi o da bu konuda harekete geçmeye hazırdı.

Kapı tekrar açıldı ve Edge ile Skylar içeri girdiler, odaklanmış ve hazır görünüyorlardı.

"Tamam, herkes burada," dedi Joe. "Hadi başlayalım."

"Bize neler olduğunu anlatacak mısın, yoksa kaçacak mısın?

bir jet ile havalanmak mı?" Sam sordu ve onlara buranın bir aile işletmesi olduğunu hatırlattı

organizasyonda hâlâ komuta ondaydı. Daha doğrusu Garrett ve Donovan'la ikili komutayı paylaşıyordu, ama çoğunlukla gösteriyi Sam yönetiyordu, yine de tüm karar alma süreçlerine kardeşlerini de dahil ediyordu. Ethan giderek kendine geliyordu ama KGI'ya ancak karısı Rachel birkaç yıl önce kurtarıldığında katılmış olduğu için telafi etmesi gereken çok şey vardı.

Edge ve Skylar diğerlerinin toplandığı planlama masasına doğru ilerlediler ama Skylar durup hâlâ Ethan'ın kollarında olan Grant'e bakmadan önce değil.

Ethan bebeği Skylar'a uzatarak, "Al, ufaklığı Sam'e geri ver de planlamaya başlayalım," dedi. "Sanırım

bez deęiřtirme zamanı geldi ve ben bu konuda üzerime dūřeni yaptım."

Çocuğu olan erkeklerin yüzünde eşzamanlı eğlence ifadesi, çocuğu olmayan erkeklerin ise dehşete benzer bir ifade vardı.

Skylar bezinin kirlenmesi ihtimalinden hiç de rahatsız görünmüyordu. Onu Ethan'dan almak için uzandı ve Sonunda Sam'e geri vermeden önce kollarında hafifçe zıplattı.

"O çok sevimli, Sam. Ve sana çok benziyor! Çocuklarınıza bakmak garip çünkü Charlotte

Sophie'nin birebir kopyası ve Grant de tıpkı sana benziyor," diye düşündü Skylar. "Kesinlikle bir Mini-Me'niz var!"

"Zavallı çocuk," diye mırıldandı Nathan.

"Alo? Görev zamanı mı?" Joe öfkeyle söyledi.

Garrett Kelsey'i sanki patlamak üzere olan bir bombaymış gibi dikkatle kollarının arasında kaydırđı. Gerildi ve gözlerini ona dikti,

gerginliği alnından okunuyordu. Swanny, adamın yüzünde Son zamanlarda uykusuz geçirdiği geceleri iri yüzüne vurmuş, kıızı bir kez kıpırdandığında gözle görülür bir şekilde rahatladığını görmüş ve

Sonra babasının kollarına gömölerek uykuya daldı. Ama aynı zamanda büyük adamın gözlerinde o kadar çok sevgi ve hayranlık vardı ki, Swanny'nin bunu fark etmemesi için kör ya da tamamen habersiz olması gerekirdi.

O küçük kız Garrett'ı dize getirmişti.

hayatının geri kalanında da bunu yapmaya devam edecekti. Yine de kesin olan bir şey vardı ve bu tüm Kelly çocukları için geçerliydi. Dünya üzerinde Kelly'den daha fazla

o bebeklerden daha çok korunup kollanırdı. Swanny, Kelly'lerin kızlarıyla çıkmaya çalışan zavallı aptallara acıyordu. Ön verandada asık suratlı biri tarafından karşılanmak,

Aşırı korumacı baba mı? Swanny bunu görmek için para öderdi.

"Peki burada neye bakıyoruz?" Garrett alçak sesle sordu.

"Bize devam etmemiz için pek bir şey vermedin."

Joe Nathan'a baktı. "Ryker Sinclair aradı. Kız kardeşinin başının dertte olduğunu söyledi. Ayrıntıya girmede. Dedi ki Birisi ona ateş etti ama bunun tam olarak ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok."

Nathan kaşlarını çatı. "Kız kardeşi süper model falan değil mi? Bize onun resimlerini gösterirdi. Dünyanın en güzel kadını seçilmişti.

birkaç yıl önce. Son turnemizde bize ."

"Evet, bu o," diye Swanny.

Sadece o dergi kapağından bahsetmek bile -parlak, ipeksi sarı saçları sanki nazik bir şekilde dışarıdaymış gibi akıyor esintisi, parlayan gözleri ve megawatt gücünde gülümsemesiyle fotoğrafını ilk gördüğü anı hatırladı. Sadece hatırladığında bile neredeyse aynı tepkiyi verdiği için kendini aptal gibi hissetti.

"Demek Ryker Sinclair'i tanıyorsun?" Donovan sordu.

Joe başını salladı, Nathan ve Swanny de öyle.

"Onunla birlikte görev yaptık," diye açıkladı Nathan.

"Kıçımı kurtardı," diye araya girdi Joe. "Beni yere itti ve benim için tasarlanan kurşunu aldı. Ona borçluyum."

" hepimiz ona borçluyuz," dedi Sam basitçe.

O da Sam'di. Onun gözünde kardeşlerinden birinin tüm ailenin borcuydu. Bu KGI'ın geri kalanını da kapsıyordu.

"Çok fazla ayrıntıya girmede," diye devam etti Joe. "Ama sesi endişeli geliyordu ve eğer o endişeliyse biz de endişelenmeliyiz. Babası asker, ağabeyi de polis. Onlar Büyük olasılıkla Eden'korumak için bir güvenlik şirketi tutuyor çünkü Koca Eddie'nin kızının güvenliğini şansa bıraktığını düşünemiyorum. Yani bizi aramış olmaları bana bunun büyük bir şey olduğunu söylüyor. Sin bana Eden'ın bir otelde saklandığını söyledi.

Ona ulaşmak için hemen yola çıkıyorlar. Onlarla nerede buluşmamız gerektiğini öğrenir öğrenmez iletişime geçsöyledi ama o yöne doğru gitmemizi istedi."

Sam bakışlarıyla Joe'yu kıstırdı. "Bana haber vereceksin daha fazla bilgiye sahipseniz ve ekibinizin

kendi başlarına halledemezlerse, inatçılık etmeyin. Destek için beni arayın, Steele'in ya da Rio'nun ekibini birkaç saat içinde havaya uçurabilirim."

"İçeride misiniz?" Joe dönüp Edge ve Skylar'a bakarak sordu.

Skylar, Joe'nun sorusunun onu sinirlendirdiğini belli eden bir ses tonuyla, ", " dedi. "Biz bu takımın bir parçasıyız. Sen gidiyorsan, biz de gidiyoruz."

Edge sırtıttı, bu hareket yüzündeki sert çizgileri sildi ve gözlerindeki düşünceli gölgeleri aydınlattı.

"Bunu Sky'dan daha iyi söyleyemezdim."

Donovan, "Pekala o zaman, hepiniz havalanın ve indiğinizde bağırın ve durumu daha iyi anlayın," dedi.

Garrett, "Steele'e haber vereceğim ve onu hazırda bekleteceğim," dedi.

Ama hâlâ kızına bakıyordu, sanki herhangi bir sesin onu uyandırmasından korkuyormuş gibi. Yüzünü buruşturdu, Belli ki hoşuna gitmeyen bir şey görmüş.

Derken bir feryat duyuldu ve Garrett'ın gözlerinde panik dolu bir bakış belirdi. Yorgun bir iç çekti. Swanny neredeyse sempati toplayabilirdi, ama dünyayı ayaklarının altına seren bir adam için nasıl üzüldünüz? Güzel, sevgi dolu bir eş. Yeni bir kız. Geleceğin çocuklarına verilen söz. A tek başına yüzleşmediği bir gelecek. Hayır, Swanny onun için üzülmüyordu. İçindeki irkilmenin kıskançlık olduğunu fark etti. Eve hayatına girmeden önce Donovan böyle mi hissediyordu?

kardeşleri teker teker düşerken? Kendi yollarını çiziyorlardı. Kelly ailesine sıkı sıkıya bağlıydılar ama kendi yollarını da çiziyorlardı.

Dallanıp budaklansa da tüm çatallar aynı yere geri dönüyordu. Eve. Kentucky Gölü.

"Kahretsin. Muhtemelen eve dönmeliyim. Muhtemelen emzirmek isteyecektir. Sarah'ya daha uzun bir uyku çektirmeyi umuyordum," dedi Garrett yüzünü buruşturarak.

Garrett cevap beklemeden çıkışa doğru koşmaya başladı, kahkahalar da peşinden geliyordu. Sadece elini kaldırmak için durakladı.

savaş odasından çıkmadan önce sağ elini ve orta parmağını uzattı.

Sam ciddi bir ses tonuyla, "Söylediklerimde ciddiydim," diyerek herkesin dikkatini tekrar kendisine çevirdi. "Eğer bu konuda desteğe ihtiyacınız olduğunu düşünüyorsanız, hemen beni arayın. Garrett ve ben kısa bir süre için görevde değiliz ama Van ve Ethan'ın yanı sıra diğer iki ekip de kısa sürede yola çıkabilir. İhtiyacımız olması ihtimaline karşı onları alarma geçireceğim."

"Anladık ağabey," dedi Nathan kuru bir sesle. "Artık koca adamlar olduk. Bizi memeden kesip dünyaya salmanın zamanı geldi."

"Dick," diye mırıldandı Sam. "Hepiniz için endişelenmek benim işim.

Ben en yaşlısıyım, dolayısıyla bu benim görev tanımıma giriyor." "Bu işin beyni olduğunu iddia etmediğin sürece operasyon," diye Donovan. "Bu benim unvanım. Süper inek, hatırladın mı?"

Diğerleri gözlerini devirdi, ama sonra Joe çantasını aldı ve diğerlerine işaret etti.

"Yola koyulalım. Zaman kaybediyoruz. Sam, jet yakıtını doldurdu mu ve hazır mı?" Joe sordu.

Sam başını salladı.

Joe Nathan'ın omzuna bir tokat attı. "Tamam, küçük kardeşim.

Jeti sen uçuruyorsun."

Sam kuru bir sesle, "Bu kez izinle," dedi.

"Şirket jetini çaldığım zamanı unutmama asla izin vermeyeceksiniz, değil mi?" Nathan öfkeyle sordu.

"Haklı bir davaydı," dedi Swanny bilgece.

Nathan bir KGI jetine el koymuş ve cehennemden çıkmış yarasa gibi evi terk etmişti ama Shea ile birlikte geri dönmüştü. Yeni bir

bir hayat kirası. Swanny, Nathan'daki farkı görebiliyordu. Swanny'nin katlandığı cehennemden kurtarılan adamdan çok daha uzun bir yol kat etmişti. Swanny'nin, Nathan'ın hâlâ geçmişiyle uğraştığından hiç şüphesi yoktu. Huzurlu olduğu her halinden belliydi. Mutluydu. İçerik. Sonunda herkesin istediği bu değil miydi?

Donovan sırtıttı. "Gerçek, ama bu bizim fırsatını bulduğumuzda bu konuda ona bok atmayacağız."

"Şerefsizler," diye homurdandı Nathan.

Skylar ve Edge çantalarını yukarı çekip Kapıdan. Swanny çantasını almak için eğilirken, Nathan ve Joe ana sahneleme alanının hemen dışındaki bir odada bulunan KGI cephaneliğine baskın yaptı.

Hangara doğru hızlı adımlarla yürüdüler. Savaş odasından oldukça uzaktaydı ama tüm teçhizatlarını birden fazla SUV'ye tıktırıp havaalanına gittiklerinde çoktan oraya varmış olacaktı.

Ufak tefek olmasına rağmen Skylar kendisinden çok daha uzun boylu adamlarla aynı adımları attı ve hiç yorulmuş gibi görünmedi. Kendini kusursuz bir şekle sahipti. Swanny'nin yeni ekibe katıldığı ilk günden beri fark ettiği bir şey vardı.

Omzunda bir çip ile geldi, ne de ağırlıklı olarak erkeklerden oluşan bir organizasyonda bir kadın olduğu için kanıtlaması gereken bir şey olduğunu düşünüyor gibiydi. Zeki ve kendine güvenen biriydi. Ve Swanny'nin birkaç kez

Aslında ona bir ekip arkadaşı olarak değil, bir bütünün parçası olarak baktığımızda, coşkulu bir şekilde güzeldi. Ama kendinden emin. Evet. Bu bir kadında çekici bir özellikti.

Belki bazı erkekler aynı fikirde değildi, belki de Sadece değil, etrafındakilerle de ilgilenen bir kadın tarafından tehdit edilen Swanny, aklını bilen ve dünyayı karşısına almaya cesaret eden bir kadından daha güzel bir kadın olduğunu düşünmüyordu.

Belki de KGI'daki tek kadın olmamak bu konuda yardımcı olmuştu - gerçi Swanny bunun muhtemelen pek bir ilgisi olmadığını kabul ediyordu. Sky kendine has biriydi. O P.J.'in onun için çığır açmasına ihtiyacı olmazdı. O kendi başına bir sürü çığır açabilir ve kış tekmeleyebilir. O ve P.J., her ikisi de, bu konuda.

P.J. Rutherford . . . lanet , Coletrane şimdi. Yapmak zorundaydı.

her kendini düzeltti. O ve Cole artık evliydim ama onu P.J. Coletrane olarak düşünmeye başlamak zordu. Ne olursa olsun, P.J. kendisinden iki kat büyük bir erkeği ya da erkekleri kolayca alt edebilecek müthiş bir kadın savaşçıydı. Skylar değildi ve hiçbir erkek ona böyle davranmadı. Bir kız.

P.J. gibi o da erkeklerden biriydi. Daha önce de düşündüğü gibi, her iki kadın da kendi başlarının çaresine bakabilecek kapasiteye fazlasıyla sahipti ve daha da önemlisi erkek takım arkadaşlarını destekliyordu. Swanny'nin Skylar'ı -ya da P.J.'i- arkasına almak konusunda hiçbir çekincesi yoktu. Skylar'ın ona güvendiği gibi o da Sky'a hayatı pahasına güveniyordu.

KGI'da işler böyle yürüyordu. Performans gösterebilmeleri için her ekibin kimyasının doğru olması gerekiyordu. ve iyi yağlanmış bir makine gibi çalışırlar. Onların ve hayatları bu gerçeğe bağlıydı.

Uçağa bindiklerinde Swanny Eden'ı düşünüyordu. Kadının görüntüsü zihninde yüzüyordu. İnanılmaz derecede güzel ve tatlı huyluydu ve anlatılanlara göre altın gibi bir kalbi vardı. O telefonunu kullanarak onun son zamanlardaki faaliyetlerini inceledi ve kardeşinin eskiden hakkında çok konuştuğu kadını merak etti.

Ve kariyerinde şu anda nerede olduğunu. Birkaç yıl önce dünyanın en güzel kadınlarından biriyken, şimdi ne durumdaydı? Değişmiş miydi?

Ancak Google'ın izniyle son fotoğraflara bakarken, kızın inanılmaz derecede güzelleştiğini fark etti her zamankinden. Daha sevimli. Bu kelime onu eğlendirdi. Bu kelimenin daha önce hiç aklına geldiğini hatırlamıyordu.

kelime dağarcığında yoktu ve bunu gerçek bir konuşmada hiç kullanmamıştı. Yine de daha uygun bir kelime düşünemiyordu. Güzel. Muhteşem. Bunlar yaygındı. Atılmış coşkuyla etrafta. Ama sevimli? Bir şekilde daha zarif ve zamansız görünüyordu. Tıpkı onun gibi. Onun güzelliğinin asla geçmezdi. Her dönemde güzel olabilirdi.

Kadının diğerk fotoğraflarına göz attı: profesyonel pozlar, reklamlar ve sanki Savunmasız bir anında yakalanmıştı. En yakından incelediğı, ipucu, içgörü aradığı kişiler bunlardı. onun karakterine. Makyajın, ihtişamın ve parıltının ardında ne olduğunu. Bir bukalemun olması, gülümsemesinin zoraki olması ve iyi kalbinin sadece toplum içinde görünmesi bir şeyi değıştirmiyordu. İşi yapacaktı çünkü o bu işi yapıyordu. için para alıyordu. Potansiyel bir müşteriyi sevip sevmemesi ya da onaylayıp onaylamaması, ekibi görevi aldıktan sonra hiçbir şey ifade etmiyordu.

Onun hakkında karar veremiyordu. Ama sonra nasıl Onunla tanışmadan ve bir izlenim edinmeden bunu yapabilir ? İlk izlenimlere ve içgüdülerine çok güvenirdi. Bunlar onu nadiren yanıltırdı.

Çeşitli makalelere göz gezdirdi, bazıları yasal haber siteleri, diğerkleri ise çevrimiçi dedikodu paçavralarından başka bir şey değildi. Ama hepsinin ortak bir noktası vardı. Tam bir mükemmellik abidesi gibi okudu. Hayır kurumlarına bağış yapıyor, yardım topluyordu. hayır kurumları için fon sağladı. Hastanelerdeki hasta çocukları ziyaret etti ve zamanını çeşitli iyi amaçlar için bağışladı.

En azından spekülasyon olmaması, hatta yalan satmak için bariz bir şekilde uydurma şeyler yayınlanmaması gerçekten de nadir görülen bir şeydi. Üstünkörü yaptığı okumalar hakkında tek bir olumsuz şey bile ortaya çıkarmadı. Gizli hamilelikler yok, uyuşturucu kullanımı, çılgın eski sevgililer ve bu konuda hiç aşk ilgisi yok. Kaşlarını çattı. Bu kadar güzel bir kadın ya da daha doğrusu, Güzel kızın pantolonuna girmeye çalışan erkeklerin sayısı hiç de az değildi. Kadının bir azize olup olmadığını merak başlamıştı. Bu düşünce karşısında neredeyse homurdanacaktı. Kimse o kadar mükemmel değildi. Herkesin hataları vardı. Onunkilerin ne olduğunu merak etti.

Okuduğı her şeyin bir yalan olup olmadığını merak etti. son derece iyi bir şekilde bir araya getirilmiş ve katı kamu kişiliğı ve gerçekte nasıl olduğunu anlamaya çalışıyordu. Ryker onu

Eden'in haberlerde bildirilen her şey ve daha fazlası olduğuna inandırabilirdi, ama o tam olarak tarafsız bir taraf değildi.
Ama o

Ryker'in onun hakkında tek bir kötü söz söylediğini duymamıştı. O

Raid'den, ağabeyinden ve hatta babasından şikâyet ediyor, onu hâlâ bir talim çavuşu gibi emirler yağdırmayı seven, her şeye burnunu sokan bir moruk olarak nitelendiriyordu.

Ryker'in annesini küçük yaşta kaybettiğini ve bunun hepsini derinden etkilediğini biliyordu ama onun babası bunu çok zor karşılamıştı. Anlatılanlara göre Eden annesinin bir kopyasıydı. Ryker'in dediğine göre babası Onlar büyürken o da bir model olabilirmiş ama spot ışıklarını istememiş. En sevdiği yer

Dünyada en çok sevdiği şey evde çocuklarıyla ilgilenmek ve ailesiyle vakit geçirmektir.

O bir asker eşiydi ve asker eşleri çok özel bir kadın türüdür. Ülkelerine hizmet söz konusu olduğunda onlar genellikle görünmeyen kahramanlardı. Ama çoğu kadının yapabileceğinin ötesinde fedakarlıklar yaptılar. yaşamları boyunca deneyimlediler.

Kocaları turneye evde tek başlarına kalıyor, çocuk yetiştiriyor, aileyi bir arada tutuyor ve kocalarına destek oluyorlardı. Bu özel bir çaba gerektiriyordu.

için kocasından fedakarca vazgeçen kadın başkalarının koruması. O eşlerin asla tanışamayacağı insanlar. Bırakın eşlerine, askerlere bile minnettarlıklarını asla ifade edemeyecek insanlar.

Swanny, tıpkı Kelly'nin ve ekip liderlerinin eşlerine duyduğu derin saygı gibi asker eşlerine de sonsuz saygı duyuyordu. Tüm pratik amaçlar için, kocaları hala askere alınmamış olsalar bile hala askerdi.

Ama KGI bir görev için en kısa sürede çağrılabilir. ve her şeyi bırakıp başkalarını ve eşlerini korumak ya da kurtarmak için bir görev üstlendiler.

Kocalarının geri dönüp dönmeyeceğini bilmeden geride kaldılar. Yine de her şeyi göze aldılar ve güçlü kaldılar. Dirençli.

Telefonuna bir kez daha baktı, özellikle Eden'in çarpıcı fotoğrafı ona bakıyordu. Bu bir

glam shot. Kameraya doğru gülüyordu, tek dizinin üzerine çökmüştü, kolları kocaman bir çoban köpeğine sarılmıştı. Gözleri

Mutlulukla parlıyordu; gülümsemesi geniş ve doğaldı, son derece düzgün, bembeyaz dişlerini sergiliyordu.

Joe yanındaki koltuğa oturduğunda, hızlıca tarayıcı sayfasını kapattı.

Eden'in fotoğrafına bakarken.

Daha önce hiç tanışmadığı bir kadın için resmen yanıp tutuşuyordu ve kadın onun liginin o kadar dışındaydı ki Hatta komik bile. Onu göremezdi. Çok az insan görürdü. Sessizdi ve genellikle içine kapanıktı. Konuşmayı ekibindeki diğer kişilerin yapmasına izin verdi. Görevin tamamlandığından emin olmak bir aksama olmadan onun işiydi. Takım arkadaşlarının olduğu gibi.

İşini yapmak laf kalabalığı yapmasını gerektirmiyordu ve böyle olması da hoşuna gidiyordu.

Ve eğer insanlar onu gördüyse ... Tepkiler tipikti. Dehşet. Tiksinti. Korku. Ve acıma. Başını salladı, Eden'in Teksas büyüklüğünde bir kalbi olsa bile herkesten farklı olmayacağını biliyordu.

Etrafı güzel insanlarla çevriliydi. Zengin insanlarla. Cilalı ve zarif insanlar. Büyük ihtimalle son moda ve Hollywood dedikodularından haberdardı. Ama yine de ailesi, yakın ailesi

asker ve bir polis. Onu gerçeğe bağlı tuttular mı?

İnsanlığın en kötüsünü yaşamış, ellerinde kan, kalplerinde onur olan üç adamın arasında narin bir güzelliğin görüntüsü uyumsuzdu. Dikenler arasında bir gül. İsa. Şimdi şiirselleşmeye başlamıştı.

Kariyeri onu, onun gittiği yerlerin kilometrelerce ötesindeki yerlere götürdü. Paris'te lüks bir restoranda şarap içiyordu. Kokteyl partisi, üç gün üst üste uykusuz kaldıktan sonra öldürücü bir atış yapmak için beş saniyelik bir zaman aralığını beklerken nöbet tutmaktan dünyalar kadar , Çünkü saniyenin onda biri kadar bile dikkatini kaybederse fırsatı kaçırabilirdi.

Hayır, Eden ona bakmazdı. Ve eğer yapsaydı, kesinlikle iki kez bakmazdı. Ama bu onun ona doyasıya bakamıyordu. Her nasılsa, onun huzurunda bulunmanın bile, güneşin altında durmak gibi olacağını hayal ediyordu. güneşin sıcak ışınları. Yakında .

Hayal kurabilirdi. Buna karşı bir yasa yoktu. Ancak onun gibi adamlar için hayallerin boşuna bir egzersiz olduğunu ve kaçınılmaz olarak hayal kırıklığına yol açtığını bilecek kadar pragmatikti.

BÖLÜM 6

EDEN bir elini yorgun bir şekilde saçlarının arasında gezdirdi,

Bu iş bitmeden kel kalıp kalmayacağını merak ediyordu.

Kendisi, David ve Micah fotoğraf çekiminden sonra binadan çıktıklarında sabırla üçüncü kez anlattı.

Micah ve David de onunkiyle aynı ifadeleri vermişlerdi.

"Daha fazla bir şey bilmiyorum, Dedektif Gibbs," dedi yorgun bir sesle. "Her şey çok hızlı oldu. Cam arkamızda paramparça oldu ve ben yere itildim. Her şey dev bir bulanıklıktı. Korkmuştum. Sonra araba kükreyerek yukarı çıktı.

Beni içeri ittiler ve buraya, otele geldik."

Dedektif ortağıyla sinirli bir bakış alışverişinde bulundu, her ikisi de ellerinde not defterleriyle not alıyordu Muhtemelen tamamen yararsız bir bilgi olduğunu

düşündükleri şeyi. "Daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm," diye ekledi Eden, ani sessizlikten rahatsız oldu. "Bir tutuklama yaptınız mı?"

Sonra aklına başka bir düşünce geldi ve şimdiye kadar düşünmediği için onu utandırdı.

Nefesini tuttu ve aceleyle iki dedektife baktı. "Yaralanan var mı? Vurulan oldu mu?"

Gibbs başını salladı. "Uçan camlardan dolayı birkaç küçük yaralanma oldu. Ayağı takıldığı için bileği burkulmuş. Birisi olay yerinden kaçmış. Ama kimse vurulmadı."

"Tanrı'ya şükür," diye nefes aldı Eden.

Kapı acilen çalındı ve ardından belirgin bir feryat duyuldu.
"Eden! Babam geldi."

Rahatlama damarlarında dolaştı ve kanepeden fırladı ama Micah tarafından engellendi.

"David cevap verecek. Sen olduğun yerde kal."

David kapıya doğru giderken Eden hayal kırıklığıyla kaynıyordu. Babası ve kardeşleri içeri girer girmez Micah'yı itti ve öbür ucuna, babasının kollarına uçtu.

"Eden, Tanrı'ya şükür iyisin," diye fısıldadı babası kulağına.

"Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi hararetle. "Burada olmanıza çok sevindim."

Daha sonra onu bir ayı gibi kucaklayan Raid'e, ardından da en az onun kadar ona sarılan Ryker'a geçti.
Sıkıca.

Ryker sonunda onu bıraktığında Raid, "Bizi korkuttun tatlım," dedi.

Eddie Eden'ın yanından geçip iki dedektife baktı ve kaşlarını çatı. "Burada neler oluyor?"

Eden onun elinden tuttu ve onu bekleyen dedektiflere doğru sürükledi.

"Baba, bunlar Dedektif Gibbs ve ortağı Dedektif Barnes. Beni vurulma olayıyla ilgili sorguluyorlar."

"Bir tutuklama yaptınız mı? Bugün ne oldu böyle?" Eddie havladı.

Gibbs kararlı bir sesle, "Soruşturmanın henüz ilk aşamasındayız, efendim," dedi. "Görgü tanıklarıyla görüşüyor, parçaları bir araya getirmeye çalışıyoruz."

"Bu noktada bir şey biliyor musun?" Raid sordu. "Polis sen misin?" Barnes sordu.

Raid başını salladı.

"Tek bildiğimiz, ateşin sokak seviyesinde değil, aşağı doğru bir yörüngede açıldığı. Kurşunlardan birini beton ve aç, onu sekiz ila dokuz katlı

Bu yüzden caddenin karşısındaki oteli kontrol ediyoruz ve beş ila on birinci katları tarıyoruz. Şu ana kadar bir şey , ancak bu katlarda kalan tüm kişilerin otel kayıtlarını inceliyoruz" dedi.

"Keskin nişancı mı?" Ryker sordu.

Gibbs acımasızca, "Öyle görünüyor," dedi. "Sadece dört el ateş edildiğine kanıtlar var ama emin olamıyoruz. Binaya bakan tüm odaları baştan aşağı aradık. ve boş kovan bulamadı, bu yüzden muhtemelen ateş eden kişi Kendinden sonra temizlenmiş. Parmak izi arıyoruz ama şansımız yaver gitmezse bu biraz zaman alacak gibi görünüyor."

"Kızım ile işin bitti mi?" Eddie talep etti. "Bitkin görünüyor. Bütün öğleden sonra onu sorguladınız mı?"

Barnes'ın yanaklarına renk gelmişti. "Prosedür böyle efendim." Eden kısık bir sesle, "Ben iyiyim baba," dedi.

"Hayır, değilsin," diye Raid.

"Birkaç saattir buradalar," dedi Micah. "İşlerinin bittiğini söyleyebilirim."

Gibbs içini çekti. "Şimdilik alabileceğimiz her şeyi aldık." "Gitmekte özgür mü?" Eddie sordu.

Barnes bir kaşını kaldırdı. "Acelen mi var?"

Eddie ona çoğu erkeğin içini buruşturacak bir bakış fırlattı. Eden'in pek sık görmediği bir bakıştı bu, ama kesinlikle

Onu korkutmak için. Gibbs ve Barnes da etkilenmemiş değildi. Barnes bakışlarını indirmeden önce tedirginlikle kıpırdandı.

"Başka bir çekimim daha var," dedi Eden sessizce.

"Yarından sonraki gün. Yarın ayrılmak zorundayım. Önemli bir çekim. Kariyerimin en büyük çekimi."

Babası ve erkek kardeşleri tedirgin bakışlar attılar ama sessiz kaldılar.

Gibbs, "Başka sorularımız olursa diye bana iletişim numaralarınızı bırakın," dedi. "Bir tutuklama yaparsak elbette sizi haberdar edeceğiz."

Eden, Micah ve David gibi onun da cep telefonu numarasını verdi. Sonra dedektifler, Eden'in telefon numarasını saklayacaklarına söz vererek ayrıldılar.

onları ilerleme hakkında bilgilendirin.

Kapı arkalarından kapandığında Eden kanepeye çöktü ve gözlerini kapattı. Raid ve babası Hemen iki yanına oturdu ve babası onu tekrar kollarına çekti. Ona karşı titriyordu ve o da ne kadar korkmuş fark etti. Böylece iki kişi oldular.

Ne kadar yaklaştığını henüz anlamamıştı. Micah'nın onları aramasının hemen ardından dedektifler gelene kadar ölümden haberdar değildi. Micah'ın araması için Sorgulamanın ilk saatinin tamamında.

"Geldiğine çok sevindim," dedi Eden. "Çok korkmuştum ama şimdi buradasın ve ben iyiyim."

Babası geri çekildi ve iri elleriyle kavradı. "Bazı insanlar geliyor, bebeğim."

Kaşları çatıldı. "Hangi insanlar ve neden?"

"Onlar en iyileri, ya da Ryker bana öyle söyledi. Bir sonraki çekimde seni korumaları için onları getiriyorum."

Ağzı bir karış açık kaldı. "Peki ya David ve Micah? Onlar bunun için buradalar. Ve başardılar da. Beni dışarı ve güvenli bir yere çıkardılar. Neden daha fazlasına ihtiyacımız var?"

Babasının yüz hatları acımasızdı. "Bugün neredeyse ölüyordun Eden. Tartışma olmayacak. Onları istiyorum. her zaman etrafınızda. David ve Micah hak ettikleri bir molayı verebilirler."

"Ama, baba ..."

"O haklı Eden," diye karıştı Raid.

Eden yalvaran gözlerle Ryker'a baktı ama o da Raid ve babası kadar kararlı görünüyordu.

"Yaptıkları işte en iyisi onlar," dedi Ryker, çenesi gerilmiş bir halde. "O atışa gitmene imkân yok. onlar olmadan. Bunun senin için önemli olduğunu biliyorum, aksi takdirde seni eve kapatır, sürekli gözetim altında tutar ve kariyerini mahvederdik."

Yüzüne ısı yayıldı ve öfkesi kabardı. Ona karşı birleşiyorlardı. Onun adına karar verirdi. O bir

Yetişkin bir kadındı ve kesinlikle kendi seçimlerini yapmaya hakkı vardı.

"Haklılar Eden," dedi Micah. Kadın inledi. "Tanrım, sen de mi?"

"Bugün neredeyse ölüyordun," dedi David. "Eğer babanın getirdiği bu insanlar en iyileriyse, o zaman ihtiyacın olan da bu. Kimse senin ölmeni istemiyor."

"Hepiniz burada oldukça büyük bir sıçrama yapıyorsunuz," diye belirtti. "Görünüşe göre bu rastgele bir vurulma olayı ve ben de yanlış zamanda yanlış yerdeydim. O yayalardan herhangi biri öldürülebilirdi. Sadece ben değil."

Babasının gözlerinde bir parıltı gördü ama aynı hızla kayboldu, kararlılık yüz hatlarını sıkılaştırdı.

"Güvenliğini riske atmak istemiyorum," dedi. "Beni yatıştır, Eden. Çünkü seni eve götürüp menajerine her şeyi iptal etmesini söylememe ramak kaldı."

Sonunda onu etkileyen şey tehditler değildi. Ne zaman Babasına ve kardeşlerine baktığında gözlerinde keskin bir korku gördü. Ve endişe. Onları ikna edemeyeceğini biliyordu ve eğer ek güvenliği reddederse, babasının onu eve götürme ve ne kadar sürerse sürsün kilit altında tutma tehdidini yerine getireceğinden hiç şüphesi yoktu.

İç geçirdi, parmaklarıyla alnına masaj yaptı, yorgunluk kemiklerine yerleşmişti.

"Yorgunsun bebeğim," dedi Raid. "Kelly'ler gelene kadar biraz dinlenmeye çalışır mısınız? Şu anda yoldalar ve sen yorgun olduğun için plan yapmamız gerekiyor. Yarın akşam Paris'e gidiyor."

David, otel doktorunun saatler önce Eden'i muayene etmek için geldiğinde yazdığı reçete şişesini uzattı. "Al bunu. Dinlenmeye ihtiyacın var," dedi açıkça.

Oda şimdiden testosteron içinde yüzüyordu. O Babasının tuttuğu kişi ortaya çıktığında durumun ne kadar kötü olacağını düşünmek ürpertiyordu.

Micah eline bir su şişesi tutuşturdu ve ardından Raid onu ayağa kaldırarak yatak odasına doğru itti. Süit.

Raid kapıyı arkalarından kapattığında, "Hayatımdaki erkeklerin beni idare etmesinden nefret ediyorum," homurdandı.

Raid onu kollarına çekti ve şiddetle sarıldı. "Korkuyoruz, bebeğim. Bizi eğlendirir misin lütfen? O telefonun babama ne yaptığını tahmin bile edemezsin. Arkanızda en iyisinin olduğunu bilmek onu daha iyi hissettirecektir."

"Bunu kesinlikle yaptın," diye suçladı.

Raid geri çekildi, yüzünde masum bir ifade vardı. "Ne yaptı?"

"Ne olduğunu çok iyi biliyorsun," dedi . "Babamı bana karşı kullanıyorsun."

"Çalışıyor mu?"

"Evet. Kahretsin."

Sırıttı ve onun alnına bir öpücük kondurdu. "İlaçlarını al ve biraz uyu, tamam mı?"

"Her neyse, ağabey. Ama intikam çok ."

"Ryker ve benim de çok daha iyi sağlayacak," dedi, ifadesi bir kez daha ciddileşerek.

İç çekti. "Kabul ettim, o yüzden suçluluk duygusunu bir kenara bırak."

"Senin için endişeleniyoruz, bebeğim. Seni seviyoruz ve başına bir şey gelmesini asla istemiyoruz."

"Ben de hepinizi seviyorum," diye karşılık verdi. "Şimdi kış da şu yatağı . Düşmek üzereyim."

"Hapı aldığını görene kadar olmaz," dedi sertçe.

Ne demek istediğini vurgulamak için kollarını kavuşturdu ve beklentiyle ona baktı.

"Hepiniz bir avuç zorbasınız," diye mırıldandı. Ama adamın dediğini yaptı ve acı bir tadı olan hapı yüzünü buruşturarak yuttu. "İşte oldu. Mutlu musun?"

"Evet," dedi ve öne eğilip alnından öptü. "Kim gelirse gelsin beni uyandır, tamam mı?"

Başını salladı.

"Bana söz ver," diye bastırdı. "En azından geleceğime karar verilirken orada olmak isterim."

Gözlerini devirdi. "Söz veriyorum. Şimdi kışını kaldırıp yatağa gir."

Fazla teşvike ihtiyacı yoktu. Yorganı bile geri çekmedi. Yatağa yüz üstü uzandı ve iç çekerek başını görkemli kuş tüyü yastığa gömdü.

Uzaktan kapının arkasından kapandığını duydu ve yorgunluktan gözlerini kapadı.

BÖLÜM 7

JOE cipi otelin arka girişine doğru park etti ve Ryker'a kapıyı açması için seslendi.

silah cephaneliğiyle lobide dolaşmadı.

Birkaç saniye sonra Ryker kapıyı açtı ve onları araçtan indirdi.

Aceleyle içeri girdiler, Ryker hızla Joe'nun, Nathan'ın ve Swanny'nin ellerini sıktı.

Merdivenleri çıkarken Ryker, "Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkürler," dedi.

Joe, "Sorun değil," diye karşılık verdi.

"Eden dinleniyor, ki bu iyi bir şey," dedi Ryker. merdiven boşluğundan çıkıp koridora doğru yürüdü. "Babam neler olup bittiğini ya da en azından her şeyi bilmemesine kararlı. Aynı fikirdeyim demiyorum ama bunu onun yöntemiyle yapacağız. Sana ihtiyacın olan bilgiyi verecek ki biz de harekete geçebilelim. buna göre."

Bir otel odasının kapısının önünde durdu ve anahtar kartını . Kapıyı iterek açtı ve diğerlerine içeri girmelerini işaret etti.

Swanny'nin bakışları içeriye taradı ve Eddie Sinclair olduğunu tahmin ettiği yaşlı bir adam ile Ryker'ın ağabeyi Raid olması gereken genç bir adamı fark etti.

Eddie onları yarı yolda karşıladı, tanışma faslı yapılırken elini onların elini sıkmak için uzattı.

Hepsi oturduktan sonra Eddie sandalyesinde öne doğru eğildi ve sesini alçak tuttu. Kapalı bir odaya doğru baktı.

Swanny'nin Eden'in uyuduğunu sandığı kapı.

"Eden'in bildiği kadarıyla vurulma olayı rastgele olmuş," dedi Eddie kısık sesle. "Ama ben farklı biliyorum. Hemen önce vurulma olayı gerçekleştiğinde, bir tehdit aldım. Bu uzun ve karmaşık bir hikaye. Bu bir intikam."

Swanny'nin kaşları kalktı ve Joe kaşlarını çattı. "Detaylandırmak ister misin? Tehdidin kaynağını biliyor musun?"

Eddie bir elini saçlarının arasında gezdirdi, gözleri kararmıştı.

Endişelen. "Yıllar önce bir gizli operasyon grubundayken, tamamen FUBAR olan bir görevimiz vardı. Yapmamız gereken

Uyuşturucu ve silah kaçakçılığında büyük bir oyuncu olan Raul Sanchez'i çıkarın, insan kaçakçılığı da güçlü bir ikincil rakip. Hemen hemen her şeyde parmağı vardı. Sonunda fırsatımızı bulduk. Kızının doğum günü."

Sözünü kesti ve bir an sessiz kaldı, duyguları gözlerinde kaynıyordu.

"Karısı ve kızı çapraz ateşe yakalandı. Sanchez ve oğlu kaçtı." "Kahretsin," diye mırıldandı Nathan.

"bitmedi," dedi Eddie yorgun bir sesle. "Yıllar sonra, Sanchez en savunmasız olduğum yerde peşime düştü. Karımın."

Tıkandı ve devam etmeden önce gözle görülür bir şekilde kendini toparlamak zorunda kaldı.

"O benim karımı öldürdü."

"Tanrım," diye mırıldandı Swanny.

"Peşinden gittim," dedi Eddie sert bir sesle. "yanına kâr kalmasına izin veremezdim. Bildiğim halde olmazdı. Bu yüzden izini sürdüm, yardım için birini çağırdım ve onu ortadan kaldırdık. Ve şimdi ..."

İki elini de yüzüne sürdü ve ellerini gözlerinde yaşlar parlıyordu.

"İntikam döngüsü devam ediyor. Oğul şimdi de kendisinden alınanı benden almak istiyor. Annesi, kız kardeşi ve sonra da babası. Bana Eden'in resimlerini gönderdi. Bana

en çok sevdiğim şeyi benden alacaktı. Ve Tanrım, sadece birkaç saat sonra biri onu öldürmeye çalıştı."

KGI üyelerine sert bir bakış fırlattı.

"Yarından sonraki gün başlayacak önemli bir çekimi var. İçeride, gitmesine izin vermemin tek sebebi de bu. Onu hiçbir şekilde açık havada onu korumak bir kabus olurdu. Ama bu onun için çok önemli. Hikayenin tamamını bilmiyorken ve bilmesini de istemiyorken onu ."

Joe bir kaşını kaldırdı ve Swanny onun yüzündeki onaylamama ifadesini görebiliyordu. Swanny de benzer şeyler düşünüyordu.

Eden'in ailesi ona şımartılmış, korunaklı bir prenses gibi davranıyordu ve bu onun ölümüne neden olacaktı.

"Hikaye şu ki, bugün olanlardan sonra endişelendiğim ve onun korunmasını istediğim için sizi çağırdım. Ve istiyorum da. O her zaman güvende olmalı."

"Bir sonraki çekim nerede?" Nathan sordu.

"Paris," diye yanıtladı Eddie. "Henüz halka açıklanmadı"

Eden'in Aria'nın yeni kozmetik kampanyasını yöneteceğini duyurdu. Eğer onu resmi bir havayolundan uzak tutar ve iz bırakmazsak, umarım bu adam onu yakaladığında çekim bitmiş ve o da evine dönmüş olur."

Joe, "Onu KGI jetiyle uçurabiliriz," diye güvence verdi.

"Yani mısın?" Eddie umutla sordu. "İşi kabul edecek misin?"

Joe'nun bakışları daraldı. "Sadece bu fikri düşünseydik burada , efendim."

"Teşekkür ," dedi Eddie içtenlikle. "Ama söz vermeni istiyorum."

Eden sana söylediklerimi bilmemeli. Annesinin ölümünün bir kaza olmadığı bilgisinin onu incitmesini istemiyorum.

Oğullarımın bilmek zorunda kalması yeterince kötüydü."

Joe içini çekti. "Bunu bizden duymayacak."

"Baba?"

Swanny tereddütlü, kadınsı sesin geldiği yöne döndüğünde Eden'in yatak odasının artık açık olan kapısında durduğunu gördü. Üzerinde büyük bir erkek gömleği vardı ve ortalama bir kadından daha uzun olmasına rağmen Kuyrukları dizlerinin kesiyor, biçimli bacaklarının büyük bir kısmını açıkta bırakıyordu.

Raid'e suçlayıcı bir bakış gönderdi. "Buraya geldiklerinde beni uyandıracağına söz vermiştin."

Raid yatıştırıcı bir ses tonuyla, "Daha yeni geldiler, tatlım," dedi. "Ben de tam seni uyandırmak üzereydim. Tanışma faslını daha yeni bitirdik."

Yalan karşısında gözünü bile kırpmadı.

Swanny'nin bakışları Eden'a perçinlenmişti. Karmakarışık saçlar, uykulu gözler ve uğruna ölünecek bacaklar. Sanki onun sadece

Gömlek giydiğinde, bacaklarını daha fazla örtmeye çalışarak etek ucunu çekti, ancak bu hareket gömleği göğüslerinin üzerinde sıkılaştırdı, onları net bir şekilde ortaya çıkardı ve sadece bir ipucu

Meme ucu kumaşın arasından fark edilebiliyordu.

"Ben gidip giyineyim," dedi, rahatsızlığı sesinden belli oluyordu.

Kapıyı çabucak kapattı.

Eddie alçak sesle, "Ona bak ve kalbini kırmam için bana tek bir neden söyle," dedi. "O herkesin içindeki iyiliği görür. Kendi iyiliği için fazla yumuşak. Ben onun kalbini kırmak istemiyorum.

Bunu mahvedemem. Elimden gelse yapmam."

Swanny daldığı hayalden sıyrıldı ve kimsenin onu görmediğinden emin olmak için takım arkadaşlarına baktı Eden'da uygunsuz bir şekilde. Fark de Tanrı'ya şükür belli etmediler.

Sessizlik çöktü ve bir an sonra Eden yeniden ortaya çıktı, kot pantolon ve tişört giymişti, saçlarını at kuyruğu yapmıştı. Makyaj yapmaya zahmet etmemişti ama Swanny onun tüm fotoğraflarını görmüştü.

süslenmişti ve o daha doğal olan Eden'ı tercih ediyordu. Süsleri ne olursa olsun güzeldi. Belki de süper model yerine insan olması onu daha az korkutuyordu.

"Ben Eden Sinclair," dedi gereksiz yere. Tanışma faslı sürerken KGI üyelerinin her birine bir gülümseme sundu. Ryker tarafından gerçekleştirildi.

Ryker ona yaklaştığında Swanny gerildi ve alışkanlığı olduğu üzere yüzünün yaralı tarafını yana çevirdi, böylece Ryker ona bakamayacaktı.

Ama elini sıkarken gülümsemesi sıcaktı, parmakları onunkileri sıkıca kavıyordu.

"Swanny, Ryker'ın senden bahsettiğini elbette hatırlıyorum. Nathan ve Joe da öyle. Sonunda birlikte görev yaptığı adamlardan bazılarıyla tanışabildiğim için çok mutluyum."

Babasının yanına oturdu, yüzünde tedirgin bir ifade vardı. "Neler oluyor baba?"

Eddie içini çekti ve Eden'in ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Bir sonraki çekim için daha fazla koruman olsaydı kendimi daha iyi hissederdim. Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum, bu yüzden senden bunu yapmamani istemeyeceğim. Ama içimin rahat etmesi için, en azından bu çekim için KGI'nın kişisel korumanı üstlenmesini istiyorum."

David ve Micah'nın artık orada olmadıklarını yeni fark etmiş gibi dudaklarını büzerek etrafına .

"Onları eve gönderdim. Bir mola için çok geciktiler." Eddie onun gözlerindeki soruyu doğru okuyarak, "KGI buradan devralacak," dedi. "Bundan sonrasını KGI devralacak."

İçini çekti. "Sence de biraz aşırı tepki vermiyor musun?" diye sordu nazikçe.

"Hayır."

Bu ani inkâr, şimdiye kadar sessiz kalan Raid'den geldi. Eden kardeşine şaşkın bir bakış gönderdi.

Raid, "Güvenliğiniz söz konusu olduğunda yetersiz tepki vermektense aşırı tepki vermeyi tercih ederim," dedi.

"Birkaçı iyiyse, daha fazlası daha iyidir."

Omuzları çöktü ve teslimiyet yüz hatlarına yansıdı.

"Pekâlâ. Ama setin beş iri yarı korumayla dolup taşmasına izin veremem. Fotoğrafçının ödö kopar."

"Bunu atlatacaktır," dedi Joe açıkça. "Çekimle ilgili tüm insanlarla konuşacağım ve durumu açıklayacağım. Varlığımızın gerekliliği. Bir anlaşmaya varacağız. Yolunuza çıkmamız konusunda endişelenmenize gerek kalmayacak. Ama biz orada olacağız. Sizin korunmanız bizim bir numaralı önceliğimizdir.

ve bu süreçte kimin ayağına bastığımız umurumuzda değil." Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Peki, tamam."

Eddie sert bir sesle, "Yemek yiyebilmen için oda servisini çağırdım, sonra da iyi bir uyku çekmeni istiyorum," dedi. "Uçağınız yarın kalkıyor ama ticari bir uçuş yapmayacaksınız. Ticari bir uçakla gitmeyeceksin.

Birinin sizi takip etmesini kolaylaştırın."

Eden'in rengi soldu. "Gerçekten bu ateşin bana yönelik olduğunu mu düşünüyorsun?"

Ryker açıkça, "Güvenliğinizi riske atmak istemiyoruz," dedi. "Aksine bir kanıt elde edene kadar, bunu size yönelik doğrudan bir tehdit olarak değerlendiriyoruz."

Derin bir nefes aldı ve sandalyenin arkasına yaslandı. Sonra babasına, "Salatadan başka şey değil. Bu çekim için bir kilo bile alamam."

Swanny'nin kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı ve Eden bunu fark etmiş olmalıydı.

Ona alaycı bir gülümseme fırlattı. "Kamera bana on ila on beş ekliyor. Yani tüm pratik amaçlar için o on ila on beş kilo daha zayıf olmalıyım çünkü kamera onları geri takıyor. Kamera çok acımasız. Eğer fazladan kilom varsa, bu belli olur ve bu yüzden kontratımı kaybedebilirim."

Swanny açıkça, "Sen olduğun gibi mükemmelsin," dedi.

Gülümsemesi ısındı ve yanaklarına renk geldi. "Teşekkür ederim. Ama fotoğrafçım aynı fikirde değil."

"O zaman aptalın teki," diye mırıldandı Swanny.

"Herkesin yiyebilmesi için çeşitli yiyecekler sipariş ettim. Birkaç tane de yan salata var, böylece istediğinizi yiyebilirsiniz."

Eddie sakinleşti. "Ama yemin ederim Eden, bu çekim bittiğinde

Bir süre ara vereceksin ve normal bir insan gibi yemek yiyeceksin. Zaten çok zayıfsın. I senin için endişeleniyorum."

Gözlerini devirdi. "Yeme bozukluğum falan yok baba. Spor yapıyorum ve bir at kadar sağlıklıyım."

Süitin kapı zili çaldı ve Ryker oda servisi görevlisini içeri almak için ayağa kalktı. Birkaç dakika sonra yemekler masaya dizilmişti ve herkes açık büfe tarzında yemeğini yedi.

Eden, Swanny'nin ekibinin her bir üyesini inceliyordu ve o da onun doğrudan görüş alanından uzak durmaya çalıştı. Yine de onun incelemesini hissetti ve bu onu rahatsız etti. Onlar yemek yerken ondan mümkün olduğunca uzakta oturdu. Ama bu bir fark yaratmıyor gibiydi.

Ne zaman ona doğru bir bakış fırlatsa -yaralı tarafını gizleyerek- onu inceliyordu. Onun bakışlarını hissettiğine yemin edebilirdi. Aval aval bakıyor, yara izlerini daha iyi görmeye mi çalışıyordu? Ama hayır, ona bir kez daha baktığında, kız sadece düşünceli bir şekilde ona bakıyordu.

"Swanny? Gerçek adın ne?" Eden aniden sordu.

Swanny'nin bakışları, yemek boyunca ekibin diğer üyelerinden hiçbirine tek kelime etmemişken onu seçmiş olmasına şaşırarak kalktı.

Sanki düşüncesizce sorduğu sorudan pişman olmuş gibi yanakları renklendi. Kahretsin, ama ona bir moron gibi kabalık ediyordu.

"Ryker'ın tüm mektuplarında sana hep Swanny diye hitap ediyordu ve bunun bir takma ad olduğunu söylüyordu.

Soyadın Swanson, ama bana ilk adının ne olduğunu hiç söylemedi," dedi aceleyle, sanki onu asıl soruyu neden sorduğu konusunda yatıştırmaya çalışıyormuş gibi.

"Daryl," dedi Swanny huysuzca. "Ama kimse bana öyle demez.

Asla. Ben sadece Swanny diyorum."

Ona, karnına yumruk gibi inen nefes kesici bir gülümseme verdi. Gözleri sıcaktı ve içlerinde bir kıvılcım vardı. Ya da belki de bunu hayal ediyordu.

"Bunu unutmayacağım. Swanny," dedi, gülümsemesi hiç değişmeden. "Afganistan'dan eve dönebildiğine çok sevindim. Ryker sen ve takım arkadaşların kayıp olduğunuz için aylarca acı çekti. Ryker'ın mektuplarından hepimizi tanıyormuş gibi hissediyordum, bu yüzden benim için de çok üzücüydü."

Aslında onu kabul ediyordu. Onunla konuşuyordu. Aynı şeyi Nathan'a da söyleyebilirdi. Ama ondan başkasına bakmamıştı bile. Ne zaman ona doğru baksa, gözlerini ona dikiyordu.

Nasıl cevap vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ne söyleyeceğini. Dili düğümlenmişti ve kelimeler boğazında düğümleniyordu. Sonunda kısa bir teşekkür etmeyi başardı, daha fazlasını söylemediği için kabalık ettiğini biliyordu. Diğerleri yemeklerini bitirdiğinde ve Raid Eden'i yatağa gitmeye teşvik ettiğinde rahatlamış olması onu utandırdı.

Eden çoktan kestirdiğini söyleyerek yaygara kopardı ama Raid ikna olmadı. İki hapı Eden'in eline tutuşturdu ve o hapları içene kadar orada durdu. Saat akşamın dokuzu olmuştu ve hâlâ yapmaları gereken pek çok planlama vardı. Bu

Eden uyuyor olsaydı çok daha kolay olurdu, böylece şans eseri babasının duymadığı bir şeye kulak misafiri olmazdı. bilmesini istiyorum.

Eden herkese tiksintiyle iyi geceler diledikten sonra Raid'in onu yatağına götürmesine izin verdi ama yine de yarım saat sonra Raid'in sessizce içeri girip Eden'in uyuyup uyumadığını kontrol etmesini beklediler.

O da başparmağını kaldırarak karşılık verdi. "Bir ışık gibi söndü.

Asla itiraf etmese de bugün onu çok yordu."

"Tamam, belli ki Eden'i koruma aldık."

Joe dedi ki, "Peki ya tehdidin kaynağı? Bize ne bilgi verebilirsin? Sam'i arayıp bir ekip çağırabilirim.

Bu konu üzerinde çalışıyoruz çünkü bu konu halledilene kadar boşa kürek çekiyoruz."

Eddie, "Eden'in korunmasından ötesini düşünmemiştim," diye itiraf etti. "Ama tabii ki ona yönelik tehdit ortadan kaldırılmalı. Eden'a yönelik tehditle ilgili başka bir çağrı da yaptım.

ama bir araya gelemedik, bu yüzden hepinizin bunu şimdi halledebilmenize minnettarım."

"Sam'i arayacağım," diye araya girdi Nathan. "Ona işin özünü anlatacağım ama her şeyi bilmemiz gerekiyor. Bize yardımcı ya da engel olabilecek hiçbir şeyi saklamayın.

Yapamayız

kör uçuyor olacaklar. Sam, onları öldürtecekse bir ekip göndermeyecektir."

Eddie başını salladı. "Bildiğim her şeyi sana anlatacağım. Bunun için minnettarım. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla."

"Biz Eden ile Paris'teyken, sen, Ryker ve Raid dikkat çekmemeniz gerekiyor. Eğer bu adam Eden'a ulaşamazsa, onun yerine sizden birinin peşine ," diye uyardı Joe.

"Bu heriften saklanmayacağım," dedi Raid, gözleri tehlikeli bir şekilde parlayarak. "Yapmam gereken bir iş var. Umarım o pislik peşimden gelir."

"Altılılarınıza dikkat edin," dedi Nathan. "Eden'a ulaşamayacağından emin olacağız."

"Tek istediğim bu," dedi Eddie. "Bebeğimi güvende tut."

"Edge, pilotlarımızdan birini ara ve ona bebeği getirmesini söyle.

Daha büyük bir jet. Ona neler olduğunu ve yarın saat üçte hazır olmasını söyle. Bu konuda diğer pilotu da çağırın ki küçük jetle

bileşik." Joe söyledi. "Nathan, sen Sam'i ara. Ona durumu anlat. Geri kalanlar geri çekilsin. Yakalayabiliyorken biraz dinlenmemiz gerek."

Ryker kendisini, babasını ve kardeşini işaret , "Eden'ın odasında kalabiliriz," dedi. "Mürettebatınızın burada uyuması için daha fazla yer kalır."

Eddie, "Menajeri Nigel'ı arayıp neler olup bittiğini anlatmam gerek," dedi. "O da bu işi kolaylaştırabilir. herkes sahada. Eden'den daha erken gelmeyi planlıyor, umarım bu yardımcı olur."

Sinclair'ler Eden'ın odasına çekilir çekilmez Swanny yerde derme çatma bir yatak hazırlamaya başladı, kanepenin minderlerinden birini yastık olarak kullanıyordum. Sonra

Edge ve Nathan çağrılarını yaptılar ve diğerlerine katılarak ranzaya yerleştiler.

İşteki sıradan bir gündü. Daha önce yapmadıkları bir şey değildi.

Daha önce yüzlerce kez yapmışlardı. Bu uykularında yapabilecekleri bir şeydi. Yine de Swanny kendini tamamen uyanık buldu,

Eden'in aynı odada olduğu o kısa anları tekrar tekrar yaşadı.

O haklıydı. Onun yanında olmak bile güneş ışığıyla yıkanmak gib.

BÖLÜM 8

EDEN normalde sabahları hissetmediği bir sersemlikle uyandı. Gözlerindeki morluğu silmek için gözlerini sildi ve Raid'in zorla boğazından geçirdiği iki hapi hatırladı.

Saate baktı ve saatin sekizi biraz geçtiğini gördü. En azından bütün sabahı geçirmemişti. Paris'e gitmeden önce yapması gereken çok şey vardı.

Hızlı bir duştan sonra cilt bakımını yaptı. ama makyaj yapmadı. Yaklaşan çekimde en iyi şekilde görünebilmesi için cildinin nefes alması gerekiyordu.

Rahat bir kot pantolon ve büyük boy bir gömlek giydi. Ayaklarına bir çift parmak arası terlik geçirdikten sonra, şüphesiz onsuz planlar yapan diğerlerini aramaya koyuldu.

Yatak odasından çıkarken gözlerini devirdi. Babası ve kardeşlerinin aşırı tepki gösterdiğinden hiç şüphesi yoktu, Ama gerçekten endişeliydiler, özellikle de babası. Annesinin ölümünden sonra babası onu aşırı derecede korumaya başlamıştı, ama kız onun endişelerini daha da arttırmak istemiyordu, bu yüzden de babasının ruh hallerinden birine girdiğinde ona katlanıyordu.

Herkes kahve içiyordu ve televizyon yerel bir kanaldaydı. Babasının kendisini korumaları için tuttuğu gruba ne diyeceğini bilemeden el salladı.

Zaten sessiz bir gruba benziyorlardı. Joe hariç. Lider gibi görünüyordu ve şimdiye kadar en çok o konuşmuştu.

Yine de fark ettiği Joe değildi. Swanny'ydi.

Sessiz adamda bir şeyler vardı. Bu kadar çok testosteron içeren bir grupta, onun

Swanny ama bunun için bir açıklama yoktu.

Raid'den bir fincan kahve alırken yaslandı ve önümüzdeki haftayı birlikte geçireceği insanları sessizce gözlemledi.

Skylar minyon ve sevimliydi, ıııltılı gözleri ve uzun sarı saçları vardı ama onun durumunda görünüş aldatıcı olmalıydı, yoksa KGI gibi bir şirkette nasıl iş bulabilirdi ki?

Edge güçlü yüz hatlarına sahip iri bir adamdı. Kulaklarında boksörlere ya da karma dövüş sanatçılarına özgü karnabahar kulakların başlangıcı vardı. Burnunda, muhtemelen en az bir kez kırıldığını gösteren hafif bir şişlik vardı. Koyu renk gözleri ve omuzlarına kadar sarkan saçları vardı.

Bakışları Swanny'ye kaydı. Sessiz ve gözlemciydi. Yüzünün bir tarafında, ağzının tam köşesinde biten bir yara izi vardı. Sanki biri eline bir bıçak almış ve yüzünün yan tarafını kesip açmış gibiydi. Yara büzülmüştü, çıkıntılar düzensizdi, sanki görünüşüne çok az özen gösterilerek tekrar dikilmiş gibiydi.

Ne olduğunu ve nasıl böyle korkunç bir yara aldığını merak etti.

Sanki onun dikkatle incelediğini hissetmiş gibi, bakışları onunkileri buldu ve yüzünün yaralı tarafını ona doğru çevirdi. Bunu sık sık yapardı. Onu bakarken yakaladığında her zaman yüzünün yaralı tarafını çevirdiğini fark etmişti. Sanki görüntüsünden utanıyormuş gibi.

Adam onu büyülyordu ve nedenini tam olarak kestiremiyordu. Klasik anlamda yakışıklı değildi. Ama güçlü yüz hatları ve kadınsı içgüdülerine hitap eden sert bir yapısı vardı. Tam anlamıyla onurlu bir adamdı. Bu konuda olumluydu. KGI'daki tüm ekip üyeleri arasında En çok Swanny'ye güveniyordu ve nedenini bir bilse kahretsin. Onu daha yakından incelediğinde, ona bir ton gibi çarptı

Tuğlalar. Ondan etkilenmişti. Cinsel ve duygusal olarak,

(A) onun için bir iş olduğunu ve (B) daha yeni tanıştıklarını düşünürsek bu oldukça aptalcaydı. Muhtemelen kızın sürekli ona bakarak delirdiğini düşünüyordu. Onun ilgisini sadece yara izlerine aval aval bakmak olarak algılasaydı, geri dönemeyeceği bir tren enkazı gibi mahcup olurdu.

İşinde etrafı çoğu kadın gibi erkeklerle çevriliydi. muhteşem olduğunu düşünüyordu ama yine de onları çok güzel buluyordu. Çok . . . mükemmel.

Swanny'nin bakışları, sanki uzun uzun incelediğini hissetmiş gibi ona döndü ve bir an için onun bakışlarını tutarak aynı şekilde karşılık verdi. Yanaklarına hafif bir sıcaklık yayıldı ama o gözlerini kaçıramadı. Gözleri onu büyülüyor, bakışları sanki onun kalbini görebiliyormuş gibi bakıyordu. Çekiciliğini belli etmediğini umuyordu.

Önce bakışlarını kaçırdı ve arkasını döndü. Hayal kırıklığı göğsüne sızdı çünkü onun ilgisine karşılık verdiğine dair hiçbir işaret görmemişti. Sadece sabit bir bakış, onun çalışmasına aynı şekilde karşılık veriyordu. Muhtemelen onun arsız bir şıfırtı olduğunu düşünmüştü.

Yerel haber bülteninin özel bir haberle girdiğini duyunca döndü. Muhabir hızlı tonlarda konuşurken tüm grup yaptıklarını bıraktı ve dikkatle dinledi.

Bir silahlı saldırı daha olmuştu ve bir şüpheli gözaltındaydı. Babasının şaşkın bakışlarını yakaladı ve kaşlarını çattı. Daha bir şey söyleyemeden cep telefonu çaldı ve aşağı bakınca ekranda bilinmeyen bir numara gördü.

Dedektife numarasını verdiğini hatırlayarak aramayı kabul etmek için tuşa bastı ve telefonu kulağına götürdü.

"Alo?"

"Bayan Sinclair?"

"Evet, bu o."

"Ben Dedektif Barnes. Bu sabah bir silahlı saldırı daha meydana geldiğini size bildirmek istedim."

"Evet, az önce haberlerde gördüm," dedi. "Bir şüphelinin gözaltında olduğunu bildirdiler."

Dedektif kulağa hoş gelen bir küfür mırıldandı.

"Kahrolası gazeteciler" gibi şüpheli bir şekilde ve sonra, "Evet, gözaltında bir şüphelimiz var, ama bu bir . Daha fazla endişelenmemeniz için size haber vermek istedim. Biz tetikçiyi yakaladı ve dünkü saldırıyı itiraf etti.

Ateş etmek de öyle. Daha fazla ayrıntıya giremem ama bilmeniz gerektiğini düşündüm, böylece artık içiniz rahat olabilir."

"Aradığınızı için teşekkür ederim," dedi. "Gerçekten minnettarım." "Sorun değil. Kendine iyi bak."

Telefon görüşmesini sonlandırdı ve başını kaldırdığında herkesin kendisine umutla baktığını gördü.

"Arayan Dedektif Barnes'tı," dedi. "Gözaltında bir şüphelileri olduğunu ve dünkü silahlı saldırıyı itiraf ettiklerini doğruladı."

Herkes ne diyeceğini bilemiyormuş gibi bakışırken sonuç tam bir sessizlik oldu.

KGI üyelerini işaret ederek, "Sanırım tüm bunlar gereksiz," dedi.

Raid kararlı bir şekilde, "Katılmıyorum," dedi.

Gözleri büyüdü. "Ama tetikçiyi tutukladılar ve belli ki kişisel bir şey değildi."

"KGI sana Pariste eşlik etse kendimi daha iyi hissederdim," dedi babası, yüzünde inatçı bir ifade vardı.

Gözleri kısıldı. "Bana söylemediğin şey ne?"

Ryker kolunu onun omuzlarına doladı. "Bizi biraz rahat bırak, Eden. Neredeyse öldürülüydün. Paris çekimleriniz için daha sıkı bir güvenlik önlemi alsaydınız hepimiz daha iyi hissederdik. Ayrıca, zaten buradalar ve planlar hazır."

"Duygusal şantajı bırak," diye mırıldandı. "Raid zaten yeterince kalınlaştırdı."

Babası ona doğru yürüdü ve omuzlarını ellerinin arasına aldı, yüz ifadesi ciddiye. "Bunu benim için yap, Eden. Lütfen. Seni en iyi koruyan sen olduğunu bilseydim daha rahat uyurdum."

Ağır bir iç geçirdi. "Tamam, tamam, her neyse. Ama bunun tamamen gereksiz olduğunu kayıtlara geçireceğim."

"Bayan Sinclair."

İrkilerek bakışlarını yukarı çevirdi ve adını yumuşak bir sesle söyleyen Swanny'ye baktı.

"Bunun gerekli olduğunu düşünüyorum," diye devam etti. "Dünkü silahlı saldırıya karıştığınız için zaten tüm haberlerde yer alıyorsunuz. yüzlerce çılgın insan var ve bir taklitçi olasılığı mümkün. Yapmalısınız en azından bir süre için güvenliğinizi kesinlikle sıkılaştırın. Ortamın bekleyin. Bunu hafife alamazsınız."

Grubun geri kalanı da adamın bu kadar çok şey söylemesine en az onun kadar şaşırılmış görünüyordu. Sesinde öyle bir sertlik vardı ki ona kesinlikle ciddi olduğunu söyledi. "O

haklı," dedi Raid acımasızca.

Teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Ben zaten kabul edeceğimi söyledim."

"Ama bunu ciddiye almak zorundasınız," dedi Swanny. "Bu da size söylediklerimizi yapacağınız ve direnmeyeceğiniz anlamına geliyor. Bizim işimiz sizi güvende tutmak ve bunu sizin tam desteğiniz olmadan yapamayız. işbirliği."

Gözlerini kırptırdı ama bakışlarını ondan ayırmadı, adam dikkatle ona bakarken damarlarına sıcaklık doldu. Bu sefer gözlerini kaçırmadı.

yüzünün yan tarafına baktı. Neredeyse meydan okurcasına ona baktı, önce başını çevirmesi için ona meydan okuyordu.

"Zor bir insan olmadığımı göreceksin," dedi yumuşak bir sesle.

Swanny yüzünü buruşturdu. "Öyle olduğunu ima etmek istememiştim.

Eğer yaptıysam, özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Hayır, alınmadım. Sadece bilmenizi isterim ki, istediğimi elde edemediğimde öfke nöbeti geçiren şımarık diva değilim. Tamamen işbirliği yapacağım. İşinizi zorlaştırmak istemiyorum."

"Buna minnettarız Bayan Sinclair," diye araya girdi

Joe. "Lütfen bana Eden deyin," dedi kadın, bütün bakışlarıyla hepsini isteğine dahil etti.

"Eden," dedi Swanny.

Onun adını dudaklarında duymak midesine tuhaf şeyler yapıyordu. Onun bakışlarını kırdı ve yanaklarının kızardığından emin bir şekilde babasına baktı. İsteddiği son şey belli etmekte. Ya da çaresiz görünmek.

"Ne zaman gidiyoruz?" diye sordu garipliği örtmek için.

Sonra Joe devraldı ve ona yapılan düzenlemeleri hızlıca anlattı. Bir şeyi bu kadar çabuk bir araya getirebilmeleri onu dehşete düşürmüştü. Aslında bu işi çok ciddiye ve ilk kez içinde bir tedirginlik hissetti. Ya haklılarsa? Ya Bazı aptallar haberlere konu olduğu için ona ateş etmeye mi karar verdi?

Raid, "Seni uğurlayacağız ve sonra da uçağa binip eve döneceğiz," dedi. "İşe dönmek zorundayım, ancak bizi sık sık kontrol bekliyoruz ve bir şey olursa hemen bilmek istiyoruz."

Eden boğazındaki düğümü yutarak başını salladı. Herkes sanki bir şey olacağı belliymiş gibi davranıyordu.

BÖLÜM 9

EDEN jetin arkasında ayaklarını kıvrarak rahatladı. kanepenin koluna yaslanmıştı.

Diğerleri hâlâ ön taraftaki koltuklarındaydı ama o, onlar kalkar kalkmaz arka tarafa çekilmişti.

Onu saran korkudan hoşlanmamıştı. Hayatını bu şekilde yaşamıyordu. Her zaman başkalarının en kötüsünden korkardı.

Şöhreti onu değiştirmemişti, en azından o öyle düşünmüyordu. Cazibenin altında hala her zaman olduğu kız vardı.

Babası ve erkek kardeşleri onu dizginledi. Olmadığı biri olmaya çalışsa ya da şöhretinin aklını başından almasına izin verse bile, onu çabucak dizginlerlerdi.

Bir ses onu artık yalnız olmadığı konusunda uyardı ve bakışlarını yukarı doğru çevirdiğinde Swanny'nin ayakta durduğunu gördü.

girişinde . Ona bakarken yüzünde sorgulayan bir vardı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu sakın bir sesle.

Gözlerini dikmiş, onun görünüşünü seyrediyordu. Sonra başını salladı ve kanepede yanındaki boşluğu işaret etti.

"Oturun lütfen. Bana eşlik etmeni isterim."

Adam tereddüt etti ve sonra onu hayal kırıklığına uğratarak kanepenin hemen yanındaki koltuklardan birine çöktü.

"Kalkıştan hemen sonra buraya geri döndüğünüz için misafir istemediğinizi düşündüm," dedi.

Bir omzunu omuz silmek için kaldırdı. "Sorun o değil. Sadece hiçbirinizi tanımıyorum ve tüm bunlar birdenbire ortaya çıktı.

Ben. Aslında yalnız kalmayı sevmiyorum ve nadiren yalnız kalıyorum.

Çalışmadığım zamanlarda eve gidip babamla kalıyorum ve onunla ve kardeşlerimle vakit geçiriyorum."

"Görünüşe göre oldukça meşgulsün," dedi Swanny. "Bu Aria meselesi senin için büyük bir olay, değil mi?"

Başını salladı. "Evet. Bu benim için kariyerimin zirvesi. Bu büyük bir hesap ve sıkı bir rekabet vardı. Bir pislik ilaçlarını bırakıp ateş etmeye başladı diye bu işi kaçırmamın imkanı yok. insanlara."

Ağzının köşesinde bir gülümseme belirdi. Yaralı tarafında, üst dudağının gerçekten hareket etmediğini fark , yarım bir gülümsemeyle sonuçlandı. Bu, sevimli bulduğu çarpık bir . Acaba bir sinir var mıydı diye merak etti. Hasar, ağzının o köşesini hareket ettirememesine neden oldu.

Ve sonra onu öpmenin nasıl bir his olacağını merak etti. O ağzı teninde hissetmek. İhanet eden sıcaklık boynundan yukarı süzüldü ve düşüncelerini sıradanlığa geri dönmeye zorladı.

Açık tenli olmanın laneti, canlı bir şekilde kızarmasıydı.

Swanny, "Endişelenmeni istemiyorum Eden," dedi. ifadesi bir kez daha ciddileşti. "Emin olacağız ki hiçbir şey sizi incitmez. Bizim bu. Bu görevin önemini gibi olmasın ama çok daha kötülerıyla de karşılaştık."

Başını yana eğdi. "Ben bu ? Bir görev mi?"

Sorusu karşısında şaşırılmış görünüyordu ve sanki yüzünün tamamen ona dönük olduğunu yeni fark etmiş gibi, yaralı yanağını ondan uzağa çevirerek profilini gösterdi.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu usulca.

Kaşları çatıldı ve bir kez daha hafifçe ona döndü. "Ne yapmak?"

"Bana arkanı dön ki yarayı görmeyeyim."

Onun bu açık sözlülüğü karşısında şaşırılmış görünüyordu ve uzun bir süre sessiz kaldı.

"Bu bir alışkanlık," diye itiraf etti.

"Beni rahatsız etmiyor," dedi, onun kendi etrafındaki bilincini hafifletmeye hevesliydi. "Ve eğer diğer insanları rahatsız ediyorsa, bu onların sorunu, sizin değil. Eğer seni yara izlerin yargılıyorlarsa, o zaman seni hak etmeyen pisliklerdir. ya da saygınızı."

Güldü ve göğsünden çıkan gürültülü sesle onu irkiltti. Gözlerinin etrafındaki çizgiler hafifledi ve bakışları bir eğlenceye dönüştü.

Dalgınca yarayı parmakladı ve sonra elini bıraktı.

"Hâlâ yanıyor mu?" diye sordu sessizce.

Adam başını salladı. "Sadece anılar."

Sanki onunla bu kadar kişisel bir şeyi paylaştığı için pişmanmış gibi hemen mahcup göründü. Ama onunla gerçekten konuştuğu için çok mutluydu. Gerçek bir işe alındığı iş etrafında dönmeyen bir konuşma.

"Nasıl oldu bu?"

Uzun bir an durakladı, gölgeler gözlerindeki aydınlığı kovalıyordu. Sonra uzun bir nefes verdi ve sandalyesinde öne doğru oturdu, görünüşe göre rahat değildi.

"Eğer çok fazla merak ediyorsam, bana kendi işime bakmamı söyleyin," dedi . "Bu hastalıklı bir merak değil. Senin hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum. . ."

Gerçekten aptalca bir şey söylemeden önce, mesela ağzını kendi ağzının üzerinde hayal ettiğini ve parmaklarıyla yara izinin çizgilerini takip ettiğini söylemeden önce sözünü kesti. O

devam eden acıyı yatıştırmak istemiş olsa da

Ona bir şey önerebilmesi kulağa çok saçma geliyordu. "Son turumuzda, Nathan, ben ve bizim gruptan birkaç kişi daha ekibi yakalandı. Joe ve ekibinden ayrılmıştık. Onlar . Biz çıkamadık. Kurtarılmadan önce aylarca işkence gördük ve aç bırakıldık."

Parmaklarını tekrar yara izinin üzerine koydu. "Beni ve Nate'i ikimizi de oyduklar ve bunu yaptılar. Dışarı çıkıp hastaneye gittiğimizde yarayı yamamaktan başka yapabilecekleri pek bir şey yoktu.

gelenin en iyisini yaptılar. Bir estetik cerraha görünebileceğimi söylediler ama ben gitmemeyi tercih ettim. Bu bir hatırlatma."

Tekrar sessizleşti, gözlerinde sanki burada değil de cehennemdeymiş gibi uzak bir bakış .

Kanepenin ucuna doğru kaydı, böylece fazla yer kalmadı. onları ayırdı. Çekingen bir tavırla uzandı ve elini onun dizine koyarak hafifçe sıktı.

İrkildi, nefesini içine çekti, gözleri aniden ateşle parladı. Nabızı birkaç atım yükseldi çünkü aralarındaki kimyanın farkında olmadığını fark etti.

"Bu nasıl bir hatırlatma?" diye nazikçe sordu.

"Ben bir kurbandım ve bir daha asla kurban olmayacağım," dedi basitçe.

"Çirkin değil," dedi içten bir sesle. "Bu bir cesaret işareti Hayatta kalmanın. Bence çok güzelsin."

Başını geriye attı, gözlerinde şaşkınlık parlıyordu. Sanki aklını kaçırmış gibi ona baktı.

"Güzel mi?" dedi kısık sesle. "Güzel olan sensin. Ben değil."

Cesurca -çok cesurca- davrandığının farkında olarak eğildi. Ama yara izinin onu hiç de rahatsız etmediğini ona kelimelerden fazlasıyla göstermekten kendini alamadı. O yüzünü kavradı ve parmaklarını büzülmüş çıkıntılardan aşağı kaydırıldı.

Adam irkildi ve geri çekilmeye çalıştı ama kadın daha uzağa eğildi ve nazik keşfine devam ederken onu takip etti.

"Katılmıyorum," diye mırıldandı. "Bence çok güzelsin. Güçlü. Bir savaşçı. Yara iziniz bir onur nişanı. Unutuyorsun, babam ve kardeşlerim ya orduda ya da polis teşkilatında görev yaptılar. Yara izleri var. Beni rahatsız etmiyorlar. en azından."

Swanny ne diyeceğini bilemez haldeydi ama olduğu yerde donup kaldı. Sonra sanki dokunuşundan hoşlanıyormuş gibi hafifçe elinin avuç içine eğildi.

"Seni öpebilir miyim?" diye fısıldadı.

Gözlerinde şok okunuyordu. İleri gittiğinin farkındaydı. Neredeyse kendini bu adama zorluyordu. Ama onun da bunu hissettiğini biliyordu. bu açıklanamaz çekimi. Bunu hayal etmiyordu.

"Yapmamalıyız," diye başladı. Ama kadın ağzını onunkine onu susturdu.

Adam kısık bir inilti çıkardı ve kadın onun dudaklarını yaladı, hafifçe iterek ağzını sağladı. Ve sonra, umduğu gibi, öpücüğün kontrolünü eline aldı.

Onu kucağına çekti, öpüşmeyi derinleştirdi, dilini nazik bir keşifle onunkinin üzerinde kaydırды. Vücudu mükemmel bir şekilde kalıplanmıştı. Ona eğildi, çok daha yumuşak vücuduna karşı sert kas duvarının tadını çıkardı.

Uzun , neredeyse beş-on yaşındaydı ama adam hâlâ ondan bir baş uzundu. Eğer ayakta dursalardı, başı altında mükemmel bir şekilde duruyordu ve onu öpmek için sadece ağzını biraz yukarı kaldırması gerekiyordu.

Öpüşmeyi ilk kesen o oldu ama henüz bitirmemişti. Henüz değil. Ağzının köşesinden başladı. Yara izinin başladığı yeri ve gözüne yakın bir yerde biten buruşuk yaranın tamamını nazik çizgiyle öptü.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı. "Benim için ."

Omuzlarını ellerinin arasına aldı ve gözlerinde kaynayan pişmanlıkla onu uzaklaştırdı. Ama aynı zamanda arzuya cevap veriyordu. Aslında onu kucağına aldı ve tekrar kanepeye yatırdı ve sonra geri çekildi. uzakta.

"Bu ," dedi kısık sesle.

Bir elini düzensiz bir şekilde saçlarında gezdirdi ve başka tarafa baktı.

"İşimin seni korumak olduğu gerçeğinin yanı sıra, benim ligimin o kadar dışındasın ki komik bile değil. Seninle aynı düzlemde bile değilim."

Gözlerini kısarak ona baktı, bir santim bile vermek istemiyordu.

"Kimin benim ligimde olduğuna karar verecek olanın ben olduğumu düşünmüyor musun?"

"Senin gibi bir kadının gitmesine gerek yok," dedi açık açık. "İstediğin her erkeğe sahip olabilirsin."

"Görünüşe göre değil," diye mırıldandı, dikkatle ona bakarak.

Adam açık bir şaşkınlıkla ona baktı. "Neden ben?"

Acı acı gülümsedi. "Cazibe bir dizi kurala uymaz, biliyorsun. Ama diğerlerine sana baktığım gibi bakmadığımı biliyorum. Onlarla ya da başka biriyle herhangi bir kimya hissetmiyorum. Sen de bunu hissettiğini inkar edebilir misin?"

Dudakları gerildi ve nefesinin altından usulca küfretti. "Hayır, bunu inkâr etmiyorum ama bu değil. Yapmam gereken bir iş var ve dikkatim dağılırsa bu işi yapamam ve bebeğim, sen kesinlikle bir dikkat dağıtıcısın."

Gülümsedi, onun sesindeki kızgınlıktan memnun olmuştu. Ondan etkilenmek istemiyordu ve bununla mücadele ediyordu, Ama öyleydi. Sadece onun koyduğu tüm o engelleri aşmak için biraz daha fazla çalışması gerekecekti.

Baştan çıkarıcı kadını oynamak onun için kesinlikle yeniydi.

O

bu kadar cesur olabileceğini düşünmezdi. Ama daha önce kendisini bu şekilde hissettiren bir erkekle hiç tanışmamıştı. Burada ne yaşadığından tam olarak emin değildi ama bu adamı istediğini biliyordu.

Ve evet, o bir işti, ama insanlar her tanışır ve aşık olurlar. Onun ve Swanny'nin de böyle olamayacağını kim söyleyebilirdi?

Vay be. Kendini aşmaktan bahsediyor. Kadın şimdiden geleceklerini planlamaya başlamıştı ve adam, kadının ona doğru ittiği kadar hızlı bir şekilde onu uzaklaştırıyordu.

"Beni kendinden uzaklaştırma," dedi sakın bir sesle. "Senden etkileniyorum. Sana karşı bu kadar açık sözlü olduğum için öyle düşünebilirsin ama ben yatmıyorum. Ben sadece

daha önce böyle kimya hissettiğim biriyle tanışmamıştım. Bunun bizi nereye götüreceğini görmemek aptallık olur."

Tamamen şoka girmiş görünüyordu. Gözle görülür bir şekilde yutkundu ve sonra elini tekrar saçlarında gezdirdi.

"Tanrım," diye mırıldandı. "Dünyanın en güzel kadını benim güzel olduğumu düşünüyor ve ben ona ilişkiye giremeyeceğimizi söylüyorum. Ya kafamı muayene ettirmeliyim ya da taşaklarımın hâlâ yerinde olduğundan emin olmalıyım."

Güldü, dudakları geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Sadece düşünülmesi gereken bir şey. Önümüzdeki dönemde birlikte çok zaman geçireceğiz. Sadece benden kaçmayacağına söz vermeni istiyorum. Senden hoşlanıyorum. Senin yanında kendimi rahat hissediyorum. Diğerlerinden çok daha fazla."

"Özellikle kalbimin kırılmasını istemiyorum," dedi. dedi kuru bir sesle. "Sen gittiğinde ve iş bittiğinde, seni unutmam ve hiçbir şey olmamış gibi hayatıma devam etmem mi gerekiyor?"

Kaşları çatıldı. "Yapacağımı düşündüğün şey bu mu? Kalbini kıracağımı mı? Ben de tam kalbimi kıracak kişinin sen olacağını düşünüyordum. Ama burada çok ileri gidiyoruz. Sadece önümüzdeki birkaç gün boyunca benden kaçmaya çalışmayacağına dair söz vermeni istiyorum."

İç çekti. "Tamam, söz veriyorum. Ama hâlâ deli olduğunu düşünüyorum ve aklın başına geldiğinde aklını kaçırmışsın."

Gözlerini devirdi. "Bunun suçunu ya da seninle ilgili bir tür kurtarıcı kompleksim var. Takımında üç kişi daha var ve ben hiçbiri için bir şey yok."

"Bunun için şükürler olsun," diye mırıldandı Swanny.

"En azından gelip benimle oturur musun?" diye sordu.

"Hâlâ uzun bir uçuşumuz var ve bana eşlik etmeni isterim."

Bu basit istek karşısında kendisiyle savaşıyor gibiydi ama sonra pes etti ve onun yanındaki kanepeye kaydı.

"Biraz dinlenmelisin," dedi huysuzca. "Seyahat programınıza baktım ve bir sonraki gün için tamamen dolu."

birkaç gün. Bu kadar saat çalışmayı nasıl başarıyorsunuz bilmiyorum."

İzin istemeden onun yanına sokuldu. ve kolunu onun orta kısmına doladı. Kıpırdamadan durdu, tüm vücudu gerginlikle titriyordu ama geri çekilmedi.

Sonunda kolunu dikkatlice onun beline doladı, Onu adamın yanına demirlemişti. Mutlu bir iç geçirdi ve yanağını onun göğsüne koyarak başını çenesinin hemen altına sıkıştırdı.

"Sen buradayken daha iyi dinleneceğim," dedi.

Parmaklarıyla kızın bir tutam saçıyla oynadı, sonra onları bırakıp elini tekrar kızın kalçasına koydu.

Adamın vücut ısısı kadının içine işliyor, onu sıcak ve mutlu hissettiriyordu. Genişçe esnedi ve gözlerini kapattı, Onun kucağına biraz daha sokuldu. "Beni güvende hissettiriyorsun," diye mırıldandı.

"Benim yanımda güvendesin, Eden."

Bu bir yemindi, ciddi tonlarda söylenmiş bir yemin. Göz kapakları kapanırken "Biliyorum," diye fısıldadı.

BÖLÜM 10

Paris'e indiklerinde, Eden apar topar ve zırhlı bir Mercedes sedana bindi. Swanny ve Skylar'ın yanında arka koltukta oturmadan önce gözlerini kırıştıracak zamanı bile olmamıştı. Edge yukarı çıktı Nathan ve Joe, Eden'in kalacağı otele giden iki arabalık konvoyla öncülük eden başka bir arabaya bindiler.

Kendini toparlamak ve dinlenmek için sadece bugünü vardı. Çünkü ertesi sabah çekimler başlayacaktı ve programı dopdoluydu.

çekimin sonunda Aria tarafından düzenlenen lansman partisi.

Arabayı lüks otelin arka girişine sürdüler ve Swanny, kendisi ve diğerleri yerlerini alana kadar kalması için yumuşak bir emir verdi. Sonunda dışarı çıktığında Beş KGI üyesi onun etrafında sıkı bir sınır oluşturdu ve onu aceleyle içeri soktu.

Joe kayıt işlemlerini halletmek için masaya gitti ve Eden'in aklına uyku düzeninden emin olmadığı geldi. Kendi süitine ve kendi alanına sahip olmaya alışkındı. Micah ya da David ile aynı odayı bile paylaşmamıştı.

Herhangi biriyle aynı alanı paylaşmak zorunda kalmak Swanny'yi yatağına alma planlarını sekteye uğratacaktı. Zihinsel olarak gözlerini devirdi ve başını salladı. Daha çok endişelenmesi gerekiyordu. ama onun yerine düşünceleri

Swanny'yi nasıl baştan çıkaracakları ve istediği mahremiyete sahip olup olmayacakları ile.

Joe döndüğünde merdivenleri çıkmaya başladılar ve onun katına ulaştıklarında tereddüt etti ve anahtar kartları elinde olduğu için Joe'ya bakmak için döndü.

"Düzenlemeler nedir?" diye sordu. "Yani, kim nerede uyuyacak?"

"Skylar sizinle iki yatak odalı bir süiti paylaşacak. Geri kalanımız ise süitinizin iki yanındaki diğer iki yatak odasını kullanacak."

Eden tereddüt etti, bunu şirret ya da apaçık görünmeden nasıl ifade edeceğinden emin değildi.

"Kimseyle aynı odayı paylaşmamayı tercih ederim," dedi. sessizce. "Sadece çok fazla eşyam var ve kimseyi rahatsız etmek istemiyorum ..."

Ses tonunun kötü olduğunu bildiği için sözlerini yarıda kesti.

Joe'nun kaşları çatıldı ve takım arkadaşlarıyla hızlı bakışmalar yaptı. Belli ki onlar onunla aynı odayı paylaşan birine karşı direncini tahmin etti.

"İki yatak odalı bir süit, değil mi?" diye sordu hemen, Cesaretini topluyordu. Yüzü alev alev yanıyordu, biliyordu ama daha iddialı ve açık sözlü olması gerekiyordu.

Joe başını salladı.

"O zaman Swanny'nin benimle diğer odada kalmasını istiyorum," diye ağzından kaçırdı.

Skylar hızlı bir gülümsemeyi bastırdı ama Eden'a ve garip bir şekilde Eden, Skylar'ın gözlerinde cesaret ve yoldaşlık gördüğüne yemin edebilirdi.

"Edge ve ben birlikte kalabiliriz," diye konuştu Skylar. "Sanki birlikte yaşamaya alışık değiliz gibi. Böylece sen ve Nathan diğer odayı paylaşabilirsiniz," dedi Joe'ya.

Swanny biraz sarsılmış görünüyordu. Karar alma sürecinde kimse ona tam olarak danışmadığı için onu suçlayamazdı.

"Onun yanında kendimi daha rahat hissederdim," dedi Eden, göğsünü dolduran utanca teslim olmayı reddederek.

"Swanny?" Joe takım arkadaşına doğru bakarak sordu.

Eden diğerlerine bakmayı reddetti, yüz ifadelerini görmek istemiyordu. Swanny'ye baktı ve gözleriyle onu reddetmemesi için yalvardı. Yalan söylememiştir. Onun yanında gerçekten daha rahat hissediyordu.

"değil," dedi Swanny sonunda. "Onun yalnız kalması bir seçenek değil."

Eden rahatlayarak sarktı.

Joe ona bir anahtar kartı, sonra da Swanny'ye bir kart daha uzattı. "Biz senin iki yanında olacağız Eden ve bu odayı bizden biri olmadan terk etmeyeceğın açık olmalı. Herhangi bir nedenle. Sen nereye gidersen, biz de oraya gideriz. Nokta."

"Anladım," dedi ve anahtarı ondan aldı.

Swanny arkasından takip ederek süitine girdi. Bavulları önceden gönderilmişti ve oturma odasında bekliyorlardı. Swanny'nin kaşları havaya kalktı.

"Sadece birkaç gün için çok fazla şey var."

Yüzünü buruşturdu. "İşin bir parçası ve ayrılmaz bir parçası. Bir bavulun tamamı saç ve cilt bakım malzemelerinden oluşuyor."

Büyük spor çantasına hayıflanarak baktı. "Sanırım daha hafif paketliyorum."

bir şey gelince gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım. Aria lansmanı. Eğer hepiniz benimle geliyorsanız ve ben Joe hiçbir yere gitmeyeceğimi söylediğine göre siz olmadan, hepinizin smokine ihtiyacı olacak. Ya da en azından resmi bir takım elbise. Bu gerçekten büyük bir olay. Gösterişli ve göz alıcı. Uyum sağlamanız gerekecek."

Ona attığı geyik bakışları çok komikti.

"Smokin mi?" diye .

Ciddiyetle başını salladı ve yüzünü asmadı. "Seni alışverişe götürmem ve gerekecek. Eğlenceli olacak."

"Eğlence," mırıldandı, sanki bunu tanımlamak için kullanacağı son kelimeymiş gibi.

"Peki, benimle kalman konusunda çok mu açık davrandım?" diye sordu tereddütle.

Ağzının kenarı yarım bir sırıtışla kalktı ve gözleri eğlenceyle parladı. En azından kızgın görünmüyordu.

"Joe ve Edge'in şu anda muhtemelen kıskanç orospu çocukları olduğunu söyleyelim. Nathan mutlu bir evliliği var, o yüzden dışarıda."

"Yani başka bir deyişle, ben açkıtm," diye mırıldandı.

"Benim için etmez," dedi hafifçe. "Açık sözlüleri severim. Birine karşı nerede durduğumu her zaman bilmek güzel." "Peki sen benimle nerede durduğunu biliyor musun?"

O büyüleyici gözlere bakarak fısıldadı.

Boğazını temizledi. "Sanırım öyle."

"O zaman seninle ne durumdayım?" dedi sessizce.

"Daha önce biriyle böyle bir konuşma yaptığımı söyleyemem.

Kadın," dedi hayıflanarak. "Beni biraz rahat bırakmalısın. Sen, yani tüm bu olanlar beni aşıyor."

"Ama soruya cevap vermedin," dedi dikkatle. "Bak Swanny, eğer benimle ilgilenmiyorsan, söyle gitsin. Ben büyük bir kızım. Bunu kaldırabilirim. Nazlı buluşmalarda iyi değılim-ilişkilerde sevimli şeyler. Babam her zaman boynuz kulağı geçer türden bir kız olduğumu söylerdi ve sanırım haklıydı. Şimdi, çekiciliğimin

Böylece kendimi rezil etmeye devam etmem."

Aralarındaki kısa mesafeyi geçti ve onu kabaca kollarının arasına aldı. Kadının elini tuttu ve sertleşmiş ereksiyonunu hissedebilmesi için kasıklarına doğru götürdü.

"Bu seni çekici bulmuyormuşum gibi mi hissettiriyor?" diye sordu kısık sesle.

Dudaklarını endişeyle yaladı ama elini olduğu yerde bıraktı, hafifçe adamın fermuarının kotunu okşadı.

"Tanrım, Eden, durmalısın. Bu acı verici olmaya başladı."

"Seninle nerede durduğumu konuştuktan sonra," diye mırıldandı.

"Burada tam olarak neyin peşindesin?" diye sordu açık açık. "Senin için bir dikkat dağıtıcı mıyım? Başka birine geçmeden önce seni birkaç gün eğlendirecek bir şey mi?"

Acı göğsünü doldurdu ve geri çekildi, yüz hatları dikkatlice düzeltildi. Fotoğrafçının talep ettiği her türlü duyguyu ya da ifadeyi kameraya vermeye alışkındı. İsteddiği son şey fotoğrafçının onu görmesiydi.

Sinirli ifadesiyle onu incittiğini düşündü. Bunu söylediğine göre onun hakkında ne düşünüyor olmalıydı? Ama tam olarak düşündüğü gibi biri olmadığına inanması için ona hiçbir neden vermemiştir. İyi bir hayat arayan sıkılmış şımarık bir kadın.

zaman ve başka bir şey değil.

"Tanrım, Eden. Özür dilerim," dedi Swanny, pişmanlık yüzünü kaplamıştı. "Seni incitmek istememiştim."

Yüz hatlarını eğitmek için çok fazla.

"değil," dedi hafifçe, sesinin tonundan gurur duyarak ihanet edercesine titremedi. "Çok iyi anlıyorum ve anlıyorum. Kafama vura vura anlatmana gerek yok. Şimdi izin verirsiniz, valizimi boşaltmam gerekiyor. Şu andan yarın sabaha kadar yapacak çok şey var. Belki biraz sonra oda servisinden sipariş veririz."

O cevap vermeden önce döndü ve bavullarından birini kaptığı gibi yatak odalarından birine doğru sürükledi.

Rengarenk küfretti ve kızın adını söyledi, ama kız görmezden geldi ve kapıyı arkasından kapattı. Bavullarının geri kalanını almak için daha sonra dışarı çıkacaktı. Şu anda uzun bir banyo yapmak ve yaralarını yalamak istiyordu.

Swanny onun gidişini izledi, çaresizlik onu ele geçirdi. Bunu tamamen berbat etmişti. Ama bu onu rahatsız ediyordu. Eden ondan etkilenmişti. Tanrı aşkına, onun güzel olduğunu düşünüyordu.

Tedirgin bir şekilde elini saçlarında gezdirdi ve hâlâ ortasında duran bavullara baktı.

Bunları için odasına götürmesi gerekiyordu ama muhtemelen kapıyı arkasından kilitlemişti.

Yüzü ifadesizleşmeden önce kısa bir an için kızın gözlerinde gördüğü incinmişlik ona şöyle hissettirmişti
Bir köpek yavrusunu tekmelemiş gibi. Çoğu erkek Eden gibi bir kadının kendisini ona atmasını hayal ederdi. Ama kadınlar ve Eden'in onu istediği fikrine bir türlü veremiyordu. Bir art niyeti olmalıydı ama ne?

Samimi ve içten görünüyordu. Diğer erkeklerin hiçbirisiyle alay etmemiş ya da flört etmemişti. Nedeni ne olursa olsun, Kız ona odaklanmıştı ve adam ayağını sağlam bir şekilde ağzına sokmuş ve muhtemelen kızla olan tüm şansını mahvetmişti.

İçini çekti ve yatak odasına gitmeden önce spor çantasını almak için tekrar eğildi. Kapısını açık bıraktı, böylece Eden'in geliş haberdar olmak. İsteyeceği son şey onun otel odasından çıkıp gitmesiydi. Çünkü artık onun etrafında olmak istemiyordu.

Sürpriz bir şekilde kapı çalındı ve aceleyle dışarı çıkarak Eden'ı kapısında karşıladı.

"Sen olduğun kal," emretti ve onu yatak odasına geri yönlendirdi. "Kim olduğuna bakacağım. Ben söylemedikçe dışarı çıkma."

Geri çekildi, yüz hatları donuktu ama gözleri bir şeyler anlatıyordu.

farklı bir hikaye. , onun duygularını incitmişti ve bu istediği son şeydi. Bu konuda uzman değildi.

kadınlara geldi, hepsini siktir et. Eden'la ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Ne yapmak istediğini biliyordu ama oraya nasıl bilmiyordu. . . zarifçe. Kızgın bir boğa gibi görünmeden.

Eden gibi bir kadın hak ediyordu. İncelik olmadan becerilmeyi ve her şeyin iki saniye içinde bitmesini değil.

Gözetleme deliğinden baktığında Skylar'ın koridorda durup dışarı çıkmasını işaret ettiğini gördü. Şaşkınlıkla

Ne isteyebileceğini bilmiyordu, onu dışarı kadar takip etti ve kapıyı arkasından kapattı.

Skylar'ın ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. "Bak, seni kendinden kurtarmak için buradayım. Çünkü tahmin etmem gerekirse, muhtemelen bu işi çoktan berbat etmişsindir.

Bana daha sonra teşekkür edebilirsiniz."

Swanny iç çekti. "Bana ne kadar kötü çuvalladığımı söylemene ihtiyacım yok."

"Evet, öyle," dedi açık açık. "Bak, Eden sana karşı bir şeyler hissediyor. Bence bu harika bir şey. İnsan nüfusunun geri kalanından daha iyi olduğunu düşünen iğrenç züppe olmadığı çok açık. Ve seninle çok ilgileniyor. Sen her şeyi berbat etmek için elinden geleni yaparken. Senden onunla aynı odada kalmanı istediğinde daha hoşnutsuz görünemezdin. Ezilmiş görünüyordu."

Kendi takım arkadaşı tarafından azarlanmak Swanny'yi rahatsız ediyordu ama en azından ona bok atan diğer çocuklardan biri değildi. Skylar'ın altın gibi bir kalbi vardı ve ona güvenebileceğini biliyordu. Çenesini kapalı tut.

"Bak," dedi sessizce. "Eden çok özel bir kadın gibi görünüyor. Benim gözümde daha da özel olduğunu söyleyebilirim.

Çünkü senin ne kadar iyi bir adam olduğunu anlıyor ve daha yüzeysel kadınları uzaklaştıracak yara izlerinden etkilenmiyor. Ve çok güzel. Ama dış görünüşünün güzel olmasından öte, gerçekten güzel görünüyor.

içten güzel. Ve daha önemli olan da bu. Bu yüzden bunu mahvetme, Swanny. Seni tanıyorum. Tüm zamanını şaşkınlıkla ve kendine neden sorarak geçireceksin. Sana kesinlikle bir müşteriyle ilişkiye girmemen konusunda ders vermeyeceğim çünkü Kelly'ler bunu düzenli bir uygulama haline getirdiler. Saygıdeğer ekip liderlerimiz Rio ve Steele'den bahsetmiyorum bile."

Swanny derin bir nefes çekti, yaptığı şeyden utandı. Skylar'a soracaktı. "Ne yapmam gerekiyor?" sordu çaresiz bir sesle. "Onun duygularını çoktan incittim. benim onun için sadece bir dikkat dağıtıcı olduğumu söyleyerek

zaman geçireceğini ve her şey bittiğinde hayatına devam edeceğini söyledi."

Skylar yüzünü buruşturdu. "Ahh. Hiç hoş değil, Swanny. Hiçbir kadın bunu duymak istemez. Biz kadınlar daha duygusal yaratıklar olma eğilimindeyiz. Seks yapmak ya da sevişmek, ne derseniz deyin, bizim için erkeklerden daha fazla anlam ifade eder. Şimdi ona karşı biraz yalvarman gerektiğini söyleyebilirim."

"Gerçekten beni istediğini mi düşünüyorsun?" dedi açık açık. "Bana bak Skylar. Ben tipik bir adam değilim. Eden'in etrafı

erkekler benden çok daha gösterişli ve sofistike. Bana hepimizin smokin giymesi gerektiğini söylemişti.

lansman etkinliğine katıldım ve soğuk terler döktüm."

Skylar sırttı. "Şimdi çekiyorum." "Bir dakika ciddi ol," diye yalvardı.

"Evet, sanırım seni istiyor Swanny," dedi Skylar bir ses tonuyla

daha ciddi bir tonda. "Kendini utandırma riskini göze alarak kesinlikle kendini belli etti. Bana öyle her önüne gelenle yatacak bir fahişe tipi gibi gelmedi.

Çoğu erkek dizlerinin üzerine çökerdi çünkü o onları seçti. Senin diz çökmemenin özel bir nedeni var mı?"

Düşünceleriyle boğuşurken cevap vermesi uzun bir an aldı. "Hayır," diye itiraf etti sonunda. "Hiçbir neden yok. Sadece tek gecelik, sıradan seks sahnelerinden hoşlanmıyorum." Bunu Skylar'a itiraf ettiği için biraz utanmıştı ama Skylar'ın yüzü anlayışla yumuşadı.

"Öyle olmadığını biliyorum, Swanny. Ama yara izlerinin seni bir kadın için daha az cazip hale getirdiğini düşünüyorsan, aptalsın. Kadınların sana nasıl baktığını görüyorum. Öte yandan siz, habersizsiniz. İnsanların en kötü yanlarını görmeye o kadar şartlanmışsın ki Bu."

Buna ne diyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. "Benim ... olduğumu düşünmüyorsun değil mi?

. . çirkin mi?"

Skylar'ın yüzü daha da yumuşadı ve yüzünü buruşturan yara izine kısa bir süre dokundu. "Seni hiç de çirkin bulmuyorum,

Swanny. Aslında seni çok yakışıklı buluyorum."

Kapı açıldı ve Eden yüzünde şaşkın bir ifadeyle orada durdu. Sonra Swanny ve Skylar'a bakarken yanakları kıpkırmızı kesildi, Skylar'ın eli hâlâ Swanny'nin yanağının üzerindeydi.

"Böldüğüm için özür dilerim," diye mırıldandı.

Kapıyı aceleyle geri kapattı ve Swanny yemin etti acımasızca. "Görünüşe göre onunla hiçbir şeyi doğru yapamıyorum. Şimdi seninle benim bir ilişkimiz olduğunu düşünecek. Tanrım, ama ben çuvalladığımda, büyük çuvallıyorum."

"İçeri girip onunla konuşmama izin verin," dedi Skylar. "Bu bir kadın meselesi. Ben senden daha iyi açıklarım. Söz konusu kelimeler olduğunda erkekler pek iyi değildir. Bana yarım saat ver. Git içeride bekle. Edge ile odaya. Birazdan dönerim."

BÖLÜM 11

EDEN, kapısı yumuşak bir sesle çalındığında zihinsel olarak kendi kafasını tekmeliyordu.

"Eden? Benim, Skylar. İçeri gelebilir miyim?"

Eden sessiz bir inilti çıkardı. İsteddiği en son şey bu kadınla yüzleşmekti.

Görünüşe göre az önce kendini attığı adamla ilişkisi varmış.

İçini çekerek kapıyı açtı ve Skylar'a içeri girmesini işaret etti. Skylar bir şey söyleyemeden, Eden derin bir nefes aldı.

"Bak, gerçekten üzgünüm. Senin hakkında hiçbir fikrim yoktu ve

Swanny. Sınırlarımı aştığımı biliyorum. Bir daha olmayacak. Söz veriyorum."

Skylar gülümsedi, Eden'in dehşetini anlayınca gözleri ısındı. Sonra sempatiyle yumuşadılar, bu da Eden'in daha da fazla ürpermesine neden oldu.

"Belki de konuşmak için oturma odasına gitmeliyiz," diye önerdi Skylar. "Swanny'yi dışarı attım ve o da Burada işimiz bitene kadar Edge."

Eden, Skylar'ın peşinden oturma odasına doğru yürürken her adımda utancı daha da artıyordu. Elbette Swanny Skylar gibi birinden etkilenecekti. O bir kendine güvenen ve testosteron denizinde kendi ayakları üzerinde durabilen biriydi. Harika ve güzeldi. Hangi erkek bu kombinasyona karşı koyabilirdi ki?

"Swanny ile benim aramda gördüğün şeyi tamamen yanlış anladın," dedi Skylar nazikçe. "O tekmeliyordu Seni incittiği için kendi kıcına tekmeyi bastı, ben de cesaret vermeye çalışıyordum. Swanny kendine çok güvenen biri değil.

Görünüşüne gelince. Şimdi, diğer her açıdan, oha gibi. İşinde çok iyi ve ona bulaşılmaması gerekiyor. Ama yara izleri onu söylediğinden daha fazla rahatsız ediyor. O yaraları nasıl aldığına dair anılar başa çıkması daha da zor olacak."

"Yani bu işe bulaşmadın mı?" Eden umutla sordu.

Skylar başını salladı. "Hayır. Biz arkadaşız. Biz arkadaşız. İyi arkadaşlar ve takım arkadaşları. Aramızda bir bağ var ama bu romantik."

"Rahatlamış olmam beni tam bir sürtük mü yapıyor?" Eden mırıldandı.

Skylar'ın gözleri parladı. "Swanny için çok iyi olacağını düşünüyorum. Ama o da kalbini kırmandan endişeleniyor. Swanny çoğu erkek gibi değil. Etrafta dolaşmak için dolaşmaz. Ve sen de onun yatağında bir çentik olmazsın. Yani, bazı erkeklerde olduğu gibi dünyanın en güzel kadınıyla birlikte olması onun karnesine yazılmaz."

"Ah," diye irkildi Eden. "Egoma vurulmuş bir darbeden bahsediyoruz."

Skylar gülümsedi. "Sadece olduğu gibi söylüyorum. Eminim sen de bunu yaptığını söylemekten başka bir amacı olmayan, pantolonunun içine girmek isteyen erkeklerle dolup . Ama Swanny öyle biri değil. Onun incinmesini istemiyorum Eden."

Eden'ı incelerken ifadesi daha ciddi bir hal aldı.

"Ama nedense onun kalbini kırman konusunda endişelenmeme gerek olduğunu sanmıyorum. Dalga geçecek bir tipe benzemiyorsun."

"En azından bunun için teşekkürler," diye mırıldandı Eden.

"Bak, onu biraz bırak. Bence hala ondan hoşlandığın için şokta. Ve muhtemelen kendisiyle tartışıyor çünkü sen bir işsin ve bizim işimiz

Seni korur ve eğer duygusal olarak dahil olursa, bu görevin içine eder. Ama bizim çoğu kişi sevgilisiyle görevdeyken tanıştı.

sanki hiç olmamış gibi."

"Onunla bir şansım var mı?" Eden alçak bir sesle sordu.

"Bana olanlardan biraz bahsetti. Ama burada neyle karşı karşıya olduğumdan hiç emin değilim."

Skylar'ın ifadesi yumuşadı. "Eğer sana bir şey anlattıysa bu iyiye işaret çünkü konuda kimseyle konuşmuyor. Hala kabuslar görüyor. Hepimiz tanık olduk. ama bundan bahsetmiyoruz çünkü bu onu bilinçlendiriyor. Ve evet, onunla bir şansın olduğunu söyleyebilirim. İşi ve evliliği bir arada yürütüp yürütemeyeceği konusunda kendisiyle savaşıırken sabırlı olmanız gerekecek. seninle de ilişkim var."

Eden yumuşak bir sesle, "İstediğim bir şey söz konusu olduğunda sabırlı olabilirim," dedi.

Skylar'ın ağzı buruştu. "Senden hoşlandım Eden. Hiç de beklediğim gibi biri değilsin."

"Sormayacağım bile," dedi Eden kuru bir sesle. "Ama ben "Benim öyle düşündüğün şeyin öyle çıkmamasına sevindim."

"Gidip Swanny'yi odamdan kovacağım. Yeterince oyalandı. Muhtemelen kışına yeteri kadar tekme atmıştır ki artık ağrıyordur. Üzerine fazla gitme. Ne de olsa bir erkek ve söz konusu kadınlar olduğunda inanılmaz kalın kafalılar. İnanın bana, hepsini gördüm" diye ekledi. gözlerinden.

"Ben de senden hoşlanıyorum Skylar," dedi Eden sırtarak. "Tüm bu testosteronla başa çıkabilen ve kendini koruyabilen herkes kesinlikle saygıyı hak etmiştir."

"Swanny senden hoşlanıyor," dedi Skylar açık açık. "Bunu mahvetmesine izin verme Eden. Kendisine yakın olmak isteyen kadınlarla mücadele etmeye alışık değil ve sanırım bu onu korkutuyor. dışarı."

Eden kararlı bir ses tonuyla, "Artık bildiğime göre, o kadar kolay pes etmeyeceğimden emin olabilirsiniz," dedi.

Skylar tekrar gülümsedi. "Harika. Onun sert düşüşünü görmek için sabırsızlanıyorum. Bunun gelecek nesiller için belgelenmesi gerekecek."

Eden da onun kahkahalarına katıldı ve tüm bu karmaşa başladığından beri ilk kez kendini rahat hissetti. Paris'te, Swanny'nin tutsak izleyicisi olduğu birkaç gün mü? Eğer varsa, sihrini konuşturmak için bolca zamanı vardı.

BÖLÜM 12

SWANNY kapıdan mümkün olduğunca sessizce girdi, ama parmak uçlarında dolaşması aptalcaydı. Ama sonra Eden'a tam bir eşeklik yaptıktan sonra Skylar'ın işleri düzeltmek zorunda kalmasıyla kendini birinci sınıf bir moron gibi hissediyordu.

Skylar fazla bir şey söylememişti, sadece Eden için "şeyler", "şeyler" her ne anlama geliyorsa. Yine de Sky'ın yüzünde muzip bir ifade vardı ve ona kıcını kaldırıp odasına dönmesini ve aptal gibi davranmayı bırakmasını söylediğinde gözleri eğlenceyle parlamıştı.

Sonra yüz ifadesi daha ciddi bir hal aldı. Eden'la olan şansını mahvetmemesini söyledi. Ne şansı? Ve işler nasıl bu kadar çabuk bu noktaya gelmişti? Kadınla tanışalı yirmi dört saatten biraz fazla olmuştu ve sözüm ona her şeyi berbat etme şansına sahip olması aklını karıştırıyordu. Ya da düzeltmek için.

Oturma odasını boş ve Eden'ın yatak odasının kapısını kapalı bulduğunda rahatladı mı yoksa hayal kırıklığına mı uğradı emin değildi. Tam bir korkak olduğunu fark etti ve bu ona hiç de iyi gelmedi. Söz konusu mesleği olduğunda kendine güveni tamdı. Ama bir gün kişisel seviye? İlişkiler mi? Güven bir kelime değildi. tam olarak onun sözlüğündeydi. Ve kesinlikle Eden gibi bir kadınla değil.

Onda ne buluyordu? Saatlerdir aklını kurcalayan bir soruydu . Neden onunla uğraşıyordu ki ve neden adam onu terk ettiğinde o kadar incinmiş görünüyordu? onu itti mi?

Kadının gözlerinde gördüğü o anlık acıyı aklından çıkaramıyordu. Onun kalibresindeki bir kadını incitebilecek bir güce sahip olması onu rahatsız ediyordu. Onun gibi kadınlar muhtemelen Arkalarında kırık kalplerden oluşan bir iz bıraktılar. Yine de kalbini kıracak olanın muhtemelen o olduğunu açıkça söylemişti.

İlk görüşte aşk gibi bir Sadece kurguda olan saçmalıklar. Buna ilk elden tanık olmuştu. Belki ilk görüşte değildi ama oldukça yakındı. Takım arkadaşları kesinlikle eşlerine fena halde aşık olmuşlardı ve bunu başarmak çok da uzun sürmemişti. Ama bu başına geleceğini hiç düşünmediği bir şeydi.

Tanımadığı birini nasıl sevebilirdi? Tanımadığı birini nasıl sevebilir ya da ondan nasıl hoşlanabilir? bilmiyor muydu? Onlar, tüm pratik amaçlar için, koşulların bir araya getirdiği yabancılardı. Daha fazlası değillerdi.

Yine de ona karşı daha fazla şey hissettiğine inanmasını istiyordu. Diğer tarafa bakacak kadar aptal olabilir miydi? Ona açıkça teklif ettiği şeyi görmezden gelmek mi? En kötüsü neydi?

olabilir mi? Bir kaçamak yapıp sonra yollarını mı ayıracaklardı? Çok daha kötü şeyler düşünebilirdi.

Kimse fiziksel olarak ilişkiye girmek için ölümsüz aşk ya da bağlılık ilan etmeleri gerektiğini söylemedi.

Ama onun için seks sıradan bir şey değildi. Ya da en azından bunu akılsızca bir eylem olarak görmüyordu. Hızlı bir şekilde serbest kalmasını sağlayacak ve sonra neşeli yoluna devam edecek bir şey. Belki de bu neden seks hayatının tam olarak dünyayı ateşe vermediğini. Bu ve yüzünün bir tarafının darmadağın gerçeği.

Birlikte olduğu birkaç kadın bunu umursamamış gibi görünüyordu, ama o zaman da bunu telafi ettiğinden emin olmuştu.

zevklerine odaklanarak ortaya çıktılar. Işıkları kapalı tutmanın da bir zararı olmamıştı.

Ama akli başında kim ışıkları kapatır ki?
Eden Sinclair gibi muhteşem bir kadınla sevişirken?
Kahretsin, onun her parçasını ezberlemek isterdi.
vücut. Her kıvrımı, her kıvrımı. Gözlerinin tutkuyla parlamışını, orgazm olduğunda alevlenişini hafızasına kazırdı. Yine de cinsel hünerlerine çok fazla güveniyor olabilirdi. Onu tatmin edebileceğini kim söyleyebilirdi ki? Onun gibi bir kadın kesinlikle seçici. Ama yine de onu istiyordu.

Kasıkları zihninde yarattığı fanteziye tepki verdi ve siki kot pantolonunun içinde şişerek onu çok rahatsız etti. Böyle devam ederse fermuarının izini üzerinde taşıyacaktı.

Peki ne yapması gerekiyordu? Eden'in yatak odasına girip onu yatağa mı atacak ve pazar gününe kadar altı şekilde mi sikecekti?

Tiksintiyle başını salladı. Önce bir pislik gibi davrandığı için ona bir özür borçluydu. O daha fazlasını hak ediyordu. kaba bir sikiş. Baştan çıkarılmayı hak ediyordu. Ve sonra bütün gece sevişmeyi, her şeyi tamamen onun zevkine adamayı. Ona seks yaptığı diğer tüm erkekleri unutturmak istiyordu. Onun için her şeyi yapacaktı. repertuarındaki tek bir numarayı ve birkaç tane daha . Onu neyin memnun ettiğini öğrenme fikri ona sadece fiziksel düzeyde değil, duygusal düzeyde de çekici geliyordu.

"Swanny?"

Eden'in yatak odasının kapısında durduğunu fark etmesi bir dakikasını aldı ve görünüşe göre birden fazla kez adını söyledi. kaldırıp ona baktığında, gözlerinde sorularla endişeli bir şekilde kaşlarını çatıldığını gördü.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Sadece düşünüyordum."

"İyi şeyler düşünmemiş olmalıyım," diye mırıldandı.

Adam neredeyse gülecekti. Keşke bilseydi...

"Aç olup olmadığını soruyordum. Oda servisi sipariş edecektim. Geç oldu ve erken yatmam lazım. Çekimler yarın sabah erkenden başlıyor ve en iyi halimle görünmem gerekiyor."

Sanki başka türlü görünebilirmiş gibi. Bu, iyi görünmek için çalışmak zorunda olan bir kadın değildi. Eğer üreticiler onun gibi bir güzelliğe sahip olsalardı zilyoner olurlardı. Neden bu kadar rağbet gördüğü merak konusuydu. Onun bir ürünü desteklemesi mi? Tam bir altın madeni. O son derece cana yakın görünüyordu, onun gibi ünlü birinin olmasını bekleyebileceği gibi hiç de mesafeli değildi. İnsanlar muhtemelen onun tatlılığından ve gerçek nezaketinden etkilenerek ona akın ediyordu.

"Bana ne istediğini söylersen, ikimiz için de sipariş veririm," diye teklif etti.

Ona nefesini kesen bir gülümseme sundu. Şişelenmiş güneş ışığı. Özetle buydu. Görünüşe göre onun varlığında güneşe çok atıfta bulunurdum. Ama ona yakın olmak, güneşli bir havada banyo yapmak gibiydi. mükemmel bir bahar günü.

Tanrım. Şimdi de lanet olası bir şair mi oldu? Onun yanındayken şiirsel sözler söyleyen bir aptala dönüştüğü çok açıktı. Eğer dikkatli olmazsa, düşündüğü saçmalıkları söylemeye başlardı ve o da zaten bildiği şeyi fark etti. Lanet olası aklını kaybettiğini.

"Benim için sadece bir meyve tepsisi. Hafif tutmam gerekiyor. Fazladan kilo alamam."

Onun kusursuz vücuduna bakarken homurdandı. "Bu halinle mükemmel görünüyorsun."

Yanakları renklendi ve tekrar gülümsedi ve göğsündeki o sıkışma hissi büyüdü, boğazını kapatmakla tehdit etti. Tanrım, ama bu kadın erkekler için ölüm gibiydi. Şüphesiz tüm erkek türü. Muhtemelen Hepsi onun ayaklarına kapanıyor, ondan gelecek bir kırıntı için kendilerini alçaltıyorlardı. Bir gülümseme. Ya da sadece birkaç

kelimeler. Bunu bilmeliydi çünkü kendisi de o adamlardan biri olmaya çok yakındı.

"Ama ne istersen sipariş et," diye ekledi hemen. "Daha fazla bir şey yemen beni rahatsız etmeyecek.

İçten. Sen iri bir adamsın. Eminim kaloriye ihtiyacın vardır. Ayrıca, ben de senin yerine ve en azından yediklerini koklayabilirim."

Kaşlarını çattı. "Hiç normal bir insan gibi yemek yiyebiliyor musun?"

Şaşkın görünüyordu. "Tabii ki. Yani benim için normal. Sadece yediklerime dikkat etmem gerekiyor. Kamera affetmiyor ve kilo aldırıyor, bu yüzden bunu telafi gerekiyor. Zaman zaman savurganlık yapıyorum, ama bu çekim fazladan bir kiloyu bile riske atmak önemli. Bittiğinde bunu büyük bir biftekle kutlayacağım."

"Seni dışarı çıkaracağım," diye ağzından kaçırdı ve aslında ona çıkma teklif ettiğini fark etti.

Gülümsemesi büyüdü, yanağında bir gamze oluştu ve onu büyüledi. Dilini üzerinde gezdirmek istiyordu. Ve vücudundaki diğer pek çok yerde.

"Bu hoşuma giderdi."

"Ben sadece oda servisi menüsünü alacağım," diye mırıldandı. "Neden seni bu kadar geriyorum Swanny?" diye sordu.

Yumuşakça.

Bakışları birbirine değdi ve adam gözlerini kaçırmamak için kendini zorladı, alışkın gibi yüzünün yaralı tarafını kaçırmadı.

İhanet eden sıcaklık boynundan yüzüne doğru süzüldü. Ona karşı dürüst olmaktan başka bir şey yapmamıştı, bu yüzden o da ona karşı daha az dürüst olamazdı. "Beni ölümüne korkutuyorsun," diye itiraf etti.

Gözleri büyüdü. "Öyle mi?"

Sesi şok olmuş gibiydi ve adam da bunun kulağa saçma geldiğini düşünüyordu. Yaşamak için insanları koruyordu. Cesaret ve güç gerektiren görevleri yerine getirdi. O bir Her gün test ediliyordu ve yine de yarı kilosundaki bir kadından ölesiye korktuğunu itiraf etmişti. Bir kadın.

Dikkatli olmazsa kemiklerini kırabilirdi. Elleri de vücudunun geri kalanı gibi büyüktü. Eden gibi narin bir kadın için uygun değildi. Güzel ve Çirkin'in gerçek bir çalışmasıydılar. Ve o peri masallarına inanan biri değildi. İşinde çok fazla gerçeklik görmüştü. Çok fazla iyiliğe inanmak için çok fazla mutsuz son olduğunu biliyordu.

Yine de iyilik ve adaleti üstün tutan bir kuruluş çalıştı. KGI ve onun için başarısızlık sadece bir seçenek değildi. Ama burada havlu atıyordu. en başından beri. Bu onu ne kadar da korkak yapmıştı. "Eğer uslu duracağıma söz verirsem, en azından akşam yemeğini Bana mı?" diye sordu, gözleri yine parlıyordu.

Çarpık bir şekilde sırttı. "Evet, hoşuma giderdi."

Bir kaşını kaldırdı. "Uslu durmamı mı yoksa benimle yemeğe çıkmayı mı istersiniz?"

Bu sefer güldü. "Sana ne kadar iflah olmaz biri olduğunu söyleyen oldu mu hiç?"

"Ve sorudan ne kadar düzgünce kaçırıyorsun. Bu konuda çok iyisin, biliyorsun."

"Seninle akşam yemeği yemek istiyorum. Uslu dursanız durmasanız da" diye ekledi.

"Bifteğinizden ufacık bir ısırığı geri çevirmezdim, tabii eğer yiyorsanız," dedi gözlerinde özlem dolu bir bakışla.

"Fileto kulağa çok hoş geliyor," diye itiraf etti.

Yüzünü buruşturdu. "İşte şimdi kabalaştın. O benim en sevdiğim biftek."

"O zaman bir tane sipariş edeyim ve size iki ısırık ayırayım. Fazladan bir tanenin zarar vereceğini sanmıyorum."

Düşünceli bir ifade takındı. "Bir daha düşündüm de, bana salata söyle, sossuz olsun. O zaman o iki ısırığı alabilirim."

". "

Oda servisi menüsünün masalardan birinin üzerinde durduğu yere gitti ve Eden odasına geri dönerken siparişlerini söyledi.

Onun yokluğunu hemen hissetti. Kulağa ne kadar klişe gelse de, sanki güneş ışığını da götürüyordu. Fakat her odayı aydınlatırdı. Dürüst olmak gerekirse onunla aynı odada durup onu izleyebilirdi. Bunu yaparak saatler geçirebilirdi. O gerçektir.

Ona yönelttiği varsayımlar ve suçlamalar için kendini suçlu hissediyordu. Birinci sınıf bir pislik gibi davranmıştı ve o da bunu hak etmemişti. Her ne sebeple olursa olsun ondan gerçekten hoşlanıyor gibiydi, ondan etkilenmişti. Ve o da bu durumu anlamayan bir ahmaktı.

Bu güzel kadının ona sunduğu şeyin büyüklüğü. Kendisi.

Karşılığında hiçbir şey istememişti. Gizli bir gündemi yoktu. Ona ne teklif ki? Aklına bir şey gelmiyordu.

Onu takip etmek için sahip olabileceği tek bir art niyet yoktu ve onu neden istediğini de hayal edemiyordu. Ama ne demişler, hediye atın ağızına bakmazdı.

Bunu sorgulamak için de zaman harcamazdı.

Eğer onu istiyorsa, o zaman ona istediğini verecekti. Ne zaman ve nasıl yapacağını bulur bulmaz.

BÖLÜM 13

SWANNY, Eden'ın önünde lezzetli bifteği yediği için kendini korkunç derecede suçlu hissetti. Mükemmel pişmiş etin tadını çıkarırken Eden'ın gözlerindeki özlemi ya da ağzının neredeyse sulandığını fark etmemiştir.

Modellerin yapmak zorunda oldukları fedakârlıkları hiç düşünmemiştir. Her zaman onların doğuştan mükemmel olduklarını, harika genlerle kutsanmış olduklarını, her şeyi yiyebildiklerini ve kilo alma konusunda asla endişelenmeleri gerekmediğini varsaymıştır.

Ancak akşam yemeğini beklerken Eden egzersiz rejimini, diyet kısıtlamalarını ve zorlu-sondaj cilt ve saç bakım rutini. Çok yorucu olmalı. Buna bir de bazen günde on altı saat süren çekimler eklenince, bu ona cehennem gibi geliyordu. Ve yine de Sanki çok çalışmak ve kalori alımını dikkatle ölçmek son derece normalmiş gibi neşeyle rutinini sıraladı.

Kariyeri için pek çok fedakârlık yaptığı belliydi ve konuştuğu ona duyduğu saygı artıyordu. Süper modellerle ilgili klişelerin çok iyi farkındaydı. Ama Eden şu ana kadar hiçbirine uymuyordu.

Kariyerinde kadınlara sıklıkla atfedilen olumsuz varsayımlar.

Bu varsayımlardan o da diğer insanlar kadar suçluydu. Modelliğin ne kadar zor bir iş olduğunu hiç düşünmemiştir ve bunun çocuk oyuncağı olduğunu ve tüm modellerin şımarık divalardı ve her türlü ihtiyaçları karşılanırdı.

kapris kabul edildi. Kameraya sunulan pratik, cilalı dış görünüşün ardında şirret, tamamen sahte kişilik.

Eden onu bu düşüncelerinden çabucak vazgeçirdi. Bu düşüncelere itibar ettiği için utanç duydu.

Biftekten iki büyük dilim kesti ve Eden'in tabağına, salatasının bulunduğu kâsenin yanına koydu. Gözleri irileşti ama bakarken ağzı sulanıyordu onlara doğru.

"Bu çok fazla," dedi inleyerek. "Ama dostum, onları istiyorum."

" ye," diye teşvik etti Swanny. "Seni erkenden kaldırıp fitness merkezine götüreceğim, böylece çekimden önce o iki ısırtığı ."

Kadın ona sıcak bir şekilde gülümsedi ve adamın göğsü, onun yanında olduğu süre uzadıkça daha sık ortaya çıkan o garip kasılmayı yaptı. "Bu hoşuma giderdi," dedi, gözleri usulca parlıyordu. "Micah ve David genellikle benimle birlikte çalışırlardı ve inanın bana, çok yorucu görevlilerdi! Ama itiraf etmeliyim ki beni daha iyi bir şekle ve ayrıca bana kendimi savunma hareketleri öğretiler."

Swanny, diğer iki adamdan bahsedildiğinde kaşlarının çatılmasını engellemek için çaba sarf etmek zorunda kaldı. Kahretsin, o herhangi bir kendini savunma eğitimini devralmak. O ve sadece o, bu konuda.

"Bana hareketlerini gösterebilirsin," dedi, onu boğmakla tehdit eden kıskançlığı elinin tersiyle iterek. "Zamanımız olduğunda seninle her zaman çalışabilirim."

Gözleri muzipçe parıldadı. "Swanny, böyle devam edersen benimle gerçekten vakit geçirmek istediğini düşüneceğim."

"Sanırım seninle vakit geçirmekten hoşlandığım gerçeğini kabul ettik," dedi sakın bir ses tonuyla. "Senin için endişelendim. ama dürüst olmak gerekirse, sanırım çoktan o noktaya geldim."

Zevk güzel yüz hatlarına yayıldı, yanakları toz pembe oldu. "O zaman tek olmadığımı sevindim," dedi Huskily. "Ben burada bir vampir değilim, Swanny. I bunu bilmeni istiyorum. Eğer özel olmasaydın bu odada seninle olmazdım. Kendimi bu şekilde ortaya koymaz ve reddedilme riskini göze almazdım. Kolay olmadı. Seni aptal yerine koymak istemiyorum. kendim."

Swanny'nin kalbi, onun gözlerinde parlayan dürüstlüğü ve samimiyeti görünce yumuşadı. Swanny'nin gözlerinde Bu kadını incitme gücü onu tamamen korkutuyordu. Kafasını kışından çıkarması ve ona olan çekiciliğinin tek olmadığını göstermek için elinden gelen her şeyi yapması gerekecekti. ve onu reddetmek ya da ona teklif ettiği hiçbir şeyi reddetmek gibi bir niyeti olmadığını söyledi.

Swanny pişmanlığının sözlerine yansımalarına izin vererek, "Tüm bunları kötü idare ettim," dedi. "Ve bunun için üzgünüm Eden. Anlamalısınız, bu benim için yeni bir şey. Ve senin için kolay olmadığını söylediğin gibi, benim için de kesinlikle kolay değil. benim için de kolay değil. Senin gibi bir kadının bana ilgi duyması fikri ..." Sözünü kesti ve başını salladı, hâlâ her şeyden şaşkına dönmüştü.

Kanepeye doğru kayarak sol dizini adamın sağ dizine değdirdi, adam kanepenin çaprazındaki koltukta oturuyordu ve akşam yemeği sehpanın üzerine yayılmıştı. Elini onun bacağından yukarı kaydırarak nazıkçe sıktı.

Bu cinsel bir hareket değildi ama yine de tüm vücudu Kızın sıcaklığının kot pantolonundan sızdığı anı fark etti. Onun dokunuşunun her parçasını hissetti. Bacağında bir iz bıraktı, elinin durduğu yerde sona erdi ve elini bıraktığı yerde ona baktı.

"Seni benim gördüğüm gibi görmeyen her kadın aptaldır," dedi.

kararlı bir sesle söyledi. "İstemediğim şeyleri söylemem, Swanny. Birini daha iyi hissettirmek için bile değil. Bence Çok güzelsin ve senden çok etkilendim. Etrafta dolaşıp tanımadığım erkeklere böyle şeyler söylemem. Ya da

Bu konuda bildiğim erkekler var," diye düzeltti. "Yani bu benim için kesinlikle yeni bir alan ve biraz korkutucu Çünkü beni çok kolay incitebilirsin. Ve ben demiyorum Bana istemediğin bir şeyi verme zorunluluğu hissetmeni istemiyorum. Sadece benim için özel biri olduğunu anlamanı istiyorum. Belki senin hakkında her şeyi bilmiyorum. Henüz bilmiyorum. Ama bu öğrenmek istemediğim anlamına gelmiyor. En azından seninle bir şansım olduğunu düşünmek istiyorum."

Bu bir rüyaydı. Her an uyanabileceği ayrıntılı bir fantezi. Eden'a baktı, her şeyi sırasının kendisinde olduğunu biliyordu. Onun bu kadar açık sözlü olması büyük cesaret gerektirmişti. Bunu ona geri borçluydu. Ama dili ağırlaştı ve kelimeleri oluşturmamıştı. Onun Boğaz sanki kendi üzerine kapanıyormuş gibi hissediyordu.

Gözleri , daha önce de tanık olduğu o kısa süreli acı ve elini çekerek geri çekilmeye başladı. Lanet , bunu ona tekrar yapmayacaktı. Programa uymalı ve hemen konuşmaya başlamalıydı.

Adam onun elini yakaladı ve çok daha büyük olan elinin içinde sıkıca tuttu. Bu büyüleyici bir tezattı, onun küçük kemik yapısı

Onun çok daha iri gövdesine kıyasla. Onda koruyucu içgüdülerini ateşleyen bir incelik vardı. Sanki o yapmazsa Onu sonsuz bir dikkatle ele alırsa, onu kırabilir, incitebilir. -Ve ona bir an bile acı çekirtmeden ölecekti.

Yine de mankafalılığıyla tam olarak bunu yapıyordu. Ona zarar veriyordu. Sadece fiziksel olarak değil. Bir kadın vazgeçmeden önce kendini ancak bu kadar ortaya koyabilirdi ve lanet olsun, onun kendisinden vazgeçmesini istemiyordu. Kendini toparlamalı, erkek gibi davranmalı ve hiç bir kadınla birlikte olmamış bir moron gibi davranmayı bırakmalıydı.

"Bende ne bulduğunu anlamış yapmıyorum," dedi boğuk bir sesle. "Kafamı bile toparlayamıyorum. Tanrı biliyor ya, size sunacak hiçbir şeyim yok."

"Tek bir şey istiyorum Swanny," dedi nazikçe. "Seni. Sadece sen."

"Çok basitmiş gibi söylüyorsun."

Omuz silkti. "Öyle. Yani, ne kadar basit ya da zor hale getirirsek o kadar kolay olabilir. Seni nasıl yapacağımı bilmiyorum

duygularımın samimi olduğunu anla. Bana henüz güvenmediğini biliyorum. Ama ben sana güveniyorum."

"Bunu ya da seni hak edecek hiçbir şey yapmadım," dedi açıkça. "Tam bir pislik gibi davrandım ve özür dilerim Eden. Sen

Seni iki kez incittiğim için ne kadar üzgün bilemezsin. Benden çok daha fazlasını hak ediyorsun."

Dudakları titreyerek belli belirsiz bir gülümsemeye dönüştü. "Kendini tekrar ediyorsun, Swanny. Sürekli aynı şeyleri söylüyorsun. Nedenini analiz etmeyi bırak ve benim seni istediğim kadar senin de beni isteyip istemediğini anla. Buradaki tek gerçek sorun bu. Geri kalan her şey halledilebilir."

"Evet, seni istiyorum," diye ısırıldı. "Düşünemiyorum Seni istiyorum. O otel odasına girdiğini gördüğüm ilk andan beri aklımdan çıkmıyorsun. tanıştık."

Gülümsemesi genişledi ve gözlerinde sevinç belirdi. "Tamam, şimdi bir yerlere varıyoruz. Nihayet!"

İç çekti. "Normalde bu kadar aptal değilimdir. Aptal değilim. Görünüşe bakılırsa konu sen olduğunda hariç. Ama üzerimde açıklayamadığım bir etkiniz var. Sürekli kendime soruyorum, neden ben? Senin gibi bir kadın bende ne buluyor olabilir?"

Öne doğru eğildi ve bir elini adamın yaralı yanağına götürerek çıkıntıları ve büzülmüş deriyi hafifçe okşadı. "Sürekli 'benim gibi bir kadın' deyip duruyorsun ama bunu bir dakikalığına tersine çevir. Senin gibi bir adamın bende ne bulabileceğini kendime sormuyor muyum sanıyorsun? Sen bir kahramansın. Hayatta kalan birisin. Yaşamak için insanlara yardım ediyorsunuz. Hayatını ortaya koyuyorsun. ve bu kadar özverili olmak çok özel bir insan olmak gerekir. Birinden ne isteyebilirsiniz ki?

Hayatını görünüşünü ve vücudunu satarak kazanan bir kadın mı? Siz hayat kurtarmak için para alıyorsunuz, ben ise güzel görünmek ve bir ürün satmak için para alıyorum. Peki burada kim daha iyi?"

Kendisi hakkındaki görüşlerini çok açık bir şekilde aklını başından almıştı. Onun değerlendirmesine katılsın ya da katılmasın, düşüncelerinde ve onun ve karakterinin analizinde kesinlikle samimi olduğu açıktı. Kendini tam bir sahtekâr gibi hissediyordu. Çünkü onun ne olduğunu hissetti Gördüğü ya da gördüğünü sandığı şey gerçek Swanny değildi.

Ona hangi gözle bakıyorsa, hatalıydı. Ona sadece geçici olarak mı aşık olmuştu? Belki de ilgisini çekti mi? Ve o ne zaman ne olacaktı düşündüğü gibi biri olmadığını fark etti mi?

Onunla duygusal ve fiziksel olarak yakınlaşmaktansa hiç yakınlaşmamayı tercih ederdi. sadece ona bakış açısının değiştiğini görmek ve Ona baktığında ve onu gerçekten olduğu gibi gördüğünde bakışlarındaki ışık söndü. Kusurlu. Mükemmel olmaktan çok uzak. Yine de Geçmişindeki şeytanlarla ve esareti sırasındaki zayıflığından ve pes etmeye ne kadar yaklaştığından duyduğu utançla başa çıkmaya çalışıyordu. Fiziksel yaralar kesinlikle çocuk oyuncağı değildi, ama daha kötüsü kimsenin göremediği yaralardı. Hissedebildikleri, her zaman içinde kalacak olanlar, ruhunda bir leke.

Ve yine de orada oturuyordu, sadece birkaç santim uzakta, bakıyordu Onun gibi bir adamın kendisinde ne bulacağını sorarken ciddiyetle ona baktı. Onu. Böyle bir soruyu aklına bile getiremiyordu. Onun ona verebileceğinden çok daha fazlasını hak ediyordu. Bir erkeği hak ediyordu. taşıdığı bavulla geldi.

Hâlâ sorusuna cevap vermediğinde -nasıl cevap verebilirdi ki?- hafifçe doğruldu ve sabit bir şekilde ona baktı, dudakları ... kararlılıkla sertleşmişti? Ve yine de sesi ipeksi yumuşaklıkta, onun geri kalanı kadar tatlı ve çok lanet O kadar güzeldi ki ona bakmak, sesinin müzikal tonlarını dinlemek acı veriyordu.

"Bana veremeyeceğin ya da vermek istemediğin hiçbir şey istemiyorum Swanny. Ve eğer bunu istemiyorsan, eğer ben

O zaman bana söyle ve yemin ederim bir daha bundan bahsetmeyeceğim. Geri çekileceğim ve senin için sadece bir iş olacağım ve bundan sonra Skylar ile kalacağım. Tek istediğim

bana, bize bir şans vermeni istiyorum. Sadece ve bunun her neyse- bizi nereye götüreceğini görelim. Ama top artık senin sahandadır. Beni istemeyi sağlayamam. Sana hiçbir şey hissettirmek istemem.

kendi başına yapmadın. Bir erkeğin benimle birlikte olmasını istememin nedeni asla bu değildir, çünkü ona bir şey için baskı yaptım.

bana kendi isteğiyle vermedi."

Söylenmemiştir ama onun tarafından çok iyi anlaşılmıştır ki bu onun son ve tek şansıydı. Eğer bir sonraki hamleyi o yapmazsa, kızın ona elini uzatması sona erecekti. İçinde olmak için çok kötü bir noktaydı. Bir hamle yapmaktan ölesiye korkuyordu ve aynı zamanda onu geri çevirirse hayatının geri kalanında pişmanlık duyacak. gelebilecek en iyi şeyi kaçırıyor olabilirdi. Onunla geçirdiği zaman kısa sürse ve sonunda

uzaklaştılar ve birbirlerini bir daha hiç görmediler.

Cesareti sayısız kez sınanmış ve hiçbir zaman başarısız olduğunu hissetmemiştir. Ama cesaretin pek çok çeşidi ve durumu vardı. Elini uzatıp Eden'in sunduğu şeyi almanın, cesaretinin karşılaşacağı en zorlu sınav olacağını fark . Başka hiç kimseye izin vermediği yerde, birinin içine girmesine izin vermek. Onun kendi içini görmesine izin vermek. Kalbini ve ruhunu ve herkesten çok etkili bir şekilde sakladığı şeyi görmesine izin verdiğinde olabildiğince uzağa ve olabildiğince hızlı kaçmayacağına güven.

Kolay yol ona basitçe hayır demek olabilirdi. Bu işe bulaşmak istemediğini ve bulaşmamaları gerektiğini söyledi. Görevi onu korumaktı, onunla yatmak değil, gerçi onu yatağa attığı anda bir numaralı önceliği haline geleceğini ve ona ulaşmaya çalışan herkesin bunu yapmak için onu geçmesi gerekecekti.

Ama iyi olan hiçbir şey kolay değildir. Sadece bir korkak en az dirençli yolu seçin ve Eden'i

onu hiç içeri almamıştı. O bir korkak değildi, hiçbir zaman korkak olmamıştı ve şimdi de olmayacağından emindi.

Ona henüz güvenmediği konusunda haklıydı. Ya da belki de istediği şeye güvenmiyordu. Ama ona güveniyordu ve karşılığında güvenini vermemek saygısızlığın zirvesi gibi görünüyordu.

Swanny yumuşak bir sesle, "Gitmeni istemiyorum," dedi. Kendi kulağına bile bu kadar savunmasız gelmesinden nefret ediyordu.

"O zaman ne istiyorsun?" diye sordu, aynı yumuşak sesle.

Bakışlarını ona dikti, en az onun kadar samimi olmaya kararlıydı. Ve bir o kadar da dürüst. Derin bir nefes çekti ve ortaya koydu. Aynı şeyi onun için de yapmıştı.

Kendini savunmasız bıraktı, en az onun kadar.

Her ortaya koyarak. Gururunu. Cesaretini. Kalbini. Çünkü lanet olsun, onun yanında güvende olacağına dair yemin etmişti. Ne pahasına olursa olsun onu koruyacağını. Ve şimdi korumasının daha da genişlemesi gerektiğini fark etti çünkü onu herhangi bir fiziksel tehditten korumanın yanı kalbini ve ruhunu da korumak zorundaydı.

Bir sonraki sözleriyle kendini tamamen onu güvende tutmaya adanmış olacaktı. Kendisinden ve onu açabileceği herhangi bir acıdan bile.

"Sen," dedi açık açık. "Seni istiyorum."

BÖLÜM 14

EDEN nefesini içine çekti, rahatlamaktan neredeyse başı dönüyordu. Fakat Kadının pratik tarafı, adamın onu gerçekten istediğinden ve baskı altında boyun eğmediğinden emin olması konusunda ısrar ediyordu. Kızgın bir boğanın tüm kurnazlığıyla ona yaklaşmıştı ve adam beyaz bir bayrak sallamaktan başka çare göremeyebilirdi.

Teslim bayrağı.

Ve istediği bu değildi. Evet, o istedi Swanny. Daha önce hiç olmadığı bir şekilde ondan etkilenmişti.

başka bir erkeğe ilgi duyuyordu. Ama onun da kendisini baskı altında kalmadan aynı şekilde istemesini istiyordu.

"Peki beni neden istiyorsun?" diye sordu yumuşak bir sesle. olası bir hayal kırıklığına karşı kendini hazırlar. "Çünkü kendini baskı altında hisseden birini istemiyorum. Biliyorum, seni

ve daha iyi bir kelime bulamadığım için ... yüzsüzce ... davrandım.

Seni istiyorum, evet. Bunu açıkça belirttim. Ama beni doğru nedenlerle istemeni istiyorum. Umarım mantıklı konuşuyorumdur."

Onun cevabı alçak bir hırıltı oldu ve sonra aniden kendini kanepeden çekilip onun kucağına atılmış buldu. Yumuşak bir gümbürtüyle yere düştü ve ağzı onunkinin üzerine düşmeden hemen önce çenesini yukarı doğru eğdi.

İstek ve ihtiyaçla titreyordu. Sahte olması imkansızdı. Kot pantolonundaki ereksiyonun kalçasını zorladığını hissedebiliyordu.

Dilini kızın ağzına soktu, okşadı ve okşadı, kızın tadına baktı, kızın da onun tadına bakmasına izin verdi. Kadın

haykırdı

Kolları onu sarıp vücuduna sıkıca sabitlediğinde nefes nefese bir iç geçirdi.

Ne kadar kaslı, güçlü bir vücut.

Öpüşme devam etti, nefesleri birbirine karıştı, ta ki ikisi de öpüşmeler arasında nefes nefese kalmış ciğerlerine hava çekiyorlardı. Onu bombardımana tutan enfes hisler yüzünden inledi. Swanny'ye karşı duyduğu çekimi bir şekilde hayal etmişse bile, bu şimdi doğrulanmıştı. Vücudu canlandı, her sinir ucu acı verici bir şekilde

Damarlarında ezici bir arzu dolaşıyordu.

Hiçbir erkek ona Swanny'nin hissettirdiği gibi hissettirmemişti.

Hiçbir zaman sonuna gitme arzusu duymamıştı. Bir şey onu hep geride tutmuştu. Şimdi nedenini biliyordu. Çünkü Swanny'yi bekliyordu. Bir erkeğin ona güvende olduğunu hissettirmesini, ona göz kulak olmasını.

Tamamen.

Sonunda Swanny adamın ağzını onunkinden ayırdı. Gözleri yarı kapalı ve arzuyla doluydu.

"Şimdi söyle bana, eğer seni istemiyormuşum gibi hissediyorsan.

Ya da bir şekilde benim ilgimi çekmeye zorladığını, çünkü Tatlım, işler yürümüyor. Sana olan tepkimi taklit edemem. Seni arzulamadan sana bakamıyorum bile. Mücadele ettiğim tek şey, senin sınıfındaki bir kadının beni isteyebileceğine olan inancım."

Gülümsedi, onun güzel gözlerinde parladığını gördüğü samimiyetle ısındı. Elini adamın yaralı yanağını okşamak için kaldırdı ve parmaklarını hafifçe çıkıntılar boyunca gezdirdi.

Adam

ürkmedi ya da geri dönmeye çalışmadı, bu büyük bir zaferdi çünkü bu onun yanında daha rahat olmaya başladığı anlamına geliyordu.

Ona sık sık dokunuyor, görünüşünden rahatsız olmadığını söze dökmeden anlatmak istiyordu. Bunu biliyordu.

zaman alacaktı, ama onun yara izlerinden rahatsız olmadığını sorgusuz sualsiz bilmesini istiyordu. Hem de hiç.

"Sözlerinizi size geri çevirmek için, bu kadar güçlü bir tepkiyi taklit edemem. Eğer bir açıklama istiyorsan, elimde yok.

Bir. Bazı şeyler sadece öyledir ve benim için bu . Birbirimizi bu kadar kısa süredir tanıyor olmamızla mücadele ediyorum. Yani, seninle bu kadar kısa süre birlikte olmak bana hiç mümkün görünmemiştir.

başka bir insanla anında bağlantı kurabilirim.

Ama orada. Başından beri oradaydı. Oradaydı.

Seninle ilgili bir şey beni kendine çekti. Sana karşı davranışlarıma bakarak buna inanmakta zorlanacaksın ama bu benim için normal değil. Aslında oldukça çekingenimdir. Cesaretimden dolayı kendi payıma düşen şaşkınlığı yaşıyorum çünkü bu benim olduğum kişi değil, daha doğrusu olduğum kişi değildi," dedi alaycı bir şekilde.

Onun eline sokuldu ve avucuna bir öpücük kondurdu. "Dürüstlüğün hoşuma gidiyor. Ferahlatıcı. Seninle tahmin yürütmek yok. Bu çok hoşuma gidiyor. Oyun oynamıyorsun. Açık sözlülüğünüzü hiç de cesur ya da yüzsüz bulmuyorum. Bilmek hoşuma gidiyor.

nerede durduğumu. Ve bununla yüzleşelim. Eğer beni bekleseydin

bir hamle yapsaydım, muhtemelen sonsuza kadar beklerdin çünkü benim gibi birini isteyeceğini bir an bile hayal edemezdin. Bana öyle gelirdi ki

Yıldızlara ulaşmak ya da ayı dilemek. Sanırım kıcıma bir tekme yemeye ihtiyacım vardı ve sen bunu güzelce sağladın."

Güldü, adamın kollarında rahatladı ve başını onun omzuna . Pozisyonlarında açıkça cinsel bir şey yoktu, ama rahat hissetti ve samimiyet onları çevreledi, onları kendi küçük bulutlarına çekti. Geri kalanı

Dünya kilometrelerce uzakta gibiydi. Sadece vardı ve hiçbir müdahale ya da kesinti yoktu.

Cesur davrandığını bilerek -yine- onu çevirdi. Yüzünü görebilmek için başını kaldırdı. "Bu gece benimle yatar mısın?"

Adamın gözleri anında parladı ve kadın, kendisiyle sevişmesini istediği yönündeki olası varsayımı düzeltmek için acele etti.

"Seks yapmayı kastetmiyorum," diye aceleyle düzeltti.

"Hâlâ birbirimizi tanımaya çalıştığımızı biliyorum ve acele etmek istemiyorum. Şu bulunduğumuz yeri seviyorum. Ama

Bu gece kollarında uyumak isterdim. Sadece seninle olmak için."

Alnına nazik bir öpücük kondurdu. "Bu çok hoşuma giderdi. Ve Eden, bu konuda utangaç olmayı bırak. Ne istediğini söyleyerek. Senin küstah bir şıfıntı olduğunu düşünmüyorum. Umarım benden bir şey istemekten asla çekinmezsin.

İstediğin ya da ihtiyacın olan. Çünkü sana bunu sağlamak için her şeyi yaparım."

Acı acı gülümsedi. "Sana bunun normal ben olmadığımı söylemiştim. Aslında benim yaptığım gibi anlatmak gerçekten zor. Senden çok hoşlanıyorum ve fazla açık davranarak seni uzaklaştırmak istemiyorum.

Hazır olmadığınız bir şey için sizden talepte bulunmak veya size baskı yapmak."

"Baskı yok, tatlım. Bence biz zaten

"Seni çok fena istiyorum. Benden ne istediğini söyleyerek asla ya da zorlayıcı biri olarak görünmeyeceksin."

"Senin de aynısını yapmanı istiyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Çok güçlü bir şekilde karşıma çıkma konusunda endişelenmeni istemiyorum. İkimizin de birbirimizle yarı yolda buluşmasını istiyorum. Yani eğer beni sana ne istediğimi söyleyeceğime söz veriyorum, o zaman senden de aynı sözü istiyorum."

"Anlaştık," dedi homurdanarak.

Üzüntüyle saatine baktı ve sonra tekrar ona döndü.

"Sabah erken kalkacağını söylemiştin ve eğer Çekimden önce kalkıp egzersiz yapman gerekiyorsa, şimdi yatağa gitmeyi düşünmelisin."

Başını salladı. Önceden olsa yatağa gitmeye isteksiz olurdu -tek başına- çünkü onun arkadaşlığından hoşlanıyordu ve onunla vakit geçirmek için dinlenmekten vazgeçerek oyalanırdı. Ama şimdi onunla yattığına göre, artık yatağa girmekten hiç çekinmiyordu.

Arkasına hafifçe vurarak onu ayağa kaldırdı. "Sen git ve yatmak için hazırlan. Ben bir duş alacağım ve sonra seninle yatak odanda buluşacağım."

Eğildi ve onun yaralı yanağını öptü. "Çok uzun sürmesin."
Ona çarpık bir şekilde sırttı. "Muhtemelen bir hız
ayarlayacağım

Bu gece seninle yatacağımı bildiğim için bu duş için kayıt
yaptırdım. Genelde yatarken sadece boxer giyerim. Bu seni
rahatsız eder mi?"

Neredeyse gülüyordu. Adamın üzerinde sadece iç
çamaşırı vardı ve kadın adamın kaslı vücudunu
seyrediyordu. Onun

O güçlü bedene sarılıp uyuyabilmek ve onun tenini kendi
teninde hissetmek? Onu rahatsız etmek mi? Ha!

"Eğer benim iç çamaşırı giymemi sorun etmiyorsan, ben de
senin sadece boxer giymeni kesinlikle sorun etmem."

Yüz ifadesi paha biçilemezdi. Sanki dilini yutmuş gibi .
Sonra inledi.

"Bana işkence ediyorsun. Umarım bunu biliyorsundur."

Ona masum bir bakış attı. "Senden daha fazla örtünmüş
olacağım."

Homurdandı. "Çok iyi bir hayal gücüm var ve inan bana o
seksi iç çamaşırının altında ne olduğunu hayal ediyor
olacağım.

Bütün gece."

"Güzel," diye mırıldandı, ağzının bir gülümsemeyle
kıvrıldı. "Beni düşünüyor olman fikri hoşuma gidiyor."

Bu notla birlikte, Swanny'yi sandalyesinde otururken
bırakarak yatak odasına doğru koşmaya başladı. Sırttı ve
geceliklerini toplayıp banyoya doğru giderken aptalca bir
dönüş yaptı.

Aşık olmak bir şey miydi? Kesinlikle onu arzuluyordu.
Her şey çok kafa karıştırıcıydı. İnsanlar ilk görüşte aşık
Aşk, üzerinde çalışılması gereken bir şeydi. Zamanla
kazanılan bir şey. Ama o
Swanny'ye aşık olduğunu çok kolay görebiliyordu. Belki de
çoktan o yola girmişti.

Bir iç çekti. Her şeyi fazla analiz etmenin pek bir anlamı
yoktu. Sadece beklemek ve kartların açılmasını beklemek
zorundaydı.

olabilirler. Şimdiden kendini aşmaya başlamıştı.

Swanny ondan etkilenmiş olsa da, o hala bir ona iş verdi. İkisinin de kariyerleri onları dŸnyanın ŖbŸr ucuna gŖtŸrmŸřtŸ.

Belki de tek ihtiyaçı olan bir ilişkiydi. Onu işinden çıkarmak. ve şey bittiğinde kendi yollarına gideceklerdi ve o da o zamanın anısına sahip olacaktı.

birlikte geçirmişlerdi. Ama bunu dŸřŸnŸrken bile kendine yalan sŖyledięini biliyordu. ŸnkŸ o da bundan oldukça řŸpheliydi.

onunla sıcak bir kaçamak yapmak sisteminden çıkarabilirdi.

Eğer bir şey olursa, cinsel ve duygusal olarak

Kısa bir sŸre için bile olsa onunla birlikte olmak, zaten bildiği şeyi doğrulayacaktı.

Swanny bir kadının unutabileceği ya da gitmesine izin verebileceği tŸrden bir adam değildi. Asıl soru, geçici bir kaamaktan daha fazlasını isteyip istemediği ya da Her şey bittiğinde çekip giden kişi.

BÖLÜM 15

SWANNY kendini Eden'in kapısının önünde buldu, birkaç santim çatlamıştı. Uyumak için sadece boxer giydiğini söylemiş olmasına rağmen, bu gerçeği hesaba katmamıştı. Gövdesinde daha fazla yara izi vardı. giysilerinin altından görünmüyordu ve Eden'in bu durumdan rahatsız olması ve kendi bilincine varması onu ele geçirmişti. Vücudundaki kusurları daha fazla görmek.

Bu yüzden bir tişört giydi, bunun kendisini korkak yaptığını fark etti ama henüz onunla yüzleşemedi. Belki içeri girdiğinde ışıkları kapatırdı, eğer kadın zaten yataktaysa ve Böylece yatağa girmeden önce tişörtünü çıkarabilirdi ama bu uyandıkları zaman sorununu çözmezdi çünkü o zaman kızın gözlerini alacağı kesindi.

Ama ondan kendisine güvenmesini istemişti. Son derece samimi olduğunu bilse de bunu istemek çok zordu. Ama yine de, aylarca süren işkence ve aşağılanma nedeniyle vücudunda oluşan hasarın boyutunu kimsenin görmesine izin vermemişken, kendisini çıplak bırakmak onu rahatsız ediyordu.

Psikolojik yaralar, zihninde en az fiziksel yaralarının her gün hatırlattığı kadar parlaktı. Bazı açılardan ruhundaki yaralar vücudundakilerden, yani görünür olanlardan daha acı vericiydi. Bunların iyileşmesi daha uzun sürerdi. Ve belki de kalben asla gerçekten iyileşemeyecekti. ve zihin. Ama Eden ona umut verdi. Umut. hissetmesine izin vermekten korkuyordu. Kız onun kalbine kolayca girebilirdi ve onun yüz ifadesini görmek onu mahvederdi.

Bu şekilde tepki vereceğini düşünerek ona büyük bir kötülük yaptığını bilmesine rağmen, acıma ya da iğrenme duygusuna dönüştü. Ona kabullenmekten başka bir şey göstermemiştir.

onu yaralarının için önemli olmadığına ikna etmek için elinden geleni yaptı. Yine de kendini geri çekerken buldu, ona geri çekilmesi için herhangi bir sebep vermek istemiyordu.

Sonunda tereddütle yatak odasına girdiğinde onu yatakta, yorganını karnına kadar çekmiş halde gördü. O kadar güzel bir manzara sunuyordu ki, nefesi kesildi ve bir an için ciğerlerine hava çekemedi.

"Işıkları açmamın sakıncası mı?" diye sordu ürkek bir tavırla, öz-bilincinin çok belirgin olmasına izin vermemeye çalışarak.

Bir an düşünceli bir şekilde ona baktı. "Neden gömlek giyiyorsun, Swanny? Benden neden korkuyorsun? gördün mü?"

Onun düşüncelerini okuyabiliyor gibi görünmesi, ruh halini anında anlaması, onu bir cevap oluşturmamıştı. Buna ne diyebilirdi ki zaten?

Yorganı itti ve yataktan kayd. seksi ama mütevazı bir pijama giyiyordu. Üzerinde, o muhteşem bacaklarının uzun genişliğini sergileyen, yüksekte duran bir çift ipeksi şort vardı. Ve üst kısmı onu örtüyordu ama omuzlarının üzerinde, aşağı kayması çok kolay olan ve göğüslerini ortaya çıkaran küçük ipler vardı. İhtiyacı fiziksel bir sızıya dönüşmüştü.

Onu istemediğini mi? Onu isteyip istemediğini bile mi sorgulamıştı? Tam önünde duran ve ona doğru yürüdükçe her saniye daha da yaklaşan seksi görüntüye tepki vermemek için ölü olması gerekirdi.

Ellerini adamın göğsüne koydu ve ona baktı, gözlerinde öyle bir tatlılık ve anlayış vardı ki, adamın boğazı duygularla şişti. Onun kalbini görmüştü.

Başka hiç kimsenin görmediği şeyi. Ön tarafın ötesini gördü. başkalarına gösterdi ve bunun onu memnun edip etmediğini bilmiyordu.

ya da ödünü kopardı. Belki de ikisinin berbat bir kombinasyonudur.

Sonra ellerini gömleğinin altından geçirerek avuç içlerini çıplak tenine bastırdı. nefesi de nabızı gibi hızlandı. Aleti acı verici bir şekilde kabarmıştı ve giydiği ince boxer'ın içinde onu gizleyecek hiçbir şey yoktu.

Kadın daha yukarı çekerek gömleğini nazikçe çıkardı ve adam da ona izin verdi, orada durarak istediğini yapmasına izin verdi.

Gömleği çıkardıktan sonra adamın gövdesini inceledi ve şaşkınlık içinde bir yara izine bir öpücük kondurdu ve sonra Bir başkasına geçti, bir başkasına, ta ki adamın yaralı etinin her santimini kaplayana kadar.

Artık boxer'ına kadar inmişti, kadın onun elini tuttu, Onu yatağa doğru çekti ve o da sahibini memnun etmeye hevesli, sadık bir köpek yavrusu gibi peşinden gitti.

Onu yatağa yerleştirdi ve sonra yanına tırmandı, anında vücudunu onunkine kıvırdı, ama yeterince bıraktı Elinin göğsüne ve gövdesindeki yara izlerine sığabilmesi için aralarında boşluk bıraktı.

"Benden hiçbir şey saklamak zorunda değilsin Swanny," dedi usulca. "Benden değil. Benden asla."

Her yara izinin çizgilerini okşadı, parmaklarıyla keşfetti ve sonra daha önce yaptığı gibi, her birini bir çizgi halinde öptü, o kadar tatlı ve nazikti ki kalbini sızlattı.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı. "Çok güzelsin. Senin kadar güzel bir erkekle hiç tanışmadım."

Kalbi neredeyse patlayacaktı ve onu ters çevirip içine girmemek için iradesinin her zerresini kullandı. sert ve gidebildiği kadar derin, kendini onun bir parçası yapıyordu. Aralarında büyüyen bağı mühürledi.

Ama bundan daha fazlasını hak ediyordu. Ve zaman istiyordu. Hiçbir şeyi aceleye getirmek istemiyordu, o da istemiyordu ama sevişmelerinin kaçınılmaz olduğunu biliyordu. Ayrıca uzun sürmeyecekti. İlişkilerinin diğer her yönü yıldırım hızıyla ilerliyordu ve de daha fazla dayanamayacağını biliyordu.

Sonunda bir araya geldiklerinde bu beklenti her şeyi daha da tatlı kılacaktı. Sevişmelerinin her bir dakikasının tadını çıkaracak, ona saatlerce ilgi gösterecekti, Onu memnun eden her şeyi öğreniyordu. Kendi zevkini almadan önce onu defalarca orgazma . Onun ihtiyaçları önce gelirdi.

Bir avucunu adamın göğsüne dayadı ve başını adamın omzuna yaslayarak saçlarının adaminkini gıdıklamasını sağladı.

burnunu. Sonra sanki onun sıcaklığını ve dokunuşunu arıyormuş gibi bacağına onun kalçalarının arasına kaydırıldı. Adam bundan çok mutlu oldu.

ona uyum sağladı. Kolunu beline dolayarak onu daha da yakınına çekti ve bacağına kızın bacağına dolayarak onun bacağına kendi bacağına arasına sıkıştırdı.

Memnun bir iç çekiş yaptı, yumuşak nefesi adamın teninde

Hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti. Memnuniyet iliklerine kadar işlemiş, zevk her zerresine sızarken onu rahatlatmıştı.

vücudunun bir parçası. Kollarında yatıyordu, mükemmel bir uyum içindeydi, sanki onun için yaratılmıştı. Sanki oraya aitmiş gibi.

Başlangıçta Eden'a duyduğu çekimle savaşmış olabilirdi ve Eden'ın ondan etkilenşüphe duymuş olabilirdi ama şimdi ve burada aralarındaki şeyin gerçek olduğunu biliyordu.

Aralarındaki çekim yaşayan, nefes alan bir şeydi. Somut. Aralarındaki havada dans ediyordu ve Yakın olduklarında, o kollarındayken, bir cehenneme dönüşmeyi bekleyen yavaş yanan bir ateş gibi için için yanıyordu.

Kız ona doğru döndüğünde uykuya daldığını düşündü, gözleri arıyordu.

"KGI için çalışmayı seviyor musun?"

"Evet," dedi hiç tereddüt etmeden. "Onlar bana Artık bir amacım olmadığını düşündüğümde. Son turneden döndükten sonra boşluğa düşmüştüm. Sanırım kendime acıdığım bir dönemden geçiyordum ve adaletsizliğinden yakınıyordum. Hoş bir manzara değildi. Ama kaçışımız ve kurtarılmamız sırasında olan şeyler vardı. İhtiyacım olan

şeyler

Ben de Nate'i görmeye gittim. O da benden çok daha iyi durumda değildi."

"Ne tür şeyler?" diye sordu merakla.

Tereddüt etti, ne kadarını paylaşması gerektiğinden emin değildi. Birincisi, deli olduğunu düşünecekti ve ikincisi, Shea ya da Grace'e ihanet etmek istemiyordu. Bugün hayatta olmasının sebebi onlarken olmazdı.

Ama Eden'la ilişkiye girerlerse eninde sonunda öğrenecekti. Ve bunu ondan duymasını tercih ederdi. Böylece ona güvendiğini ve ondan saklamadığını bilecekti.

"Deli olduğumu düşüneceksiniz," dedi.

Ona bakabilmek için yukarı itti, saçları ipeksi bir perde gibi omuzlarına döküldü ve göğsünü okşuyordu. Ellerini ve yüzünü onun saçlarına gömüp saatlerce orada kalabilirdi.

"Senin deli olduğunu düşünmeyeceğim," dedi ciddiyetle. "Bana güvenebilirsin, Swanny. Seni yargılamayacağım. Seni dinleyeceğim. Ve senin güvenine asla ihanet etmem."

Bunu kesinlikle biliyordu. Belki de bu kadar kısa bir süredir tanıdığı kadına güvenmek delilikti. Ama ona güveniyordu. Vücudunda kötü ya da kinci bir kemik yoktu.

İç çekti. "Biz tutsakken, Shea, Nathan'ın karısı, o zamanlar birbirlerini tanımıyor olmalarına rağmen, kilometrelerce öteden kafasının içinde onunla konuştu. Telepati."

Eden'in gözleri büyüdü. "Gerçekten mi? Bu çok havalı. Böyle şeylerin gerçekten var olduğunu düşünmemiştim."

"Evet, onu bir arada tutmaya yardım etti. Onun için işkence bile yaptı. Kulağa karmaşık geliyor ama onun acısını uzaklaştırıp kendi acısı haline getirdi. Onun için acı çekti, böylece güçlü kalabildi."

"Bu oldukça özverili," diye mırıldandı Eden. "Özellikle de tanımadığı bir adam için."

Swanny başıyla onayladı. "Nathan ve ben kaçtığımızda, fena halde yara bere içindeydim. Boku yediğimi biliyordum.

İçim içimi yiyordu ve ölmek üzere olduğumu biliyordum. Nathan'ı yavaşlatıyordum ve beni bırakması için ona yalvardım, böylece en azından

kendini kurtarmak. İşte burada işler daha da inanılmaz bir hal alıyor. Shea'nın kız kardeşi Grace'in iyileştirme yeteneği var ve Shea ve Nathan aracılığıyla bir kanal olarak beni iyileştirebildi ya da

en azından devam edebilmem için beni yeterince iyileştir."

"Görünüşe göre bu iki kadına da onlarla karşılaştığımda teşekkür borçluyum."

Swanny, onun geniş ailesiyle tanışacağını varsaydığı bu gerçekçi tavır karşısında haz dalgasına engel olamadı. Sanki onun içinde olduğu bir gelecek görüyordu.

"Dışarı çıkmayı başardık. Nathan'ın kardeşleri-KGI-bize ulaştı

ve bizi eve götürdüler. İkimiz de fena halde yara bere içindeydik ve daha sonra ben eve, Nathan da ailesinin yanına döndü. Ama benim kimsem yoktu. Sadece eskiden aileme ait olan boş bir ev vardı. Ve bu beni deli ediyordu. Hayatımda ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Ve hâlâ orada neler olduğuna dair kafamda o yakıcı sorular . Nathan'ı aradım ve ben oradayken Shea

Kaçışımızdan beri ondan ilk kez haber almıştı. Menteshelerden çıktı ve ona ulaşmak için kışını kaldırdı. İki kardeşiyle birlikte yardım etmek için peşinden gittik. Bir şekilde onlarla birlikte oldum ve sonra bana bir pozisyon teklif ettiler.

yeni bir takım kuruyorlardı." "Şimdi mutlusun o zaman."

Başını salladı. "Evet. Yeniden bir amacım varmış gibi hissediyorum.

Sabahları kalkmak için bir şey. Fark yaratmayı seviyorum. İnsanlara yardım ediyoruz ve başkalarını avlayanları ortadan kaldırıyoruz."

Kaşlarını çattı. "Kulağa tehlikeli geliyor."

"Öyle." İşini ballandıra ballandıra anlatmazdı. İşinin ne gerektirdiğini bilmesi gerekiyordu. "Her zaman bir şans

vardır

Birimiz görevden dönmedi. Ama biz iyiyiz ve dikkatliyiz.

Birkaç kez kıl payı kurtulduk ama

Rio'nun adamlarından biri ben gemiye gelmeden önce öldürüldüğünden beri hiç adam kaybetmedik. Kelly'lerin annesi, kocası kalp krizi geçirdikten sonra hastaneden kaçırıldığında öldürülmüştü."

"Vay canına. Sizin etrafınızda hiç sıkıcı bir an yokmuş gibi görünüyor. Bu işin neden sizin için çocuk oyuncağı olduğunu anlayabiliyorum.

ve dürüst olmak gerekirse, yeteneklerinizin çok altında. Bütün bir ekibi bağladığım için kendimi suçlu hissediyorum. Yetenekleriniz bebek bakıcılığı gibi bir iş için harcanıyor gibi görünüyor."

Onu tekrar kollarının arasına çekti, sıktı. ona karşı. "Senin korunmanı çok ciddiye alıyoruz Eden. Sen bizim önceliğimizsin. Hiçbir iş diğerinden daha öncelikli değildir. Aldığımız her göreve tüm dikkatimizi veririz. Ayrıca, seni korumak için işe alınmamış , sen ve ben şu anda burada olmazdık.

tam olarak neredeyiz."

Onun göğsüne doğru gülümsediğini hissetti. "Haklısın. Seninle tanışmayı kaçırmazdım."

"Ben de," dedi. "Şimdi biraz dinlenmeye ne dersin? Egzersiz yapabilmemiz için alarmı erkene kurdum. Sevimli olduğunu düşündüğüm için sana yumuşak davranmamı bekleme. Kıçını yırtacağım ve sonra sen de Bana kendini savunma hareketlerini anlat ki sana başka ne öğretmem gerektiğini bileyim."

Kıkırdadı ama yorgunluğunun sinyalini veren uzun bir nefes kollarına kemiksiz bir şekilde yerleşti.

"İyi geceler, Swanny. Burada benimle olduğun için mutluyum." Onu son bir kez daha sıktı. "Ben de memnunum."

BÖLÜM 16

Swanny alarmı saatine kurmuş olsa da, onu asla yanıltmayan bir iç saati vardı. Eğer ne olduğunu bilseydi kalkması gereken saatten beş dakika önce mutlaka uyanırdı.

Kollarında mışıl mışıl uyuyan Eden'ı sarsmak istemeyerek alarmı kapatmak için uzandı. Onu uyandırmadan önce beş dakikası vardı ve bu beş dakikanın her birinin tadını çıkarmaya niyetliydi.

Adamın kolunun kıvrımına sokulmuştu, saçları adamın koluna ve yastığa yayılmıştı. O kadar güzeldi ki uyanık ve tetikte olduğu için uyuyordu. Banyodan gelen loş ışıkta onu inceledi, kapı hafif aralıktı, o uyurken doyasıya içme fırsatını kullandı.

Üstünün askıları omuzlarından aşağı kaymıştı ve meme uçlarını ortaya çıkarmak için en ufak bir hareket yeterliydi. Bu haliyle göğüslerinin dolgun kabarıklığı Baştan çıkarıcı bir şekilde görülebiliyordu, kumaş meme uçlarına takılıyordu, böylece onu daha fazla çıplak bırakmıyordu.

Kadın kıpırdandı ve adam donakaldı, ama kadın sadece adamın göğsüne daha da sokuldu, yumuşak bir iç geçirdi ve sonra geri yerleşti tekrar aşağı.

Kahretsin, ama onu uyandırmaktan nefret ediyordu. Saatlerce bu şekilde yatabilir, sadece onu yatakta kendisiyle birlikte görmenin keyfini çıkarabilirdi.

Uzuvları birbirine dolanmıştı, kadının bacaklarından biri arasındaydı ve adamın bacağı kadının üzerine atılmış, onu sahiplenerek sabitliyordu.

Ona sıkıca yaslanmıştı. Hayır, sevişmemişlerdi ve acele etmemeleri gerektiği konusunda o da hemfikirdi ama aralarındaki yakınlık sevişmişler gibi somuttu.

İkisi de acele etmeme konusunda anlaşmış olsalar da, yakında onun yatağında, kendisinin de onun içinde olacağını bilecek kadar dürüsttü. İkisi de aynı şeyi istiyordu. Büyüyen ilişkilerini tamamlamak. ilişki kaçınılmazdı.

Daha önceki tüm çekingenliği gitmiş, yok olmuştu. Artık ondan ve onun duygularından emin olduğuna göre, bir sonraki adımı atmak için sabırsızlanıyordu. Çünkü Eden'la seks sadece seks olmayacaktı.

Kalbinin derinliklerinde bunun dünyayı sarsacağını ve daha sonra aralarında ne olursa olsun hayatının akışını sonsuza dek değiştireceğini biliyordu.

Kariyerleri onları tamamen farklı yönlelere götürdüğü için yolun çok ilerisine bakmayı reddetti. Sadece şu ana ve birlikte geçirecekleri zamana odaklanmıştı. Şimdi ve buranın ötesine bakmak ona sadece kalp acısı getirecekti.

Kelimenin tam anlamıyla her seferinde bir gün almak ve görmek zorunda kaldılar

İşler onları nereye götürürse. Eğer , o zaman birlikte olmanın bir yolunu bulmak zorunda kalacaklardı. Aşk fedakarlık gerektiriyordu. Bunu defalarca görmüştü. Ama Bir irade varsa, bir yol da vardır. Buna inanmak zorundaydı. Çünkü çok ileriye düşünürse ve hayal ederse vedalaşıp yollarını ayırmaları onu mahvederdi.

Şu anda sahip oldukları ve olacakları şeye hiçbir şeyin engel olmasını istemiyordu. Kontrol edebildiği tek şey, birlikte geçirdikleri zamanı nasıl geçirdikleriydi. Bunun dışındaki her şey kontrolünün dışındaydı ve bu yüzden kontrolünde olan şeylere konsantre olmak zorundaydı: Eden'a istediğini verdiğinden emin olmak - onun istediğini - ve çalınan her şeyin tadını çıkarmak anın tadını çıkaracaktı. Eğer sonunda farklı yönle giderlerse, zaman birlikte geçirdikleri her anın tadını çıkaracaktı.

birlikte zaman geçirdiler ve bir an bile pişmanlık duymadılar. İkisinin de yapabileceği tek şey buydu.

Eden'i fark edilmeden gözlemleyerek geçirdiği sessiz zamanın erdiğini bildiğinden, isteksizce bir elini ve alçak sesle mırıldandı, "Eden. Bebeğim, kalkma vakti geldi. Eğer çekime yetişmek istiyorsak yirmi dakika içinde spor salonuna gitmeliyiz."

Göz kapakları titreyerek açıldı ve odaklanmamış bakışları onunkileri buldu ve ardından tüm yüzü, adamın nefesini kesen, kalp durduran bir gülümsemeye dönüştü. Onun kollarında olmaktan bu kadar çok zevk aldığı fikri Kollarında uyanıktı ve göğsünü rahatsız edecek kadar daraltmıştı.

"Günaydın," dedi uykulu ve boğuk bir sesle.

Kızın alnına bir öpücük kondurdu. "Günaydın. İyi uyudun mu?"

"Kaya gibi," diye itiraf etti. "Hiç bu kadar iyi uyumamıştım. Bunun için sana teşekkür etmeliyim. Çok teşekkür ederim."

"Ne için tatlım?"

"Benimle yattığın için. Bana sarıldığın için. Kollarında uyumama izin verdiğin için. Kendimi hiç dün geceki kadar güvende ve emniyette hissetmemiştim."

Kadının bu açık itirafı midesini düğüm düğüm etti. Tanrım, bu kadın onun ruhunun derinliklerine doğru ilerliyordu. Zaten sağlam bir şekilde yerleşmişti ama onun varlığıyla geçen her dakika aralarındaki bağı daha da güçlendiriyordu. Aşk böyle bir şey miydi? Şimdiden ona aşık mı oluyordu?

Pratik tarafı bunun çok fazla olduğunu savunuyordu. yakında bu tür bir itirafta bulunacaktı. Ama kalbi ve ruhu çok farklı şeyler söylüyordu. Bu onun kadınıydı. Kız ona aitti. Onunla sevişmek zaten bildiği şeyi pekiştirecekti. Onun olduğunu.

Onu tekrar öptü, bu kez ağzını şefkatli bir şekilde onunkinin üzerinde gezdirdi. " ederim. Ama benim

Söylemeliyim ki, ben de hiç bu kadar iyi uyumamıştım, yani senin için yaptığımı söylediğin kadarını sen de benim için yaptın. Ben ..."

Dilinin ucuna gelen itirafla mücadele etti. Bu onu zayıf gösteriyordu. Ve onun düşünmesini istediği son şey zayıf olduğuydu.

"Neyiniz var?" diye sordu nazikçe.

"Kâbuslar," dedi alçak bir sesle. "Orada bir mantığı ya da sebebi varmış gibi görünüyor. Bazı geceler rüya görmüyorum. Ama bazı geceler orada olduğumu, hissettiğim acıyı ve çaresizliği rüyamda görüyorum."

Gözleri sempati ile parlıyordu. Başka biriyle bu sempatiden nefret ederdi. Bu istediği son şeydi. Ama Eden'la birlikte, zayıf görünmekten sık sık duyduğu utancı hissetmiyordu.

"Sadece hayal edebiliyorum," diye mırıldandı. "Senin için çok korkunç bir zaman olmalı Swanny. Huzurlu bir gece geçirdiğine sevindim. Bana bu kadar çok şey verdiğini ve karşılığında benim sana hiçbir şey vermediğimi düşünmek istemezdim. Bu yüzden benim kadar iyi uyuman beni mutlu etti. Bence iyi bir takım olduk," dedi gözlerinde bir ışıltıyla. "Belki de ben senin için iyiyimdir."

"Benim için iyi olduğunu biliyorum," dedi hırslayarak. "Buna hiç şüphe yok. Şimdi bir pislik gibi görünme riskini göze alarak, kalkıp hareket etmelisin. Ben diğer banyoda bir duş alacağım, sonra da ve antrenmanını yap. Yeterli zamanımız varsa, bana hareketlerinizi gösterebilirsiniz ve ben de ne yaptığınızı analiz edebilirim.

üzerinde daha fazla çalışmanız , bunu çekimlerinize göre ayarlayacağız. Aşırıya kaçmanı istemiyorum. Bu çekimin yeterince yorucu olacağını biliyorum."

"Oh, iyi olacağım," dedi yataktan tırmanırken, sıcaklığını ve tatlılığını da yanına alarak. "Ayrıca, eğer bu seninle daha fazla zaman geçirmek anlamına geliyorsa, o zaman zaman ayıracağım."

Tanrım, ama kız onu öylesine düğümlemişti ki, aşağı ile yukarı arasındaki farkı anlayamıyordu. Nasıl bu kadar mükemmel biri

onun gibi biriyle ilgilenmek, sadece Fiziksel yara izleri ama lekeler ve kalbindeki, onunla tanışana kadar asla iyileşmeyeceğini düşündüğü boşluk?

Ve yine de birlikte oldukları kısa süre içinde o eksik parçaların başladığını hissedebiliyordu. Sanki esir tutulduğu ve yavaş yavaş parçalara ayrıldığı o korkunç zaman boyunca kaybettiği her şeyi geri kazanıyordu, yaşama arzusu

Pes edip her şeyi bitirmeye hazır olana kadar yonttu.

Kendini yataktan kaldırdı.

Her zamanki sabah rutini buydu. Hızlı bir duş aldıktan sonra Joe'yu arayarak Eden'la birlikte onu çekime götürme vakti gelene kadar spor salonunda olacaklarını bildirdi. Joe çoktan Eden için

Eden ve KGI'nın geri kalanını Paris'teyken gitmeleri gereken her yere götürecek arabalar.

"Skylar ve Edge'i spor salonunun girişini korumaları aşağı göndereceğim," dedi Joe. "Çok dikkatli olamayız ve biz kesinlikle gardımızı düşürmeyi göze alamayız."

Swanny, Eden için yeterli koruma sağlayamadığı düşüncesine sinirlendi ama Joe'nun haklı olduğunu biliyordu. Ne

Swanny'nin yapamayacağı şey, Eden'la bir numaralı öncelikleri olan onu her zaman güvende tutma konusunda uzaklaşacak yakınlaşmaktı.

Onun güvenliği her önce gelirdi. Hatta çekim. Hiçbir şey amaçlarını tehlikeye atamazdı. Bu bir görevdi. Bir iş. İtibarları.

Eden'ın hayatı buna bağlıydı. O lanet emin başarısız olmalarının nedeni olmayacaktı ve Eden'ın yaralanmasının ya da ölmesinin nedeni kesinlikle o olmayacaktı.

Durumun gerçekliğiyle geri çekildi ve içeri girdi. Eden'ı ararken, daha önceki uyuşukluğunun bir kısmı ve Eden'ın kollarında uyandığında onu saran sıcak pus yerini bir amaç duygusuna bıraktı.

Kafasını yatak odasının kapısından içeri soktu. "Hazır mısın?"

Banyodan çıktığında saçını atkuyruğu şeklinde bağlamayı bitirmişti. Üzerinde dar bir askılı bluz ve karnının birkaç santimini açıkta bırakan bir çift düşük bel eşofman vardı. Vücudu anında tepki verdi ve çabucak kendini ve burada neyin tehlikede olduğunu kendine hatırlattı.

"Ben hazırım. Kıçına tekmeyi yemeye hazır mısınız?" diye sordu muzipçe.

O sıcaklık ve tatlılık saçarken daha sert, daha işkolik bir tavır takınmak imkansızdı.

"Rakibini ölçüp biçmemiş biri için oldukça ukala," diye yanıtladı.

"Oh, onu ölçtüm ," dedi, bakışlarının vücudunda dolaşmasına izin verdi, ta ki adam sanki onu soymuş gibi hissedene kadar.

her giysi parçasını gözlerinden başka bir şeyle görmüyordu.

"Sen iflah olmazsın," dedi sahte bir öfkeyle.

"Hadi harekete geçelim. Sıkı bir programımız var."

Hazır ola geçerek ona bir asker selamı verdi. "Emredersiniz efendim. Yolu gösterin."

Arsız küçük fahişe. Ama onun her zerresini seviyordu. Onda hoşlanmadığı tek bir şey bile yoktu. İnanılmaz derecede mükemmel görünüyordu ve hiç kimse o kadar mükemmel değildi. Herkesin kusurları vardı. Peki onunki neydi?

Merdivenlerden inerek spor salonunun bulunduğu ikinci kata çıktılar ve Edge ile Skylar çoktan kapının dışında duruyordu. Eden onları gördüğüne şaşırmış, hatta belki biraz da üzülmüş görünüyordu. Swanny'nin daha sonra onunla konuşması ve ona şunları hatırlatması gerekecekti

Kendisinin bir an için bir kenara attığı her şeyi.

"Her şey açık," dedi Edge, sesi göğsünden gürleyerek. "Sizden sonra başka biri gelmediği sürece içeride sadece siz ve Eden olacaksınız. Sky ve ben içeridekilerin Giren herkes aynı seviyededir."

"Teşekkürler," dedi Swanny. "En fazla bir saat sürer. Çekime gitmeden önce Eden'ın yemek yemesi gerekiyor."

"Benim için sadece bir vitamin shake," diye araya girdi Eden. "Antrenmandan sonra tekrar duş almam gerekecek, o yüzden yolda içebilirim. Ama yemek yemeniz gerekiyorsa, ben eşyalarımı toplarken siz de oda servisinden sipariş verin. Saç ve makyaj orada yapılacak, bu yüzden sadece eşofman ve tişört giyeceğim.

Stüdyoya. Hazırlanmam hiç de uzun sürmez. Sadece çantamı topla ve işim bitsin."

Swanny başını salladı ama yorum yapmadı. Ona kalsa Eden çok daha fazla yemek yerdı ama kendisi için neyin en iyisi olduğunu biliyordu ve buna karışmak ona düşmezdi.

Küçük fitness salonuna girmek için oda anahtarını kullandı ve ardından kendisi ve Eden için havlu aldı.

Doğruca sabit bisiklete gitti ve hemen sıkı bir antrenmana başladı. O katılmadı çünkü oldukça Sadece onun terlemesini izlemek hoşuna gidiyordu. O terlemeyen kadınlardan biriydi. Parlıyordu. Terden oluşan bir parlaklık, mükemmel teninin ışıқта parlamasını sağlıyordu. Ve bu onda çılgınca şeyler yapma isteği uyandırdı; dilini kızın teninde gezdirmek ve terinin her damlasını emmek gibi.

On beş dakika sonra kardiyo step makinesine geçti ve karın egzersizi yapmak için banklardan birine geçmeden önce orada bir on beş dakika daha geçirdi.

dayanıklılığından ve hiç de bitkin görünmemesinden etkilenmişti. Belli ki mükemmel bir şekle sahipti. Vücudu da kesinlikle farklı bir hikâye anlatmıyordu. . Sert olması gereken yerleri sert, olması gereken yerleri ise nefis bir şekilde yumuşaktı.

Sonra koşu bandına gitti ve omzunun üzerinden bir gülümseme fırlattı. "Bana soğumam için on beş dakika ver, sonra seni kışının üstüne atacağım."

O da sırtarak karşılık verdi. "Hayal kurmaya devam et prenses."

Gözlerini devirdi ve dikkatini yeniden koşu bandına verdi, kollarını sallayarak tempolu bir yürüyüşe başladı.

hızını yavaş yavaş azalttı ve sonunda kapattı ve aşağı indi.

Parmaklarını çıtlatarak ve bir dövüşçünün duruşunu takınarak onun etrafında temkinli bir şekilde dönmeye başladı.

"Bir bahse girmeyi teklif ediyorum," dedi ukala bir sesle. "Seni atıyorum ve yerine getirmen gereken bir istek alıyorum."

"Peki ya ben seni fırlatırsam? Ya da sen beni atmazsan?" diye sordu tek kaşını kaldırarak.

"O zaman benden yerine getirmem gereken bir isteğin olacak."

Aklı bir anda tüm olasılıklarla dolup taşı. Ve hesapçı kendini beğenmişliğine bakılırsa Eden'in takındığı ifade, muhtemelen onun düşüncelerini yansıtıyordu. Ona göre kimin kazandığının bir önemi yoktu. çünkü büyük olasılıkla aynı şeyleri istiyorlardı. Ama her ihtimale karşı, onun kazanmasına izin vermeyecekti çünkü istediğini elde etmesi birdenbire çok önemli hale gelmişti.

Onu. Onun yatağında. Onun içinde o kadar derindi ki, kalbi ve ruhuyla onun tarafından yutulduğunu hissetti.

"Anlaştık," dedi meydan okuyan bir ses tonuyla.

Çok iyiydi. vermeliydi. Kendisinin iki katı büyüklüğünde bir adamla karşı karşıya olmak normalde üstünlük sağlamasını imkânsız hale getirirdi. Ama o hızlıydı ve Belli ki iyi eğitilmiş.

Spor salonuna açılan cam kapının dışında bir dinleyici kitlesi olduğunu görünce inledi. Joe ve Nathan da Skylar ve Edge'e katılmıştı ve hepsi de bariz bir eğlence içinde onları izliyordu.

Dikkatinin dağılması neredeyse bahse mal oluyordu. Kadın öldürmek için hamle yaptı ve adam tökezledi ama hemen kendini toparladı ve kadın dengesizken hızlı bir bacak hamlesi yaparak onu yere serdi.

Ona baktı, hafifçe nefes alıyordu, saçları darmadağın. "Sanırım ben üstte olduğum ve sen yere çakıldığın için ben kazanmadım?"

Kızın yüzündeki şaşkınlığa güldü. "Üzgünüm prenses. Seni incitmek istemedim, bu yüzden düşüşün yükünü ben çektim ama seni kesinlikle yere serdim. Zafer benimdir."

Suratını astı, bu da onu daha çok güldürdü. Alt dudağı dışarı çıkmış ve gözlerindeki yavru köpek bakışıyla çok tatlıydı.

"Umarım senin isteğin de en az benimki kadar eğlenceli olur," diye homurdandı.

"Eğlenceli olacak," dedi usulca. "Her dakikasını seveceğimi biliyorum ve senin de aynı şekilde zevk almanı sağlamayı planlıyorum."

Gözlerinde ateş parladı ve bir an için onu öpeceğini sandı. Ama kapıya attığı hızlı bir bakış tepkisini yumuşatmasına yetti. O da en az onun kadar seyirci istemiyordu.

Bunun yerine onun üzerinden atladı ve elini uzattı. Ona yardım etmek için elini indirdi. Yukarı doğru zıpladı ve Eden'in görünmemesi için sırtı kapıya dönük bir şekilde durdu.

"İyisin," dedi içtenlikle. "Ama sana öğretebileceğim daha çok şey var. Yeteneklerini keskinleştirebilirim, tabii eğer ilgileniyorum."

Abartılı bir şaşkınlık iki kaşını da kaldırdı. "Bir bakalım. daha fazla bire bir zaman geçirmek ve kimin düşmesine neden olursa olsun seninle güreşmek mi? Hayır, hiç ilgilenmiyorum."

"İflah olmaz," diye mırıldandı, onu tanımlarken bu kelimeyi çok kullandığını biliyordu.

Ona milyon dolarlık bir gülümseme fırlattı. "Peki, yerine getirmem gereken bu isteği zaman duyacağım?"

Eden'in hâlâ gözlerden uzak olduğundan emin olduktan sonra, dudakları onun şakağına değecek ve bir kulağına yaklaşacak kadar yaklaştı.

"Sonra," diye mırıldandı. "Bu gece düşünüyorum, yani çok geç saatlere kadar çalışmıyorsan ve yorgun değilsen sonra."

Gözleri parlıyordu ve parlak yanaklarını pembeye boyamıştı; antrenman sırasında hafifçe terlemişti.

"Sizi temin ederim ki pazarlığın bana düşen kısmını yerine getiremeyecek kadar yorgun olmayacağım," diye mırıldandı.

BÖLÜM 17

SWANNY arkasına yaslanıp reklam çekimlerini izlerken Eden'in mesleğine duyduğu saygı daha da arttı. Onun için yorucu olmalıydı ama o istikrarlı bir şekilde çalıştı, yönetmenden talimatlar aldı ve her seferinde mükemmel bir şekilde yanıt verdi.

Yönetmen "Kes!" diye bağırıp yeniden çekim talep ettiğinde sorunların ne olduğunu anlamadı. Baktı. Onun için mükemmeldi. Ama yönetmen tam bir pislik gibi görünüyordu.

Eden kendisi ve ekibiyle birlikte geldiğinde sinir krizi geçirmişti. Ayaklarının altında bu kadar çok insan olmasından yüksek sesle şikayet etmişti ve Eden'in menajeri gelip durumu açıklamak için onu kenara çekmiş olsa da, müdürün hala mutlu olmadığı belliydi.

Swanny'nin dişlerini gıcırdatmasına neden olan yüksek ve iğrenç bir sesle emirler yağdırdı. Yönetmenin Eden'la konuşma şekli, yumruğunu o herifin suratına indirmek istemesine neden oldu.

Birkaç saat süren çekimlerin ardından yönetmen çekimleri durdurdu ve ardından saç ve makyaj için içeri girip rötuş yapmalarını istedi.

Yönetmen yüksek sesle, "Bok gibi görünüyor," diye yakındı. "Mükemmele ihtiyacım var, lanet olsun. Bana mükemmeli ver."

Skylar, Swanny'nin yanında mırıldanarak, "Tam bir pislik," dedi ve kendi pislik değerlendirmesini mükemmel bir şekilde yineledi. "Harika görünüyor. Kadın kendi halindeyken bile bok gibi görünemezdi.

En kötü günüm. Ne istiyor bu herif?"

Swanny onaylarcasına homurdandı, Eden'in saçını ve makyajını düzeltmek için koşuşturan insanları izlerken duruşu kaskatı kesilmişti. Bu koşullar altında nasıl çalışabiliyordu? Ve dahası, bir pislik onu sürekli eleştirirken o bin megavatlık gülümsemesini nasıl ?

Bu anlaşmanın Eden için önemli olduğunu biliyordu. Bunun kariyerindeki en büyük kırılma olduğunu söylemişti. Ama cehennem, hiçbir şey Bu tür bir istismar için kaydolmaya değer görünüyordu.

Eden'in menajeri Swanny ve Skylar'ın yanına gelmiş, sıkılmış bir ifadeyle olan biteni izliyordu. Sanki Sıra dışı bir şey yoktu ve bu sadece işteki başka bir gündü.

"Her zaman böyle midir?" Swanny ısırdı.

Menajeri Swanny'nin kendisiyle konuşmasına şaşırılmış görünüyordu ve sonra gözlerini kırıştırdı, yüzünde açık bir şaşkınlık vardı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Her zaman ona havlayan, bok gibi görüldüğünü söyleyen ve yaptığı her şey hakkında şikayet eden sık kafalılar mı var?"

Ajanı aslında bir adım geri çekildi, yüz ifadesi ihtiyatlıydı, ama sonra Swanny onun öfkeyle kullandığından emindi ve yüz ifadesi muhtemelen pek de hoş değildi.

"Bu yönetmen sektörün en iyilerinden biri" temsilci savundu. "Size aşırı eleştirel gelebilir ama sonuç kesinlikle tartışılmaz. Vuracak Sadece iyi değil, mükemmel olduğundan emin olana kadar. Bu, en iyisinden daha azını kabul etmek için çok büyük bir hesap."

Skylar, "O hâlâ bir pislik," diye mırıldandı.

Eden'in menajeri gergin bir şekilde güldü. "Sanırım bu işin içinde olmayan biri için öyle görünüyor ama Eden her zaman olduğu gibi bunu da zarafetle karşılıyor. Kusursuz bir ürüne sahip olmanın önemini farkında ve bunu başarana kadar çalışacak. Onun işi bu ve bu konuda çok iyi. yaptığı şey. Bu yüzden bu anlaşmayı yaptı."

Önce Skylar'a sonra Swanny'ye baktı ve tereddütle elini önce Skylar'a uzattı. "Ben Nigel Blackstone, Eden'in menajeriyim."

"Ben Skylar, Eden'in güvenlik bir parçasıyım."

Swanny'ye elini uzattığında daha çekingendi.

"Ben Swanny, aynı zamanda Eden'in güvenlik bir parçasıyım," dedi Swanny kısaca.

"Gerçekten o kadar tehlikede mi?" Nigel sordu, Gözlerinde endişe parlıyordu. "Yani, vurulma olayını biliyorum.

rastgele bir şeye dönüştü ve sorumlu adamı yakaladılar. Ama

bilmem gereken başka bir şey var mı?" Swanny, "Sadece ekstra önlemler alıyoruz," dedi.

nötr bir tonda. "Adı tüm haberlerde geçerken, bir aptalın aklına bir fikir gelip onu vurmayacağını garanti yok. Bu çekim onun için çok önemliydi ve kaçırmaması gerekiyordu. güvenlik önlemleri alacağız."

Nigel'a isteksizce hak verdi. Eden için endişeleniyor gibi görünüyordu ve tek bir kelime bile etmemişti.

KGI'nın varlığı hakkında şikâyetle bulunmuş ve hatta duruma müdahale ederek durumu açıklamıştı. Nigel kararlıydı ve ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu.

Çok kaygan, çok gösterişli ve çok Bir erkek için çok güzeldi ama Eden'ı savundu ve yönetmenin durumdan hoşlanmıyorsa bunu sineye çekebileceğini açıkça belirtti.

Bu ve Eden'in iyiliği için duyduğu bariz endişe, Swanny'nin gözünde onu birkaç basamak yukarı çıkarmıştı. Adamdan hoşlandığını söyleyemezdi. Onun zevkine göre fazla yapmacıktı ve Swanny'nin kolayca görebileceği bir adamdı. Dış görünüşünün altında tamamen farklı biri. Eden'in aksine, onunla ne gördüyseniz onu alırdınız. Sahtelik yok. İliklerine kadar gerçektir.

Nigel aceleyle, "Elbette Eden'in güvenliği öncelikli olmalı," dedi. "Umarım size, Eden'in güvenliğini

hem profesyonel de kişisel olarak ona olan bağlılığımdan şüphe duyuyorum. O benim en büyük müşterim, bu yüzden ne tür önlemler alınması gerekiyorsa ben varım. tamamen."

"Eminim Eden desteğinizi takdir ediyordur," diye mırıldandı Swanny.

Nigel, "O benim en önemli önceliğim," dedi ve fikrini daha da ileri götürdü. "Yönetmenle ilgili her türlü sorunu ben halledeceğim. Pek çok model bu işi almak için gözünü kırpmaz ama Aria aptal değil. Eden'ı istiyorlar çünkü en iyisini istiyorlar ve eğer Lonnie -yönetmen- herhangi bir soruna neden olursa, onun üzerine gideceğim ve ya kovulacak ya da kısa sürede yola gelecek.

"Çekimi yapıyor çünkü Eden gibi o da alanının zirvesinde. Ama onun yeri doldurulabilir. Eden değiştirilemez. Bu pazarlığa açık değil. Benim sağlam bir kontratım var ve eğer Eden'dan kurtulmaya çalışmak gibi aptalca bir şey yaparlarsa ona yapılan ödeme. Ama aramızda kalsın, eğer biri gidecekse bu Eden olmayacak. Aria onu istiyor." "Eden'a karşı bir pislik gibi davranmaya devam ederse

bir an onun yerine birini bulmalıyız."

Swanny hırladı. "Çünkü eğer vazgeçmezse, yüzünü onun için yeniden düzenleyeceğim."

Nigel'ın beti benzi attı, gergin bakışları bir o yana bir bu yana gidip geliyordu.

Swanny ve Skylar. "Günü tamamlar tamamlamaz Lonnie ile konuşacağım. Ayrıca Eden'la da konuşmam gerekiyor ve sanırım siz de onun güvenlik ."

Swanny sessiz bir soruyla kaşını kaldırdı.

"Muhtemelen bildiğiniz gibi, çekimin sonunda resmi bir lansman sosyal var. Herkes orada olacak" dedi, Swanny'nin herkesten kastının kim olduğuna dair en ufak bir fikri olmamasına rağmen herkesi vurgulayarak.

"Evet, bana söyledi," diye yanıtladı Swanny. "Bana dedi ki smokine ihtiyacım , böylece uyum sağlayabilirim." Bu bilgiyi paylaştığı için içten içe irkildi.

Yanı başındaki Skylar homurdandı ve gözlerinde muzip bir ışıltıyla ona baktığını görünce ona bir bakış fırlattı.

"Bunu görmeliyim," dedi, sesinde kahkaha vardı.

Swanny kuru bir sesle, "Sen de duruma uygun giyinmelisin," dedi.

Skylar omuz silkti. "Şık bir elbise ve harika ayakkabılar seçme konusunda gayet yetenekliyim. Zamanımın büyük bir bölümünü asker kıyafetleri ve yüz boyasıyla geçiriyor olmam, sosyalleşme ve 'uyum sağlama' sanatını bilmediğim anlamına gelmiyor."

Nigel boğazını temizleyerek dikkatleri tekrar kendisine çevirdi.

"Üç gece sonra daha küçük bir suareye ev sahipliği yapacağız. Çoğunlukla sadece Aria temsilcileri ve çekimde çalışan ekip. Bu yüzden smokini bir an önce almanızı öneririm çünkü her iki davet için de ihtiyacınız olacak."

Hay .

Ve lanet olası Skylar açıkça onun rahatsızlığından zevk alıyordu.

Ona normal bir insanı solduracak bir bakış daha fırlattı. Ama o sadece daha geniş bir şekilde ve yüksek sesle gülmemek için dudaklarını birbirine bastırdı. Adam onun içten içe kahkahalarla güldüğünden emindi.

Skylar, "Sanırım yarın ne yapacağını biliyorum," diye söylendi.

"Evet, bilmiş. Sen de gelmelisin. Eden'ı olduğundan daha fazla ifşa etmemizin imkanı yok. kesinlikle gerekli."

"Dört gözle bekliyorum," dedi Skylar, yüz ifadesi samimiydi. "Giyinip süslenmeyeli uzun zaman olmuştu.

Aslında kamuflaj boyası olmayan bir makyaj malzemesi kullanmalısın. İki tane olacak.

Mekâna girdiğimizde kollarında ateşli piliçler." Kıkırdadı ama onun ifadesine karşı çıkmadı.

Skylar gerçekten de çok güzel bir kadındı, ister savaş kıyafetleri içinde olsun, ister normal sokak kıyafetleri içinde. Ve bunun da ötesinde tam bir baş belasıydı.

Skylar ve Eden gibi çivi topuklu ayakkabılar ve her kıvrımına uygun kokteyl elbiseleri giyen kadınlarla ilgili bir şey onu etkiledi. Skylar'a o baktığından değil. Hiç bakmamıştı. Takım arkadaşıydı ama bundan da öte için bir kız kardeş gibiydi. Aralarında güçlü bir bağ vardı ve bu bağdan asla ödün vermezdi. ona fevri bir pas attı.

Lafı açılmışken, şimdi de Nathan, Joe ve Edge ile kokteyl partisinin eklenmesi, böylece partiye hazırlanabilmeleri ve Eden'in oraya gitmesini sağlayabilmeleri ve KGI'dan birinin her zaman Eden'in duyma mesafesinde olacağını söyledi.

Çekimden sonra onlarla konuşacaktı ama kısa kesmeyi planlıyordu çünkü tek istediği Eden'ı otel odasına geri götürmek, ona yiyecek bir şeyler almak ve sonra da tüm vücuduna masaj yapmaktı.

Saatlerce aynı lanet şeyi tekrar tekrar yaptıktan sonra cehennem gibi rahatsız edici.

İçindeki bencil taraf, onun sadece kendisi. Bir önceki gece hayatının en güzel gecelerinden biri olmuştu ve o gece kıyafetlerini bile çıkarmamışlardı. Ama bu onu, o seksi ipek geceliğin örttüğü mükemmel vücudu hayal etmekten .

İşleri yoluna koyacaklarına dair ettikleri yemine rağmen Yavaş yavaş, bu gece onun yatağında olacaktı. Sevişmeseler bile onunla birlikte uyuyacaktı. Ama aynı zamanda aralarındaki yanıcı kimyanın yakında seks yapmayı kaçınılmaz hale getirdiğini de biliyordu.

Eylem yeniden başladı ve bu oturumda Eden yüz metre öteden erkeklerin ağzını sulandıracak cesur kırmızı bir elbise giyerek baştan çıkarıcı bir sirene dönüştü.

Paris'teki ikonik demirbaşlara benzeyen aksesuarlar kullandılar. Gülüyor, flört ediyor ve kamerayı kullanma şekliyle onu neredeyse çıldırtıyordu. Kırmızı kanlı bir erkek nasıl olur da ona bu kadar yakın olup da Aklını şehvetle mi doldurmuştu? Bağışıklığı olmadığından emindi.

Ekibindeki bekâr erkeklere şöyle bir göz attığında, onların da kendi paylarına düşen fantezileri kurduklarını gördü.

Göğsünden yükselen hırıltıyı geri çağırmak zorunda kaldı. Hiçbir erkeğin ona bakmasını, onu kendi gördüğü gibi görmesini istemiyordu, böyle bir düşüncenin aptallığını fark etse bile. Eden her erkeğin ıslak rüyası gibi görünmek için para alıyordu ve bu görünüşü kesinlikle mükemmelleştirmişti.

Bu, savaştığı tüm güvensizliği geri getirdi ve Eden'ın kalibresindeki birinin ona neden ikinci kez baktığını tekrar sorguladı.

Eden'in Eyfel Kulesi'nin arkasında durduğu, boğucu görüldüğü, saçlarının uçtuğu birkaç kare vardı. bir vantilatörden gelen bir sesle Mükemmel bir günde dışarıda, ipeksi kütle rüzgârla havalanır ve etrafına saçılır.

Replikleri bile Swanny'yi deliliğin eşiğine getirdi. Bir yandan şakacı ve yaramazlık dolu, bir yandan da boğuk ve baştan çıkarıcı bir ses tonuyla seyircilerini desteklediği ürünü denemeye davet ediyordu. Sanki bir sevgiliyle konuşuyormuş gibiydi.

Onunla konuşmasını ister gibiydi.

Saatini kontrol etti, bugünün bitmesi için sabırsızlanıyordu. Bir centilmen olup en azından onu yemeğe çıkarmayı teklif etmeliydi ama ikisinin sütlerinin konforunda yemek yemelerinden daha mükemmel bir akşam hayal edemiyordu. Baş başa vakit geçirmek ve akşamın onları istediği yere götürmesine izin vermek. Ya da en azından umduğu yere.

Ama ona göre sürücü koltuğunda Eden oturuyordu. Ona baskı yapmayı reddetti. Öte , alev alev yanan bir ikiyüzlü de değildi. Onu çok istiyordu ve Eden'ın ona verdiği sinyallere bakılırsa -ne kadar akıl almaz olsa da- onun da kendisini aynı derecede çok istediği anlaşıyordu.

Aleti sadece o anki haliyle iki santim daha büyümüşü. Bu güzel, fantastik kadının onu istediğini bilmek. Bu tür bir kadın ilgisi her erkeğin aletini

prensip olarak daha büyük. Bir egosu olduğunu hiç düşünmemişti ama kendini göğsünü şişirirken buldu, daha uzun duruyordu ve aleti diğer her parçasıyla mükemmel bir uyum içindeydi, bu yüzden kesinlikle heyecanına birkaç santim daha eklemesinin nedeni ve onu yatağına gerçek bir ziyafet gibi serme beklentisi.

"Dünya'dan Swanny'ye," dedi Skylar kuru bir sesle. "Toparlanıyorlar. Arabanın hazır olduğundan emin olmalıyız ki Eden'ı mümkün olduğunca az farkla binadan çıkarabilelim."

Swanny düşüncelerinden sıyrıldı ve sonra başıyla onayladı. "Joe ve Nathan çıkışı kullansın. Ben, sen ve Edge Eden'ı koruyacağız, böylece onun güvenliğini riske atmamış olacağız."

Otele döndüklerinde suareyi anlatacaktı ama bunu hızlı yapmayı planlıyordu. Bu ona Eden duş alacak ve daha rahat kıyafetler giyecek kadar uzun bir süre sonra akşam onların olacaktı.

BÖLÜM 18

SWANNY Eden'ı aceleyle götürdü ve ona yatmak için giyinmesini, ekibiyle kısa bir konuşma gerektiğini ama döndüğünde ikisi için oda servisi sipariş edeceğini söyledi. Eden ona, akşam için planlarını anladığını kelimelerden çok daha fazlasıyla anlatan bir bakış attı ve daha da fazlası, gemideydi ve hiçbir itirazı yoktu. Çocukça bir yumruk sallama hareketine başvurmamak ve kendini birinci sınıf bir aptal durumuna düşürmemek için elinden gelen her şeyi yaptı.

Kapıyı arkasından kilitlediğinden ve sürgülediğinden emin olduktan sonra yan kapıya gitmek için izin istedi. Anahtar kartı olan biri bile odasına giremezdi.

Edge ve Skylar'ın kapısını sertçe çaldı, Nathan ve Joe'nun içeride bekliyor olacağını biliyordu, çünkü Swanny talimat vermişti. Nasıl bu hale geldiğinden emin değildi. bu görevde liderdi. Nathan ve Joe gerçek ekip liderleriydi, ancak Swanny Eden'in güvenliğiyle ilgili her şeyi devralmıştı ve ekibinin kredisine göre, hiç kimse ne de kimin yetkili olduğu konusunda bir sidik yarışı vardı.

Edge kapıyı açtı ve ona diğerlerinin süitin oturma alanında toplandığı yeri işaret etti.

"Ne var ne yok, Swanny?" Joe sordu. "Sky bazı yeni gelişmeler olduğunu ama hepimiz buraya döndüğümüzde açıklayacağını söyledi."

Swanny, kendisi, Swanny ve Eden'in menajeri arasında geçen konuşmaya taraf olmasına rağmen durumu açıklamasına izin verdiği için Skylar'a minnettarlık dolu bir bakış attı.

"Hepimiz çekim bittiğinde bir lansman partisi olacağını ve hepimizin uygun bir partiye ihtiyacı olacağını biliyorduk. ama Eden'in menajeri üç gece sonra çekimlere katılan herkesin katılacağı bir suare olacağını söyledi. Eden'in orada olması bekleniyor.

Bu da Eden'ı utandırmamak ve göze batmamak için uygun gece kıyafetlerini alma zamanımızı öne çekiyor."

Çocuklar yüzlerini buruşturdu. Sadece Skylar gülümsedi, bir akşam için giyinme fırsatından memnun görünüyordu.

"Takımlara ayrılabileceğimizi düşündüm, böylece bu işi mümkün olduğunca çabuk bitirebiliriz. Eden yarın öğle yemeği için bir buçuk saat ara verecek. Skylar ve ben Eden'a bizi giydirmesi için eşlik ederken, siz üçünüz smokin giymeye gidebilirsiniz. Aklımdan geçen iki gece için de aynı kıyafeti giyebilir. Bu zaten bizimle ilgili değil. Bu Eden'in parlama gecesi olacak ve kimse nasıl görüldüğümüzü ya da kim olduğumuzu umursamayacak."

Nathan başıyla onayladı ama Joe kaşlarını çattı. "Eden'ı sadece ikimizle bırakmamız gerektiğinden emin misin? koruma?"

"Hepimiz gidersek, sadece ikimizin gitmesinden çok daha fazla dikkat çekeceğimizi düşünüyorum. Sky'ın kadın olması yardımcı olur çünkü Eden'in sadece bir kadın olduğunu herkes biliyor.

kız arkadaşıyla alışveriş yapıyor. Tehdit oluşturan herkesin canına okuyabilecek bir kız arkadaş."

Skylar Swanny'ye sıcak bir şekilde gülümsedi ve yüz ifadesiyle kendisine duyduğu güven için teşekkür etti.

"Tamam, kulağa iyi bir plan gibi geliyor, ama en azından Aynı yerde," diye araya girdi Nathan. "Edge, Joe ve ben erkekler bölümüne gidebiliriz, sen de Skylar ve

Eden ihtiyaç duydukları şeyleri alacak, ama sonra sizin de koşup kendiniz giyinip kuşanmanız gerekecek."

Nathan'ın sesindeki eğlence ve Edge ile Joe'nun yüzlerindeki sırtış Swanny'yi daha da sinirlendirdi. Ona göre konuşma bitmişti ve odasında onu bekleyen güzel bir kadın vardı.

ona oda servisi sözü verdi.

"Geri . Odaya sipariş vermem gerekiyor Eden için servis. Dışarıda dolaşmasının iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Buradaki görünüşünü mümkün olduğunca gizli tutmayı tercih ederim."

Swanny'nin boğazına bir hırıltı getiren birkaç bilmiş sırtış vardı, ama onları görmezden geldi ve Cennet'e dönmek için sabırsızlanıyordu.

Kapıyı çaldı ve sabırsızlıkla kaynayarak bekledi. Sonra sürgünün serbest bırakılma sesini duydu ve kapı açıldı.

Eden'in giydiği iç çamaşına benzer bir pijama giymiş görüntüsüyle karşılaştı.

bir gece önce giymişti. Tek düşünebildiği, o ince ipleri omuzlarından aşağı, göğüslerini ortaya çıkaracak kadar kaydırmaktı.

Kadın kapıyı açtı ve adam içeri girip kilitleri yeniden takacak kadar kendine geldi. Omzunun üzerinden ona baştan çıkarıcı, boğucu bir bakış fırlattı ve onu takip etmesini beklemeden süitin oturma alanındaki kanepeye yöneldi.

Adam

hızla kendini toparladı ve onun peşinden koştu.

Kendinden iğreniyordu. Kendini hiçbir zaman mağara adamı tipi olarak görmemişti ama Eden içindeki ilkel alfa erkeğini kükreyerek canlandırdı. Onu omzuna alıp mağarasına götürmek ve yatağında bağlı tutmak istiyordu. Bunun imkânsız olduğunu bilse de, kendini tamamen doyurdu.

Çünkü ona bir kez sahip olur olmaz, onun tadına bakmıştı, Ona dokunduğunda, onu öptüğünde, onun tatlı bedenine girdiğinde asla tam olarak doyamayacaktı. Daha fazlasını istiyordu.

sonunda onu boğdu ve bu istediği son şeydi.

Onun gibi bir kadına, onunla seviştiği her anı bir deneyim olarak geçirmekten başka sunabileceği pek bir şey yoktu. umarım diğer hatalarını telafi eder. Bu önemliydi. Batırmak için çok önemliydi. İlk seferinde işi yavaştan aldığından emin olmalıydı.

ve ona baktığı tek kadının o olduğunu göstermekten zevk alıyordu.

Ayaklarının dibinde tapındığı bir kaide üzerinde olmayı hak ediyordu.

"Aç mısın?" diye sordu, sonunda sesini bulmuştu. Orada durmuş, bir moron gibi aval aval ona bakıyordu. Ne düşündüğü belli değildi. Muhtemelen onu gerçekten söylediği kadar çok isteyip istemediği konusunda şüpheleri vardı. Onu suçlayabileceğinden değil. Ama eğer o

Şimdi geri çekilirse, muhtemelen aklını kaçıracaktı.

"Evet, yiyebilirim," dedi tatlı bir sesle. "Bir şeyler paylaşmak ister misin? Bugün çok çalıştım ve öğle yemeği için mola vermedim, bu yüzden biraz kalorim var."

"Bana zevkini söyle, ben de gerçekleştireyim."

Kadının yanakları pembeleşti ve adam da bu çifte ima karşısında boynunda bir sıcaklık hissetti.

"Rotisserie tavukları var, bütün yarım, sebzeli ve garnitürlü, kulağa harika geliyor. Eğer paylaşmanın bir sakıncası yoksa, sadece göğsün bir kısmını ve sebzeleri yiyeceğim.

Fırında patates, ekmek ve tabii ki tavuğun geri almanıza izin vereceğim."

Açlıktan ölmek üzere olduğu ve yemek aklından geçen en uzak şey olduğu için sadece başıyla onayladı ve ardından siparişlerini verdi.

"Biz beklerken neden sen de duş alıp yatmaya hazırlanmıyorsun?" dedi usulca. "Böylece işimiz bittiğinde yatağa gidebiliriz."

Sesi kesildi ama satır aralarında ne söylediğine dair aklında hiçbir şüphe yoktu. Onları istiyordu

bu gece sevişmek için. Tanrıya şükür otel odası geldi. Çünkü Tanrı aşkına, bir görev için kesinlikle prezervatif paketlememişti. Eden'la birlikte bir gün sevişmek. Hâlâ onu dizlerinin üzerine çöktürecek güce sahipti.

Duşunu aceleyle aldı, temiz olduğundan ve keçi gibi kokmadığından emin oldu. Kurulanırken vücudundaki yara izlerini görünce yüzünü buruşturdu. Vücudundaki Yüzü yeterince , ama çoğunlukla giysileriyle gizlediği geri kalanı hiç de hoş değildi. Cehenneme kadar yolu vardı. gerçek yakınlık söz konusu olduğunda Eden'ı kapatmadı.

Zaten ereksiyon halindeydi, bu yüzden kot pantolonunu ve düğmeleri açık bıraktığı gömleğini giydi, sırf ona yaralı göğsünü ve orta kısmını tekrar görme şansı vermek için. Bir gece önce onları tatlı bir şekilde kabul etmiş ve ona güven vermişti ama o sadece gergindi

bir kez olsun fikrini değiştirebileceğini düşünecek kadar onunla gerçekten yakın ve kişisel. Ne de olsa, onun üstündeyken teninde nasıl bir his uyandıracaktı? Etine baskı yapan yara izlerinin buruşuk çıkıntıları?

Hayalindeki kızı ilk randevusuna çıkaran bir genç kız kadar gergindi. Doğru, hissettiği baskının çoğu kendi kendine dayatılmıştı, çünkü Eden Onunla ilgili her şeyi kabul ediyordu. Ama lanet olsun, bunun onun için mükemmel olmasını istiyordu. Kendisi için de. onunla birlikte olmak başlı başına bir mükemmellik olacaktı. Odaklanması gereken şey onun zevki ve mutluluğuydu.

İşi bittiğinde, tam kapı çalınırken süite geri döndü. Kahretsin, ama bu çok hızlıydı. Oda servisi siparişi bile olsa. Takım arkadaşlarından birinin uğramasını kesinlikle istemiyordu. Eden'la geçirdiği zamanı ihlal ediyor.

Swanny Eden'a olduğu yerde kalmasını işaret etti, sonra kapıya gidip gözetleme deliğini kontrol etti. Gelen gerçekten de oda servisiydi ve kapıyı kırıp atmayacak kadar paranoyaktı.

en kötüsüne hazırlıklı olmadan kapıyı açamazsınız. Birisi kolaylıkla otel çalışanı kılığına girip Eden'in odasına girebilir.

Böyle durumlar için kapının hemen içindeki masanın üzerine koyduğu Glocka uzandı. Tanımadığı ya da çekindiği biri kapıyı çalarsa kolayca erişebilmek için. O Silahı hızla kot pantolonunun kemerine soktu ve düğmeli gömleğini çıkardı, böylece kuyruklar Glock'u gizledi Görünümünden. Emniyeti olmayan bir silahı pantolonunun içine sokup tam sikine doğrultmak dünyanın en akıllıca şeyi değildi ama doğaçlama yapmak bazen gerekliydi.

Kapıyı açtı ve görevliye acele etmesini belirten bir hareketle içeri girmesini işaret etti. Swanny Yemek masaya yerleştirilirken genç adamla Eden'in arasına yerleşti. Eden hâlâ kanepede ve sanki istemiyormuş gibi şalına sarınmıştı.

Swanny'den başka kimse onu göremezdi. Bu Swanny'nin işine geliyordu.

Ancak görevli gittikten sonra atmasına izin verdi. Yana düştü ve Swanny neredeyse dilini yutacaktı. Eğer dün geceki iç çamaşırı kıyafeti onun sertleşmesine neden olduysa Tüm ereksiyonları yenen bu ereksiyon, bacaklarının arasına bir tuğla sıkıştırılmış gibi hissetmesine neden oldu. Tanrıya şükür kot pantolon giymişti,

Gerçi çok acı vericiydi çünkü eğer boxer giyseydi, aleti lanet olası iç çamaşırından dışarı çıkacak ve açıkça görülecekti.

Ayağa kalktı, iplerden biri omzundan aşağı kayarak ona bir göğsünün kışkırtıcı bir görüntüsünü verdi. Biraz daha ileri gitse meme uçları ortaya çıkacaktı. Olduğu gibi malzeme, zaten aşırı aktif olan hayal gücünü daha da artırarak ucundan zar zor sarkıyordu.

Onun için sandalyelerden birini çekti ve sonra masanın karşısında değil de ona daha yakın olmak için ona en yakın köşedeki koltuğa oturdu. Ona mümkün olduğunca yakın olmak istiyordu. Birbirleriyle ne kadar çok zaman geçirirlerse

Aralarındaki yakınlık arttıkça, kendi başına bir hayat haline gelene kadar büyüdü.

Tabaklar ortaya çıktığında Eden inledi. "Bu harika kokuyor ve görünüyor. İtiraf etmeliyim ki açlıktan ölüyorum."

Swanny kaşlarını çattı. "Çekim yaparken sık sık öğün atlar mısın?"

Başını iki yana salladı. "Her zaman değil. Mesela yarın öğle yemeği molası ama bazen, özellikle de çok fazla tekrar çekimi yapmamız gerekiyorsa, öğle yemeği boyunca çalışırız ve bazen hatta akşam yemeği. Bitişe yaklaştıkça teslim tarihimize yetişmek için genellikle uzun saatler çalışıyoruz."

"Yarınki öğle tatilinden bahsetmişken, Skylar'la birlikte seni yarın için istediğin elbiseyi almaya götürmeyi planlıyoruz.

Üç gece sonra bir suare planladık ve ekibin geri kalanı da kıyafetlerini giyecek, böylece mümkün olduğunca uyum sağlayacağız. Ama sizi ve Sky'yı ihtiyacınız olan şeyleri almaya götüreceğim.

Sonra da erkek reyonuna smokin provası yapacağım. Her iki etkinlikte de aynı şeyleri giymemizin önemli olmayacağını düşündüm."

Eden gülümsedi, gözleri parlıyordu. "Kulağa eğlenceli geliyor.

Smokin giymeni izlemekten zevk alacağım. Bahse girerim bu kıyafetle kesinlikle karşı konulmaz görünüyorsunuzdur."

Adam homurdanarak cevap verdi. Hâlâ tüm bu olanlara katılmıyordu ama Eden için iki geceyi de mahvetmeyecekti. Onun için neredeyse her şeyi yapardı.

Kızarmış tavuğu özenle kesti ve tabağına küçük bir parça koyarak kalanını ona bıraktı. Sonra buharda pişmiş sebzelerden biraz seçti ama

Söz vermişti, fırında patates ve diğer garnitürleri ona bıraktı.

Kendini bencil hissediyordu, hatta onun son derece Diyetine dikkat ediyordu ama onun önünde bu kadar çok yemek yemekten ve yiyemeyeceğini bile bile bunu görmesinden nefret ediyordu.

Porsiyonunu tıka basa yedi, çünkü kısmen Orada oturup onun önünde yemeğin tadını çıkarmak istiyordu ama gecenin geri kalanına geçmek için de sabırsızlanıyordu. Sadece kızın gönderdiği sinyalleri okuyabilmeyi umuyordu.

doğru ve bu varsayımla yanlış yolda olmadığını bu gece ilişkilerini bir üst seviyeye taşıyacakları gece olacaktı. bir adım daha. Büyük bir adım. Çünkü onun için seks, sadece biraz stres atmak ve tek gecelik bir ilişki yaşamak istediği ya da buna ihtiyaç duyduğu bir geceye karar vermediği sürece sıradan bir şey değildi.

Eden'la bambaşka bir oyundu. Şimdiye kadar kadınlarla yaşadığı her şeyin ezberini bozuyordu. Onu umutsuzca istiyordu ama arzusunun ve sabırsızlığının, aralarında büyümekte olan şey kadar güzel bir şeyi mahvetmesine izin vermek istemiyordu.

Tek bildiği, kızın sadece bir gecelik bir ilişki isteyebileceği. ve sonra geri çekilir ya da yoluna devam ederdi. fazla varsayımda bulunuyordu, doğru olmayan varsayımlarda bulunuyordu. Duygularının mantığının önüne geçmesine izin verirse kendini büyük bir düşüşe hazırlıyordu. gerçekte olduğundan daha kötü bir

durumdu. "Swanny?"

Eden'ın yumuşak bir sesle adını söylemesi onu düşüncelerinden uzaklaştırdı, bu onun yanındayken sık sık olan bir şeydi. İşinde mutlak konsantrasyon şarttı. Dikkatinin dağılması onun ya da takım arkadaşlarından birinin ölümüne neden olabilirdi ve bu yüzden mutlak odaklanmaya alışkındı. Fakat

Eden ile? Kendini kendi kendisiyle içsel konuşmalara sürüklenirken buldu. Düşünmek, merak etmek, kendi bilincine varmak ve onunla birlikteyken zihnini dolduran bir dizi başka şey.

Başını kaldırıp kadının çatalını bir kenara bıraktığını ve kendine ayırdığı küçük porsiyonu bitirdiğini gördü.

"Yatmaya hazır mısın yoksa biraz daha ayakta kalmak ister misin?" diye sordu.

Sözler yeterince kararlı bir şekilde söylenmiş olsa da, artık Edeni yüzünün ardını ve sözlerinin sıradanlığını görebilecek kadar tanıyordu, Hatta ölçüldü.

Gergin ve tereddütlüydü.
Tomurcuklanan ilişkilerinde bu büyük adımı atmaya hazır olmadığı için endişeliydi.

"Yatağa oy veriyorum," dedi sesi boğuklaşarak.

Gülümsedi ama dudakları hafifçe titredi. Sonra masadan kalktı ve kez daha giydiği seksi kıyafeti ona gösterdi.

Neredeyse küfredecekti çünkü aleti

daha da sertleşmişti ve çoktan

tüm yemek boyunca rahatsız edici bir ereksiyon.

Onu tam önünde, gecelikleriyle görünce

Hayal gücüne çok az şey bırakarak, aletini taşa çevirdi,

kotunun sınırlarına rahatsız edici bir şekilde bastırdı.

Ayağa kalktı ve onun ruh halini ölçmek için elini ona uzattı.

Çok daha küçük olan elini onunkinin içine soktu ve adam yatak odasına doğru giderlerken hafifçe sıktı.

Bu onun yüzüne anında bir gülümseme getirdi ve ondan yayıldığını hissedebildiği gerginliğin bir kısmını azalttı.

"Soyunmak istersen ben yatağa gireyim," dedi ve odanın ortasındaki büyük boy yatağa doğru ilerledi.

Ona üstünü değiştirmesini , soyunmasını söylediği anlaşılıyordu. İkisinin çok farklı anlamları vardı.

Ve aniden gerildi çünkü

önünde soyunurken, hataları ve yara izleri bir kez daha açıkça .

Tereddüt etti, belirsizlik onu sarmıştı. Eden ona öyle şefkatli ve sevecen bir bakış attı ki, bir an için bile olsa onun tepkisinden şüphe ettiği için utanç duydu.

"Sizi görmek istiyorum," dedi. ". Sende beni uzaktan uzaklaştıracak hiçbir şey yok Swanny. Kelimelerin çok az şey ifade ettiğini biliyorum, ama sana göstermek istiyorum.

Göstermem gerek

sana samimi olduğumu göstereceğim."

Kadının sözleri ona soyunmak için cesaret verdi, kot pantolonunu gergin ereksiyonunun üzerine çekti ve rahatsızlıktan irkildi. Aleti serbest kaldığında duyulabilir bir rahatlama hissi verdi

dizginlerinden kurtardı. Ama sonra Eden'in yüzündeki ifadeyi yakaladı, kız hiç utanmadan onun sikine bakıyordu.

Yanakları solmuştu ve kesinlikle kararsız ve ... korkmuş görünüyordu.

Yatağın onun tarafındaki örtüsünü kenara çekerek, onu da yatağa girmeye davet etti.

"Sana söylemem gereken bir şey var," dedi alçak bir sesle. "Sana söyleyip söylememe konusunda kendimle tartıştım ve bunun dışında bana karşı hissettiklerini ya da benimle sevişme arzunu değiştirmesini istemedim. Ama sen bilmen gerekiyor. Bilmeyi hak ediyorsun, böylece artık istediğin biri değilsem geri . Ve seni anlayacağım. Söz veriyorum. Sinir krizi geçirip kendimi rezil etmeyeceğim. Seni istemediğin bir şeye ölürüm daha iyi."

Huzursuzluk onu taşaklarından kavradı ve acı verecek kadar . Sanki bir erkekmiş gibi ses çıkardı. ya da affedilemez bir şey yapmıştı ve Swanny her iki senaryoyu da hayal bile edemiyordu.

Yatağa onun yanına kaydı ve gözlerinde görebildiği tedirginliği yatıştırmak için otomatik olarak ona uzandı. Kız, adamın niyetlendiği gibi onun yanına sokulmak yerine daha da yaklaştı ama adamın gözlerinin içine bakabilmek için başını yukarıda tuttu.

"Eden, bana her şeyi anlatabilirsin," dedi nazikçe. "Stres yaptığın şey her neyse, bana söylemeyeceğini garanti edebilirim.

sana karşı hissettiklerimi değiştirmeyecek ve seni istememi engellemeyecek. Şu an o kadar sertim ki, bana dokunacak olsan gel."

Gülümsedi, yüz hatlarındaki gerginliğin bir kısmı kaybolmuştu.

"Diğer bir endişe de bana inanıp inanmayacağındı," dedi sakın bir ses tonuyla. "Çünkü son zamanlarda Seninle bu kadar açık sözlü ve cesurken, sana söylemek üzere olduğum şeye inanacağını hayal bile edemiyorum."

Şimdi gerçekten merak ediyordu. Endişeli değildi çünkü onu bir şey söyleyebileceğini hayal bile edemiyordu. Geçmişteki sevgililerinin bir önemi yoktu. Önemli olan şimdi ve buradaydı ve onun olacaktı.

"Söyle bana tatlım," diye cesaretlendirdi. "Eminim boş yere kendini delirtiyorsundur."

Cesaretini topluyor gibi görünerek derin bir nefes aldı ve sonra uzun bir iç çekişle nefesini verdi.

"Hiç bir erkekle birlikte olmadım," diye itiraf etti bir ses tonuyla. "Sen ilk olacaksın. Senin ilk olmanı istiyorum."

Adam şaşkınlık ve inançsızlık içinde ona baktı. Of Ona söyleyeceğini düşündüğü herhangi bir şey, aklına gelecek en son şeydi. Aklından geçen kadar çok düşünce vardı ki, nutku tutulmuştu.

Eden bakire miydi? Aklını kaçırmıştı. Dünyanın en güzel kadını hiç bir erkekle birlikte olmamıştı ve Dahası, onun ilk olmasını mı istiyordu? Bu onu hem alçaltmış hem de ödünü koparmıştı.

bir şeye ne demesi gerekiyordu? Kendini buna layık hissetmiyordu. İlk seferi özel olmalıydı, onun gibi görünmeyen bir adamla. Onun seviyesine daha yakın biriyle. Birden kendini beceriksiz ve sakar hissetti. Hiçbir şekilde sunduğu hediyein büyüklüğünü hafife almıştı. Ama lanet olsun, ilk seferi mükemmel ve birdenbire her şeyi berbat edeceği korkusuna kapıldı.

"Swanny?"

Sesi korkulu geliyordu ve yorganı çenesinin altına kadar çekmişti. Kadın Kendisi kadar kararsız görünüyordu ve her şeyi berbat ettiği gerçeğine lanet etti.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye girmeyi başardı sonunda. "Hiçbir fikrim yoktu Eden. Ve benim senin ilkin olmamı istediğin düşüncesi Böylesine değerli bir hediyein büyüklüğünü kavrayamıyorum bile. Neden ben? Daha iyilerini bulmuş olmalısın.

fırsatlar-seçenekler. Size ne sunabilirim ki? Sanki modern bir Güzel ve çirkin durumundaymışız gibi hissediyorum. Ben yakışıklı değilim. Çoğu kişi beni çirkin bulur. Sadece yüzümde değil, tüm vücudumda yaralar var. Benim gibi birini nasıl isteyebilirsin?"

Yüz ifadesi yumuşadı ve gözleri yumuşadı ve ona attığı bakış o kadar tatlıydı ki, tüm göğsünün duyguyla gerilmesine neden oldu.

, dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi ve sonra daha önce bir kez yaptığı gibi, ağzını yara izinin uzunluğu boyunca kaydıldı, her büzüşme ve çıkıntı boyunca şefkatli küçük öpücükler bastıldı.

"Sen benim için güzelsin," diye fısıldadı. "Başkalarının ne düşündüğü umurumda değil. Yara ötesindeki kalbini göremedikleri için aptallar. Senin olduğunu bildiğim kişiyi. Senin gibi birini nasıl isteyebileceğime gelince, sana kesin bir açıklama yapamam. Sadece orada. Seninle ilgili bir şey beni başka hiçbir erkeğin yapamadığı şekilde heyecanlandırıyor.

Beni harekete geçir. Bekledim çünkü daha önce hiç doğru hissetmemiştim ve bekaretim değerli olduğunu düşündüğüm bir şeydi.

herhangi birine verilemez. Ama seninle doğru hissettiriyor. Mükemmel. İlk sevgilim olmanı istediğimden hiç şüphem yok. Ama eğer bu sana doğru gelmiyorsa, o zaman bunun istemiyorum. İstemediğin bir şey için sana baskı yapmak istemiyorum."

"Seni başka bir kadını istemeyi hayal ettiğimden daha çok istiyorum," diye itiraf etti. "Beni nasıl gördüğün, neye benzediğimi grmene rağmen beni hâlâ istemen beni çok şaşırttı. I

Yalan söylemeyeceğim. Korkuyorum çünkü ilk seferinin güzel ve değerli bir şey olmasını istiyorum ve sana hak ettiğini veremeyeceğimden endişeleniyorum."

Tekrar , saçları bir perde gibi omzunun üzerinden düşüp adamın göğsüne sürtündü. "Ve işte buradayım Tecrbesizliğimden dolayı sizi tatmin ya da başarısız olacağımdan . Bunu yapalım derim.

beklentilerin ya da korkuların canı cehenneme. Sadece olmasına izin verelim ve ilerledikçe bunu çözeceğiz."

Eğildi, kızın yanağını kavradı ve sonra dudaklarını kızın dudaklarına bastırdı, dilini kızın ağzının içinde kaydırđı, aralarındaki hissin, yakınlığın tadına baktı ve tadını çıkardı. Daha yeni filizlenen ilişkilerinde son adımı bile atmamışlardı.

"Bence bu mükemmel bir fikir," dedi homurdanarak.

BÖLÜM 19

EDEN rahatladı ve az önceki sinir krizini geride bıraktı. Swanny'ye söyleyip söylememe konusunda kendisiyle durmadan tartışmıştı.

Bakireydi ama sonuçta bunu bilmeyi hak ediyordu. Ve bu deneyimin harika olmasını istiyordu.

hayalini kuruyordu ve şimdi o bildiğine göre, o da biliyordu ona ekstra özen gösterecek ve istediği kadar özel olmasını sağlayacaktı.

Ona ilk söylediğinde ve adam şaşkın, şaşkın ve suskun görüldüğünde, bir süre için bir hata yaptığını ve onun geri adım atacağını düşündü. Ama sonra onun, kendisinin ilk olmasını istemesinden bir şaşkınlık ve alçakgönüllülük duyduğunu fark etti.

Onun tepkisi karşısında kalbi erimişti. Onun için yeterince iyi değilmiş gibi hissediyordu ve

Onun sözleriyle, istediği herhangi bir erkeğe sahip olabilecekken onu istemesi fikrinden gerçekten rahatsız olmuştu.

Ama sorun da buradaydı. Bir erkek istememişti ya da başka bir erkekle sevişmek doğru gelmiyordu. Swanny'e kadar değil. Ve açıklamaya çalıştığı gibi, neden o olduğunu söyleyemiyordu. Sadece onun için doğru kişi oydu. Şimdi, geriye dönüp baktığında, beklediği için çok memnundu. Doğru adamı bulmak için çok titiz davranmış ve beklemişti, çünkü Swanny'nin bu büyük adımı atmak için doğru adam olduğunu iliklerine kadar biliyordu. Neden Swanny'yi seçtiği konusunda şüpheleri olabilirdi.

onu istiyordu, ama onun hiçbir şeyi yoktu ve yaptığı son şey olsa bile, onun kendisini görmesini sağlayacaktı

onu gördüğü gibi. Güçlü. Şefkatli. Sadık. İhale. Yani Çok sevgi dolu ve . Onun ilk eşi olduğunu düşündükçe kalbi yerinden çıkacak gibi oluyordu.

"Ben mi soyunayım yoksa sen mi istersin?" diye sordu utangaç bir şekilde.

Elini onun koluna koydu. "Seni soyacağım. Bunu senin için mükemmel hale getirmek istiyorum, bu yüzden bunu güzel ve yavaş bir şekilde yapacağım ve eğer durmamı istediğin bir nokta olursa, sadece kelimeyi söyle ve o zaman dursun. Seni istiyorum.

rahatla ve seni sevmeme izin ver. Bütün gece bizim ve ben bunu en iyi şekilde değerlendirmeyi planlıyorum."

Rahatladı ve adam örtüleri ayaklarına kadar yavaşça çekerken yastığın üzerine uzandı. Kadın vücuduna baktı, vücudunun kaslı ve zayıf hatları karşısında büyülenmişti. Yara izleri göğsünü ve karnını, hatta kalçalarını ve kollarının üst kısmını boydan boya kaplıyordu. Bu adamın tarifsiz işkencelere maruz kalmış olması kalbini kırmıştı ama aynı zamanda onun hayatta kalan biri olduğunu ve her ne cehennemde yaşadıysa

onu yıkmamıştı. Çok az insan onun yaşadıklarını yaşayıp akıl sağlığını koruyabilirdi.

daha önce olanlara benzer bir şeyin tekrar olabileceği bir yerde kendini tehlikeye atmaya devam etti. Onun Ona olan hayranlığı her geçen saniye artıyordu.

Vücudunu onunkinin üzerine kaldırdı, ereksiyonu kadının üstünün açıkta kalacak şekilde yükseldiği karnına süründü.

Karnından. Bu bir elektrik şokuydu ve onu yakından görmek isteyerek aşağı baktı. Gözleri açıldığında ilk kez ereksiyonunu görmüştü çünkü devasa görünüyordu. Sığar mı diye merak etti, özellikle de O bir bakireydi.

Ama adam vücudunu dikkatlice onunkine doğru indirip birbirlerine yaslayıncaya kadar bu korkuları aklından uzaklaştırdı. Onu uzun uzun öptü, o kadar tatlı ve nazikti ki Kalbi kabardı ve çılgınca bir nedenden ötürü gözyaşları göz kapaklarını yaktı. O an mükemmeldi. hayatı boyunca Swanny için bunu bekliyormuş gibiydi. Ve şimdi

buradaydı. Onu o kadar çok istiyordu ki, bu duygu onu boğuyor, neredeyse patlayacak hale gelene kadar tüketiyordu.

Zorlukla nefes alarak başını kaldırdı ve bir koluna ağırlık verdi ve boştaki eliyle yüzünü okşamak için uzandı.

"Sana karşı çok nazik olacağım Eden. Korkmanı istemiyorum. Yapmak istediğim en son şey seni incitmek. İstedğin kadar yavaş gideceğim. Seni neyin memnun ettiğini, sana neyin iyi geldiğini ve neyin gelmediğini bilmek istiyorum, böylece bunu bir yapmayacağımdan emin olacağım. Senin zevkin benim tek önceliğimdir."

"Her kelimenle seni daha çok istememi sağlıyorsun ve ben de seni istiyorum Swanny. Hem de çok fazla. Acı çekiyorum," diye fısıldadı.

İnledi. "Tanrım, ben de seni istiyorum Eden. O kadar çok istiyorum ki canım yanıyor."

"O zaman ikimizi de iyi hissettir. Sana güveniyorum."

Durdu, başını tam onun üzerinde tutuyordu, gözleri alev alev yanıyordu. Ateşin içinde parıldayan duyguları görebiliyordu, sanki söylemek istediği kelimeleri tam olarak çıkaramıyormuş gibiydi.

Sonunda konuştuğunda sesi boğuk ve huşu .

"Bu konuda bana güveniyorsun, tatlım, söyleyecek sözüm yok. Bunun ne anlama geldiğini anlamam mümkün değil. Beklediğini. Benim için. Ve seninle sevişmesini istediğin kişi benim. Beni mahvediyorsun, Eden. Benim için senin gibi biri hiç olmadı. Yara izlerimin ötesine bakıp kalbimi görme zahmetine katlanan kimse olmadı."

Avucunu yara izleriyle kaplı yanağının üzerinde gezdirdi, okşuyor ve hafifçe okşuyor. "Onlar senin bir parçan. Kim olduğunuzun ve nerede olduğunuzun. Sen bir kahramansın. Sen bir kahramansın.

Başkaları bunu yapmazken siz hayatınızı tehlikeye attınız. Nihai bedeli ödediğin ve anıların sana hala acı veriyor olabileceği için çok üzgünüm. Ama seninle tanıştığım için üzgün değilim.

Şu anda burada olduğun ve birlikte seviştiğimiz için üzgün değilim."

Ağızına tekrar sahip oldu ve iri bedenini onunkinin üzerinde gezdirdi. İpek gecelik, vücudunun sertliği karşısında neredeyse hiç engel oluşturmuyordu. Onun kaslarını hissedebiliyordu.

Bu koca adamdaki gücü. Onu kolayca incitebileceğini biliyordu ama asla incitmeyeceğini ve onun yanında olduğundan daha güvende olamayacağını da biliyordu. Kimsenin onu fiziksel ya da duygusal olarak incitmesine asla izin vermezdi.

Öpücük derinleşti. Onun tadına baktı. Öpüşmelerinin samimiyetinin tadını çıkardı, vücudu onunkinin altında canlandı. Göğüsleri şişti, meme uçları sertleşerek sivrildi, Bacaklarının arasında bir nabız atışı onu huzursuz ve sinirli yapıyordu.

Yavaşça ve saygılı bir şekilde üstünün kayışlarını kollarından aşağı kaydırды, göğüsleri ortaya çıkmadan hemen önce durdu, Sanki onu soyunmuş halde ilk kez görmenin tadını çıkarıyor ve bunu bekliyormuş gibiydi.

Onunla ten tene olmayı, aralarında hiçbir engel olmadan sıcaklığını ve gücünü hissetmeyi arzulayarak huzursuzca kıpırdandı. Boynunun çukurunu öptü ve sonra dilini aşağıya, üstünün bariyeriyle karşılaştığı yere kadar takip etti ve sonra yavaşça aşağıya doğru kaydırarak göğüslerini dokunuşuna ve bakışlarına açtı.

Adamın ağızı şefkatle meme ucunun etrafına kapandığında, zevk vücuduna yayılırken kadın kısık bir inilti çıkardı.

Kasları sıkılaştı ve klitorisi beklentiyle karıncalandı. Bacaklarının arasındaki baskı onu sinirli ve muhtaç hale getiriyordu.

Ona dokunmak istiyordu ve bu yüzden ellerini omuzlarında gezdirdi ve sonra parmaklarını saçlarının arasına soktu, ona verdiği zevki kelimelerle anlatıyordu.

Üst kısmı daha aşağı itti ve sonra kalçalarını kaldırdı, böylece yolun geri kalanını aşağı çekebildi. Hareket etti vücudundan aşağı indirdi, üstünü bir kenara fırlattı ve sonra

parmaklarını dantelli şortunun içine soktu ve tamamen çıplak olana kadar yavaşça bacaklarından aşağı kaydırıldı.

Uzun bir süre orada öylece diz çöküp baktı, ateşli bakışları tepeden tırnağa süzülüyor, kızın bedenine duyduğu bariz arzu ve takdir gözlerinde parlıyordu.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı. "Senin gibi bir kadına sahip olacağımı, beni isteyeceğini hiç hayal etmemiştim. Üstesinden geldim, Eden. Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Yapamıyorum. Şu anda ne hissettiğimi size kelimelerle anlatmam mümkün."

"O zaman göster bana," diye fısıldadı. "Sev beni, Swanny. Bana aramızdaki ilişkinin ne kadar güzel olacağını göster."

Ayaklarından başladı, vücudunda yukarı doğru çıkarken her santim etini öptü ve dilledi. Dikkatini Arzudan aklını yitirene kadar her yerini. O nazıkçe Kalçalarını ayırarak vajinasını onun görüşüne ve dokunuşuna açtı.

Parmaklarını hafifçe üzerindeki bir tutam saçta gezdirdi ve sonra daha aşağı inerek labiasını dikkatlice ayırdı. Klitorisine dokundu, sadece yumuşak bir okşayıştı, ama tüm vücudunu elektriklendiren bir şimşek gibiydi. Kadın Nefes nefese kaldı ve daha fazlasını isteyerek yukarı doğru yükseldi.

Başparmağını klitorisinin üzerine bastırdı ve kadın nefessiz kalıp diken üstünde durana kadar hafifçe okşadı. Parmakları daireler çizdi bekâretini işaret eden küçük deri parçasını şefkatle keşfediyordu.

Sonra başını eğdi ve kadının kıvrımlarına sokuldu, Parmaklarını ağzı ve diliyle değiştirdi. Klitorisini hafifçe yaladı ve emdi, görünüşe göre uygulayacağı doğru baskı miktarını biliyor, zevk ve acı arasındaki çizgide ustalıkla geziniyordu.

Açık ağzını onun açıklığının üzerine yerleştirdi ve dilini yavaşça içine kaydırarak onu içten dışa doğru tattı.

"Çok tatlı," diye mırıldandı. "Çok tatlı. Güneş ışığına batırılmış bal gibi."

Sözleri ve dili duygularıyla eşit derecede oynuyordu. O kadar gergindi ki, bir daha uzun sürdü ve o içeride olmadan gelmek istemedi

onu. Bu ilk seferin onunla, içinde, birlikte olmasını istiyordu. Bir araya gelmelerini ve bunu birlikte deneyimlemelerini.

Onun komodinin üzerindeki kutuya uzandığını gördü ve bir an için ne olduğunu anlamadı, ta ki o kutuyu yırtıp açana kadar

ve bir prezervatif düştü. Durdurmak için elini adamın koluna koydu.

Adam başını kaldırdı ve bakışları kadının dile getirilmemiş sorusuna yanıt verdi.

"Bir tane kullanmak zorunda mıyız?" diye sordu. "Yani, kullanmamak güvenli mi? Açıkçası daha önce kimseyle birlikte olmadım ama ilk seferimin prezervatifle olmasını istemiyorum. Seni hissetmek istiyorum. Lateks değil. Güvende misin ve prezervatif kullanmasan sorun olur mu?"

Swanny inledi. "Tanrım hayır, istemiyorum. Ben Seni koruyorum Eden. Seni her zaman koruyacağım. Ama sorunuza cevap verecek olursam, evet, güvendedim. Benim için bir süre oldu ve

Hiç prezervatif kullanmadım. Ve iş yerinde düzenli sağlık kontrollerimiz var, bu yüzden temiz olduğumu biliyorum. Peki ya hamilelik, tatlım? Ben asla bir şey yapmam kariyerinizi tehlikeye atmayın."

Yanakları . "Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Her üç ayda bir aşı oluyorum. Bu aptalca geliyor. hiç seks yapmadım, ama adet dönemlerimi düzenliyor ve daha katlanılabilir hale getiriyorlar. Bir çekimden sonra ve tüm bu süre boyunca perişan haldeydim, menajerim Adet dönemlerimin işimi engellememesi için yapabilecekleri bir şey olup olmadığını görmek için beni doktora çağırdı. Doğum kontrolü önerdiler ve bana ağrı kesici verdiler. gerçekten kötüleştiginde ilaç. Ama doğum kontrolü kendi başına gerçekten yardımcı oldu."

"Eğer eminsen, o zaman," dedi Swanny boğuk bir sesle.

"Orada

Seninle ten olmaktan, beni yumuşacık ve ipeksi bir şekilde sarmaladığını hissetmekten başka bir şey istemiyorum."

Gülümsedi. "Anlaştık o zaman. Onları kaldırın ve iyi kısma geri dönelim."

Güldü ve kutuyu kenara fırlattı ve sonra başını bir kez daha onun en mahrem bedenine indirdi ve

Onu tekrar çalıştırmaya başladı, emdi, yaladı, altında kıvranaa kadar öptü.

Vücutunu onunkine uydurarak yukarı doğru kaydı ama henüz içine girmek için bir çaba sarf etmedi. Meme uçlarını okşadı ve emdi, sertleşene kadar aralarında gidip geldi. zirveleri, yukarı doğru süzölüyordu. Sonra boynuna giden yolu öptü ve kulağının hemen altında, boynunun yumuşak sütununu ısırđı.

Ağına ulaştığında onu uzun ve soluksuz öptü ve sonra onun aralarına uzandığını hissetti, kendini onun açıklığının ağızında konumlandırıyor. Sadece başının açıklığının gerdiğini hissettiğinde gözleri genişledi.

"Rahatla tatlım," dedi Swanny nazıkçe. "Yavaş ve sakın olacağım. İstediğin zaman durmamı istersen söylemen yeterli. Sana zarar vermeyeceğime söz veremem. Ben büyük bir adamım ve bu senin ilk seferin, ama bunu senin için mümkün olduğunca kolaylaştırmaya alışacağımdan eminim."

Kalbi yumuşadı ve vücutu gevşeyerek onun altında uysallaştı. "Yapacağını biliyorum Swanny. Sana güveniyorum. Bunun ikimiz için de mükemmel olmasını istiyorum. Sadece benim için değil."

Swanny harareti bir ses tonuyla, "Seninle birlikte olmamın mükemmelden başka bir şey olmasına imkân yok," dedi.

Parmaklarını klitorisinin üzerinde kaydırđı, daha da ıslanana kadar okşadı ve dokundu ve sonra yavaşça ileri doğru itmeye başladı, girişine kadar açıklığının uzattı. Elini çekti ve omuzlarının her iki yanındaki ön kollarına dayandı, yavaş girişine devam ederken ona baktı.

Hafif bir yırtılma hissi duyduğunda ve gözyaşlarını tutmak için gösterdiği tüm çabaya rağmen göz kapakları yandı. Swanny'nin gözleri şefkatle parlıyordu ve o elini uzatıp yanağından aşağı süzülen gözyaşını uzaklaştırdı.

"ok üzgünüm tatlım," dedi, pişmanlığı yüz hatlarına yansımıştı. "Durmamı ister misin?"

"Hayır, sorun değil," dedi aceleyle, her şeyi iptal etmesinden endişeleniyordu. "Ben iyi olacağım. Sadece biraz rahatsız edici. Lütfen yapmayın. dur."

"Yapmayacağım. Sadece yavaşça gireceğim ve içinde olmama alışman için sana zaman vereceğim. Acı uzun sürmeyecek ve sonra sana zevkten başka bir şey hissettirmeyeceğim. Yemin ederim."

Adam biraz ilerledi ve kadın irkildi ama adamın omuzlarına sıkıca tutundu. Adam hemen durdu ve onu öpmek için eğildi.

"Bir süre olduğum yerde kalacağım. Alışmana izin vereceğim. Daha ileri gitmem için hazır olduğunda bana haber ver, tamam mı?"

Başını salladı ve sonra onun etrafında rahatlamaya odaklandı, her ne kadar içinde olmasa da, onun içinde olma hissinin tadını çıkardı.

derinden. Henüz değil. Ve o bunu istiyordu. Onu olabildiğince derinden istiyordu, böylece tek bir kişi olacaklardı.

İki insanın bağlanabileceği en samimi şekilde bağlandılar.

Deneysel olarak yer değiştirdi, adamın içinde nasıl bir his uyandırdığını test etti. Sızlayan acının bir kısmı azalmıştı ama onu huzursuz, tatmin olmamış bir hisle baş başa bırakmıştı.

Swanny inledi. "Beni öldürüyorsun Eden. Kendimi ancak bu kadar tutabiliyorum."

Gülümsedi ve ellerini adamın geniş omuzlarında gezdirdi. "Artık sorun yok. Artık o kadar acımıyor."

Yüzünü görebilmek için kendini daha da yukarı kaldırdı, tepkisini ölçtü ve sonra yavaşça ve çok nazıkçe ileri doğru bastırdı. Kadın daha fazla acı çekeceğini düşünerek gerildi ama ona uyum sağlamak için esnemenin verdiği rahatsızlık dışında, acı hafif bir sızıya dönüşmüştü.

"Tamam mı?" Swanny fısıldadı.

Tanrım, ama adamın bu kadar şefkatli ve ilgili olmasına bayılıyordu. Yıllar boyunca ilk seferini çok hayal etmişti ama bu en çılgın fantezilerini bile aşmıştı. Çok güzeldi. Onu acıtan bir dokunaklılık vardı. Duyguları kabarmış ve

göğsünde ve boğazında düğümlendi. Tek yapabildiği güven verici bir gülümseme ve iyi olduğunu bildirmek için başını sallamaktı.

Biraz geri çekildi ve sonra ileri itti, bir daha önce yaptığından biraz daha güçlü bir şekilde. Nefes nefese kaldı, acıyla değil ama acı ve rahatsızlığın yerini şaşkınlığa bırakmasıyla yoğun bir zevk.

"Sadece biraz daha, tatlım. Bir kez daha ve orada . Canın acırsa söyle."

Adamın çoktan tamamen içine girmemiş olması onu şok etti. İçinde çok fazla varmış gibi hissediyordu. Ama sonra onun boyutunu gördü, sıgacağı için bile gergindi.

Özellikle de ilk kez olduğu için, ama vajinası arzusuyla kaygandı ve onu sıkıca kavrayarak daha derine davet etti.

Yine geri çekildi ama sonuna kadar değil. Hâlâ onun içindeydi ve sonra daha sert itti ve kasıklarının onunkilerle buluştuğunu hissetti. Duyguları karşısında gözleri şaşkınlıkla açılmıştı.

bombardıman ediyordu. Kendini tamamen dolu hissediyor, onun etrafında kapalı bir yumruk gibi sıkıca geriliyordu.

Yüzü gergindi, yüz hatları gerilmişti. Kısa süreliğine gözlerini kapattı ve nefesleri kısa ve hırıltılıydı. Kendini tutmasının ona neye mal olduğunu fark etti ve bu durum Bunu onun için mümkün olduğunca acısız hale getirmek için bu kadar özen göstermiş olması onu daha da mutlu ediyordu.

Gözlerini yeniden açtığında, hissettiği aynı çaresiz ihtiyaçla parlıyorlardı. Kalçaları hareket etti, bilinçsizce Eğer böyle bir şey mümkünse, onu daha derine götürmek için yukarı doğru eğildi.

"Ben iyiyim Swanny," dedi usulca. "İçimde çok iyi hissediyorsun. Bunun senin için iyi olmasını istiyorum."

Bir eliyle onun yanağını okşadı ve sonra kalçaları yükselirken ağızlarını birleştirdi ve sonra tekrar onun içine girdi. Adamın vücudu onu koruyucu bir şekilde sardı ve kadın bacaklarını adamın kalçalarına dolayarak onu kendine bağladı ve sonuna kadar yanında olduğunu hissettirdi.

Kollarını daha sıkı bir şekilde adamın omuzlarına doladı ve onu ağzıyla buluşması için daha da aşağı çekti. Dilleri birbirine karıştı ve o da dilini aynı şekilde iterek sikiinin hareketlerini taklit etti.

Adamın nefesleri hızlı ve sıcak geliyor, kadınınkilere karışıyordu. Burnundan derin nefes aldı, vücudu kasılırken yetismeye çalıştı ve yukarı doğru tırmanmaya başladı Nihai sürüm.

"Ne kadar yakınsın?" Swanny mırıldandı. "Seni istiyorum Benimle gel, tatlım. Seni arkamda bırakmayacağım. Önce sen geleceksin. Her zaman. Bana oraya ulaşmak için neye ihtiyacın olduğunu söyle, ben de bunu gerçekleştireyim."

Duygu ve hislerin ezici bombardımanına o kadar kapılmıştı ki kayıt için soru.

"Yakın," diye nefes nefese kaldı. "Yakın hissediyorum. Ne olduğundan emin değilim ama sanki bir milyon parçaya bölünecekmişim gibi geliyor."

Ona şefkatle gülümsedi, kalçalarıyla tekrar içeri doğru itti ve sonra vajinal duvarlarının onun etrafında kenetlenmesine ve geri çekilmesine direnmesine neden olan uzun, yavaş bir çekişle dışarı kaydı.

"İyi bir orgazm böyle yapar," dedi. "Bırak gitsin, tatlım. Bırak gerçekleşsin. Her yanında olacağım."

Göğüslerine ulaşabilmek için boynunu eğdi ve bir meme ucunu ağzına alıp emerken, tekrar ileri atılarak kendini kabzasına kadar gömdü.

"Hoşuna gitti," diye mırıldandı.

Kız, adamın ereksiyonu karşısında daha da ıslandığına göre, adam bariz bir şeyi ifade ediyordu.

Neredeyse çaresizlik noktasına gelmişti. Sinirleri gerilmişti, gerginlik dayanılmaz hale gelene kadar artıyordu. O daha önceki hassasiyetini bir kenara bırakarak daha sert itmeye başladı. Kontrolü elinde tutmaya dikkat ediyordu ve canını acıtacak kadar sert itmiyordu ama daha hızlı bir tempo tutturmuştu,

dalıyor, geri çekiliyor, sonra tekrar ileri atılıyordu, ta ki kız nefes nefese kalıp vahşi bir şey gibi adamın altında kıvrana kadar.

Dünya etrafında paramparça olurken gözleri fal taşı gibi açıldı. Gerginlik koptu, en çok Hayatında hiç yaşamadığı kadar yoğun bir zevk. Parmaklarını adamın omuzlarına geçirerek ona tutundu. Orgazmının şiddetli fırtınasında onun çapasıydı.

Oda onun etrafında bulanıklaştı. Yüz hatları bulanıklaştı ama gözlerine odaklandı, aynadaki görüntüden yola çıkarak Bakışlarındaki zevk. Kadın onun altında kamburlaşarak eğildi, İtişlerini karşılıyor ve tekrar tekrar içine çekmek için bacaklarını kullanıyordu.

Ve sonra büyük bir inilti çıkardı ve tüm vücudu gerildi. Onun içinde , daha da kabardı, büyüdü ve itişleri daha hızlı, daha derin oldu.

Şaşkınlık içinde, akıllara durgunluk veren orgazmdan çıkar çıkmaz, adamın çılgınca hamleleri onu tekrar uçurumun kenarına itti. Bu sefer hızlı bir artış oldu, hayır Zirveye uzun ve yavaş bir tırmanış. Patlayıcıydı, ilki kadar uzun sürmedi ve ikinci bir tırmanışla vücudu titredi.

Orgazm kadının içinde parladı ve adam kendini içine bıraktı.

Spermin sıcaklığı kadının içine doldu ve orgazmının sonrasının daha da uzun sürmesine neden oldu. Tohumu geçişini kolaylaştırdığı için daha kolay bir şekilde itti, böylece kolayca kabzaya kadar kayabildi.

Uzun bir inilti çıkardı ve sonunda onun üzerine yığıldı, sıcaklığı tüm vücudunu istila etti. Kollarını adamın sırtına ve omuzlarına doladı ve okşadı Yumuşakça, ağırlığının onu sarmasının keyfini çıkarıyordu. Kendini güvende hissediyordu, sanki şu anda dünyadaki hiçbir şey ona zarar veremezmiş gibi.

Ellerini adamın omurgasında uzanabildiği kadar aşağıya indirdi ve sonra tekrar yukarıya doğru hareket ettirdi, okşadı ve ona nasıl hissettiğini kelimelerle anlatmadı.

Sonunda kendini onun üzerinden kaldırdı ve kadın onun ağırlığını ve sıcaklığını kaybettiğine hemen pişman oldu. Adam

kollarının üzerine kalktı, hâlâ onun içine gömülmüştü ve ona öyle bir şefkatle baktı ki, kadın Boğazında oluşan düğümü geri yuttu.

"İyi misin? Çok mu sert davrandım?" diye sordu endişeyle.

Gülümsedi ve yüzünü okşamak için uzandı.

yarasına özel bir ilgi gösterdi. "Harikaydı Swanny. İlk seferimin bu kadar mükemmel olacağını hiç düşünmemiştim. Ve

Belki de bu yüzden tuttum. İçimden bir ses diğer erkeklerin hiçbirinin bana senin verdiğini vermeyeceğini söyledi. bana verdi."

"Bana daha değerli bir şey veren sensin Şimdiye kadar aldığım her şeyden daha fazla," dedi, gözlerinde samimiyet parlıyordu. "Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsin. bana güvendiğin için çok mutluyum. Ben de öyle olmasını istedim.

Senin için özel. İkimiz için de. Birçok açıdan bu benim de ilk seferim gibi geliyor. Daha önce hiç bir kadınla sevişmemiştim. ve birlikte olduğum hiçbir kadın için böyle hissetmediğime eminim."

"Sevindim," dedi, sesi boğuk boğuk çıkıyordu. "Ve bu mükemmeldi, Swanny. Bunu çok özel yaptın. İlk seferimi asla unutmayacağım. Çok nazik ve sabırlıydın. Mükemmeldin."

Gözlerinde ateş parlıyordu ve uzanıp onun ağzını aldı. Onu uzun uzun, tatlı tatlı ve çok çok öptü. saygıyla.

"Şimdi çekeceğim tatlım," dedi nazikçe. "Canını biraz yakabilir ama mümkün olduğunca yavaş ve kolay yapacağım. İkimizi de temizlemem gerekiyor. Sanırım bir galon boşaldım."

Güldü ve sonra adam santim santim geri çekilmeye başlarken ellerini adamın omuzlarına koydu. Tahmin ettiği gibi, sonunda serbest kaldığında kadın irkildi, ama Aynı zamanda, onunla o çok sevdiği bağı gibi hissediyordu.

Yana doğru yuvarlandı ve yataktan kalktı. Onu tekrar öpmek için . "Hemen döneceğim. Kımıldama. Ben gidiyorum.

Mümkünse çarşafı daha fazla kirletmemeye çalışalım ki ıslak bir lekeyle uyumayalım."

Sonra banyoya girip sıcak bir bez getirdi ve kendi kasıklarını ve hâlâ yarı dik duran penisini silmeden önce kadının hassas bölgelerini dikkatlice temizledi.

Çarşafı kontrol etti, kalçalarını kaldırıp altını yokladı ve sonra kaşlarını çattı. "Biraz nemli ve yapışkan bir pisliğin üzerinde uyumanı .

Gecenin bu saatinde temizlikçi gelip havayı bozar, ben de oraya bir havlu sererim ve öyle uyuruz."

"Havlu da olur," dedi ona gülümseyerek. "Gerçekten sadece yatağa gitmek ve bana sarılmanı istiyorum."

"Bu bana da harika geliyor, ama önce sana güzel bir sıcak banyo hazırlayacağım ve biraz ıslanmana izin vereceğim. Biraz ağrın olacak ve bunun yarınki çekimine engel olmasını istemiyorum. Suyunu çekmem için bana biraz izin ver. Sonra seni bir süre küvette bekleteceğim ve sonra yatağa gideceğiz."

"Kulağa geliyor," diye cevap verdi Eden, adamın ilgisinin derinliğinden ve kızının her ihtiyacıyla ilgilenmesinden etkilenmişti.

Kısa bir süre sonra yatak odasına geri döndü ve onu kollarına alarak göğsüne yasladı. Bir erkeğin onu kucağına alması yeni bir deneyimdi ve onu her yere taşıyabilirdi. Uzun boyluydu ve çok ağır olmasa da normal bir adamın onu taşıyamayacağı kadar uzundu.

Ama Swanny pek "normal" değildi. Asla normal olamazdı. ortalama sayılırdı. Kaslıydı, kesinlikle formdaydı ve çok güçlüydü. Ona hiç hayal etmediği bir şekilde değer verildiğini hissettirdi. O iç çekerken onu küvete indirdi ve sonra kapalı tuvalete oturarak suyun içinde rahatlamasını izledi.

"Çarşaflarda da biraz kan vardı," dedi Swanny sessizce. "Ve birazını senin ve benim üzerimden temizledim. Bu fikirden nefret ediyorum

seni incittiğim için. Seni bu acıdan kurtarmak için her şeyi yapardım."

"Bana zarar vermedin," diye inkar etti. "Küçük bir şeydi İlk başta rahatsız oldum ama senin kadar büyük olsaydım, bakire olmasaydım bile o hafif rahatsızlığı hissederdim. Her şeyi doğru yaptın. Mükemmeldi. Çok yavaş, sabırlı ve çok naziktiniz. Muhtemelen yapamazdım daha iyi bir ilk sefer istemezdim. Bunu gerçekten söylüyorum."

"Sevindim," dedi homurdanarak. "Hâlâ her şeyin etkisindeyim. Bu olayı kabullenmem uzun zaman alacak. Bana verdiğin, bana güvendiğin ve beni istediğin hediye. Tüm bunları kabullenmek çok zor."

Suyun derinliklerine doğru kayarak boynuna kadar gelmesine izin verdi ve içinde ıslandığı sıcak sudan zevk alarak iç çekti. Adam haklıydı. Vajinal bölgesi hassaslaşmıştı ama sıcak su bu rahatsızlığı hafifletmek için harikalar yaratıyordu.

"Bir gün kendini benim seni gördüğüm gibi göreceksin, Swanny. Eğer bu yaptığım son şey olacaksa, sadık, vahşi bir savaşçı, bir hayatta kalan, altın kalpli nazik bir adam göreceksin.

ve vücudunda zerre kadar kötülük yoktu. En azından bana karşı değil. İşin hakkında yeterince şey biliyorum. bazı zor durumlarla başa , ama benimle? Dünyaya sunduğun gibi değilsin. Gerçek seni, yara izlerinin ardındaki adamı görüyorum ve gördüklerimden çok hoşlanıyorum."

"Durmalsın," dedi huysuzca. "Çünkü seni yatak odasına geri götürmeme ve seninle yeniden ramak kaldı ve şu anda ihtiyacın olan şey bu değil. İyileşmek ve kendini daha iyi hissetmek için zamana ihtiyacın var."

"Ama yine de beni yatağa götürebilir ve bana sarılabilirsin," dedi hüzünle. "Islanmaktan bıktım. Gerçekten istediğim şey kollarının beni sarması ve vücuduna yaslanarak uyumak."

"İşte bunu " dedi onu küvetten çıkarmak için ilerlerken.

Kocaman kabarık otel havlularından birini çıkardı ve vücuduna sardı ve teni pembeleşip parlayana kadar cildindeki her santim nemi sildi. Sonra da

saçlarını ıslatan az miktardaki suyu kuruladıktan sonra onu yatak odasına geri götürdü ve yatağa girmesini işaret etti.

Kadın yerleşir yerleşmez, adam onun yanına kaydı ve kadın hemen adamın göğsüne gömülerek onun sıcaklığını aramaya başladı. Bacaklarını adamınkilerle birleştirdi ve bir kolunu adamın beline dolayarak onu kendine sabitledi.

Onun alnına bir öpücük kondurdu ve yüzündeki saç tellerini uzaklaştırdı.

"İyi geceler, tatlım. İyi uykular ve rüyanda beni gör."

BÖLÜM 20

SWANNY yavaşça uyandı, Eden bedenine girdiğinde daldığı derin uykudan yavaş yavaş çıktı. Genelde sabahları uyanan biriydi ve hiçbir zaman

uyandıktan sonra yatakta uzanarak geçirdi. Evdeyken ya da görevdeyken bile tembellik etmek için her zaman yapacak çok şey vardı, ama bu sabah?

Eden'in kolunun kıvrımına sokulmuş, başını koluna yaslamış uyumasından son derece memnun ve doygundu. omuz. Bütün günü onunla yatarak, ona sarılarak geçirebilirdi. Onun iyileşmek için zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu. yeniden aşık oldu, ama onları gizleyen yakınlığın tadını çıkarmaktan da bir o kadar memnundu.

Onun yumuşak nefes alışını dinledi ve parmaklarını gezdirdi.

Sarı saçlarını hafifçe karıştırdı, sadece ona bir şekilde dokunmak istiyordu. Yatağının başucundaki saate baktı ve neredeyse inliyordu. Onu birkaç dakika içinde kaldırması gerekiyordu.

çekime hazırlanmak için bolca zamanı olacaktı. Ve tek istediği onu kollarında tutmaya devam etmektir, anısının zihninde tekrar tekrar canlanmasına izin veriyordu.

Başka bir kadına karşı hiç bu kadar güçlü bir bağ hissetmemişti. Hatta başka bir insanla bile. Ekibi ve KGI artık onun ailesiydi ama hiçbir şey Eden'in ona hissettirdikleriyle kıyaslanamazdı. Sanki önemliymiş gibi. Sadece standart bir görevde olan bir adam değildi.

duygusal bağ. O sadece bir kiralık el değildi, o bir parçasıydı

Ancak takım arkadaşlarıyla arasında güçlü bir bağ olsa da Eden ile arasında olanlar KGI'ya, yani ailesine karşı hissettiklerinin çok .

KGI'ya -ve ekibine- her zaman sadık kalacaktı ve şimdiye kadar hiçbir şeyin ekibine olan bağlılığından daha güçlü olamayacağını söylerdi. Ama Eden onun için her şeyi değiştirdi. Diğer iki takımın liderleri olan Rio ve Steele'e de böyle olduğunu tahmin ediyordu. KGI'ya mutlak sadakatlerini göstermişlerdi ve takım her şeyden önce geliyordu ama şimdi eşleri olan kadınlarıyla tanıştıktan sonra, KGI'nın neden artık ikinci planda kaldığını anlayabiliyordu. kendi ailelerine ve sevdikleri kadınlara.

Bu Kelly kardeşlerin de başına gelmişti. Donovan karısıyla yeni tanışmış ve evlenmişti.

Sam ve Garrett da yeni bebekleri olduğu için daha idari bir rol üstlenmişlerdi. KGI'yı kuran üç kardeş giderek daha fazla sorumluluk alıyordu.

Rio, Steele ve ardından Swanny'nin Skylar ve Edge ile birlikte görev yaptığı Nathan ve Joe tarafından yönetilen ekipler.

Ve onları ailesi olarak görüyordu. Onu aralarına almış ve kabul etmişlerdi. Bunu asla unutmayacak ya da onun için yaptıklarını hafife almayacaktı. Başboşken ve hiçbir şeyi yokken ona yeniden bir amaç vermişlerdi.

Aktif görevden son turdan sonra.

Ama şimdi Eden'a sahipti ve bunun onları nereye götüreceğinden hiç emin değildi ama onun kendisi için tam bir oyun değiştirici olduğunu hiç şüphesiz biliyordu.

Şimdiden öncelikleri değişmeye başlamıştı. Teknik olarak Nathan ve Joe sorumlu olsalar da, temelde onun korumasını üstlenmişti. Ama bir şeylerin farkına varmış gibiydiler.

Eden'la aralarında bir şey vardı ve tartışmadan liderliği almasına izin veriyorlardı ve bunun için Tanrı'ya şükreliyorlardı,

Çünkü Cennet söz konusu olduğunda ilk kez onların emirlerine açıkça karşı çıkacaktı. Bunun kendi yapılmasını istiyordu. Eden'ın güvenliğinden sorumlu kişi olmak istiyordu,

Ekibine güvenmediğinden değil, bu işte Swanny'nin sahip olduğu kişisel çıkara sahip olmadıklarından. O onu koruyan, güvende tutan kişi olmak istiyordu. Her zaman onunla birlikte. Böyle bir sahiplenme duygusu ona tamamen yabancıydı.

Birlikte kadınlara karşı hiçbir zaman bir pislik gibi davranmamıştı ama ezici bir sahiplenme duygusu da hissetmemişti. Onu her zaman yanında tutma dürtüsü. Gitmesine izin vermemek.

Zihninde kızın kendisine ait olduğunu şaşırtıcı bir netlikle fark etti. Kadın ona aitti. Bir kadının ona ait olması "sahip olunacak" bir şey ya da mal değildi ama ona verdiği tepki şaşırtıcıydı. Ayrıca bu çekimin sadece birkaç gün süreceğini ve onunla geçireceği zamanın bu kadar olabileceğini de fark etti.

Paniğe kapıldı çünkü ne olacağını düşünmemişti. İlişkilerinin uzun ömürlü olmasını istiyordu ve şimdi daha fazlasını istediğini fark etti. Bir kaçamak, onun ilk sevgilisi olmak ve sonra başka birine gitmesini istemiyordu.

Kariyerleri onları dünyanın zıt köşelerine götürecekti ve nasıl çalışabilecekleri konusunda hiçbir fikri yoktu. bir yolu olmalıydı. Ama lanet olsun, bir yolu olmalıydı. Onun gitmesine izin vermek istemiyordu.

Eğer aşık olmak böyle bir şeyse, zaman ona çoktan aşık olduğunu biliyordu. Ama asıl soru işareti, onun hakkında ne hissettiği idi? Ona değer verdiğini biliyordu. Yara izlerinin ve görünüşünün onu rahatsız etmediğinden emin için elinden geleni yapmıştı. Ve o da onun ilk sevgilisi olmasını istiyordu, bu yüzden Bir şeyler. Ama ne?

Tek bildiği, KGI'nın hizmetlerine artık ihtiyacı kalmadığında çekimin sona şimdiden korktuğuydu. Babasına göre ona yönelik tehdit hala dışarıdaydı, bu yüzden bu tehdit ortadan kaldırılmadığı takdirde çekim bittiğinde, onları üzerinde tutmak isteyebilirdi.

Nasıl yapılırsa yapılsın, ona yönelik her türlü tehdidin ortadan kaldırılmasını istiyordu. Hiçbir şeyin ona dokunmamasını ya da

onu incitti, ama aynı zamanda, tehdit ortadan kalkar kalkmaz ortadan kalktığına artık ona ya da KGI'ya ihtiyacı kalmayacaktı ve paylaştıkları şeyin sona ermesini dört gözle beklemiyordu.

Eden yanında usulca kıpırdandı ve o da düşüncelerini bir kenara bırakıp yüzünü ona döndü. Kız ona uyuklu bir şekilde gülümsedi.

"Günaydın," dedi tatlı bir sesle.

"Günaydın, tatlım. Bu sabah nasıl hissediyorsun?"

Renk boynundan yüzüne yükselirken yanakları pembeleşti.

"Ben iyiyim, sanırım. Pek hareket etmedim ama dün gece bana o kadar iyi baktın ki

Bugün herhangi bir rahatsızlık çekeceğimi sanmıyorum."

"Bütün sabah seninle yatakta kalmayı ne kadar istesem de, maalesef çekime zamanında yetişmek istiyorsak kalkıp hareket etmemiz gerekiyor."

Onun hissettiği pişmanlığın aynısını göstererek yüzünü buruşturdu.

"En azından alışverişe gitmek için öğle yemeğini birlikte yiyoruz," dedi neşeyle.

Giymeye alışık olmadığı gösterişli, havasız bir smokinin içine itilmek, dört gözle beklediği bir şey da Onunla geçirdiği her an, süslenip püslenmek zorunda kalmaktan duyduğu endişeyi çabucak yok etti.

"Bu bir randevu," dedi, dudaklarını öperek. "Şimdi neden banyoya gidip işini yapmıyorsun? Ben diğerini kullanacağım.

Banyoya gidip hızlıca bir duş alalım ve sonra yola koyulalım. Diğerlerini arayıp hazır olduklarından emin olacağım. arabalar hazır ve arkada bekliyor."

İç çekti ama yatak örtülerini kenara iterek çıplak vücudunu ona gösterdi. Aleti acı verecek kadar sertleşti ama kadın banyoya girip gözden kaybolana kadar üzerine bir çarşaf örttü. Ereksiyon meselesini duşta halletmesi gerekecekti çünkü bütün sabah bu tür bir acıya katlanmasına imkân yoktu.

Ve çoğunlukla, seks yaptığı çok az kadın dışında, eli sikini düzenli olarak serbest bıraktığı tek şey olmuştı. Eden'ı hayal etmek ve onların

Bir gece önceki sevişme, duşa girer girmez onu bir dakika içinde bitirecekti.

Yirmi dakika sonra, ağrıyan taşaklarında hafif bir rahatlama hissederek onu aramaya koyulduğunda, giysilerini ve ne işe yaradığını bilmediği bir dizi kadınsı eşyayı topladığını gördü.

"Hazır mısın?" Eden, güzel yüz hatlarına yayılan geniş bir gülümsemeyle sordu.

"Evet. Bugün antrenman yok, ha?"

Yüzünü buruşturdu. "Gün aşırı yapmaya çalışıyorum.

Muhtemelen

Günlük rejim yapmalıyım ve David ve Micah antrenmanlarımı devraldığında bir süre yaptım. Egzersiz yaptık, koştuk ve kendimizi savunma üzerine çalıştık. Ama daha iyi bir forma girdikten sonra

ve daha sıkı ve zayıf olduğum için haftada üç güne indirdik. Bazen sinirlerimi boşaltmam gerekirse daha fazla, ama kim her gün kendine böyle bir işkence yapmak ister ki?"

Swanny güldü. "Bunu söylemekten nefret ediyorum, tatlım, ama sen

Çok sıkı bir antrenman ve egzersiz programı olan bir adamla konuşuyorum. Görevde olmadığım zamanlarda yani."

"Elbette," diye homurdandı Eden. "İnsanlar doğuştan senin gibi bir vücuda sahip değiller"

Tanrım, ama onun aşırı yara izlerini fark etmemiş gibi görünmesine ve vücudunu gerçekten beğenmiş gibi görünmesine bayılıyordu.

Tüm paket. Daha önce hiç kimse onu bu kadar rahat hissettirmemişti. Kelly'lerin ve ailelerinin yanında bile hala çekingendi ve yara izlerinin onlar için önemli olmadığını bilse de çoğu zaman yüzünün yaralı tarafını gizliyordu.

"Aynı şeyi senin için de söyleyebilirim, dünyanın en güzel kadını," dedi kuru bir sesle. "Ve sen tamamen doğalsın. Hiçbir ekleme yok. Senin gibi bir güzellik çoğu kadına nasip olmaz."

Utangaç bir sesle "Hayır, büyütme yaptırmadım, ancak göğüslerimin çok büyük olduğuna dair birkaç şikayet aldım" dedi.

"Ne oluyor lan?"

Swanny şaşkınlık içinde ona baktı. Çok mu büyük? Mükemmellerdi. Dolgun, mükemmel yuvarlak meme uçları pembenin nefis bir tonundaydı. Ve avuç içlerini mükemmel bir şekilde dolduruyorlardı, sanki yapılmış gibi özellikle onun için.

Yine kızardı. "Çoğu top model uzun boylu, çok ince ve fazla göğüs dekoltesi olmayan kişilerdir. Benim uzun ve ince tarafım var ama göğüs ölçülerim konusunda yapabileceğim pek bir şey yok ve küçültme yaptırmayı reddettim."

Swanny dehşet içinde ona baktı. "Göğüs küçültme mi?" diye mırıldandı. "Bunu sana kim önerdi? Bu şimdiye duyduğum en aptalca şey. Sen olduğun gibi mükemmelsin."

Onun bu içten patlamasına karşılık olarak gözleri parladı. "İşlerimin çoğunda sorun olmuyor. Bazen bir defileye çıktığımda bir elbisenin bedenine uyacak şekilde 'ortalama' bir model ve bu yüzden modellik yaptığım tüm kıyafetleri değiştirmek zorunda kaldığım için şikayet ediyorlar. Bir adam tam bir pislikti.

ve bana sadece göğüslerimin müstehcen bir şekilde büyük olmadığını, kıcımın da çok büyük olduğunu söyledi."

"Tanrım," diye ısırdı Swanny. "O piçle beş dakika geçirmeyi çok isterdim. Emin olabilirsiniz ki, eğer yapsaydım, sizi bir daha asla eleştirme hatasına düşmezdi. Ona nasıl hissettiğini sorardım.

bir penis küçültme hakkında."

Eden kahkahalara boğuldu ve düşüncesizce sarıldı Swanny ona. "Senin yanında çok mutluyum. Beni mutlu ediyorsun. Senin yanında kendim olabileceğimi ve saklanmayacağımı hissediyorum.

Fotoğraf seanslarımdan biri için bir cephenin ya da sahte bir pozun arkasında. Bunun ne kadar özgürleştirici olduğunu anlatamam. Şimdiye kadar bunu sadece babam ve kardeşlerim için söyleyebildim. Onlar beni kesinlikle ayakta tutuyorlar ve eğer

benimle İsa'ya gelme seansı yapmakta tereddüt etmezlerdi."

"Beni de mutlu ediyorsun Eden," dedi ciddi bir tonda. "Bozuk plak gibi konuştuğumun farkındayım ama beni neden seçtiğine dair hiçbir fikrim yok ama seçtiğine çok memnunum.

Yaşadığımız şey seks değildi. Seviştik ve dün geceye kadar ikisi arasındaki farkı gerçekten bilmiyordum."

Başka birinin yanında ruhunu ortaya koyarken rahat hissetmezdi. Takımında sessiz ve çekingen olan oydu. Edge de öyleydi ama belki Swanny kadar değil. Şu an hariç. Konu Eden olunca. Konuşmaktan korkmuyordu.

ve işlerin nasıl olması gerektiği konusunda açık sözlü olmak. Takım arkadaşları ihtimalle onun çılgına döndüğünü düşünüyorlardı ve pek de haksız sayılmazlardı.

Ama Eden'la düşüncelerini, duygularını paylaşıırken kendini tamamen rahat hissediyor ve ona karşı hissettiklerini ortaya koymaktan çekinmiyordu. Onun bilmesini istiyordu.

Dün gece onun için ne kadar özelse, kendisi için de o kadar . Sevişmenin bu kadar her şeyi tüketebileceğini hiç düşünmemişti. Ruhların, kalplerin ve zihinlerin birleşmesi.

Kendisini sevişme eyleminde Eden kadar acemi gibi . İki insan birlikte birbirini buluyordu. Birbirlerini neyin memnun ettiğini bulmaya çalışıyorlardı.

Eden'in bakire olmasına rağmen hiçbir çekingenlik göstermemesini son derece tatmin edici buldu, hatta ilişkilerini tamamlamadan önce.

Başından beri ona karşı açık ve dürüsttü. Ne istediği ve kişinin o olduğu konusunda hiçbir soru işareti bırakmamıştı. Sanki Noel, Sevgililer Günü ve doğum günü bir araya gelmiş gibiydi. Kendini Noel'deki bir çocuk gibi hissediyordu, merak ve heyecanla doluydu. Taze, yeni ve çok samimi bir şey.

Ona karşı olduğu kadar açık sözlü ve açık sözlü olması gerektiğini biliyordu ve aynı zamanda ona ne olduğu hakkında çok doğrudan sorular sorması de fark etti.

ve gelecekte ne gördüğünü ve onun bu gelecekte herhangi bir rol oynayıp oynamayacağını sordu.

Ama şimdi zamanı değildi. Bugünkü çekiminde dikkatinin dağılmasını istemiyordu ve önündeki gün için mutlak odaklanmaya ihtiyacı varken onun sorularını düşünmesini istemiyordu.

Bu gece. Bu gece yatağa girdiklerinde, şimdi ve o zaman arasında korkmaması koşuluyla, ona her şeyi anlatacaktı. Ama kendisine daha önce de hatırlattığı gibi, ona karşı açık sözlülükten başka bir şey yapmamıştı ve ona da aynısını borçluydu.

Bu yüzden tekrar yalnız kaldıklarında ona aklından ve kalbinden geçenleri anlatacak ve onun da aynı dalga boyunda olmasını umacak ve dua edecekti.

BÖLÜM 21

Çekim bu sabah çok daha rahattı. Yönetmen ya ilaçlarını almıştı ya da belki de bir gece önce sevişmişti, ama her halükarda bir gün önceki gibi havlayan bir pislik değildi. Eden'a iltifat bile ediyordu, pozlarını, ona yönelttiği ateşli bakışları övüyordu.

Sanki bir düğme çevrilmiş gibiydi, ama zaman geçtikçe Swanny ona odaklandığını fark etti.

O seksi, baştan çıkarıcı bakışların alıcısı oydu ve yönetmen onları kaşıkla yiyordu.

"Bayıldım Eden!" diye seslendi yönetmen. "Ve Aria da buna bayılacak. Yeni ürünleri için mükemmel bir yüzsün. Milyonlar kazanacaklar."

"O da milyonlar kazanacak," diye mırıldandı menajeri. "Eden'in seviyesindeki bir model, görevlerini seçip alabiliyor. O kadar talep görüyor ki, programı Çılgınca. Ona yavaşlaması gerektiğini söyleyip duruyorum ama hisseleri yükseldiği sürece çalışmaya kararlı ve Bir bakıma haklı. Demir sıcakken dövülür. Her zaman yeni çıkacaktır, bu yüzden şu anda kazandığı parayı bankaya yatırması akıllıca olur.

Hayatının geri kalanında para konusunda endişelenmek zorunda kalmayacak."

"Sence modellik yapmak için çok mu yaşlı?" Swanny şaşkınlık içinde sordu. Onun görüşüne göre o en lanet olası güzel bir kadındı ve hiç de öyle görünmüyordu.

Yirmili yaşlarının başındaki bir kadından bir gün daha yaşlı. Ve bu yaşlı mı sayılıyordu?

Menajeri omuz silkti. "Modellerin kariyer süreleri kısadır. Hepsi değil ama çoğu öyle. Daha popüler süper modellerden bazıları yirmili yaşlarının sonlarında ve hatta otuzlu yaşlarının başlarında bile ünlü olmaya ve talep görmeye devam ediyor, ancak çoğunlukla bu daha genç bir kadının alanı ve Eden'in göğüsleri çoğundan daha büyük, bu da ona karşı bir grev. Onlar

Uzun boylu ve zayıf gibi. Bir yıl önce birkaç kilo alınca formunu korumak için kişisel antrenör tutması gerekti. Kariyerinde, bir kilo bile bir sözleşme imzalayıp imzalamama konusunda fark yaratabilir."

Swanny boğazından kısık bir sesle hırladı ve ajanı geriye doğru aceleyle bir adım attı.

"Onun hiçbir yerinde bir sorun yok," diye tersledi. "Kişisel antrenörler tutmak zorunda kaldı Tanrı korusun birkaç kilo aldığı için mi? Ve göğüsleri kesinlikle çok büyük değil ve bir keresinde bir pisliğin ona küçültmeyi düşünmesi gerektiğini söylediğine inanamıyorum. Eğer orada olsaydım onun taşaklarını koparırdım. boğazından aşağı itti."

"Size bundan bahsetti mi?" diye sordu menajeri şaşkınlıkla.

Swanny'nin çok fazla algılamasına gerek yoktu. Eden'in çok özel bir insan olduğunu fark ettim, Özellikle de onun haberlerde nadiren yer aldığı düşünüldüğünde, muhtemelen Eden'la olan ilişkisini ele vermişti.

"Evet, öyle yaptı. Bunu henüz atlatamadım ve sonra sen onu yorucu bir

Zaten yorucu olan modellik programının üstüne bir de egzersiz rejimi. Siz insan mısınız? Çünkü ona insan gibi davranmadığın . Daha çok eğitilmiş

Her kaprisine itaat etmek zorunda kalan bir hayvan.

Onun şımarık bir hayvan olmadığını bilecek kadar etrafındaydım.

diva ve herkesin onun her arzusuna itaat etmesini beklemiyor. Bunu ona yapma hakkını sana kim veriyor? Unuttun mu?

onun patron olduğunu ve onun için çalıştığını? Maaş çekinizi o mu imzalıyor?"

Karşılıklı hararetli sözlerin sarf edildiği anlaşıldığı anda Swanny'nin yanına giden Skylar kaşlarını çattı, gözleri kısılırken dudakları gerildi. Sonra Nigel'a açıkça kaşlarını çattı.

"Bana öyle geliyor ki Eden pek çok faydadan yararlanmadan çok fazla iş yapıyor. O doğrudan ve dolaylı olarak bir sürü insanın gelir kaynağı. Onun en önemli müşteriniz olduğunu kendiniz söylediniz. Ve eğer bu Aria anlaşması bu kadar önemliyse ve Eden'ı istiyorlarsa, o zaman burunlarını düzenli olarak onun kışına sokmaları gerekirdi. Ona başı okşanacak, 'aferin kızım' denecek ve sonra da ona bir şeyler ikram edilecek bir fino köpeği muamelesi yapılmasına izin vermezler."

Nigel, "Milyonlarca doların sadece bir köpek ödülü olarak görüleceğini hiç sanmıyorum," diye tersledi.

Swanny sinirli bir ses tonuyla, "Sen onun menajerisin," dedi. "Onu dün olanlardan korumak senin görevin değil mi?"

Nigel buz gibi bir sesle, "Ben onun çıkarlarını korurum," dedi. "Ve bu

Dikkat ederseniz bugün bambaşka bir insan olan huysuz, asabi bir yönetmenle uğraşmak anlamına gelse bile, çekim yapmak kesinlikle onun çıkarına olacaktır."

"Ve kadınları PMS olmakla suçluyorlar. Size PMS'nin gerçekte ne anlama söyleyeyim," dedi ağır bir alaycılıkla. "Erkeklerin bokuna katlanmak. PMS'nin anlamı budur. Ve biz kadınlar ayda bir kez regl olurken, erkekler her gün kendi PMS'lerini yaşarlar. Huysuz ve ve sanki bipolarmış gibi davranırlar. Bir an gülümserler ve şey yolundadır. Sonraki an? Dünyaya kızarlar ve etraflarındaki herkesi terslemeye başlarlar."

Swanny kahkahalarını bastırmak zorunda kalırken, Nigel Skylar'ın değerlendirmesinden hiç de memnun görünmüyordu. Ama Skylar'la gerçekten tartışamazdı. O yeterince dürüsttü.

ve ifadelerindeki gerçeği göremeyecek kadar büyük bir egoya sahip değildi.

Skylar, "Ona kalıcı bir tavır ayarı yapmak isterdim," diye mırıldandı.

"Kimi tehdit ediyorsun Sky?" Edge gürlerken Swanny ve Skylar'ın Nigel'in yanında durduğu yere doğru yürüdü. Joe ve Nathan onun hemen arkasındaydı, yüzlerinde sıkılmış ifadeler vardı.

Skylar başparmağını omzunun üzerinden yönetmene doğru sallayarak, "O," dedi.

Edge omuz silkti. "Belki bugün ilaçlarına geri dönmüştür."

Ekibin geri kalanı kıkırdadı ve Nigel da Eden'in güvenlik ekibinin tamamı tarafından kuşatılmaktan iğrenmiş ya da korkmuş bir halde aceleyle uzaklaştı ve kendisini meşgul "gösterecek" bir şeyler bulmaya çalıştı. O Telefonunu kulağına ama Swanny aktif bir arama olmadığına yemin edebilirdi.

"Bu çok sıkıcı," diye mırıldandı Joe. "İşim hakkında bunu söyleyeceğim hiç gelmezdi, ama şu anda kendimi yüceltilmiş bir bebek bakıcılığı hizmeti."

Skylar dirseğiyle Joe'nun kaburgalarına sertçe vurdu ama Swanny onun Joe'yu için gösterdiği hızlı çabayı yakaladı. Swanny açık bir azarlamayla Joe'ya ters ters baktı.

"İntikam peşinde koşan bir pisliğe karşı tamamen savunmasız bir kadının güvenliğini Bebek bakıcılığı gibi küçük bir iş," dedi buz gibi bir ses tonuyla.

"Bunun önemli olmadığını söylediğime inanmıyorum," dedi Joe.

hafifçe. "Sadece bu kesinlikle bir değişiklik ve sıkıcı. Ben bir şeyleri havaya uçurmaya daha alışığım."

Nathan kıkırdadı.

Edge omuz silkti. "Paris'e hiç gitmedim. Gördüğümüz kadar az da olsa şehri görmek oldukça güzel."

"Paris'in aşk şehri olması gerekmiyor muydu?" Nathan masumca sordu. "Çünkü bana öyle geliyor ki böcek kesinlikle birimizi ısırды ve bu ben değilim."

Swanny, Nathan'a alaycı bir bakış fırlattı.

"Bence Paris'te aşık olmak harika olurdu," dedi Skylar hüznle. "Çok romantik. Çocuklarınıza ve torunlarınıza nasıl tanıştığınızı anlatabileceğiniz hikâyeleri bir düşünün."

"Biri bana burada bir işe odaklanmamız gerekirken neden aşık olmaktan açıklayabilir mi?" Swanny tersledi.

"Sakin ol dostum," dedi Nathan. "Eden'la aranızda ciddi bir elektrik olduğu çok açık. Sizin adınıza mutluyum. Biz sadece sana bok atıyoruz. O çok güzel bir kadın, üstelik gerçekten iyi biri ve hiç de sahte değil."

Swanny kaşlarını çatı. Takım arkadaşlarıyla konuşurken ilişkisinin gündeme gelmesini istemiyordu, özellikle de Eden'la arasındaki meselenin özüne inememişti. Bildiği kadarıyla bir şey yoktu. Seks yapmışlardı. Onun ilkiydi. Belki de tek istediği buydu. Onun Kadınlar söz konusu olduğunda karamsarlık çirkin başını kaldırdı ve nefret ettiği güvensizlik göğsüne doldu.

"Tamam, bu kadar yeter!" diye seslendi müdür. "Bu sabah çok şey yaptığımız için iki saatlik bir öğle yemeği arası veriyorum. Herkese aferin. İki saat sonra burada görüşürüz. Sakın geç kalmayın."

"Bu bizim işaretimiz," dedi Joe. "Alışverişe gitme zamanı."

Diğerleri kıs kıs güldü ve Swanny bile iniltisine engel olamadı. Bu onun en sevdiği şeyler listesinde değildi. Ama Eden'la iki saat geçirmesini sağlamıştı, o yüzden şikayet edemezdi.

Eden aceleyle yanına geldi, yüzü Swanny'ye yönelttiği mutlulukla parlıyordu. Midesi tuhaf bir takla attı Sayı, çünkü nereye giderse gitsin yaydığı sıcaklığa nasıl tepki vermesin?

"Benimle mağazaları dolaşmaya hazır mısınız?" diye sordu sırtarak. "Evet," dedi Skylar gerçek bir coşkuyla.

"Biliyorsun nereye gidiyoruz?"

"bakarsanız var. Uzun bir yürüyüş değil ama hepinizin bu konuda ne hissedeceğini bilmiyorum. Zırhlı araçlara binip butiğin dışında sokakta park yeri bulmaya çalışmak bizim için oldukça dikkat çekici olabilir," dedi Eden gülerek.

Çocuklar birbirlerine baktılar, her birinin gözlerinde sorular vardı.

"Bence Eden'ı kuşattığımız ve onun etrafını çok sıkı bir şekilde sardığımız sürece sorun yok, Yürümek olmaz," dedi Swanny. "Burası ne kadar uzakta Eden?"

"Üç blok," dedi neşeyle. "Hiç de fena değil. Ve çok güzel bir gün. Biraz nefes almak harika olurdu. İki gün boyunca stüdyoda ve otele mahsur kaldıktan sonra temiz hava."

Swanny, Nathan ve Joe'ya doğru bir kaşını kaldırdı. Joe sadece başını salladı. "Neden şimdi bana bakıyorsun anlamıyorum. Bu lanet olasıca şeyi dinlemiş gibi değilsin. Bu işle ilgili benden bir kelime duymadın. Bu konuda açıkça liderliği sen aldın, bu yüzden kararı sen ver ve biz de onun her açıdan korunduğundan emin olalım."

Joe'nun sesi, otoritesinin temelinde ve bunun için Swanny minnettardı çünkü Joe ile sidik yarışına girseler bile onun geri adım atmayacağını biliyordu.

Swanny Edge'e döndü. "Bence sen ve ben Eden'ın yanında olmalıyız. Uzun boylu olduğu için her iki yanında da ondan daha uzun birine ihtiyacı var. Bir keskin nişancı da ihtimal dışı değil.

daha önce oldu. Nathan ve Joe kendilerini Eden'in önünde ve arkasında konumlandırabilir ve Sky kendini Eden ve liderliği kim alacaksa onun arasında. Ona ulaşmak için geçilmesi gereken çok fazla insan var."

Eden aval aval ekibini izliyordu, söyledikleri her şeyi anlamaya çalışırken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Belki de ilk olay ona göre rastgele olduğu için bunu ciddiye almıyordu. Onunla daha sonra konuşacaktı.

güvenlik konusuna çok ciddi bir şekilde eğilmişti.
İlişkileri hakkında ya da bir ilişkileri olup olmadığı hakkında konuşmak. "Hazır mısın o zaman?" Swanny Eden'a sordu.

"Yapman gerekecek

Joe önden gideceği için mecazi anlamda yol göstereceksin ama gideceğimiz yere kadar bizi yönlendirmen gerekecek."

Eden tasarım çantasını omzuna attı ve "Binadan çıktığımızda sağa dönün. Üç blok git ve caddenin bizim bulunduğumuz tarafında

Şu anda açık. Oraya vardığımızda sana söylerim."

Nathan, "Pekâlâ o zaman, atları eyerleyelim ve Dodge'dan defolup gidelim," diye espri yaptı.

BÖLÜM 22

EDEN, soyunma odalarının bulunduğu bölümün hemen içindeki görkemli bir koltuğa oturmuş sırtarak Adamlar homurdanarak ve yakalarını çekiştirerek dışarı çıktıklarında onları şık gece kıyafetleriyle görmesine izin verdi.

Skylar da en az onun kadar eğleniyor gibiydi. Eden kaşlarını çatıp başını salladığında ve "Hayır, olmaz" dediğinde erkeklerin yüz ifadelerine, inlemelerine bakıp sırttı. oldukça doğru."

Bu yüzden, onlar pahasına biraz eğleniyordu. Eden'ın kendisi de nadiren önemli kıyafetler için alışverişe çıkardı. çünkü giysilerini giymesi için ona yalvaran tasarımcıların sayısı de az değildi ve üç elbise seçmesi için çoktan teslim edilmişti. Parti çoğunlukla Aria personeli, yapım ekibi, yönetmenler ve çalışanlardan oluşacak olsa da, yine de önemli kişiler ve çok sayıda paparazzi olacaktı. fotoğraflarını çekmeyi planlıyorlardı ki tasarımcılar da buna güveniyordu.

Ve lansman için Aria elbisesini çoktan seçmişti giymesini istediler: reklamlarda giydiği, bacağının bir tarafında uzun bir yırtmaç olan gösterişli kırmızı elbise. Bu yeni reklam kampanyalarının lansmanıydı, bu yüzden televizyondaki kadının canlanmasını istiyorlardı. O kadın rolünü oynayacaktı.

Bütün akşam. Çapkın. Baştan çıkarıcı. Gizemli. O istedi

İşinin gerektirdiği bazı şeylere gözlerini devirirdi ama genel olarak sevdiği bir işti.

Özünde bir ev kuşu olmasına rağmen seyahat etmeyi ve yeni insanlarla tanışmayı çok severdi.

Ailesiyle birlikteyken gerçek Eden olabiliyordu.

Ama işi ona her iki dünyanın da en iyisini sunuyordu. Bir Dünyayı görme ve yine de eve, babasına ve kardeşlerine dönebilme fırsatı. Bu onun için bir kariyerdi. tek bir şeyi bile değiştirmezdin.

Ve gerçekçi olmak gerekirse, muhtemelen sadece birkaç yıl daha olduğunu biliyordu, bu yüzden düşüncelerini evlilik ve çocuk gibi şeylere yöneltmek için hala bolca zamanı vardı.

"Eden?"

Suçluluk duygusuyla başını kaldırıp Swanny'nin soyunma odasının kapısında durduğunu gördü. Umarım onun Yüzü onu ele vermemişti çünkü o çok evlilik ve çocuk olasılığını başladığında aklının bir köşesindeydi. Hâlâ birbirlerini tanımaya çalıştıkları düşünüldüğünde bu oldukça aptalcaydı. Ama o her zaman düşüncesiz biriydi.

ve tabiri caizse arabayı atın önüne koyan biri. Onun görüntüsünü içti. O kadar lezzetli görünüyordu ki, onu tekrar yatağa itmek istedi.

Soyunma odasına götürdü ve ağzını ve daha fazlasını yutarken onu duvara yasladı.

Beyaz ipek bir elbise gömleği, siyah bir ceket ve pantolon giymişti. Normalde böyle bir kıyafete kravat eşlik etmeliydi ama bu kıyafette kesinlikle seksi bir şeyler vardı. üst düğmenin açılması ve o sert göğsün bir an için görünmesi.

Sade ama zarıftı ve bu güzel adamı bildiğinden çok daha güçlü ve tehlikeli gösteriyordu.

"Mükemmel," diye açıkladı sonunda.

" şükür," diye homurdandı Swanny. "Zaten öğle tatilinin otuz dakikasını boşa harcadık ve daha

sen ve Sky için alışverişe başladı."

"Oh, ben zaten hallettim," dedi Eden umursamazca. "Skylar için bir şeyler almak da çok olacak. Rengi çok güzel ve o muhteşem sarı saçlarıyla, ben zaten ona neyin yakışacağı konusunda çok iyi bir fikrim var."

Swanny durdu, yüz hatları kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun, seninle çoktan mı? Bu gezinin tüm amacı iki gece sonraki parti için sana bir elbise bulmak değil miydi?"

Dudakları bir sırtıyla kıvrıldı. "Dahling," dedi abartılı bir vurguyla, "benim işimde tasarımcılar neredeyse tüm temin ediyorlar. Dikkatimi çekmek için yarışıyorlar çünkü reklam istiyorlar. Onlar Bedava reklam karşılığında bedava elbise vermek. Kazan-kazan. Aralarından seçim yapabilmem için otele üç elbise teslim edildi bile ve daha fazlası gelirse şaşırmam."

"Seni küçük düve," dedi Swanny tehditkâr bir ses tonuyla. Ona sadece gülmesine neden olan bir bakış fırlattı. "Beni tamamen tuzağa düşürdün, değil mi?"

"Kim ben?" diye sordu masumca kirpiklerini kırıştırarak. "Yolda homurdanırken çok sevimli görünüyorsan elimde değil birkaç kıyafet aracılığıyla."

Swanny başını salladı ve sonra takım elbiseyi çıkarmak için soyunma odasına geri döndü.

Skylar gülmekten kırıldı. "Aferin Eden. Gerçekten de aferin. Bundan oldukça keyif aldım. Söylemeliyim ki, bir tarafını

Çoğumuzun görmediği Swanny."

Eden ona sakın bir gülümseme verdi ve görünmez bir şey seçti

gömleğinden bir parça tiftik kopardı. "O çok kolay biri ve onu öfkeli görmek çok eğlenceli. Çok sevimli."

Skylar kahkahadan boğuldu. "Sevimli mi? Swanny'nin pek çok şekilde tanımlandığını duyduğumu söylemeliyim ama sevimli hiçbir zaman bunlardan biri olmadı."

Skylar daha sonra başını yana eğdi. "Ondan gerçekten hoşlanıyorsun, değil mi? Yani, bu senin için bir rol değil. Sen gerçekten

onun gibi."

Eden kızardı.

Skylar aceleyle, "Bunu seni rahatsız etmek ya da zor durumda bırakmak için söylemiyorum," dedi. "Bu sadece Pek çok insan onun dış ötesine bakarak içindeki gerçek adamı tanıyor. Şimdiye kadar bildiğinden emin olduğum gibi, kocaman bir kalbi var. Bence bu kadar iyi olman gerçekten harika.

Onu kabullenmek. Her şeyiyle. Birlikte çok iyi görünüyorsunuz." Eden sessizce, "O çok özel bir adam," dedi.

"Bu konuda hemfikiriz," diye karşılık verdi Skylar.

Swanny'nin kot pantolonu ve gömleğiyle geri döndüğünü görmek için başlarını kaldırdılar ve takım elbisesi içinde ne kadar iyi görünüyorsa, Eden'ın ağzı o vücuda oturan kot pantolon ve geniş omuzları ve kaslı göğsü üzerinde uzanan tişört karşısında sulandı.

Askıdaki takım elbiseyi omzuna astı. Sonra iki kadına da ters ters baktı. "Bakalım siz ikiniz onlara eziyet edip yarım düzine takım elbise seçtirmediğiniz için diğer çocuklar ne yapmış. Bahse girerim ilk seçtiklerini giymişlerdir."

Skylar kıs kıs güldü ve Eden bir kaşını kaldırdı. "Oh, ne kadar az şey biliyorsun. O çok hoş satıcı bayanı, o ve ona özelliklerimi anlattım. Sizi temin ederim ki onları öylece alıp kaçmadı. Sen

"Acına sadece ben ve Sky şahit olduğumuz için şanslısın."

"Zavallı piçler," diye mırıldandı Swanny. "Sanırım bu tehlike tazminatı için uygun. Bu konuyu kesinlikle Sam."

"Bebek gibi davranmayı bırak," diye alay etti Eden.

"Takım elbiseni satıcıya götürelim, sonra da Skylar'ı giydiririz. Onu elime almak için sabırsızlanıyorum. Daha önce harika görünecek Onunla işim bitti!"

Swanny abartılı, hoşgörülü bir iç çekişle, uysalca -ya da onun cüssesindeki bir adamın yapabileceği kadar uysalca görünerek

Takım elbiseyi, büyük bir özenle paketlenmesi için geri götürün, yüzü gülen satıcı kıza verdi.

Eden ellerini çırpı ve diğer ekip üyeleri de onlara katılırken beklentiyle ellerini birbirine sürttü. "Şimdi sıra Skylar'da."

Skylar'ın gözleri heyecanla parlıyordu. "Ben oluyorum Bir süper model tarafından giydirilmiş. Kaç kadın bunu söyleyebilir ki? Muhteşem görüneceğim! Dostum, böyle havalı bir konser için hiç bu kadar sabırsızlanmamıştım. Ama şimdiden

ölmek üzere olan bir elbisenin, beni tamamen sikecek ayakkabıların ve Tanrı'ya karşı dürüst biri tarafından makyaj yapılmanın hayalini kurmak

profesyonel makyaj sanatçısı. Ve Eden Sinclair ile takılabiliyorum! Bunun için para aldığımı inanamıyorum."

"Vay canına, tatlım," diye homurdandı Edge. "Yapmak için para aldığın işi unutma. Bu gece için sana tasma takmak zorunda mı kalacağım? Eğer sana göz kulak olmak zorunda kalırsak, dikkatimiz sen ve Eden arasında bölünecek ve bize bunun için para ödenmiyor."

Skylar burnunu havaya kaldırıp kokladı ve ona ters bir bakış fırlattı. "Parti bozan. Bir kız biraz eğlenemez mi?"

Eden kolunu Skylar'inkinden geçirdi ve onu tasarımcı elbiselerinin bölüme doğru götürdü; satıcı kadın Skylar'ın denemesi için birkaç seçenek asmıştı bile.

"Biz kızlar eğleneceğiz," dedi Eden ısrarla. "Birbirimizden ayrılmayacağız ve . Eğer aynı olursak, dikkatleri asla bölünmez, değil mi?"

Skylar ona hayranlık dolu bir bakış gönderdi. "Düşünme şeklini seviyorum. Şeytani ve saf bir deha. Şeytani bir yönün olmasına bayılıyorum."

Eden sırtıttı. "Zaten sürekli tetikte olmaları gerekiyor, değil mi? Çünkü bu onlar için abartılmış bir bebek bakıcılığı işi."

Eden, kendisine ve Skylar'a yetiştiklerinde Joe'nun yüzündeki irkilmeyi, yanaklarına yayılan rengi ve Swanny'nin yüzünü aydınlatan kaş çatmayı yakaladı.

Joe'nun şu anki "görevleri" hakkındaki değeriendirmesine kulak misafiri olduğunu fark etti.

O ve Skylar tepki vermemek için dudaklarını ısırdılar. Skylar'ın gözleri eğlenceyle parlıyordu ve İfadesinde hem bir beklenti hem de nedense takım arkadaşlarının tam olarak anlayamadığı muzip bir çizgi vardı. farkında değildi. Ya da en azından öyle görünmüyordu. Eden, Skylar hakkında tam olarak ne düşündüklerini ya da bildiklerini bilecek kadar ekip dinamiklerine aşına değildi.

Gerçi muhtemelen bilmiyorlardı. Erkekler kalın kafalıydı. Muhtemelen onu erkeklerden biri olarak görüyorlardı. Böylesi daha güvenliydi. Ama Eden, Skylar'ın sadece belalı bir örgütün belalı bir ajanı olmadığını iliklerine kadar biliyordu. Daha önce Doğru düğmelere basmaktan ve tüm takım arkadaşlarının zincirlerini çekmekten hoşlandığını bilecek kadar Hem de ele geçirildiklerini bile bilmeden.

Bu tür bir zekâ Eden'in diğer insanlarda ama özellikle de Skylar'da çok hoşuna giden bir özellikti, çünkü ona tam uyuyordu.

Eden bir an için Skylar'la arkadaş olsalar nasıl olurdu diye hüznünlü bir düşünceye kapıldı. Gerçek Arkadaşlar. Söz konusu iş meselesi olmadan. Yapacak bir şeyi varsa, tehlike sona erdiğinde ve KGI bir sonraki görevine gittiğinde Skylar'a ayak uydurmayı planlıyordu. Düşünceleri Swanny'ye kaydđ, ruh hali anında azaldı. Bu düşünce zincirinin kapısını hızla çarptı. Önünde güzel günler varken olacaklar için üzülmünün bir faydası yoktu. Zaman aralığı ne kadar kısa olsun. Swanny ile geçirdiği her anın tadını çıkarmaya ve veda zamanı geldiğinde hiçbir pişmanlık duymamaya tamamen niyetliydi. Pekâlâ, Veda etmenin pişmanlığı dışında.

"Bu iş ne kadar ?" Joe saatine bakarak sordu. "Öğle yemeği molasının bitmesine bir saat kaldı ve ben açlıktan ölüyorum."

Eden neredeyse mızımlanan ses tonu karşısında
kahkahalarını bastırdı

Joe'nun sorusuna yansıdı. Tahmin ettiği gibi, alışveriş gezisi
onlar için bir tür işkence olmuştu, ama öte yandan, dört son
derece yakışıklı erkeği güzel gece kıyafetleri içinde görmek?
Belki de yanında bir

bütün gece ağzındaki salyayı silmek için mendil kullandı.

Oradaki her kadın onu kıskanırdı.

KGI ekibinin bölünmemiş dikkati. Kimsenin bilmesi
gerekmiyordu.

Ne de onlar onun güvenlik ekibiydi. Ve sonra neredeyse
gülecekti. Magazin gazeteleri için yemden bahsediyoruz.
Manşeti şimdi görebiliyordu.

Süper model Eden Sinclair erkek haremiyle dışarıda bir
gece geçiriyor.

Hey, bir kız hayal kurabilir, değil mi?

Bu, gerçekten okuyabileceği ve fotoğraf çekme telaşından
çıkan iyi fotoğrafları çerçeveleyebileceği bir magazin
gazetesiydi.

"Stüdyo ile burası arasında bir kafe var. Harika
kruvasanlar ve ölmeye değer kahveler servis ediyorlar," diye
önerdi Eden. "Bir şeyler almak için bolca vaktimiz olmalı.

Ben

akşam yemeğini ve ilahi oda servisini bekleyeceğim, ama siz
istediğinizi alabilirsiniz."

"Kruvasan mı?" Edge burnunu şüpheci bir şekilde
kırıştırarak sordu. "Biraz daha önemli bir şeyleri var mı?"

Aynı soruyu ekibin diğer erkek üyelerinde de görebiliyordu
ve kıkırdadı.

"Tabii ki. Her türlü unlu mamulden alabilirsiniz.

Taze ekmekli sandviçler. Üzerinde ne isterseniz olan bir
kruvasan. Gerçekten güzel yemekler. Oldukça zengin bir
menüleri var, ancak sipariş vermek için en az birinizi önceden
göndermek isteyebilirsiniz, çünkü öğle yemeği zamanı
olduğundan ve yerel halkın favorisi olduğundan, muhtemelen
meşgul olacaktır."

Swanny bunu duyunca kaşlarını çattı ve Eden, onun
koruma ekibinden bir kişiyi bile eksik bırakmamak için
verdiği savaşı görebiliyordu. Ya da daha doğrusu koruma
ordusu.

Kendini bir tür şımartılmış, ayrıcalıklı gibi hissediyordu, önemli bir . Gerçekte olduğundan çok daha önemliydi.

Ama yalan söylemezdi, hatta

Kendisine gösterilen ekstra ilgiden ve hepsinin bu kadar dikkatli ve ne pahasına olursa olsun onu güvende tutmaya kararlı olmasından hoşlanmadığını söyledi.

Eden kuru bir sesle, "Sanırım sadece geri döneceğimi söylemek yanlış olmaz," dedi. "Joe gidip siparişi verebilir, çünkü o ve Skylar ikisi de liderlik ediyordu. Bu yine de size etrafımda sıkı bir çevre sağlar. Skylar ve ben kıyafet alışverişi yapıyoruz diye hiçbirinizin açlıktan ölmek isteyeceğini sanmıyorum."

"Bana bir plan gibi geldi," dedi Edge umutla. Midesi guruladı, belli ki onayını dile getiriyordu.

Joe, yemek için yük katırı olma konusunda bir şekilde kısa çöpü çektiği için üzgün görünüyordu.

"Lanet olsun, dilini bile bilmiyorum," diye mırıldandı Joe.

"İstediğin şeyi işaret etmek ve havaya kaldırmak o kadar da zor değil.

miktarını belirtmek için parmak sayısı," dedi Eden eğlenerek.

"Ayrıca, İngilizce konuşulmayan Avrupa ülkelerinin vatandaşları bizden daha iyi İngilizce konuşuyor. Burada hiç sorun yaşamadım."

"Tamam, iyi, gideceğim," diye homurdandı Joe. "Ama seçtiğim şeyi beğenmezsen mızımızlanmak yok."

Nathan, "Sadece o süslü püslü olmasın," dedi. "En azından yenilebilir olsun. Bu noktada, her şeyi yiyebileceğimi düşünüyorum."

"Sadece hamburger ve patates kızartması alabileceğimiz bir yer var mı?" Edge umutla sordu. "Ya da iyi bir biftek?"

"Onu bu akşamki yemeğe sakla. Oda servisinden biftek yediniz mi bilmiyorum ama oldukça iyidir," diye yanıtladı Eden. "Bugün fazla uzatmamalıyız. Dün tam gün çalışarak bir adım öne geçtik. Bu yönetmen böyle çalışır. İlk gün çok zorluyor. Tabiri caizse suları test eder, böylece çekimlerin geri kalanını planlayabilir.

Buna göre zaman. Dün her şey yolunda gittiğine göre, bundan sonra rahat olacak. Bir sorunla karşılaşmadığımız sürece.

ve eğer böyle bir şey olursa, tüm bahisler kapanır ve sabahın erken saatlerine kadar stüdyoda .
gerekli."

Joe kısa bir el salladı ve sanki cehennem köpekleri peşindeymiş gibi giyim mağazasından kaçmaya başladı. Eden ve Skylar kıkırdadı, bu da kalan üç adamın anında onlara şüpheli bakışlar atmasına neden oldu.

Swanny, Skylar'a denemesi için ilk elbiseyi uzatırken Eden'a döndü. Skylar içeride kaybolur kaybolmaz Soyunma odasında Swanny, belli ki onu rahatsız eden şeyi çıkardı.

"Yani geçmişte bu pislikle çalıştın ve tekrar çalışmayı isteyerek kabul etti? . Bir çeşit mazoşist misin? Dün seninle o şekilde konuştuğu için onu dövmediğim için şanslı."

Eden'in yüz hatları yumuşadı ve Swanny'ye bekleme salonundaki iki kişilik küçük kanepeye oturmasını işaret etti. Soyunma odası.

"Yönetmenlerin her zaman bir klişe olmadığını söylemek huysuz, talepkâr ve huysuz bir insan türü. Birlikte çalıştıklarımın çoğu mükemmeliyetçi. Anal bunu anlatmaya yetmez bile. Ama onları yaptıkları bu kadar iyi yapan da bu. En iyiyi ortaya çıkarma yetenekleri var.

öznelerinde. Doğru görünümü yakalamak, doğru tonu ayarlamak, reklamveren istediği şeyin özünü yakalamak. Lonnie zor olabilir, evet. şüphe yok. Ama emin olun ki, işi bitirdiğinde

mükemmelden başka bir şey değil, Aria'nın istediği de bu. Lonnie ne istiyorsa ben de onu istiyorum. Bu kampanyanın başarısına çok şey bağlıSadece Aria ve Lonnie için değil, Lonnie'nin yönetmen olarak ünü -en iyilerden biri- benim için de öyle çünkü ben Aria'nın yeni ürün serisinin sözcüsüyüm, seçilmiş yüzüyüm. Yani bu çok simbiyotik bir durum. ve hepimiz aynı şeyi istiyoruz."

"Yani aşırı tepki gösterdiğimi ve içinde bulunduğunuz işi anlamadığımı mı söylüyorsunuz?" dedi Swanny, hafifçe yumuşamış görünerek.

Eden ona gülümsedi. "Beni fiziksel ya da duygusal acılardan korumak istemeniz çok bir davranış. Ve kariyerimin başında, itiraf ediyorum Gençtim ve şimdiki kadar vurdumduymaz ve eleştirileri iyi karşılamazdım. Duygularımı incitiyordu ve ben Çoğu zaman gözyaşları içindeydim çünkü kendimi başarısız hissediyordum. Bu

Aslında Lonnie, ironik bir şekilde, beni oturttu ve sette olanların beni bu kadar derinden etkilemesine izin veremeyeceğimi açıkça söyledi. Ben özel biri değildim. ve tüm modellerinin aynı muameleyi , benden de aynı mükemmellik talebinde bulunduğunu ve eğer bunu yerine getiremeyeceğimi düşünürse benimle çekim yapmak için hiç imza atmadı.

"Sizin ve benim onun hakkında söylediğimiz her şeyi kabul etti. Bu konuda çok açıktı. Bana çalışılacak bir pislik olduğunu ve zaman zaman mantıksız görünebileceğini söyledi.

Ama bunun tek nedeni, model aldığı birkaç kişinin yetenek ve cesarete sahipti.

bu işte. Ama her sabırsızlandığında ya da ona verdiğimden daha fazlasını istediğinde beni ağlatmasına izin vereceksem, başka bir kariyer yapmayı düşünmem gerekiyordu.

"Ama aynı zamanda, devam edeceğimi umduğunu söyledi çünkü daha önce hiçbir konuda yanılmadığına yemin etti.

Portfolyoma baktığı ve birlikte çalıştığımız ilk andan itibaren benim bir yıldız olacağımı bildiğini ve duygularımın bu fırsatı elimden almasına izin vermemi istemediğini söyledi."

Swanny isteksizce, "Sesi tam bir pislik gibi gelmiyor," dedi.

Eden kahkahalarını geri yuttu. Swanny baktı bu itirafı yapmak zorunda kaldığı için tırnaklarını yutmuştu.

"Yani seninle yaptığı konuşma işe yaradı, öyle mi?" Swanny bir sonra dedi. "Çünkü kesinlikle alanının zirvesine ulaşmışsın ve bu çekimde onunla birlikte çalışıyorsun."

"Evet, aslında öyleydi," dedi Eden sessizce, hatırlayarak Kendine güveninin sarsıldığı ve boyundan büyük işlere kalkıştığını hissettiği o zor ilk birkaç ay. "Bu daha çok onun bana olan inancı ve benim onun dokunaklı bir adam olmadığını bilmemdi ve bunun için minnettardım. Çünkü her şeyi bırakıp gitmeye çok yaklaşmıştım. Perişan haldeydim ve tüm taleplerle mücadele ediyordum.

üzerime yüklenmişti. Ama Lonnie benimle konuşup her şeyi açıkça ortaya koyduğunda, üzerimden bir yük kalkmış gibi hissettim.

Birdenbire bunu gerçekten yapabilmem o kadar da imkânsız görünmedi."

"Sevindim," dedi Swanny boğuk bir sesle. "Eğer dayanmasaydın seninle hiç tanışamayacaktım. Seni kollarıma alma şansını asla ."

Skylar soyunma odasının kapısından çıkarken Eden' yüzü kızardı. Kapılar kalın ve ağırdı ama yine de, Skylar'ın konuşmalarının en azından sonunu duymamış umuyordu.

Edge ve Nathan kafalarını soyunma odalarının dışındaki küçük bekleme alanına sokarken Skylar küçük bir dönüş yaptı.

"Suh-weet, Sky!" Nathan haykırdı. "Kesinlikle senin rengin."

Swanny takım liderine sanki iki kafası birden çıkmış gibi baktı. "Ne zamandan beri bir kadının görünüşünü hangi renklerin tamamladığını bu kadar iyi biliyorsun?" Aynı fikirde değildi. Skylar gerçekten de bomba gibi görünüyordu ama kamuflaj boyası ve teçhizatıyla da bir o kadar güzeldi.

Nathan kuru bir sesle, "Evlendiğimden ve Shea'nın hangi renk gömleğin ona daha çok yakıştığına dair sayısız sorusuyla karşılaştığımdan beri," dedi.

"Çok iyi görünüyorsun," dedi Edge homurdanarak. "Bence bu mükemmel."

"Kendimi Külkedisi gibi hissediyorum," dedi Skylar bir burgu daha yaparak. "Pırıl pırıl ve ıslıl ıslıl. Bunun için ölünür. Tek eksiği harika bir çift topuklu ayakkabı!"

Sihirli bir şekilde, ya da belki de satıcı kadın Kapıdan içeri girdikleri anda kendini onların kıçlarına yapıştırdı, yanardöner bir ışıltıya sahip, parmak uçlarında ve ayak topuğunun etrafında boncuklu ve ışıltılı narin bir çift askılı sandalet taşıyarak aceleyle içeri girdi.

Elbiseye çok daha fazla canlılık katmıştı. Skylar hevesle ayakkabıları giyip, topuklu ayakkabılar sayesinde iki santim uzayan boyuyla ayağa kalkınca Eden gülümsedi.

"Ne düşünüyorsun Eden? Yemin ederim artık diğerlerini denemek bile . Sanırım aradığımı elbise bu."

"Katılıyorum," diye yanıtladı Eden, Skylar'ın Eden'in kendi seçtiği elbiselerden birine verdiği yanıtta heyecanlanmıştı.

Satıcı kız biraz asık suratlı görünüyordu, çünkü birincisi, seçtiği elbiselerden biri değildi, ikincisi de Neredeyse onlar kadar pahalı. Ama çabuk iyileşti, Muhtemelen dört takım elbisenin getireceği parayı ve elbiseyi kendi onayıyla onayladı.

"Hepsi bu kadar mı?" diye sordu kadın.

"Evet, işimiz bitti ve teşekkür ," dedi Eden sıcak bir sesle.

"Çok şükür," diye mırıldandı Edge nefesinin altından. Skylar gözlerini devirdi ve başını Eden'a doğru salladı.

Skylar düşünceli bir ifadeyle, "Belki de diğer elbiseleri denemeliyim," dedi.

Eden neredeyse kahkahalarla . Takım arkadaşlarına eziyet ettiği ve her sadist anın tadını çıkardığı o kadar belliydi ki.

İfadesi hemen bir inkar, iltifat ve hatta yalvarma korosuyla karşılandı. Eden'ı en çok bu güldürdü. Üç yetişkin adam

bir saat boyunca alışveriş yaparak ve dürtölüp dürtüklenerek dizlerinin üzerine çöktüler.

"Elbise mükemmel," dedi Edge, Skylar'a bakarken kollarını geniş omuzlarının üzerinde kavuşturarak. "Bırak bizimle sikişiyor. Unutuyorsun. Seni diğerlerinden çok daha iyi tanıyorum ve bize işkence etmekten büyük keyif alıyorsun."

Skylar, Edge'in onu sıkıştırmasından en ufak bir utanç duymadan, "İşte bu," dedi.

Satıcı kız, İngilizcesi ne kadar kusursuz olursa olsun, hiçbir şey bilmediğini gösteren şaşkın bir ifade takındı. neler bittiğini anlamaya çalışıyordu. "Onları paketleyip otelinize teslim edeyim mi?"

"Evet, bu mükemmel olur," dedi Eden nezaketle. "Sete dönmeden önce yemek yememiz için bize zaman kazandıracak."

"Hayır, daha sonra gelip onları alırım," dedi Swanny. Eden otelin adını söylemeden önce araya girdi.

Eden kızardı. Tüm bu gizli saçmalıklara asla alışamayacaktı. Sadece onun iyiliğini düşündüklerini biliyordu ama bu kadar paranoyak olmaya alışık değildi.

Micah ve David de her zaman temkinli davranmışlardı. O da Onlardan hiçbir şey almadan. Ancak KGI'nın daha iyi eğitilmiş olduğu ve tehlike, tehdit ve kişisel güvenlik konularına kesinlikle daha alışkın olduğu açıktı.

"Onları hazırlayabilmem için ne zaman geleceğinizi öğrenebilir miyim?" diye sordu satıcı kadın, Fransızcası Eden'ın kulağına hoş gelen kusursuz bir İngilizce.

Swanny saatini kontrol etti. "Onlara tam olarak ne yapılması gerekiyor? Bu halleriyle iyi değiller mi?"

Satıcı burnunu çekip burnunu havaya kaldırdı ve Swanny'ye kısıp gözlerle baktı, belli ki giysilerinin en iyi kalitede olmadığını ve sorunları "düzeltmek" zorunda olduklarını ima etmesinden dolayı hakarete uğradı.

"Elbette öyle, mösyö. Belki de yapacak daha çok alışverişiniz vardır ve onları yanınızda taşımak sizin için zahmetli olur diye düşündüm. Bu bir nezaketti,

Başka bir şey değil, tüm müşterilerime sunduğum bir şey. İstedikleri yere kurye hizmeti."

Swanny sanki önceki kararını yeniden gözden geçiriyormuş gibi bir an kaşlarını çatı. Sonra Eden'a baktı. "Ona stüdyonun adresini verin. Onları stüdyonun sahibine bıraksınlar.

resepsiyonist ön tarafta. Böylece işimiz bittiğinde onları alabiliriz. Yani, eğer onları Bu kadar çabuk mu teslim ettiniz?" diye sordu, son sözünü satıcı bayana yönelterek.

"Elbette," diye cevap verdi kadın.

"O zaman yaparız," dedi Swanny, daha önce verdiği emri tersine çevirerek.

Eden itaatkâr bir şekilde adresi verdi ve ardından kadına kredi kartını verdi, bu da Swanny'nin kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Bütün bunların parasını senin ödemene imkan yok. Kendin için bile bir şey almadın. Ben ödeyeceğim ve diğerlerinden daha sonra toplarız."

Eden sadece güldü. "Babam seni işe aldı, ama teknik olarak benim için çalışıyorsun, bu da yaptığın her masrafın Yapmanız gereken işi yapmak, iş harcamaları kapsamına girer."

"Bu de mantıklı değil," diye homurdandı Swanny, tezgâhtar kız alışverişleri kaydetmek için aceleyle uzaklaşırken.

Bir süre sonra bayan, butiğin adıyla kabartmalı zarif bir fişlik içinde Eden için bir fiş ve satıcı kadının kartvizitiyle geri döndü.

"Başka bir şeye ihtiyacınız olursa, lütfen çekinmeden uğrayın ya da arayın. Ne istediğinize veya neye ihtiyacınız olduğuna dair bir fikrim varsa, bedenlerinizde fotoğraf çekebilir ve bakabilmeniz için ve isterseniz telefonla ödeme alabilir ve hemen kargoya verebilirim."

Eden zarfı alıp çantasına koyarken, "Mersi," dedi.

Dışarıda kaldırıma çıkar çıkmaz, adamların hepsi büyük, kolektif bir rahatlama nefesi aldı. Eden ve Skylar

Kahkahalarını yumuşatmaya çalışırken öksürük nöbetleri geçirmeye başladılar ve bu da onlara bazılarının şüpheli bakışlarını, bazılarının da düpedüz ters bakışlarını kazandırdı.

"Ne kadar da bebeksiniz," diye alay etti Skylar. "Bir grup teröristle başa çıkabiliyorsunuz ama onlarla birlikte ölmekten çok mutlu oluyorsunuz ama bir alışveriş gezisi hepinizi dev bir hercai menekşeye dönüştürüyor."

"Siktir git Sky," dedi Edge kaba bir şekilde.

Ama Skylar sıırtmaya devam etti, kazmaktan zevk .

BÖLÜM 23

Eden'in tavsiye ettiği kafedeki yemeklerle ilgili şüphelere rağmen, tek bir şikayet bile gelmemişti.

siparişlerini bekleyen Joe ile karşılaştıklarında kaydedildi. Swanny, kaldırımdaki masalardan birine oturup insanları izleyip izleyemeyeceklerini sorduğunda Eden'in yüzündeki hayal kırıklığı ifadesini - şehirde bir çekim yaparken itiraf ettiği bağımlılıklarından biri.

Bu bakışı görmekten nefret ederdi. Bu ona kendini bir köpek yavrusunu tekmeledi. Ama lanet . Her ne kadar onu mutlu etmek için elinden geleni yapsa da, bunu onun güvenliği pahasına yapmayacağından emindi. Ve böylece yemeği aldılar.

stüdyoya kısa bir yürüyüşle geri döndük ve Eden'de yemek yedik.

Soyunma odası, bir yıldıza yakışır şekilde büyüktü ama içine altı kişi koyduğunuzda birdenbire gerçekten çok küçük.

Ama yine de, Eden'la birlikte, diğerleri ya yerde otururken ya da duvara yaslanırken onların bacak bacak üstüne atarak oturmalarına neden olan küçük kanepeli sahiplendikleri için konaklamasından şikayetçi değildi.

Tam paket servis kutularını kaldırmaya başlamışlardı ki Eden'in soyunma odasının kapısı çalındı.

Yardımcılardan biri, "On beş dakika içinde, Bayan Sinclair," diye . Eden ayağa fırladı. "Oh kahretsin. Pekâlâ, millet, Kışt. Sen hariç Skylar. Geç kalmamam için bu saçmalığa girmeme yardım edebilirsin. Lonnie'nin şu ana kadar keyfi yerindeydi. Şimdi bozarsam bütün gece burada kalabiliriz."

Bunun üzerine adamların hepsi ayağa fırladı ama Swanny Eden'ı bakışlarıyla kıstırdı. "Ben kapının hemen dışında duracağım. Benden izin almadan kimse buraya giremez."

Anladığını belirtmek için elini salladı ama öğleden sonraki çekim için aceleyle hazırlamaya başlamıştı bile.

Bir an sonra kapı kapandı ve Eden soyunma odasının kapısında bekleyen koca kıçlı, asık suratlı korumanın görüntüsüne bakıp sırtıttı. Asistanlar muhtemelen zamanı geldiğinde kimin gelip onu alması gerektiğine kura çekiyorlardı.

Lonnie zaman konusunda çok titiz olmasına rağmen, tuhaflıklarından biri de her şey yerli yerinde ve hazır olana kadar modelleri sette istememesiydi. Bu bir Bu onun batıl inançlarından biriydi, açıklanamaz bir ama Eden her zaman omuz silkmmişti. Yönetmenler tuhaf bir türdü, buna şüphe yoktu. Ve uzun süre ayakta durmaktan ayaklarının ve kalçalarının sızlamasına neden olan çivili topuklu ayakkabılarla bitmemiş bir setin etrafında gibi bir sorunu yoktu.

"Yeni ve havalı bir şey giymek harika olmalı Haftanın her günü," dedi Skylar, Eden'ın canlı altın rengi elbisesinin fermuarını çekmesine yardım ederken; payetli üst kısmı ve yanardöner ipek eteği kalçalarından aşağıya doğru zarifçe iniyordu. Elbisenin gövdesindeki daha büyük payetlerle uyumlu olacak kadar ışıltı ve parıltı veriyordu.

Eden, Skylar'ın denediği ve sonra satın aldığı elbiseye verdiği eğlenerek hatırladı. Bir Külkedisi elbisesi. Bu kesinlikle aynı duyguya yakındı.

Eden ona alaycı bir gülümseme verdi. "Sanırım diğer tarafta çimenler her zaman daha yeşildir. Açıkçası yıpranmış bir kot pantolon, kapüşonlu bir tişört ve bir çift parmak arası terlikle çok daha rahatım. Ama yalan söylemeyeceğim ve işimi sevmediğimi söylemeyeceğim. Seviyorum.

Ben modelliğin kadınları nesneleştirdiğine ya da aşağıladığına inanan insanlardan değilim. Modellik zor iştir. Sadece görünüşümüzü satmakla ilgili değil. Açıklaması biraz karışık. Bir yönetmen bir keresinde bana bazı kadınların doğuştan

ve diğlerleri kamera için değildi.

Kaderlerinde kamera olmayanlar, modellik yapan kadınlardan daha az güzel değillerdi. Sadece objektifin önünde dönüşme vardı. Neredeyse bir bukalemun gibi.

Fotoğrafçı ne isterse o oluyordum. Ama inanın bana, bu şimdiye kadar yaptığım en zorlu iş. Modelliğe başlamadan önce çok fazla işim yoktu, ancak dört yıl öncesine kadar 'keşfedilmedim' ve

ve garsonluk yaparak kendimi okula hazırlama sürecindeydim. Çalıştığım yer

bir kayıt. Çim biçmek. Aklınıza ne gelirse yaptım," diye ekledi gülerek.

"Vay canına," dedi Skylar. "Etkilendim. Açıkça görülüyor ki Başından beri hırslıydı. Bu kadar genç birinde bu nadir görülür." "Kafanı kapıdan çıkar ve Bertrice'e seslen."

Eden Skylar'a sordu. "Yakınlarda beni bekliyor olmalı. Makyaj için acele etmesi gerekecek ve Lonnie'nin iyi bir öğle yemeği molası vermesini ya da regl olmamasını umacak. Yine."

Skylar gülmekten kırıldı ama hemen kapıyı açtı ve bir süre sonra Eden'in makyaj sanatçısıyla birlikte yeniden ortaya çıktı.

"Swanny zavallı kadını görmek için kapıyı çalmaya korkuyordu.

Eğer hazır olsaydın," dedi Skylar kuru bir sesle. "Kapının önünde intikam meleği gibi duruyor ve eğer biri kapının eşiğinden geçerse dünyayı kasıp kavuracak. alan."

Eden kahkahalara boğuldu. "Dramatizm konusunda çok yeteneklisin. Müthiş bir aktris olurdun."

Skylar şaşkın şaşkın baktı ve sonra güldü. Biraz daha güldü, nefesini tutmak için karnını tuttu.

"Aman Tanrım. Beni bir filmde ya da televizyon setinde görebiliyor musun? Rambo gibi bir şey olmadığı sürece. İşte bu harika olurdu. Rambo'nun kadın versiyonu. Ben ve P.J. başrolde olabiliriz. Tam bir cümbüş olurdu."

Bertrice şaşkın görünüyordu ama Eden'in makyajını yeniden yapmak için acele ederken hiçbir şey söylemedi. Eden'ın

Lonnie'nin onu kralın huzuruna bir tebaa gibi çağırması için birini göndermesine ya da bizzat bağırıp çağırarak ona bir şey isteyip istemediğini sormasına yaklaşık on iki dakika daha vardı.

tembel koca kışının üzerinde otururken tüm prodüksiyonu ayakta tutmayı amaçlıyordu.

Birincisi için dua ediyordu, çünkü bugün iyice kudurursa, Swanny muhtemelen tembel koca kışlı kısmı yüzünden onu öldürecekti. Bu kesinlikle Lonnie'den daha önce de duyduğu bir şeydi, ama onu nasıl alt edeceğini biliyordu ve yıllar ilk ağlama krizinden sonra, onun palavralarını paramparça etmenin en iyi yolunun umursamazca görmezden gelmek olduğunu çabucak anladı.

ve onu iyilikle öldür.

Lonnie'nin en çok istediği şey kavga eder ve duygusal bir kargaşaya neden olurdu. Ama bunu Eden'dan sadece bir kez görmüştü ve bir daha asla. Ateş altında soğukkanlı olma ününü boşuna kazanmamıştı!

"Peki P.J. tam olarak kim?" Eden Skylar'a bakarak sordu aynada. "Ondan bahsedildiğini duymuştum ama tam olarak kim olduğundan ya da KGI ile nasıl bir bağlantısı olduğundan emin olamamıştım."

Skylar sırtıttı. "Onu seversin, gerçi o sevmek istemediğini ve insanların onu sevip sevmemesini umursamadığını söyleyecektir. O KGI'nın orijinal kadın üyesi. Ben ikincisiyim. Sam'in Rio'nun ekibi için bir kadın üye aradığını duyuyorum ama bu konuda ne aşamada olduklarını bilmiyorum. Rio. O da Steele de takımları gibi kendilerine hesap veriyorlar. Yani onlara. Teknik olarak KGI için çalıştıklarını söyleyebiliriz, yani kurucular -Sam, Garrett ve Donovan- için. Ama Rio iki adam kaybetti. Birini Frank Kelly'nin kalp krizi geçirdiği ve karısı Marlene'in kaçırıldığı bir karmaşa sırasında kaybetti. Hastanenin banyosunda Rio'nun adamlarından birini öldürdü. Diğerini Rio'nun çok kişisel olarak ilgilendiği bir görevde bazı kötü şeyler olduğunda kaybetti. Yani, koruduğu kadın ve adamlarından biri için kötüydü.

takım arkadaşları kendi çıkarları için onun hayatını riske attı. Hayatta olduğu için çok şanslı. Rio'nun onun yaşamasına izin verdiğini öğrendiğimde şok oldum."

Eden'in ağzı açık kaldı ve dudaklarını bitirmek üzere olan Bertrice'in kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Bitireceğim. Sadece birkaç saniye daha. Sonra ben giderim ve sen konuşursun."

Skylar yüzünü buruşturdu ve bir iniltiyle elini ağzına kapattı ama Bertrice Eden'in dudak parlatıcısını bitirene kadar bekledi ve sonra çantasını çıkardığı eşyalarla doldurup odadan çıktı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Skylar. "Kahretsin, kahretsin, kahretsin!"

Endişe Eden'in boğazını sararak nefes borusunu . "Skylar, ne ? O kadar da kötü olamaz."

"Sana az önce anlattığım saçmalıklar hakkında hiçbir şey bilmemelisin. Sınıflandırılmış. Hepsi gizli. Bu bana güç sahipleri nezdinde kesinlikle puan kazandırmaz. Ama yemin ederim, o kadar gerçekçi ve konuşması kolay birisin ki kendimi en ufak bir şeyi bile ağzımdan kaçırırken buluyorum. Sanki en iyi arkadaşmışız gibi, Tanrı aşkına."

Eden gülümsedi ve sonra Skylar'a sarılmak için uzandı, Saçını ya da makyajını bozmamak için onu mümkün olduğunca hafifçe sıkıyordu.

"Birincisi, bana söylediğin şeyi asla kimseye söylemem. Ve ikincisi, bizi arkadaş olarak görmeyi çok isterim.

Mesleğimde pek çok kadın egemen olmasına rağmen Aslında hiçbirisiyle arkadaş değilim. Bu rekabetçi ve acımasız bir iş ve fırsatını , üst sıralara tırmanmak için beni ezip geçerler. Bu yüzden gerçek dostluk ya da sadakat gibi hayallerim yok. Ben iyiyim.

kariyerimin tehlikede olduğunun farkındalar. Eğer beni onları oyunda öne geçirecekse, bunu hiç düşünmeden yaparlar.

ikinci bir düşünce."

Skylar kaşlarını çatarak geri çekildi. "Ama Eden, bu korkunç.

Yaşamak ve çalışmak için berbat bir yol. Nasıl başa çıkıyorsun Tüm bunları bilerek mi? Kadınlara karşı nasıl iyi olabiliyorsun?

size anında sırtını döneceğini biliyor musunuz? Benim işimde sadakat sadece bir şey değildir. Her şeydir. Hayatımız için birbirimize bağlıyız ve ekibimden herhangi birinin benim için kendini gözünü kırpmadan tehlikeye atacağından hiç şüphem yok."

"Bence bu harika," dedi Eden hüzünle. Sonra da güldü. "Beni dinleyin. Fakir, küçük, zengin bir kız gibi konuşuyorum. Bende de var. Babam ve erkek kardeşlerim benim için herhangi bir tehdit. Kahretsin, seni işe aldılar. Ama ailem dışında sırdaşım yok. Yapabileceğimi bildiğim insanlar

Kesinlikle ya da bana yakınlaşmak için bir nedeni olduğunu hissetmediğim kişiler. Bu korkunç değil mi?"

Eden elbiseyle uyumlu, ısıtılı kristal topuklu ayakkabılarını giymek için eğildiğinde Skylar başını salladı.

"Bunun hiç de korkunç olduğunu düşünmüyorum. Buna gerçeklik deniyor Eden.

Eminim siz de bu durumdan payınıza düşeni almışsınızdır ve sizden anında faydalanmak isteyen bir dizi insan olmuştur. Eminim bu tüm ünlülerin mücadele etmesi gereken bir şeydir. Kime güveneceğiniz ve inanacağınız konusunda seçici olmakta ve kendinize saklamakta yanlış bir şey yoktur. yargılamak ve yolunuza çıkan ilk kadınla kanka olmak istememek."

Eden kıkırdadı. "Son derece zekisin. Erkekler sana nasıl katlanıyor? Onları hiç hayal edemiyorum Seninle bir tartışmayı kazanmak. Her şey için sağlam ve zekice bir cevabınız var."

Skylar sırtıttı. "Zekâyı bir parça kötülükle karıştırırsın ve bu şekilde ne geleceğini asla bilemezler. Onları dengede tuttuğunuzda en iyi sonucu verir. Onları bu şekilde yönetmek çok daha kolay."

Swanny'nin beklediği kapıya doğru yürürlerken Eden, "Seni cidden çok seviyorum," dedi. "Bütün bunlar bittikten sonra da birlikte olacağız. İlk gerçek potansiyel kız arkadaşımı bırakmamın imkanı yok."

"Bu sana kırmızı yolda eşlik edeceğim anlamına mı geliyor? Bir ara gösterişli bir Hollywood buluşmasında halı mı?" Skylar sinsice sordu.

"Evet. Sen ve ben ikimiz de harika elbiseler ve beni beceren ayakkabılarla? Odada diz çökmüş adamlar olurdu. Şimdi bu görüntüyü yanında taşı. öğleden sonra."

Skylar güldü ama Eden onun tam da bunu yaptığını görebiliyordu. Onu ve Eden'ı, kimsenin onlar hakkında ne düşündüğünü umursamayacağı lüks bir buluşmada suç ortağı olarak hayal ediyordu.

"İkinizin ne planladığını bilmek istiyor muyum?" Swanny ihtiyatla sordu.

"Hayır," dediler hep bir ağızdan. "Sadece kız meseleleri."

Çoğu erkek bir konuşmadan çabucak vazgeçemezdi. Kızlarla ilgili korkunç sözcüklerden söz edildiğinde yeterince sıkılıyordu ve Swanny de bir istisna değildi. Eden'ın dirseğini kavradı

ve Skylar, Eden'ı koridordan stüdyoya doğru aceleyle götürürken Eden'ın diğer tarafına geçtiler.

Tam iki dakika kalmıştı ve Eden hiç de alçakgönüllü davranmadan hazırlıklarını aceleye getirmiş gibi görünmediğini biliyordu. Sakin bir tavır sergiledi ve sabırla Lonnie'nin ilk talimatını vermesini bekledi.

Eden'e baktı ve tek kaşını kaldırarak şöyle dedi saatini kontrol etti. Eden kendini beğenmiş bir sırıtışı bastırdı. Adam hakaretler başlamak için can atıyordu ve şimdi Eden onun yelkenlerini suya indirmişti.

Ve öğleden sonrasının geri kalanı böyle geçti. Lonnie-a Sabahki seansta olduğundan tamamen farklı bir kişiydi - bağırıyor, zorbalık yapıyor ve her yönden zor biriydi ve Eden sadece daha geniş gülümsedi, onun ve onun saçmalıkları tarafından tamamen rahatsız edildi.

Diğer yandan Swanny, sanki bir nefes nefese kalmasına ramak kalmıştı. Eden bir kez göz göze geldi ve hızlıca olumsuz anlamda elini salladı

"Daha sonra" , her şeyi daha sonra açıklayacağını kastettiğini anlamasını umarak.

Birinin Lonnie'nin zincirlerini nasıl geri çekeceğini bilmesi gerekiyordu. Swanny, Lonnie'nin Swanny'yi ne kadar yüzüne vurduğu anda, Lonnie'nin hayattaki tek amacı Eden'a eziyet ederek Swanny'ye eziyet etmek olacaktı. Lonnie'yi istediği şeyden mahrum etmek çok daha tatmin ediciydi, Bu da onu daha da öfkeliendirecek ve her şey bittiğinde kendini aptal hissetmesine neden olacaktı.

Yine de Swanny öğleden sonranın geri kalanını bir köşeye sinmiş, limon yutmuş gibi bakarak geçirdi. Acı gerçek, onun bu kadar düşünceli olması mıydı? Cehennem kadar seksiydi. Gidip onu ısırmak istiyordu. Neresinden emin bile değildi. Belki boynunun kalın sütununda. Ya da çenesinde. Ya da o taş gibi sert karnına. Her iki durumda da ağzının akıyordu.

Kıçını. İşte bu kesinlikle cazip bir ihtimaldi. "Her ne halt düşünüyorsan, düşünmeye devam et Lonnie havladı. "Bana bundan daha fazla ver. Bayıldım. Cehennem gibi şehvetli, Eden. Dünyayı avucunun içine alacaksın."

Bakışlarını bilerek Swanny'ninkilerle buluşturmak için kaldırdı, böylece Swanny tam olarak ne düşündüğünü anlayacaktı. Daha doğrusu kimi.

Gözleri yarı kapalı hale geldi ve onun bakışlarına kendi dumanlı, arzu yüklü bakışlarıyla karşılık . Kahretsin, onlar neredeyse bir reklam setinde ve birbirlerinden yarım oda uzaktaydılar.

Lonnie de alt akıntılardan habersizdi. Eden'dan aldığı sonuçlardan delicesine mutluydu. Ama Skylar gözlerinde neredeyse hüzünlü bir bakışla ikisinin arasına baktı. Ama aynı zamanda mutlu görünüyordu. O Swanny'ye gururla, Eden'a ise gözlerinde bir uyarıyla baktı.

Arkadaş olabiliriz ama ona zarar verersen bana hesap verirsin.

Eden sessiz mesajı başını hafifçe eğerek onayladı.

Eden onun talimatlarını otomatik pilotta dinledi, Swanny ile geçirdiği ana kendini kaptırmış, onu hayal ediyordu

Onu soyarken. Kız onu soyuyor. Sevişiyorlardı. Dudakları bilinçsizce ayrıldı ve onları yaladı, Yönetmenin ve fotoğrafçının bağırarak teşvik etmesine aldırmadan.

Odağı sadece Swanny'deydi ve onun zihinsel sevişmelerine verdiği tepkiyi izliyordu. Bakışları ona hayal ettiği her şeyi ve çok daha fazlasını vaat ediyordu. Gözleri, Swanny'nin gözlerinin içine

Aralarındaki sıcaklığı tam anlamıyla hissedebiliyordu, her şeyi tüketiyordu. Yine de tüm bunlara rağmen hiç tereddüt etmedi. Hiç hareket etmedi. Dikkatinin tamamen dağılmasına izin vermeyecek kadar profesyoneldi. Ama yine de Swanny'nin büyüğü altında gittikçe daha fazla sürükleniyor, tekrar yalnız kalabilecekleri dakikaları sayıyordu. Ten tene. Ağız ağıza. Bir kadın ve bir erkeğin birleşebileceği kadar yakın bir şekilde birleştiler.

Bacaklarının arasında başlayan bir ağrı, göğüsleri ağırlaşana ve aşırı farkındalığa sahip olana kadar vücuduna yayıldı. O kadar hassastı ki herhangi bir dokunuş acıya dönüşebilirdi.

"Her , şanslı bir piç kurusu," diye mırıldandı fotoğrafçı bir dizi fotoğraf daha çekerken.

Bu Eden'in dikkatini Swanny'den uzaklaştırdı ve ne dediğini duyup duymadığından emin olamayarak fotoğrafçıya baktı.

"Sen neden ?" diye sordu.

Fotoğrafçı sırttı. "Sevgilin, güzelim. Sen onu düşünüyor olmalı. Seni hiç bugünkü kadar seksi görmemiştim ve sen her zaman sıradışı biriydin. Ama şimdi sende kesinlikle farklı bir şeyler var."

"Madem o sen değilsin, o zaman bu seni ilgilendirmez," dedi Eden buz gibi bir sesle ve yanaklarına renk gelene kadar ona baktı.

"Setimden defol git," dedi Lonnie tiksintiyle. "Hafıza kartını da arkada bırak. Kovuldun."

Genç fotoğrafçının rengi soldu. "Ne?"

"Şimdiye kadar yönetme şerefine nail olduğum en iyi çekimlerden birini koca ağzınla mahvettin. Şimdi bunu geri alabileceğimizi mi sanıyorsun?"

Döndü ve tüm zamanını onların varlığını tamamen görmezden gelmeye çalışarak geçirdiğinden beri ilk kez KGI'yi tanıdı.

"Beyefendinin binadan çıkarılmasını sağlayın."

Swanny takım arkadaşlarından önce öne çıktı ve kaşlarını çatarak yüz hatlarını kararttı. "Memnuniyetle."

Edge hemen, "Ben de geliyorum," dedi. Eden Edge'in yüz hatlarında fotoğrafçının hafif endişesini görebiliyordu. Swanny'nin izniyle kazara düşebilir.

"Hafıza kartı benimle geliyor," dedi fotoğrafçı kararlı bir şekilde, yüz hatları şaşkınlıktan çirkin bir öfkeye dönüşmüştü.

"İşte burada yanıyorsun," dedi Lonnie ipek gibi.

"Kontratını oku evlat. O resimler Aria'ya ait. Bu yüzden onu çıkar ve eğer onu mahvedersen, bir daha asla bu işte çalışmamamı sağlarım. Bu fotoğraflar kampanyalarında kullanılamayacağı için Aria'nın kaybettiğini iddia edeceği milyonlarca dolar için dava edileceğinden bahsetmiyorum bile."

Fotoğrafçı somurtkan bir bakışla hafıza kartını dikkatlice çıkardı ve Lonnie'ye doğru itti. Ama Lonnie hâlâ orada bekliyordu, elini fotoğraf makinesine uzatmıştı.

Swanny adamı kolunun üst kısmından kavramıştı ve şimdi fotoğrafçı yüzünü buruşturana kadar sıkıyordu.

Swanny tehditkâr bir sesle, "Kamerayı ona ver," dedi.

Huysuz bir çocuk gibi görünen fotoğrafçı makineyi uzattı ve Lonnie her fotoğrafın karta kaydedildiğinden emin olduktan sonra

kameranın kendisinde depolanan her bir fotoğrafı siler.

Lonnie Swanny'ye başıyla onay verdi. "Artık gidebilir."

Swanny onu çevirdi ve Edge fotoğrafçının diğer tarafına geçti ve aynı şekilde onun kolunu kavradı.

Swanny'nin onu stüdyodan çıkarırken yaşadığı moda.

Girişe vardıklarında onu dışarı attılar ve o da tökezleyerek kaldırıma düştü.

"Bunun için seni dava edeceğim," diye bağırdı fotoğrafçı.
"Çürüklerim olacak. Saldırı suçlamasında bulunacağım."

Swanny ona sıkılmış bir bakış attı. Edge sadece tırnaklarını inceledi, birinin altındaki görünmez tüyleri eşeledi.

Swanny, "Seni ne mutlu edecekse," diye . "Ama Beni bu konuda anla, evlat. Eden'la herhangi bir şekilde, ama her şekilde oynarsan peşine düşerim. İşte Seni bulamayacağım bir taşın altına saklanamazsın. Ben bu işi . Senin gibi hamamböceklerinden kurtuluyorum ve onları çizmelerimin altında eziyorum."

Genç adam bembeyaz kesildi ve sonra dönüp işlek caddeden aşağı kaçtı.

Edge güldü ve Swanny'nin omzuna vurdu. "Hadi gidip kızını alalım. Sanırım Lonnie o gösteriden sonra bugünlük bu kadar yeter dedi."

BÖLÜM 24

EDEN otele dönerken Swanny'ye bakıp duruyordu ve onun şu sözleri söylemek için can attığını anlayabiliyordu. Aklında ne vardı ya da dilinde yakıcı bir soru vardı. Hatta birkaç kez konuşacakmış gibi dudaklarını araladı ve sonra sanki fikrini değiştirmiş gibi hemen tekrar kapat.

Bu sefer Skylar Eden'in diğer tarafındaydı, bu yüzden Eden arka koltuğun ortasında, Skylar ile onun arasında oturuyordu. Swanny. Edge ön koltukta oturuyordu, Nathan ve Joe da günün erken saatlerinde yaptıkları alışverişlerle birlikte otele geri dönerken öndeki araçta kaldılar.

Swanny, "Aklından geçenleri söyle, tatlım," diye mırıldandı.

Sonra, sormak istediği şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığı için bunu teşvik etmesi gerekip gerekmediğini düşündü ve

Skylar tam oradaydı, ancak Swanny Skylar'ın en ufak bir şekilde bile kandırılmadığını çok iyi biliyordu. O da biliyordu ki

Swanny ve Eden arasında ciddi kıvılcımlar var, Kadınlar bugün hırsız gibi davranmış, fısıldaşmış ve muhtemelen fesatlık çıkarmışlardı. Tek endişelendiği şey Ona doğru yöneldi eğilip kaçması gerekip gerekmediğini merak etti.

Eden tereddüt etti ve sonra oturduğu yerde hafifçe döndü, böylece gözlerindeki sessiz yalvarmayı görebildi.

"Bu akşam yemeğe çıkabilir miyiz? Seine Nehri'ndeki akşam yemeği gezilerinden birini yapmayı çok isterim. Paris'e defalarca gittim.

ama böyle bir şeyi paylaşmak hiç kimse olmadı."

Swanny kaşlarını çattı, kalbi . Tanrım, ama bu kadına hayır demekten nefret ediyordu.

Sanki onun tam olarak bunu yapmayı planladığını biliyormuş gibi, aceleyle devam etti. "Yalnız gidemeyeceğimizi biliyorum. Yani sadece ikimiz. I

tehlike potansiyelini anlıyorum. Ben aptal değilim ve bu konu üzerinde gerçekten çok düşündüm."

Neredeyse yüksek sesle Uh-oh diyecekti ama akıllıca sessiz kaldı.

Zar zor. Çünkü bir protesto dudaklarını yakmaya başlamıştı bile. "Hepinizin gitmesine gerek yok. Sadece bazılarınızın." ısrar etti. "Edge ve Skylar da bizimle gelebilir. Dışarıdan bakan biri için romantik bir akşam yemeğine çıkmış iki çift gibi görünebiliriz. Eminim üçünüz olası bir tehditle başa çıkabilirsiniz ve kabul etmelisiniz ki, o rastgele ateş açılmasından bu yana en ufak bir tehlike belirtisi bile olmadı. Boston."

Lanet olsun, ama keşke lanet olası babası ona karşı dürüst davrandım. Başından beri ona gerçeği söylemişti. Kızının korku tarafından yönetilmesini istememesini anlıyordu ama korku insanları hayatta tutuyordu. Bu onları temkinli ve daha az güvenen biri haline getirdi. Eden'ın hayatını kurtarabilecek iki şey o noktaya geldi.

Ama aynı zamanda, Swanny bunu yapabileceğinden emin değildi.

Gerçeği öğrendiğinde gözlerindeki ışıltının kaybolduğunu, sürekli gülümsemesinin ve güneşli mizacının keder ve endişeyle görmeyi kaldırabilirdi.

Ne büyük bir çıkmazın içindeyiz.

Swanny, Edge'in hemen sertleştiğini ve alarma geçtiğini gördü.

Lanet olası adamın kulakları bir filin kulaklarına benziyordu ve Skylar eğlencesini bastırmak için elinden geleni yapıyordu ama

sefilce başarısız oluyor.

Swanny iç çekti. Ölü bir adam olduğunu biliyordu ve muhtemelen taşaklarını keserek kendini gelecekteki sefaletten kurtarmalıydı, çünkü onu hiçbir şeyden mahrum

bırakması mümkün değildi. Ama bu akşam bir çıkmaza yol açmıştı.

"Bu tür şeyler ne kadar havalı?" Swanny tedbirli davrandı.

"Tamamen gündelik, ya da en azından teoride öyle. Bazı insanlar tamamen turist kıyafetlerini tercih ederken, diğerleri biraz daha

Resmi olarak, ama hiçbiri suare ve lansman partisi için sahip olacağımız şey gibi değil."

"bir sorun var," dedi Swanny acımasızca. "Toplanmadığım sürece gitmiyorum."

"Aynen öyle," dedi Edge ön taraftan araya girerek.

Eden ona şaşkın bir bakış attı.

Swanny'nin ifadesi yumuşadı. "Bir silah, tatlım. Biz sizi korumanın bir faydası yok."

Aslında rahatlamış görünüyordu.

çok daha kötü bir şey. Onu tam olarak . Silahlar ve potansiyel tehlike onu zerre kadar rahatsız etmiyor gibiydi. Ama dileğinin reddedilmesi düşüncesi belli ki onu rahatsız etmişti.

"Sorun değil," dedi neşeyle. "Sana sadece pantolon ve yemek ceketi giydireceğiz. Beraberlik yok. Sadece yarı gündelik."

"Başka bir alışveriş gezisi mi?" Swanny dehşet içinde sordu. "Eğer akşam yemeği istiyorsan buna vaktimiz yok. Bir giyim mağazasına daha planlamasından bahsediyorum. Bunu Nathan ve Joe ile konuşmam gerek. Ve emin olun ki sizin o geyik gözlerinize etkilenmeyeceklerdir."

Eden kahkaha atarak geyik gözlerini daha da yuvarlaklaştırdı. Bilerek güldüğünden emindi. Küçük düve onu parmağında oynattığını biliyordu, bu da onun hiç bitmeyen tiksintisine yol açıyordu.

Ve kesinlikle bunu kendi avantajına kullanmanın üstünde değildi.

İşin cehennemi, bu konudaki ilk hoşnutsuz düşüncelerine rağmen aldırmadı bile.

"Hayır, aptal. Bende o güzel satıcının kartı var, hatırladın mı? Ve tüm bedenleriniz onda var. Otele vardığımızda onu arayıp neye ihtiyacımız olduğunu söyleyeceğim ve Nathan ya da Joe bizimle çıkmayacakları için gidip alabilirler. Ayrıca, sizin gidip almanız

biz kızlar gibi hazır olacak. Kıyafetleriniz geldiğinde Sen üstünü değiştir, Sky ve ben giyinip hazır olacağız. Sanırım bir ceket taşıdığınız silahları gizleyecektir?"

Edge homurdandı, bu da Swanny'nin sırtmasına neden oldu. Edge'in bavul hazırlama fikri diğerlerine göre biraz daha ayrıntılıydı.

"Ben de uyluk kılıfımı takayım," dedi Skylar, ruha girmek. "Bir bayanın elbise giyerken ne zaman silaha ihtiyacı olacağını asla bilemezsiniz."

Swanny neredeyse gülecekti. Skylar'ın Steele'in ekibindeki P.J. kadar yetenekli ve sert rağmen, Skylar hiç çekinmeden kadınsı ve kızsı zevklere sahipti, Ve ekibinin alayları onu zerre kadar etkilememiş görünüyordu. Onun bu yönünü seviyordu. Hem kendi kişiliği olarak kalabilmesi hem de KGI sınırları içinde çalışabilmesi ve ekipleri için çok değerli bir varlık olması.

"Sana da bir şeyler göndermesini söylerim," diye gönüllü oldu Eden. "Partiler için bulduğumuz muhteşem şekerlemeleri giymene izin veremem. Ben gündelik şıklık isteyeceğim. Sana neyin yakışacağını çok iyi bilir.

Özellikle de durumu açıkladığımda. Butik satış elemanlarının uzman bir göze sahip olması gerekir. Onları diğer yüzlerce bağımsız butikten ayıran şey de bu. Ve kusursuz hafızaları vardır, bu yüzden

"Bu gece ne giyeceğini onun seçmesine izin verirsen emin ellerde olursun."

Ve böylece Swanny iki saat sonra kendini süitin ortasında haki pantolon ve ceket giymiş olarak buldu.

Şüpheli bir şekilde ipek gibi hissettiren düğmeli gömlek, omuz kılıfı ve her iki yanında birer tane olmak üzere iki silah, Eden'in butikten getirdiği koyu kahverengi yemek ceketi tarafından gizlenmişti. Bir bıçağı ve bir Patlayıcı stratejik olarak gizlenmişti ama Eden'in onun ne kadar hazırlıklı olduğunu bilmesi için bir neden yoktu. Nasıl olsa onunla acımasızca dalga geçecekti.

Bir an sonra Eden banyodan çıktı ve zihni tamamen boşaldı. Eğer bir şey düşünüyorsa

ama Şimdi ne olduğunu hatırlayamadığından emindi.

Eden' üzerinde her kıvrımını saran uzun siyah bir kılıf vardı ve sutyen giymediği arkadan belli oluyordu. Korse müt evazıydı, tüm göğsünü boğazına kadar örtüyordu ve burada kıvrılıyordu.

ensesinde sabitlemek için. Onu tutan tek Şey lanet olası elbise. Elbisenin sağlam ve gardırobunda bir arıza olmamasını umuyordu çünkü zaten kendisine ait olduğunu düşündüğü Şeyi başka bir adam görürse kahrolurdu.

Ona daha fazla işkence etmek için her iki bacağında da yarıklar vardı, tam kalça kemiğinde bir araya geliyordu, böylece her hareket ettiğinde bacaklarının uzun, pürüzsüz genişliği ortaya çıkıyordu.

Peki ya ayakkabılar? Uzun boylu bir kadındı ama bu ayakkabılar ona en az üç santim daha boy katıyordu. Başının üstünden burnuna doğru.

"Beni öldürmeye çalışıyorsun," diye mırıldandı.

"Bu benim bilmediğim bir suçun cezası mı?"

Güldü. "Hiç de değil. Senin için iyi görünmek istiyorum. Ve daha da fazlası, ne olacağına iyi bakmanı istiyorum otele döndüğümüzde çıkarız."

Tüm vücudu kaskatı kesildi, nefesi hızlandı. Onun Nabız, kızın ona masumca verdiği önizleme karşısında göğsünden fırlamak üzereydi. Küçük cadaloz fiziksel anlamda cinsel deneyim yaşamamıŐtı ama karşısındakinin bu konuda çok bilgili bir kadın olduğunu hatırlamak zorundaydı. baştan çıkarıcı bakışlar ve sözler.

Ve sonra söylediği diğer Şey onu etkiledi ve kendini kaşlarını çatarken buldu. İyi görünmek istiyordu O mu? Sanki başka bir Şeye benzeyebilirmiş gibi. Ama her ne sebeple olursa olsun, bir erkek için dizlerinin üzerine çökecek gerçek bir erkek denizinde onu seçmiş olması erkek egosunu okşadı.

onunla birlikte olmak için bir Şans.

"Eden, tatlım. Dünyanın en hızlı akşam yemeği rekorunu istemiyorsan, bu tür konuşmalarla beni kışkırtmayı bırakmalısın. EĞer devam edersen, garanti ederim

bu otelden ayrılmayacaksın bile. Çünkü seninle sevişeceğim.

"İkimiz de yorulana kadar, sonra da oda servisi isteyeceğim."

Kapının çalınması tehdidini gerçekleştirmesini engelledi. Eden sırttı ve çantasını topladı. Swanny gözetleme deliğini kontrol etti ve Edge ile Skylar'ın dışarıda durduğunu gördü. Edge kaşlarını çatmış gömleğinin yakasını rahatsız edici bir şekilde çekiştiriyordu, Skylar ise sırtarak bir milyon dolar gibi görünüyorsun.

"Her şey hazır mı?" Swanny kapıyı açarken Skylar parlak bir sesle sordu.

Edge içini çekti ve nefesinin altında bir şeyler mırıldandı.

Skylar da bu akşam için Eden kadar istekli ve heyecanlı görünüyordu. Ama ne sıklıkla bir görev onlara giyinip kuşanma ve gerçekten biraz rahatlatma fırsatı verirdi ki? Eden söz konusu olduğunda gardını bir an bile düşürmezdi.

Skylar'a doğru bir bakış attı, tam bir hıyar olmamak için onun görünüşü hakkında yorum yapması gerektiğini biliyordu. Onu kan lekeleri içinde, kamuflajlı ve yorgun görmeye çok daha alışkındı ama o gerçekten çok güzel bir kadın.

Swanny içtenlikle, "Muhteşem görünüyorsun Sky," dedi.

Skylar kirpiklerinin altından ona utangaç bir bakış attı ve bembeyaz, düz dişlerinin arasından gülümsedi. Tam bir Amerikan amigo kızının-

Görünüşe bakılırsa kadın, iyi eğitilmiş bir özel harekât timinde çok iyi bir ajandı. Kurşunların havada uçtuğu ve bombaların patladığı bir ortamda kişisel yorumların yeri yoktu,

Ama burada, bu sadece uygun değil, aynı zamanda yapılması gereken doğru şeydi.

Skylar Eden'a çok iyi davranmıştı. Kadınlar sanki bir dostluk yolunda ilerliyorlarmış gibi davranıyorlardı. Ve Swanny bunu takdir etti çünkü Eden'ın ekibi tarafından kabul edildi. Ailesi. Bunun nedenlerini çok derinlemesine araştırmadı, ancak daha derinlemesine düşünmesi veya belki de itiraf etmesi için orada, kenarlarda geziniyorlardı

Eden'in bir iş olduğu düşünöldüğünde, onun için olması gerekenden çok daha fazla şey ifade etmeye başladığını düşünüyordu. Bir müşteri.

Böyle bir şey hiç kimsenin tüylerini diken diken etmemiştii. KGI içinde, erkeklerin çoğı eşleriyle görevlerde tanıştığı için. İçlerinden birinin bir kadın bulma umudu varsa, bunun bir görevde olması gerektiğı KGI saflarında süregelen bir şaka haline gelmişti çünkü o kadar çok gidiyorlardı ki, Tennessee'de memleketli bir kızla ilişki kurmak imkânsız görünüyordu.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi Edge huysuzca, sanki Swanny'nin iltifatından utanmış gibi, çünkü henüz kendi iltifatını sunmamıştı.

Skyler neşeli bir reverans yaptıktan sonra Swanny'yi şaşırtacak şekilde elbisesinin bir tarafını yukarı çekti. Sonra fark etti ki Neden?

Kalçasının iç tarafında küçük Sig P250 kompakt tabancası vardı.

Sonra elindeki küçük çantanın fermuarını açarak onlara aynı tabancadan iki şarjör daha gösterdi.

"Kibrin hazırlığın yerini aldığı asla söylenmesin," dedi sırtarak.

Swanny güldü. "Kimsenin beni suçlayacağını sanmıyorum. Hazırlıklı olmamakla suçlanıyorsun Sky. Bu takımdaki konumunu hak ettin ve kesinlikle takımının güvenliğini kazandın.

saygı ve güven. Bize bir şey kanıtlamanıza gerek yok. Biz bir bütünü. Bir aileyiz," dedi bir kez daha.

Tanrım, gerçekten duygusal hissediyordu. Belki de Eden'in onun üzerindeki etkisi. Onu kesinlikle yalnız varoluşundan, sessizlik duvarından çıkarıyordu. genellikle geride kalırdı. Bu görev başladığından beri neredeyse geveze olmuştu, Kelly kardeşlerin liderliğini takip etmekten çok takım lideri gibi davranıyordu.

Tanrıya şükür egoları yoktu ve onun gibi davranmıyorlardı. otoritelerini yıkmaya çalışıyorlardı. Zaten takımlarında hiç olmamıştı. Rio ve Steele? Kesinlikle ekiplerinin kontrolü. Otoriteleri sorgulanmaz. Onların

ekipler tam olarak kendilerine emredilene yaptılar. Ekip liderleri anında, sorgusuz sualsiz itaat emrediyor -bekliyordu-. İki belalı takım liderine hayranlık duyuyordu ama Swanny'nin takımı farklıydı.

Onların durumu farklıydı. Bir değil iki otorite figürü tarafından yönetiliyorlardı. İkizler, Nathan ve Joe. Ve ikisi de takımlarını Steele ve Rio gibi idare etmediler. O Rio ya da Steele'i en ufak bir şekilde eleştirmedim. Kızlarını tekmelediler ve ne olursa olsun işi bitirdiler. Ama Joe ve Nathan

tüm karar alma süreçlerine ekiplerini de dahil ettiler. Onlar gerçek bir birim olarak çalışıyordu. Swanny dışarıdan bakıldığında kimin "lider" olduğunun anlaşılacağından bile emin değildi. Mükemmel bir uyum içinde çalışıyorlar, ihtiyaç duyulduğunda her biri farklı zamanlarda öne çıkıyordu. Tıpkı Swanny'nin Eden söz konusu olduğunda yaptığı gibi. Ve bu görevde kişisel bir çıkarı olmadığını söylerse yalan söylemiş olurdu.

Kimse onu ikna etmeye çalışmadığı için minnettardı. Duygularının işe karışmasına izin veriyormuş gibi şeyler söylediler ya da tarafsızlığını yitirdiği konusunda uyardılar. Bunu kabul ettiler.

tıpkı önlerine çıkan her şeyi yaptıkları gibi sakince. Ekibinde hayranlık duyduğu bir başka şey de buydu. Asla heyecanlanmıyor ya da küçük şeylerle uğraşmıyorlardı. Bir iş söz konusu olmadığı sürece rahattılar. O zaman tamamen işle ilgiliydiler ve birbirlerinden beslenerek sorunsuz bir şekilde çalışıyorlardı.

Bu tür bir sadakat ve yoldaşlık hiçbir zaman en başından beri yoktu. Üzerinde çalışılması gereken bir şeydi. Kazanılması gereken bir şeydi. Ve takımları kurulduktan sonraki ilk süre boyunca, zamanlarının çoğunu birlikte geçirmişler, birbirlerini öğrenmişler ve birbirlerine bağlanmışlardı. Bu onları hem bireysel hem de takım olarak daha güçlü kılmıştı.

Diğerlerine kıyasla küçük bir ekiptiler. Steele'in takımından bir üye daha azdı. Rio'nun orijinal ekibinden iki kişi daha azdı. Rio, birkaç yıl önce Kelly'nin ana karakteri kaçırıldığında bir adamını kaybetmişti.

ve daha sonra yakın zamanda bir başkasını daha kaybetmişti.

adam ölmemişti. Şanslı ama ölü değil. Swanny Rio'nun kadını Grace'e ihanet ettikten sonra adamını öldürmemek için Rio'nun ne kadar kontrollü olması gerektiğini şimdi anladım. Çünkü Eden'la uğraşan herkesi harcayacağından emindi. Özellikle de güvendiği biriye.

Ancak Sam, Rio'nun ekibine bir üye daha ekleme konusunda sesler çıkarmıştı, bu da onları altıya çıkaracaktı. Swanny'nin takımında beş kişi kalır. Muhtemelen Başka bir erkek ya da kadın kullanabilirdi ama Swanny zaten sahip oldukları şeylerden ödün vermek . Birbirine sıkı sıkıya bağlı, sadık iyi yağlanmış bir makine gibi birlikte çalışan bir grup.

"Swanny?"

Eden'in yumuşak sesi arkasından gelerek onu düşüncelerinden uyandırdı. Kahretsin, ama o hâlâ Açık kapı, Skylar ve Edge koridorda aptalca şeyler konuşurken Swanny kendi iç dünyasıyla temasa geçiyordu. Zihinsel olarak gözlerini devirdi. Kendini toparlaması gerekiyordu. Zihni lapaya dönmüştü ve bir şeyler yapması gerekiyordu.

tetikte olmak. Özellikle de bu gece Eden'ı korumak için sadece üç kişi olacağı düşünülürse.

Eden, Swanny'nin yanına doğru ilerledi ve ardından Edge ile Skylar'a sevinçle gülümsedi.

"Skylar, harika görünüyorsun!" Eden haykırdı. "Satıcı kızın seni yanlış yönlendirmeyeceğini söylememiş miydim? Bu elbise üzerinde kesinlikle büyüleyici görünüyor."

Eden'in iltifatı karşısında Skylar'ın gözleri zevkle parladı. Ve bunu o kadar içten söylemişti ki, içten konuşmadığına hiç şüphe yoktu. Onda yapmacıklık ya da dikkatli bir nezaket yoktu. Hayır, etkileyici ve canlandırıcı bir şekilde dürüst ve açık sözlü. Eden hakkında sevdiği şeylerin hızla büyüyen listesine eklenecek başka şeyler de vardı.

"Ve Edge. Vay canına!" Eden onun devasa fiziğine hayran bakışlarla bir aşağı bir yukarı bakarak şöyle dedi. "Çok iyi temizleniyorsun. Parlak görünüyorsun ama yine de seni çevreleyen bir tehlike havası var.

dünyanın seni en büyük aptalı. Söylemeliyim ki, kadınlar buna bayılıyor. Skylar dikkatli olmak zorunda yoksa

"Bu gece kadınlar üzerine üşüşecek!"

Edge kızardı. İri adam gerçekten kızardı. Swanny şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı çünkü Edge'i daha önce hiç kızarmış görmemişti ama yine de orada, hayalindeki kadın tarafından tam bir paket olduğu söylenen bir genç gibi duruyordu.

Skylar da bunu fark etti ve ağzını kapatmak için elini hızla kaldırdı ama gözleri kahkahalarla parlıyordu
Edge'in suskun bir şekilde Eden'a bakmasını izledi.

Ama Eden'ın hem erkekler hem de kadınlar üzerinde böyle bir etkisi vardı. Çok iyi biriydi. Ve gerçektir. Vücudunda sahte bir kemik bile yoktu. Gülümsemesi güneş ışığıyla dokunmak gibiydi ve Edge de bu konuda herkesten farklı değildi. Onunla temasa geçen herkes gibi o da onun büyümesine kapılmıştı.

"Onaydan geçtiğime sevindim," dedi Edge, sonunda dilini bulmuştu. "Eğer hepiniz hazırsanız, bir araç ayarladım. Arka taraftan çıkacağız. Teslim alanını araştırdım. Eden biletleri resepsiyona bırakacağını söyledi, ben de onları şimdiden toplama cüretini gösterdim. Uçağa binmek için sırada daha fazla zaman harcamak istemiyoruz."

"Bunlar VIP biletler," dedi Eden neşeyle. "Ayrı bir biniş alanımız ve ayrı bir yemek alanımız olacak. Bu şekilde çok fazla insan olmaz. İtiraf etmeliyim ki VIP biletlerin yarısını satın aldım, böylece üstümüzde insanlar olmayacaktı. Bunun hepinizi daha rahatlatacağını ve belki de akşam yemeğinin ve manzaranın tadını daha iyi çıkarabileceğinizi düşündüm. masanın üzerinden atlayacakları endişesiyle sürekli komşularımızı kontrol etmiyordunuz."

Swanny iç çekti. Kadın . O ve Edge birbirlerine hoşnutsuz bakışlar fırlattılar çünkü daha Böyle bir şey kurmak akıllarına gelmemiştir. Bu ona Eden'in bu işi üstlendiğine dair bir güvence verdi. bir tehdit olasılığını çok ciddiye alıyordu ve

Buna göre. Ama o zaman daha iyi bilmeliydi, çünkü yaptığı hiçbir şey onun müthiş içgüdülerinden bahsetmeye gerek yok, mükemmel iş zekasına sahip, zeki bir kariyer kadınından başka bir şey olduğunu göstermiyordu.

"Bize hiç ihtiyacın olmadığını düşünmeye başlıyorum," diye mırıldandı Swanny. "Dürüst olmak gerekirse, seninle uğraşmaya kalkan birinin kıcını tek başına tekmeleyebileceğini düşünüyorum."

"Para ancak bu satın alabilir," dedi Eden eğlenerek. "Ama hayır, ben sadece güzel bir yüz değilim.

Öyle düşünmüştün. Kardeşlerim ve babam bana her zaman kendimi savunmayı öğretti ve aslında hem tabanca hem de tüfekte mükemmel bir atış yaparım. Ve sana daha önce de söylediğim gibi, sen bana oldukça iyi bir şekilde göstermiş olsan da, David ve Micah benimle kendini savunma hareketleri ve çeşitli dövüş sanatları teknikleri."

"Eğitiminin bu yönünü üstlenmekten mutluluk duyarım," dedi Swanny, ağzının kenarına bir sırıtış yerleşti.

"Bu kadar flört yeter, siz ikiniz. Açlıktan ölüyorum," dedi Skylar. "Ve geceleri nehirden şehri göreceğim için heyecanlıyım. Bence bu çok güzel olacak."

Swanny başını kaldırıp Edge'e baktı. "Hepimiz hazır mıyız?"

Edge başıyla onayladı. "Araba arkada bekliyor."

Swanny Eden'in koluna uzandı, onu yanına çekti ve dışarı çıktıklarında kolunu Eden'in beline doladı.

otel odasının girişinde. Kapı kapandı ve Swanny kapının sıkıca kapandığından ve aralık olmadığından emin olduktan sonra Eden'a daha sıkı sarıldı.

"O zaman gecene devam edelim tatlım. Eğlenmeni istiyorum."

Diğerleri önlerinden giderken kısık bir sesle "Yapacağım," dedi. "Seninleyken nasıl yapmam?"

Gögsünü dolduran memnuniyet dalgası nehir kenarındaki iskeleyle kadar süren araba yolculuğu boyunca devam etti.

BÖLÜM 25

SWANNY hemen hemen her konuda içgüdülerine güvenirdi. Bu

onun ve diğerlerinin kışını sayamayacağı kadar çok kez kurtarmıştı. Takım arkadaşları onunla şakalaşır ve tehlikenin kokusunu almak için altıncı hissi olduğunu söylerlerdi, ama o konuştuğunda dinlediklerini iddia etmezlerdi. Çekincesiz kabul ettiler

O tereddüt ettiğinde onlar da buna göre hareket ettiler.

Altı ay önce, görünüşte basit bir çıkarma her şey cehenneme dönmüştü ve Swanny ile efsanevi "bağırsağı" olmasaydı hepsi ölebilirdi. İçeri girip çıkmaları, bir büyükelçinin karısını ve kızını koruyup kollamaları ve onları tehlikeli, giderek tırmanan bir tehlikeden kurtarmaları için gönderilmişlerdi.

istikrarsız bir ülkedeki durum.

Swanny bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı.

karısını ve kızını aldı. Joe bir helikopterin bulunduğu evin arka tarafına doğru başlamıştı.

Swanny donakalmıştı ve evden çıkarken Joe'ya seslendi.

Otuz saniye sonra, bir el bombası fırlatıcısı sayesinde ateşli parçalara ayrıldığında helikopterin içinde olacaklardı.

Şimdi Eden, Skylar ve Edge ile birlikte duruyordu, yemek teknesine binmeye hazırlanırken, bağırsaklarının sessiz olmasına hayret etti. Hiçbir şey ona bağırmıyordu. yakın bir tehlike olduğunu ya da Eden'ın lanet olası bir teknede akşam yemeği isteğini ettiği için aptal olduğunu söyledi.

Eden Noel'deki bir çocuk kadar heyecanlı görünüyordu ve Skylar'ın bile yüzünde geniş bir gülümseme vardı. Eden'in coşkusu bulaşıcıydı çünkü Edge'in ona hoşgörölü bir gülümseme verdiğini gördüğüne yemin edebilirdi.

Swanny başını salladı. Eden'in cazibesine karşı güvende olan biri olup olmadığını merak ediyordu.

Teknenin baş tarafına yakın bir yere oturmuşlardı ve Eden'in sözüne sadık kalarak etraflarındaki masalar boştu, sadece ortalara doğru, kamaraya yakın birkaç masa doluydu. Teknenin arka tarafı ağzına kadar doluydu ama sanki tekne sadece dört kişi varmış gibi bir his vardı.

Tekne karaya çıktığında sessizlik çöktü ve bir garson onlara seçtikleri şarabı doldurmak için belirdi. Swanny, Edge ve Skylar reddetti, bunun yerine suyu tercih ederken Eden kırmızı bir şarap seçti ve yudumlayarak her tadın tadını çıkarır gibi göründü.

"Bunun için size ne kadar teşekkür etsem azdır," dedi geniş bir gülümsemesi yüzünü aydınlatıyor, gözleri şehrin ışıklarıyla parıldıyor. "Şehir geceleri çok güzel oluyor. Bir büyü var."

Yine de daha önce hiç yolculuğa çıkmayı tercih etmemişti. Ne demişti? Böyle bir yolculuğa birlikte çıkmayı düşünebileceği başka biri olmadığını.

Swanny'nin kalbi, vücudunun diğer kısımları gibi, sonsuz bir tiksintiyle şişti. En azından akşamı sürekli bir ereksiyon olmadan geçirebilirdi. O zaten onu otele geri götürmek ve bütün gece onunla sevişmek için sabırsızlanıyordu.

Nazik ve sabırlı olması gerektiğini biliyordu. Önceki geceden dolayı hassas olabilirdi ama ona bir an bile acı çektirmeden bunu başarabileceği bir düzine yol hayal ediyordu.

Oturmuş, Skylar ve Edge'in gerçekten rahatlayıp gülüşmelerini, Eden'in da onlara katılmasını, şehirden aldıkları keyfi ve ışıkları ve yer işaretlerini gördü ve her şeyin ne kadar normal hissettirdiğine hayret etti.

Normal ilişkilerde normal çiftler böyle mi yapardı? Normal, onun pek alışık bir şey değildi. Elbette, KGI üyelerinin sevdikleri kadınlara fena halde aşık olduklarını görmüştü ama onların kur yapmalarını ya da bunun sonucunda ortaya çıkan ilişkilerini hiçbir şekilde normal olarak adlandıramazdı.

Normali arzuladığını bile fark etmemişti. Ya da bir ilişki arzuluyordu. Her zaman tek gecelik bir ilişkiden ya da en iyi ihtimalle kısa bir anlaşmadan daha fazlasının ulaşamayacağı bir şey olduğunu düşünmüştü. Ve onun iş kolunda, hasarlı mal olmasa bile hangi kadın böyle bir şey için sıraya ?

Kelly kadınlarının kocalarının yaptıklarıyla bir sorunları yokmuş gibi görünüyordu, ama bu onlar için "normaldi". Kocalarıyla bu şekilde tanışmışlardı, bir sürpriz değil.

Aylarca flört ettikten sonra adam rahatça "Bu arada, ben yaşamak için insanları öldürüyorum" diyor.

Öldürmek resmi hedefleri değildi. Aslında, görevlerini mümkün olduğunca temiz ve zahmetsiz yapmak için her zaman çaba sarf ettiler, ancak her şeyin cehenneme gitme olasılığı her zaman vardı ve bu noktada ya öldürmek ya da öldürülmek. Kimsenin bu konudaki tercihini sormasına gerek yoktu.

Seine Nehri'nde nazikçe süzülüyorlardı; yumuşak müzik, parıldayan suya ve şehrin parıldayan ışıklarına eşlik ediyordu.

Ancak onun keyif aldığı şey manzara ya da şehrin gece ne kadar güzel olabileceği değildi. Perçinlenmişti Eden'in dikkati sadece ona odaklanmış, her gülümsemeyi, her mutluluk ifadesini özümsemişti. Ve kendini onun büyüü altında her zamankinden daha fazla kaybolmuş buldu.

Ona bakmak o kadar güzeldi ki bazen acı veriyordu. Doğrudan güneşe bakmak gibi. Ve kız onun olmuştu. Daha sonra onu otel odalarına götürür ve sevişirlerdi. bir kadınla seviştiği kadar şefkatle sevişti. Eden en iyisini hak ediyordu. Özel muamele. Çünkü o bir

Gerçekten de özel bir kadındı. Swanny'nin tanıdığı diğer kadınlardan farklı bir tür.

Akşam yemekleri teslim edildi ve Swanny Eden'ın gerçek yemek sipariş ettiğini görünce mutlu oldu. Hepsini yiyeceğinden şüpheliydi ama en azından önündeki lezzetli ziyafetin bir tadını çıkaracaktı.

Kendi bifteği mükemmel pişmiş görünüyordu. Dışı kızarmış, lezzetli bir kabuk oluşturmıştu ve kestiğinde et tam da pembenin doğru tonundaydı. Tam çiğ değildi ama çok da iyi pişmiş değildi.

Edge de bir biftek sipariş etmişti, Skylar ise çeşitli etli seçeneklerden oluşan deniz ürünleri tabağını seçti.

Arkadaşça bir sessizlik içinde yemek yediler, ara sıra geçen bir manzara hakkında yorum yapıyordu. Ama Swanny'nin dikkati Eden'ın üzerindeydi ve onun tadını çıkarıyordu akşam dışarı. Göğsü biraz şişti, ilk önce Şehre yaptığı onca ziyarete rağmen bu yolculuğa birlikte çıkmayı seçtiği tek erkeğin o olduğunu biliyordu, İkincisi de, ona çok istediği bu deneyimi yaşatacak kişinin o olmasıydı.

Ona sormuştu. Başka kimseye değil. Onu beklemişti.

Bir noktada, Eden hafifçe titredi, esinti hızlandı ve sudan esmeye başladı. Bunu hiç düşünmedi bile, Swanny ona doğru yaklaştı ve sandalyelerini iterek çarpışıyorlardı. Sonra eğildi ve Eden'ı kollarının arasına çekerek ısınmasını sağladı.

Memnun bir iç geçirdi ve Swanny'nin kollarına sarıldı, kemiksiz bir şekilde onun kucağında eridi.

"Bu şimdiye kadarki en mükemmel akşamdı Swanny. Bunu benim için yaptığınız için teşekkür ederim," dedi Eden tatlı bir sesle.

Kadın, istediği buysa ona lanet olası ayı getireceğini bilmiyor muydu?

Akşam yemeğinin geri kalanında oturdular, Eden Swannynin kolları tarafından yutuluyor, dördü arasında sanki sadece iki çiftmişler gibi sohbet ediyorlardı romantik bir akşamın tadını çıkarıyor.

Swanny daha sonra Edge ve Skylar'a büyük bir teşekkür borçluydu.

Bu kesinlikle görevlerinin dışındaydı ve birlikte kaldıkları için ikisi arasında rahatsızlık yaratmak isteyeceği son şeydi.

Sona varıp yanaştıklarında Swanny bekledi, kendisi, Skylar ve Edge Eden'ı bekleyen arabaya götürmek için yanlarına gelmeden önce diğer yolcuların inmesini istiyordu.

Daha önce olduğu gibi, Skylar Eden'ın diğer tarafına bindi, Eden ortada dururken Edge öne bindi. Eden Swanny'nin yanına kıvrıldı, görünüşe göre kimsenin ilişkileri hakkında ne düşündüğünü umursamıyordu.

Takım arkadaşlarının onun aklını kaçırdığını düşündüklerini biliyordu. Her zaman en çekingen, sessiz ve gözlemci olan oydu. Herhangi bir görevde kişisel bir pay almak ona göre değildi ya da en azından öyle görünüyordu. Aslında, çıktıkları her görevde Swanny kendini derinden hissedirdi. Donovan gibi onun da kalbinde çocuklar için özel bir yer vardı. Donovan'ın yeni ailesi Swanny'nin kalbinde hızla yer edinmişti, özellikle de en küçükleri Cammie.

O küçük kızı korumak için dünyada her şeyi yapardı.

Eden başını Swanny'nin omzuna yasladı, Otele geri dönerlerken ve Swanny'nin bildiği -beklediği- şey beklerken sessizlik içinde oturmaktan memnun görünüyordu. Eden'ın hâlâ aynı fikirde olduğunu umuyordu. Daha önce ima ettiği gibi, onun gibi dalga boyu.

Otele vardıklarında Swanny, Edge ve Sky koridorda onunla birlikte beklerken Eden'ın süitini hızla taradı. İçeriği temizledikten sonra Edge ve Sky'ı odalarına gönderdi ve Eden'a gidip yatmak için hazırlanmasını söyledi. Nathan ve Joe'yu arayarak bu gece her şeyin yolunda gittiğini, ertesi gün için planlarını gözden geçirdiklerini ve yaklaşan suare ve Eden için güvenliği sağlamanın en iyi yolu.

Konuşmasını tamamladıktan sonra Eden'ın yatak odasına yöneldi, beklentisi boğazında güçlü bir nabız gibi atıyordu. Onu çıplak bir şekilde yatakta yatarken buldu. onu bekliyordu.

"Arayı gerekiyor," diye alay etti. "Şimdiden senden üç adım öndeyim. Duş aldım ve soyundum ve yatakta erkeğimin gelip beni tatmin etmesini bekliyorum."

Swanny kısık bir hırıltı çıkardı, olduğu yerde soyunup hemen onunla yatağa girme ve o ipeksi kalçaları açma dürtüsünü bastırdı. Ama banyoya girip dünyanın en hızlı duşunu almak zorunda kaldı. O Dakikalar sonra dışarı çıktı, hâlâ saçlarındaki nemi havluyla alıyordu, ama o da Eden gibi hiçbir şey giymemişti ve aleti yukarı doğru, sert bir şekilde geriliyordu, başı kasıklarına hücum eden kanla neredeyse mordu.

"Mmm, sanırım bu gece baştan çıkarıcı hilelere ihtiyacın olmayacak," dedi, sesinde yumuşak bir kahkaha vardı.

"Sana bakmak bile başlı başına baştan çıkarıcı," diye mırıldandı. "Ama tatlım, buna hazır olduğundan emin olmalıyım. Dün gece seviştik ve bu gece seni incitecek kadar hassas olmanı istemiyorum."

Gülümsedi ve vücudunun daha fazla görünmesi için yorganı biraz daha aşağı itti.

"Tek ağrım ancak sevişirsen dinecek," diye fısıldadı. "Beni incitmeyeceksin, Swanny. Sana güveniyorum. Dün gece harikaydın. Çok yavaş ve çok şefkatliydin. Sayende ilk seferimi asla unutmayacağım. Daha mükemmel olamazdı."

Bu gece Eden'la bir "ilişki" konuşması yapmayı planladığını hatırlayarak, en uygun zamanın ne zaman kısa bir süre düşündü. Şu anda Eden'la onu o kadar çok seviyordu ki canı yanıyordu. Ve söyleyeceği şey tüm havayı bozabilirdi, özellikle de Eden onunla aynı dalga boyunda değilse.

Seviştikten sonra. Sevişme sonrası parıltı ve sarılma zamanı, sonra onunla konuşmak istediği şey hakkında . şu mı? Evrendeki en seksi kadın yatağında cırılçıplak uzanmış, onu kendisiyle sevişmeye davet ediyordu. Buna nasıl karşı koyabilirdi ki?

Adam yatağa yaklaşırken utangaç bir ifadeyle ona baktı ve adam onun aklında bir şey olduğunu ama utangaçlığına neden olan şeyi açıklamaktan çekindiğini görebiliyordu.

Kenarda durdu, belki de kızın tereddütleri vardır diye düşündü.

"Sana sormam gereken bir şey var," dedi sonunda, sesi nefes nefese çıkıyordu, sanki konuşana kadar nefesini tutmuş gibiymi.

"Sanırım bana her şeyi söyleyebileceğini ya da sorabileceğini zaten konuşmuştuk Eden," dedi ciddi bir şekilde. "Beni kızdırmak ya da üzme konusunda asla endişelenmene gerek ."

Yanakları pembeleşti ve sonra sanki cesaretini topluyormuş gibi kısık bir sesle ağzından kaçırdı.

"Bu gece seninle sevişebilir miyim? Yani, sana dokunmak ve dün gece bana yaptığın gibi seni keşfetmek istiyorum. Dün gece istediğim şey buydu, yani, mükemmel olmasını istedim ve

tam olarak bunu yaptın. Ama bu gece kontrolü daha fazla elime almak ve seninle sevişmek istiyorum. En azından sonuna kadar," diye ekledi kızarak. "Üstte olmak falan istemiyorum. Bunu doğru yapabileceğimden bile emin değilim."

Daha fazla saçmalamasına fırsat vermeden sözünü keşti. Çünkü her geçen kelimede kızın daha da utandığını fark edebiliyordu.

Eğildi, bir dizini yatağın üzerine çekti ve onun tatlı ağzına bir öpücük kondurdu.

"Tatlım, hayatta olup da bir teklife yankılanan bir "Evet!" ile cevap veririm. Burada yatacağım ve küçük kalbinin istediği her şeyi yapmana izin vereceğim.

ve eğer kendini iyi hissetmediğin bir an olursa bana söylemen yeterli. Bunu birlikte aşacağız ve benim devralmam için hazır olduğunda söylemen yeterli."

Gölümsedi, gözleri rahatlamıştı ve sonra bakışları yatakta uzanırken çıplak vücudunun üzerinde titreşti, hiçbir şey onun görüşünden saklı değildi.

Onun üzerine diz çöktü, saçları ipekten bir perde gibi dalgalanıyor, hafif fırçalarla tenini okşuyordu.

Göğsüne, yara izlerinden birinin tam üzerine bir öpücük kondurdu ve ardından boynuna ve boğazının çukuruna doğru bir çizgi çizdi. Önce çenesini nazikçe kemirdi. kulağına doğru ilerledi ve dişlerinin arasındaki lobu emdi.

Swanny, aşırı derecede tahrik olmuş, ateşli bir alfa erkeğiydi. Kadının her dokunuşu onu delilik. Ve sonra, dilini şefkatle yanağındaki yara izinin üzerinde gezdirip ardından küçük küçük öpücükler kondurarak parçalanmış etin her santimini kaplarken kalbi duygularla -aşkla- kabardı.

"Benim için ne kadar güzel olduğunu biliyor musun?" diye fısıldadı.

Boğazındaki düğüm yüzünden konuşamadı. Sadece başını sallayabildi, ama bu bir yalandı, çünkü hayır, yapamazdı. Onu güzel bulduğunu hayal et. Ya da yakışıklı. Dışarıda bir sürü adam vardı.

. İçindeki ve dışındaki iğrenç yara izleri ve kusurlar olmadan.

Ama hızla dış görünüşü, görünür yaraları aşıyor ve hızla onun kalbine ve ruhuna doğru ilerliyordu. en acı verici yaraları barındırıyordu. Kadın onu daha önce hiç huzur bulamadığı bir şekilde rahatlattı.

Onu nasıl ki? Böyle bir kadını bir asla bulamazdı. Onun ötesini bu kadar kolay görebilen birini. Kusurlarını kalbine yerleştirir ve onun iyi kalpli, iyi bir adam olduğunu fark ederdi. Kimse denemezdi bile. Hiç denememişti. Eden'a kadar.

Ağızını tekrar aşağı doğru kaydırdı, tam kalçasına diz çöküp bacaklarının tepesinde durana kadar vücudunu yeniden konumlandırdı.

Çekingen bir tavırla uzun, nazik parmaklarını onun gergin ereksiyonunun etrafına sardı. Nefes nefese kaldı, şimdiden nemi hissediyordu

Başı boncuk boncuk olup eline akıyordu. ile Ölçülü vuruşlarla elini aşağı yukarı hareket ettirerek her yukarı ve aşağı çekişte onu yeni bir çılgınlığa sürükledi.

Serbest eliyle taşaklarını kavradı, nazikçe Avucunun içinde sıkıp yuvarlayarak en hassas bölgesinin her santimini keşfediyordu.

Ona baktı, elleri hâlâ sikiinde ve taşaklarında sihrini konuşturuyordu. Gözlerinde bir parıltı vardı, neredeyse kahkaha atıyordu.

"Çoğu erkek bu boyda mı?" diye sordu. "Açıkçası çok az deneyimim olduğunu biliyorsun ve bu benim Google Erkeklerin çıplak resimleri olduğu için elimde fazla bir şey yok ama sen biraz ... büyük görünüyorsun."

Swanny kıkırdadı. "Aletimi çıkarıp diğer erkeklerle ölçtüğümü söyleyemem, ama ortalama penis boyutu tamamen erekte halde beş buçuk ila altı inç arasındadır. Bende bundan daha fazlası var. Yani kesinlikle en büyük adam değilim ama ortalamanın üzerindeyim."

"Şimdi neden beni şaşırtmıyorsun? ortalama," diye alay etti. "Vücudunun her yönüyle kesinlikle öylesin. Dün gece endişelendiğimi itiraf etmeliyim. O şeyi içime nasıl sokacağını bilmiyordum."

Yanağını okşadı, saçlarını kulağının arkasına itti. "Sen benim için yaratılmışsın Eden. Tıpkı benim senin için yaratıldığım gibi. Birbirimize uyuyoruz. Sadece uyuyoruz."

Gülümsedi ve sonra adamın aletini dikkatle devam etti. Sonra başını aşağı eğdi, saçları adamın görüşünü engellemek için aşağı doğru döküldü. Olamaz. O değildi Bir saniyesini bile kaçırmadım.

Saçlarını yakalamak için uzandı ve tam dili dışarı çıkıp nazikçe sikinin ucunu yaladı.

Tüm vücudu elektrik çarpmış gibi sıçradı. Kalçalarını otomatik olarak yukarı doğru kaldırdı. Daha fazlasını istiyordu.

"Hoşuna gitti," diye mırıldandı.

"Kahretsin evet, hoşuma gitti," dedi tanımadığı gırtlaktan gelen bir ses tonuyla.

Sonra daha da cesaretlendi, dilini başının etrafında döndürdü ve sonunda, nihayet, onu dudaklarının arasına, ağzının o sıcak satenimsi sıcaklığına çekti. Ve gözleri Vücudunda patlayan zevk patlamasıyla kafasının içine doğru yuvarlandı.

Şu ölse, mutlu bir adam olarak ölecek ve tek bir pişmanlık bile duymayacaktı. Eden'la birlikte olmak Tarifsiz bir sıcaklıkla yıkandım. Güneş ışığı ve bal birbirine karışmış.

Ama aynı zamanda onun daha fazla devam etmesine izin veremeyeceğini de biliyordu, yoksa gelirdi ve o zaman geride kalırdı ve cehennem gibi o kadar bencil olacaktı.

"Eden, tatlım," diye nefes nefese kaldı. "Durmalsın yoksa ağzından ve boğazından aşağı boşalacağım ve ben seni yanımda istiyorum. Bana verdiğin zevki senin de hissetmeni istiyorum."

Yavaşça emmeyi bıraktı ve başını kaldırdı, gözleri yarı kapalı ve arzudan ağırlaşmıştı.

"Sanırım sadece seni tatmin ederek ve seni boşaltarak boşalabilirim," diye itiraf etti. "Şu anda o kadar gerginim ki fazla bir şey gerekmeyecek."

"Bu ikimiz için de geçerli," diye homurdandı Swanny. "Buraya gel ve sırt üstü yat. Bu planladığımdan çok daha hızlı olacak ama beni kırılma noktamın ötesine sürükledin."

Gülümsedi ama adamın gırtlaktan gelen emrine hemen uydu. Vücudunu tembel bir memnuniyetle gerinen bir kedi gibi ortaya koydu. Okyanus gözlerinde yanan ateş, onları daha canlı hale getirdi, yeşil kıvılcımlar zaman zaman baskın olan koyu maviye karşı daha da parlak bir şekilde parlıyordu.

Adam onun üzerine yuvarlandı ve kalçalarını açarak kendini onun açıklığında konumlandırdı. Ama içeri itmeden önce bir parmağını içeri kaydırarak onun hazır olup olmadığını test etti. Bunu yapmak istemedi. onu ve beklemek onu öldürse bile, onun ıslandığından ve kendisi için hazır olduğundan emin olacaktı.

Yumuşak bir şekilde inledi, kısmen de içine girenin siki değil de parmağı olmasından dolayı dehşete kapılmıştı. Amı sanki daha fazlasını istiyormuş gibi parmaklarına yapıştı. Duvarları sıvı kadife gibiydi, çok saten ve pelüştü. İçini okşadı, G noktasına ulaşana kadar daha uzağa itti ve neredeyse yataktan çıkacaktı ve eli aniden ıslaklıkla yıkandı.

Onun için fazlasıyla hazır olduğundan memnun olan adam, parmaklarını geri çekti ve sonra aletin tabanını kavradı ve içeri doğru itmeye başladı, onun büyüklüğünü karşılamak için etrafında gerildiğini hissetti.

Bu seferki iniltisi derin bir tatmindi. O Omuzlarını kavradı, tırnakları adamın etine battı ve kalçalarını yukarı doğru eğerek adamın hamlelerini karşıladı, onu daha da içine çekti.

"Bacaklarını etrafıma sar ve dayan. Bu hızlı ve sert olacak. Eğer seni en ufak bir şekilde incitirsem, bana durmamı söyle ve durayım, ne kadar ileri gitmiş olursam olayım."

"Beni incitmekten endişe etmeyi bırak," dedi usulca. "Seni istiyorum. Bunu istiyorum. Bana verebileceğin her şeyi istiyorum. Beni ne kadar istediğini göster Swanny. İkimizi de uçurumun kenarına götür."

Sözleri bir kırbaç etkisi yaratarak onu harekete geçirdi. Ellerini göğüslerinden aşağı kaydırды, yanlarından kalçalarına doğru bir çizgi halinde okşamadan önce onları nazikçe avuçladı.

Sonra avuçlarını onun kıcının altına kaydırды ve daha güçlü itişlerini karşılamak için onu kaldırdı.

Daha ilk dalışta kendini kaybetmişti. Üzerine bir sis çökmüş, onu şiddetli bir zevk ve arzu girdabının içine çekmişti daha önce hiç yaşamadığı kadar. Ona güç verdi, kendini dikmeden önce birkaç santim geri çekildi.

gidebildiği kadar derine. Tek bir kişi olana kadar, yakın bir şekilde birleştiler, onun bıraktığı yerden devam etti.

Swanny yoktu. Eden yoktu. Sadece Swanny ve Eden vardı. Birlikte. Tek bir kişi. Bir bütünün iki parçası. Sonunda tamamlandı.

Ona sıkıca sarıldı ama acı çektiğine dair hiçbir belirti vermedi. Yumuşak inlemeleri ve coşku çığlıkları onun yanında olduğuna dair güvence verdi.

Bir elini kızın altından çekti ve başparmağını klitorisini okşamak için birleştikleri yerin arasında gezdirdi. Tüm vücudu titredi ve sonra sıkılaştı ve adam onun da kendisi kadar yakın olduğunu biliyordu.

"Dayan tatlım. Neredeyse . Benimle kal. Bizi oraya götüreceğim. Yemin ederim."

"Acele et," diye fısıldadı. "Yanıyorum, Swanny. Buna daha fazla dayanamayacağım. Parçalanacakmışım gibi hissediyorum."

Sert ve hızlı bir şekilde itmeye başladı. gücü izin veriyordu. Orgazmı yükselip parlarken görüşü bulanıklaştı ve onun ipeksi derinliklerine dökülmeye başladı. Şiddetli bir çığlıkla yukarı doğru yükseldi. Mutlak tatmin ve tamamlanmışlığın çılğınca bir sesi

içine girip çıkmaya devam etti, hareketlerini yavaşlattı, hatta içindeki son damlayı da boşaltmayı bitirdikten sonra bile. Henüz onu terk etmeye cesaret edemiyordu. Onsuz soğuk hissediyordu. Sadece onunla birlikte Uzun zamandır sıcaklığın dokunmadığı içindeki buzlar çözölmeye başladı.

Ona ihtiyacı vardı. Hayatı boyunca başka hiç kimseye ihtiyaç duymadığı bir şekilde.

Ve bu onu çok korkuttu.

Uykuya daldı, son düşüncesi planladığı gibi "ilişkileri" konusunu hiç açmamış olmasıydı.

BÖLÜM 26

Davet gecesi, Eden gece kıyafetlerini giyerken Swanny giyindi ve onu bırakmak yerine muhteşem saçlarını zarif bir kabarıklıkla düzenledi. Boynunun ince aşağıya zarifçe süzülen dallarla.

Gözlerini koyu dumanlı bir görünüme kavuşturmuş, göz kapaklarına bir miktar parıltı katmış, kulaklarına sarkan elmas küpeler takmış ve boynuna da uyumlu bir gerdanlık takmıştı.

Olduğu gibi bir süper model gibi görünüyordu. Giydiği topuklular onu neredeyse onun kadar uzun yapıyordu ve o bir Uzun boylu bir adamdı ama kızın ona uyduğu fikri hoşuna gitmişti. Onu omzunun altına sıkıştırabiliyordu ve onu öpmek için eğilmesi gerekmiyordu.

Saatini kontrol etti. "Diğerlerinin hazır olmadığına bakabilir misin? Şık bir şekilde geç kalmak bir şeydir, ama geç kalmak tamamen farklıdır. Parti neredeyse bitmek üzereyken ortaya çıkarak Aria temsilcilerini kızdırmak istemem."

Swanny ona küçük bir selam verdi ve sonra takım arkadaşlarını kontrol etmek için yan odaya gitti. Nathan ve Joe içerideydi.

Edge ve Skylar'ın odasında Skylar gülerek erkek takım arkadaşlarının takım elbiselerini giymelerine ve kıyafetlerini düzeltmelerine yardım ediyordu.

"Hazır mısınız çocuklar?" Swanny kapıdan sordu. "Eden gitmeye hazır. Her şey hazır mı?"

Joe başıyla onayladı. "Evet, biz gideceğiz. Sen Skylar ve Edge ile arkadan gel."

Swanny başını iki yana salladı, tedirginlik boynuna yayılmıştı. "Hayır, Skylar seninle geliyor. Edge benimle. Skylar'ı aranızda alın. Ön tarafta çok fazla görünür."

Joe ve Nathan ona endişeli bir bakış attılar ama itiraz etmediler. Nathan sonunda, "Tamam dostum, bu oyunu senin oynayacağız," dedi.

Swanny başını salladı ve Eden'in evine doğru yürüdü. diğerleriyle süite girdi. Anahtar kartını içeri soktu ve sonra kapıyı yarıya kadar araladı.

"Siz hazırsanız herkes hazır."

"Mükemmel! Debriyajımı alayım."

Eden barın üzerindeki boncuklu, payetli küçük çantayı aldı ve onlarla buluşmaya gitti.

Hemen etrafına dizildiler ve arabaların beklediği arka girişe kadar ona eşlik ettiler.

Kiralanan şoförler iri yarı adamlardı ve kişisel koruma konusunda çok bilgiliydiler. Swanny'nin hiç şüphesi yoktu. Eden'in koruma ekibinde fazladan iki adam olması da onu bir nebze rahatlatmıştı.

İçgüdüleri çılgık atmasa da bu gece pek de sessiz değildi ve nedenini tam olarak kestiremiyordu. İşte tam da bu yüzden bir müşteriyle kişisel olarak ilgilenmek para kazandırmıyordu. Düzinelerce zengin erkeğin salyalarını akıtması için onu teşhir etmek istememiş olabilir. Belki de onun için gerçek bir tehlike vardı.

Eden'in bir keskin nişancı tarafından vurularak ölümle burun buruna gelmesinden bu yana ortalık çok sessizdi ve eğer Big

Eddie Sinclair'e inanmak gerekiyordu ve o adam Aşırı abartmaya ya da histeri nöbetlerine eğilimli olan Eddie'ye karşı intikamını almak için fırsat kollayan çok gerçek bir tehdit gölgelerde gizleniyordu.

Paris'in yoğun trafiğinde kısa bir yol kat ettiler. sunan lüks bar ve restorana olan uzaklığı

özel oda. Swanny, tam olarak neyle uğraştıklarını görmek için ekibiyle birlikte çoktan oraya gitmişti.

Eden'in odada asla bulunmaması gereken yerleri işaretlemişlerdi. Bir keskin nişancı için kolay bir hedef olabileceği yerler.

bir pencereden ateş etmek. Ayrıca içlerinden birinin bütün gece Eden'i takip etmesini ve Skylar ve Swanny ona eşlik etmeden bayanlar tuvaletine , Skylar'ın içeri girerken Swanny'nin de kapıyı tutmasını ,

Eden çıkana kadar erişimi geçici olarak kapattı.

Olay için iyi hazırlanmışlardı. Peki neden bağırsakları iç organlarında bir delik açıyordu?

Eden uzandı ve uzun ince parmaklarını eli sarmaladı. Sanki onun ani kargaşasını sezmiş gibi tatlı tatlı gülümsedi ve

Edge'in onun diğer tarafında oturduğunu umursamadan onu öpmek için eğildi.

"Sakin ol," diye mırıldandı. "Süpermen beni korurken ne yanlış gidebilir ki? Sana güveniyorum, Swanny. Kimsenin bana zarar vermesine izin vermeyeceksin."

Kadının sözleri onun üzerine sıcak ve rahatlatıcı bir şekilde çöktü, ama ani heyecanını dağıtmak için hiçbir şey yapmadılar.

Davetin verildiği restorana yaklaştıkça içi daha da burkuluyordu. Eden'in kariyerini ya da kızının hayatını tehlikeye atabileceğini biliyordu.

Aria'yla hesaplaşmak istiyordu ama artık bunu görmezden gelemezdi. Onun hayatı milyon dolarlık bir kozmetik kampanyasından çok daha değerliydi. En azından onun için öyleydi.

Diğerlerine lanet olsun.

"Arkanı dön," diye bağırdı küçük ağızlığa yakasına stratejik olarak iliştilmişti. "İptal. İptal, lanet olsun."

Şoförün hakkını yemeyelim, hiç tereddüt etmedi. Trafiğin ortasında mükemmel bir J dönüşü yaptı ve Swanny, Nathan, Skylar ve Joe'yu taşıyan arabanın da aynı şeyi yaparak onların arkasına düştüğünü gördü.

"Ne , Swanny?" Joe sertçe sordu. "Neler oluyor?"

Swanny sert bir sesle, "İçimden bir bağırıyor, o kadar," dedi.

Telsiz sustu. Hepsi en kötüsüne hazırlanıyordu. Kulağa ne kadar saçma gelse de, takımındaki hiç kimse onun içgüdülerinden şüphe etmiyordu. Takım arkadaşlarına bu kadar iyi uyum sağlamasının bir başka nedeni de buydu.

"Ne hissediyorsun dostum?" Edge, Eden'in diğer tarafındaki yerinden mırıldandı. Edge'in doğası gereği asla tereddüt etmezdi. Her zaman her şeye hazırlıklıydı. O zaten bir silahını çekmişti ve karşı omuz kemerinden diğerine uzanıyordu.

"Bu yanlış," diye mırıldandı Swanny. "Her şey çok yanlış."

"Swanny?" Eden fısıldadı.

Eden'a döndü, onun için çok önemli olan bir gecenin fişini çektiği için öfke ve hatta kızgınlık bekliyordu ama tek gördüğü korkudan irileşmiş gözleriydi. Farkında olsun ya da olmasın, hem onun hem de Edge'in ellerini tutuyordu, parmak eklemleri yüzündeki renk kadar beyazdı.

"Sorun nedir? Ne yapmam gerekiyor? Söyle de ayak bağı olmayayım."

Ölümüne korkması gerekirken onun sakinliğine hayran kalmıştı. Swanny, tam olarak bir sütun olmadığını biliyordu. Şu anda güven veriyordu, yüz hatları taşa kilitlenmişti ve hızla geçen her arabayı, insanı, işletmeyi inceliyordu.

Elini dikkatlice sıktı ve sonra isteksizce bıraktı. İki eline de ihtiyacı vardı, tek eline değil.

"Her zaman arkamda kal," dedi Swanny, içi Eden'in tehlikede olduğunu haykırırken olabildiğince sakin bir şekilde. "Eğer herhangi bir nedenle bana ulaşamazsan, Edge'e yapış. O seni koruyacaktır. Yapmayın, tekrar ediyorum, açık bir hedef oluşturmayın. Eğer siper alamıyorsan

arkamda ya da Edge'de, sonra aracın arkasında yere çarparsınız.

"Bu arabanın kurşun geçirmez camı ve güçlendirilmiş çelik çerçevesi var. Diğer arabaların çoğunu yıkacak bir darbeye dayanacaktır. Emniyet kemerinizi taktınız mı?"

Başını salladı, gözleri hâlâ iriydi.

"Aferin kızıma. Şimdi sakın olmaya çalış ki seni güvenli bir yere götüreyim."

Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz dünya etraflarında patladı. Arabanın ön tarafı

Araba havaya kalktı, neredeyse geriye doğru takla atarak yola geri çarptı, ön taraftan alev ve dumanlar yükseliyordu.

Sürücünün başı yana doğru eğilmişti ve Swanny nabzını kontrol etmek için uzandı, bir yandan da Eden'ı kaçırmaya hazırlanmak için yanına topladı.

"Ne oluyor lan?" Edge boğuk bir sesle bağırdı. "Bu lanet bir RPG'ydii!"

"Sürücü öldü," dedi Swanny acımasızca. "Benim tarafımdaki herkes dışarı! Ateş sağdan geldi. Eden, seni dışarı çeker çekmez sokağına çık ve sana söylenene kadar kıpırdama. Nathan ve Joe seni koruyacak."

"Swanny, kanaman var," dedi Eden, sesinde bir aksama . "Peki nereye gidiyorsun?"

"Bize saldıran orospu çocuğunun peşinden gidiyorum."

Edge, "Altınız bende," dedi.

"Bir, iki, üç, hadi hadi!" Swanny ısrar etti, hasarlı arka kapıyı tekmeleyerek açtı ve Eden'ı sokağına çekti, Hedef olmaması için onu kabaca yere itti.

Nathan, Joe ve Skylar silahlarını çekmiş, mavi bir çizgiye küfrederek .

Swanny, "Eden'ı koru," diye bağırdı. "Edge ve ben bu şerefsizin peşinden gidiyoruz. Ona bir şey olmasına izin vermeyin."

"Yapmayacağız dostum," dedi Nathan yumuşak bir sesle. "Ben de senin yerindeydim. Nasıl bir his olduğunu biliyorum. Kızınla ilgileneceğiz."

Swanny ona minnettarlık dolu bir bakış attıktan sonra smokini darmadağın ve kana bulanmış bir halde sokaktan aşağı koşmaya başladı. Swanny'nin

İnsanların eğilme ve kaçma şekline bakılırsa
Gazap meleği, görüş alanındaki her şeyi yok etmeye kararlı.

Zihinsel olarak o ilk anları gözden geçirdi.

Dünya cehenneme dönmüştü. Sürücü doğrudan isabet almıştı ama kurşun soldan değil sağdan gelmişti. Peki neden şoför? Suikastçı arka koltuğu da hedef alabilirdi ve onlar hayatta kalabilir ya da kalmayabilirdi. Araba güçlendirilmişti ve sadece koruma amaçlıydı, ama askeri araçların dışında pek araç yoktu.

roket güdümlü bir el bombasının doğrudan isabetine dayanabilir.

Edge arkasındaki kaldırıma vurdu, silahlarını çekmişti. Uzaklardan siren sesleri duyulmaya başlamıştı bile ve Swanny ellerinde büyük bir karmaşa olduğunu biliyordu.

"Orospu çocuğu!" Swanny patinaj yaparak dururken küfretti.

Edge onun yanında aniden durdu ve ikisi atılmış AT-4'e baktı. Daha eski bir model, daha yeni sürümlerde bulunan geri tepmesiz versiyon değil Swanny hızlıca etrafına bakınıp topraktaki karışıklığı inceledikten sonra dikkatini tekrar Edge'e verdi.

"Lanet olsun. Fransız polisi bunun peşine düşecek. Parmak izi kontrolü yapmak için üzerinde bir şey var mı?" Swanny sordu.

Edge acımasızca başını salladı. "Bana boşuna Bay En Kötüsüne Hazırlıklı demiyorlar."

Takım elbisesinin göğüs ceplerinden birine uzandı ve içinde eldiven, bant ve toz alma tozu bulunan bir kutu çıkardı.

Swanny, siren yükselmesini dinlerken, "İşimiz bitmeden önce yaklaşık bir dakikanız var, o yüzden yüksek vitesle takın," diye mırıldandı.

Edge hızla incelemeye koyuldu, kanıtları dikkatlice poşetledi ve parmak izi aradı. Bakışları Swanny'nin daha önce gözlemlediği aynı karışıklık alanına kaydı ve bir kaşını kaldırdı.

"Görünüşe göre bizim pisliğin daha güncel ekipmanlara gücü yetmiyor."

Swanny'nin bakışları bölgeyi tekrar taradı, bu kez muhtemelen geri tepmenin neden olduğu küçük kan lekelerini fark etti. O

Keşke herif kendini havaya uçursaydı ama kaçtığı belliydi. Bu sefer. Swanny'nin istediği olsaydı, Eden'a ulaşmak için bir şansı daha olmazdı. Kıрма zamanı gelmişti.

Bu da Sam'i çağırmak anlamına geliyordu.

ve KGI'nın tüm gücünü bu orospu çocuğunun izini harcıyor.

"Hadi buradan gidelim," dedi Swanny. "Eden'a geri dönmek istiyorum. Aklını kaçırarak kadar korkmuş olmalı."

Swanny ve Edge aceleyle olay yerine geri döndüler.

Swanny, Eden'in solgun yüzüne odaklanmış bir muhabir ve haber ekibi sürüsü gördüğünde canlı bir şekilde lanet okudu.

Nathan, Joe ve Skylar akbabaları uzak tutmak için takdire şayan bir iş çıkarıyorlardı ama polis dördünü de sorguluyordu, bu da kalabalığı kontrol etmeyi neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Ne de olsa her gün Paris'in ortasında bir araca roketatarla ateş açılmıyordu.

Polislerin soru üstüne soru sormaları arasında mırıltılar ve bağırışlar vardı.

Edge, "Bunun bir terör saldırısı olup olmadığını bilmek istiyorlar," diye tercüme etti.

Swanny arkadaşına bir kaşını kaldırdı. "Ne zamandan beri akıcı Fransızca konuşuyorsun?"

Edge sırtıttı. "Annem Fransız. Aslında çifte vatandaşlığım var ve Amerika'da doğdum. Babam askerdi, ben de bir süre onun izinden gittim ama dövüşmenin daha zorlu bir iş olduğunu fark ettim. Adrenalinden çok etkilendim."

Olay yerine doğru hızlı adımlarla Swanny arkadaşına baktı. "Peki neden MMA'yı bıraktın?"

Edge omuz silkti. "Yaşlanıyordum. Rekabet gençleşiyordu. Zirveye çıkmak istiyordum, bu yüzden ağır sıklette kemeri kazandığımda birkaç ay sonra emekli olduğumu açıkladım. Ama hâlâ huzursuzdum ve adrenalin istiyordum. Bir fark yaratmak istedim. I

Sanırım ordudan ayrıldığımda beni en çok rahatsız eden şey buydu.

MMA'de kariyer yapmak istiyordum çünkü en azından ordudayken bir fark yaratıyordum. Her şey benimle ve ringde bir adamı dövebilme yeteneğimle ilgili değildi. KGI'yi duyduğumda

mükemmel bir uzlaşma gibi görünüyordu. Nitelikli olduğumu biliyordum. Ben bir korucuydum. Becerilerim paslanmamıştı çünkü ordudan ayrıldıktan sonra bile askeri rejimime devam ettim. Atış becerilerimi korudum. Sanırım o zamanlar bile bunu özlemiş ve kötü bir karar verdiğimi fark etmiştim."

Eden kalabalığın arasından başını kaldırıp bakar bakmaz Swanny ona doğru gelirken, polis ve gazetecilerin arasından sıyrıldı ve direnen kalabalığın arasından ite kaka ilerledi. Kendini onun kollarına attı ve ona sarıldı.

Sıkıca. Ona karşı şiddetle sarsıldı. Titremeyen tek bir parçası bile yoktu. Dişleri

Gevezelik ediyordu ve teni buz gibi soğuktu.

Swanny onu kollarının arasına alıp olabildiğince her yerini küfür etti. Şoktaydı ve belli ki kimse ona tıbbi yardım ulaştırmak için çaba sarf etmemişti.

Yüzünü onun mis gibi kokan saçlarına gömdü; ateş, duman ve eriyen lastik kokusuyla tam bir tezat oluştuyordu. Kan kokusu bile havada müstehcen bir şekilde asılı duruyordu.

"Senin için çok korktum," diye fısıldadı kırık bir sesle. "Tanrım, Swanny, bunu bana bir daha asla yapma. Geri dönmeni beklerken binlerce kez öldüm, senin için çok korktum. yapmazdım."

Çiğ bir hıçkırığı yutarken gözyaşları açık bir şekilde yanaklarından aşağı süzüldü. Adam her bir damla nemi şefkatle öpüp uzaklaştırdı ve sonra ona sarılarak fırtınada ona demir attı.

Edge'in tercümanlığıyla Swanny derdini açık sözlülükle, al ya da bırak tarzında anlattı. Swanny, Edge'i terk etmiyordu. Eden bir dakika daha maruz kaldı. Onu otele geri götürüyordu ve eğer polis onu sorgulamak isterse, bunun bir karakolda olmayacağı kesindi.

Skylar onlara Eden Sinclair'in tam olarak kim olduğunu ve dünyanın en güzel kadınlarından biri olarak kabul edildiğini ve polisin sarsılmış, şokta, korkmuş bir kadını tutmasının iyi görünmeyeceğini çok tatlı bir şekilde söyleyene kadar olay yerindeki memurlar göstermelik bir protesto yaptılar. Zihin kadın iradesine karşı.

Olay yerindeki komutan yeterince hızlı geri adım atamadı. Eden ve beraberindekileri otele geri götürmek için hemen bir polis karavanı ayarladı, ancak Swanny otelden ayrılıp başka bir otel bulmayı aklına not etti. Haber duyulur duyulmaz -ki duyulacaktı- hem yasal hem de paparazzi gazeteciler akbabalar gibi dolaşüyor, bu da Eden'ı daha da savunmasız bir konuma sokacak.

Swanny Eden'ı hızla sütlerine götürdü, ayakları üzerinde durmaktan çok uzak olduğu için onu tutuyordu. En kısa sürede

içeri girdiklerinde, kanepeye yığıldı, eğildi Dirseklerini dizlerine şekilde öne doğru eğildi ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

Sessiz hıçkırıklar omuzlarını, hatta tüm vücudunu sarstı. Gözyaşlarıyla ıslanmış gözlerini dikti ve onu böylesine kederli görmek kalbini parçaladı.

"Neden, Swanny? Neden mi? Anlamıyorum," dedi, sesi duygularının ağırlığı altında çatlıyordu. "Neden Birisi arabamı havaya uçurmak mı istiyor? Kim benden bu kadar nefret ediyor olabilir ki beni öldürmek için bu kadar korkunç yollara başvurabilir? Anlayamıyorum."

Sesi kesildi ve yüzünü bir kez daha ellerine gömdü, hıçkırıklarının şiddetiyle omuzları çöktü.

Ona gitti. Başka bir şey yapamazdı. Kadınının en çok ihtiyacı olduğu anda onu teselli etmeyen bir adam pek de erkek sayılmazdı. Körü körüne ona döndü, bir çapak gibi ona yapıştı, yüzünü boynuna gömdü, gözyaşlarıyla gömleğinin yakasını ıslattı,

"Anlamıyorum," diye fısıldadı kırık bir sesle. "Sadece anlamıyorum."

Swanny içini çekti, çünkü lanet olsun, babası en başından beri ona karşı dürüst ve şimdi tüm bulmacayı bir araya getirmek Swanny'ye kalmıştı.

Eden en azından etrafında neler olup bittiğini biraz olsun anlayabilirdi. Olması gereken bir şey başından beri farkındaydı. Ve şu anda babasını kızdırıp KGI'yi kovması umurunda bile değildi.

Çünkü KGI hala onun güvenlik görevlisi olarak atanmış olsun ya da olmasın, ayrılmasının imkanı yoktu. Eden'ın yanında yer aldı. Kalıcı olarak.

BÖLÜM 27

SWANNY Eden'ı kollarının arasına aldı, yüzü onun boynuna gömüldü. Ellerini onun sırtında aşağı yukarı ovuşturdu, Ona teselli veriyor ve söyleyecekleri için kendini hazırlıyordu.

Onu bu acıdan kurtarmak için her şeyi yapardı, ama eğer Hayatını kurtardıysa, onu daha dikkatli ve uyanık yaptıysa, bunu ona olabildiğince nazik bir şekilde anlatacaktı.

Saçlarını okşadı ve sonra gözlerinin içine bakabilmek için onu nazikçe çekti.

"Beni dinle, tatlım. Sana açıklamam çok şey var. Sana söylenmiş olması gereken bir şey.

ve babanın isteklerine karşı gelerek büyük bir risk alıyorum ama sana gerçeği söylemem gerekiyor."

Gözleri şokla irileşti, narin yüz hatlarına donuk bir ifade yayıldı.

"Babam mı? Gerçeği mi? Swanny, anlamıyorum. Babam bana gerçeği söylemeliydi de ne demek? Bana yalan söylediğini mi söylüyorsun?"

Sıkıntı, gözlerinden vücudunun geri kalanına yayılan bir işaretti. Tamamen şaşkın, ihanete uğramış ve yıkılmış görünüyordu. Dudakları titriyor, gözyaşları göz kapaklarının köşelerine doluyor ve kirpiklerinde parlıyordu. Tanrım, ama yapmak zorunda olduğu şeyden nefret ediyordu. Normalde böyle bir şey yapmazdı. KGI, anlaşmazlığa düştüklerinde bile faturayı ödeyen tarafa hesap verirdi.

Ama bu tamamen farklı bir durumdu ve -Eden'in bir an daha cehalet içinde yaşamasına izin veremezdi. Babasının canı cehenneme. KGI'nın canı cehenneme. İşini kaybetse bile umurunda değildi. Şu anda tek önemsedığı O an ona bakan kadındı, yaralı gözlerinde keder ve şaşkınlık parlıyordu.

Ve böylece en başından başladı, ona şunları söyledi Babasının onunla ve ekibiyle ilgili anlattığı her şeyi. Gözle görülür bir şekilde irkildi ve gözyaşları içinde eli ağzına gitti. Annesinin ölümünün bir kaza değil, bir intikam eylemi olduğunu söylediğinde toparlandı ve yanaklarından aşağı süzüldü.

Adam tüm iğrenç hikayeyi bitirdiğinde, kadın Açıkça hıçkırıyor, acı dolu seslerini yutmaya çalışırken omuzları çöküyordu.

Onun hayallerini yıktığı için kendini en kötü piç gibi hissediyordu. Dünyasını alt üst ettiği için ve uzun süredir saklanan sırları ve sonsuz intikam döngüsünü açığa çıkarıyor.

Keder içinde ona baktı, ona sarılıp sarılmamakta, onu rahatlatmaya çalışıp çalışmamakta kararsızdı ama ona kızgın olup olmadığını da bilmiyordu. Ona dokunmalı mıydı yoksa aralarındaki mesafeyi korumalı mıydı bilmiyordu, çünkü çirkin hikâye ortaya döküldüğü anda kadın geri çekilmiş, aralarına mesafe koymuştu ve şimdi oturmuş, ellerini kucağında yumruk yapmış, bakıyordu Gözyaşları güzel yüzünden aşağıya akarken gözlerini kırpmadan önüne bakıyordu.

"Eden," dedi usulca, artık onun acısına dayanamıyordu. Sanki biri kalbine bir bıçak saplamışçasına acı çekiyordu.

Ve sonra ikilemi çözüldü çünkü yüzü kederden harap olmuş bir halde dönüp kendini onun kollarına attı ve iki eliyle yırtık gömleğini yumrukladı. Adam onu kucağına almadan vücudunu olabildiğince yaklaştırdı, bu yüzden adam hemen sorunu düzeltti, onu kollarına sürükledi ve sıkıca sardı.

Hıçkırıkları dinmiş olsa vücudu hâlâ titriyordu ve gözyaşlarının yüzünde gümüşü izler bıraktığı yanaklarındaki nemi hissedebiliyordu.

"Çok üzgünüm tatlım," dedi Swanny, fiziksel bir pişmanlıkla göğsünde bir sızı. "Seni dünyada incitmezdim. Lütfen beni affedin ama bilmeyi hak ettiğinizi düşündüm. Ben Daha seninle tanışmadan en başından beri bunu düşünüyordum ama baban kararlıydı. Seni korumaya çalışıyordu. sen."

"Böyle bir şeyi benden nasıl saklayabilir?" sordu gözyaşları içinde. "Tanrım, bu bir yalandı. Bunca yıldır. A tamamen yalan. Ve daha fazla yalan. Benden başka ne sakladı? Ne zamandır hayatımı kontrol ediyordu ve Tanrım, ben buna izin verdim. Micah ve David'i işe almasına izin verdim çünkü endişelenmesini istemedim. Seni işe aldı ve sonra da nedeni hakkında yalan söyledi. O zamanlar neden benden başka kimsenin tetikçinin tutuklanmasına sevinmediğini anlayamıyordum ama şimdi biliyorum ki herkes

bu denklemdeki en önemli kişi dışında güvende değildi. Ben."

Onunla tek bir konuda bile tartışamazdı çünkü kadın tamamen haklıydı ve suçluluk duygusu daha da artmıştı çünkü kadın

Bu tür bir karar vermek onun haddine olmasa , en başından itibaren doğruyu söylemeliydi.

Ama Eden'la bağ kurdukları anda, Eden onun için bir işten çok daha fazlasını ifade etmeye başladığında, tüm bunlar onun için değişti. Babası, söz konusu kızı olduğunda Swanny'nin hiçbir hakkı olmadığını iddia edebilirdi ama bu saçmalıktı.

Eden'e olan bağlılığı, sıradan bir görev için normal bir müşteri ilişkisinin çok ötesine geçti. Bu onun için son derece kişiseldi ve onun için her şeyi riske atmaya hazırdı.

Kınama, işini kaybetme, kimliğini kaybetme.

Eden'ın kendisi için oyunun kurallarını tamamen değiştirdiğini fark etti. Öncelikleri değişmişti ve o her zaman sadakatini ve işine olan bağlılığını her şeyin üstünde tutan bir adamdı. Ama Eden önceliklerini yeniden sıralamıştı.

Onun

Onun korunması, mutluluğu, hayatı her şeyden gelirdi. Başka hiçbir şey onun için bu kadar önemli değildi. Onun için duvara kadar gider ve sonuçlarına katlanırdı.

"Bunu duymanın zor olduğunu biliyorum Eden," diye mırıldandı Swanny onun saçlarına doğru. "Ve çok üzgünüm. Sana zarar vermemek için her şeyi yapacağımı bilmelisin. Ama bu saldırıyla, sen neyle karşı karşıya bilmeniz gerekir ki uygun önlemleri alabilesiniz. Beni yanlış anlama. Ben gidiyorum seni hayatım pahasına koruyacağım. Ekibim seni koruyacak. Ancak burada tam olarak neyin tehlikede olduğunun farkında olmanız gerekiyordu."

"Teşekkür ," diye fısıldadı, onu şaşkına çevirerek. Dünyasının eksenini kaydırıldığı için neden ona teşekkür ediyordu? Burada kötü adamın o olması gerekmiyor muydu?

Başını kaldırdı, okyanus gözlerinde hâlâ sulu bir parıltı vardı ama gözyaşları artık akıyordu. Yüzünü. Kadının gözlerinde gördüğü şey onu çevirdi. Öfke . Kınama da yoktu. İçten bir minnettarlık vardı ve kızın cesurca kendini toparlamaya ve soğukkanlılığını yeniden kazanmaya çalıştığını anlayabiliyordu.

"Bebeğim, bana ne için teşekkür ediyorsun?" diye sordu kısık sesle. "Gerçekler konusunda bana güvendiğin için," dedi kısık bir sesle.

"Başımdan beri bilmemi istediğin için. Babamın bana uzun zaman önce söylemesi gereken şeyi şimdi söylediğin için. Benden özür dilemeni istemiyorum, Swanny. Bana gerçeği için değil. Benim için bu kadar çok şeyi riske atman benim için çok şey ifade ediyor. Hayatını. Senin için. Benim için katlandığın uzun mesafeler beni fiziksel ve duygusal olarak korumak için gitti."

Öne doğru eğildi ve dudaklarını onunkilere öyle tatlı bir şekilde bastırdı ki adamın içi sızladı. Dudaklarında zengin bir duygu vardı.

Hafif bir fırça, ağzına değen bir kelebek kanadı gibi. Yumuşak ve narin, tıpkı onun gibi.

Nefes nefese geri çekildi, yanakları pembeydi ve artık şoktan solgun değildi. Ve sonra gözleri tekrar sıkıntılı bir hal aldı, gölgeler onları kararttı.

"Babamı aramam gerektiğini biliyorum, onunla yüzleşmek için değil, iyi olduğuma dair güvence vermek için, ama şu anda onunla yüzleşemem. Bunu -benden sakladığı şeyi- sindirmek için biraz zamana ihtiyacım var," dedi bocalayan bir ses tonuyla. "Bu beni korkunç, bencil bir insan mı yapar?"

Tepkisi aniydi, neredeyse patlayacaktı. "Tabii ki hayır. Yaşadığın şoku atlatmak için ne kadar zamana ihtiyacın varsa o kadar zamanı hak ediyorsun. Bunun sizin için ne kadar zor olduğunu ancak Tanrı bilir. Senin için ne kadar zor olduğunu

Sana ne yaptığını anlayabilirim çünkü senin durumunda hiç . Benden hiçbir yargı almayacaksın. Benden asla bir şey alamayacaksın ama tam destek ve anlayış."

Duygu ifadesini kapladı, gözleri ısındı, az önceki gölgeler dağıldı.

"I-"

Tam söyleyeceği şey, kapının sertçe çalınmasıyla kesildi. Swanny, birlikte geçirecekleri zamanın çok kısa olacağını bilmesine rağmen lanet okudu çünkü sadece polis değil, ekibi de parçaları birleştirmek ve bir sonraki hamlelerini planlamak için toplanıyor olacaktı.

"Olduğun yerde kal tatlım," dedi Swanny, ağzını alnına sürterek. "Sadece burada otur ve rahatlamaya çalış. Ben Korkarım ki önümüzdeki saatler sizin için uzun ve stresli olacak."

"Ama burada olacaksın, değil mi?" diye sordu, kaşları endişeyle çatılmıştı.

"Seni bırakmayacağım," diye yemin etti. "Bu işte beraberiz. Sen benim korumam altındasın Eden. Bensiz hiçbir yere gidemezsin."

Kanepenin arkasına gözlerinde rahatlama ısıll ısıll parlıyordu. Sabırsızca bir kapı sesi daha duyuldu ve Swanny dönüp gözetleme deliğini kontrol ettiğinde iki kişi gördü polisler ve Swanny'nin tüm ekibi.

Kapıyı açtı ve içeri girmeleri için eliyle işaret etti.

Ama polislerin önüne geçti ve sonra da

Kenar. "Bunu benim için tercüme et. Onlara Eden'i fazla zorlamamalarını söyle. Ona fazla baskı yapmasınlar. O üzgün ve şokta ve onu daha fazla üzmelerine izin vermeyeceğim."

"İngilizceyi mükemmel bir şekilde anlayabiliyorum," dedi içlerinden biri.

polis memuru kuru bir sesle konuştu. "Endişelerinizi anlıyorum ve Bayan Sinclair'i sorgularken kesinlikle dikkatli olacağız."

Swanny başını salladı ve sonra elini uzattı. "Daryl Swanson, ama herkes bana Swanny der." Her iki elini de sıktı Müfettişlerin ellerini öperken, onlar da kendilerini Ulusal Polis Teşkilatı'nın anti-polis teşkilatının bir parçası olarak tanıttılar. bu yetki alanı için terörizm birimi.

Hemen bunun bir terör eylemi olup olmadığını araştırdıklarını ve eğer kanıt bulunamazsa terörizmi desteklemesi halinde, dava Ulusal Polis Teşkilatı'nın cezai soruşturma bölümüne devredilecektir.

Kahretsin, ama Swanny'nin ekibiyle bu konuya nasıl yaklaşacaklarını tartışmak için zamana ihtiyacı vardı. Cahil gibi davranıp Eden'in bir başka rastgele ölüm firçasının kurbanı açısını mı oynayacaktı? Öyleydi.

pek akla yatkın değildi, ama istediği son şey ekibinin tabiri caizse davadan atılması ve O ve ekibinin Eden'ı koruduğu kadar gayretli olmayan insanlar.

Cesedini çiğnemedi bu gerçekleşemezdi. Çizgisi kuma çizilmişti ve yerinden kıpırdamıyordu.

Nathan ve Joe ile hızlı bakıştılar ve Joe müfettişlerin arkasından bir parmağını dudaklarına götürdü. geri çekilerek şimdilik soğukkanlı davrandıklarının ve ellerini göstermediklerinin sinyalini verdi.

Nezaketen ya da belki de Swanny'nin yüz ifadesi, sözlerini söylediği anda sertleştiği için Eden'a nasıl davranılacağını dikte eden müfettişler, Eden'ın kanepeye büzülmüş olduğu süite doğru ilerlerken Swanny'nin önderlik etmesine izin verdiler.

Atışlardan birini kolundan çekip çıkarmıştı.
kanepeye uzandı ve onu etrafına çekti, sanki
Onu terk ederken sıcaklığını da alıp . Onu öptüğünde kısa bir
süreliğine geri gelen rengi akıp gitmiş, tekrar solgun ve perili
bir görünüme bürünmüştü. Etrafı inceledi
araştırmacılara açık bir endişeyle yaklaşıyor.

Swanny eğildi, battaniyeyi daha sıkı sararmış gibi kaldırdı
ve kulağına yakın bir yerden fısıldadı,
"Sadece sakın ol, tatlım. takip et. Elimizi uzatıp onları bu işe
bulaştırmak istemeyiz."

Swanny'nin battaniyeyi tam olarak ayarlayabilmesi için
hareket ediyormuş gibi belli belirsiz başını salladı ve sonra
Swanny kanepede onun yanına oturdu, vücutları birbirine
değecek kadar yakın oturdu. İki dedektife kanepenin
karşısındaki iki koltuğa oturmalarını işaret etti
bir sehpa ile ayrılmış.

Skylar Eden'in diğer tarafına oturdu ve Nathan, Joe ve Edge
ayağa kalkarak oturan üyelerin etrafında bir çember
oluşturdular. Edge, Skylar'ın oturduğu kanepenin koluna
yaslanmış, Nathan ve Joe da müfettişlerin iki yanında durmuş,
kollarını kavuşturmuş, yüz ifadeleri anlaşılamaz haldeydi.

Müfettişler, KGI ekibi tarafından çevrelenmiş olmalarının
kendilerine verdiği bariz dezavantajdan açıkça rahatsızdı.

Müfettiş Mercier temizledikten sonra bakışlarını Eden'in
üzerine dikti. Müfettiş Dubois sessiz kalarak ortağının
önderlik etmesine izin verdi.

"Öncelikle yaşadığınız travmatik deneyim için üzüntülerimi
ifade etmeme izin verin, Bayan Sinclair. Sizi temin etmek
isterim ki
departmanı bu davayı mutlak bir öncelik haline getirmiştir ve
sorumlu kişi ya da kişileri yakalayıp adalete teslim etme
niyetimiz tamdır."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Eden.

Battaniyenin altında Eden'in eli, dokunuşundan güven
almak istercesine Swanny'nin bacağında gezindi.
Umursamadan

Swanny elini onunkinin üzerine koyarak, diğerlerine nasıl göründüğünü anlamaya çalıştı.
Bacağıyla avucu arasında.

Hemen rahatladı ve alnındaki endişenin bir kısmı hafifledi ve dudaklarının etrafındaki gergin çizgiler kayboldu.

Dört saat boyunca sadece Eden'ı değil tüm ekibi sorguladılar. Swanny bunun Eden'a zarar veriyordu ama o bu işin bitmesini istiyordu. Müfettişler neden bu kadar geniş bir güvenlik ekibine sahip olduğunu ve kendisine yönelik ciddi tehditler olup olmadığını .

Eden'in yakın bir zamanda Ancak Joe, tetikçinin tutuklandığını ve suçlandığını ve daha sıkı güvenliğin

Boston'daki silahlı saldırının medyada yer alması göz önüne alındığında, olası taklitçi olaylara karşı bir önlemdir.

Müfettişler giderek daha fazla Çünkü her soruya cevap verilmiş olsa da, cevaplar kasıtlı olarak muğlaktı ve araştırmacıların sorduklarından daha fazlasına gönüllü olmamışlardı. Yüzeyde tamamen işbirlikçi ve açık sözlü görünüyorlardı, ancak müfettişlerin zihinlerinde hiçbir yere varamadıkları açıktı.

Dördüncü saatin sonu yaklaşırken, Swanny tam her şeye bir son vermek üzereyken Müfettişler sonunda ayağa kalkarak işbirlikleri için teşekkür ettiler ve herhangi bir ipucu çıkması halinde takip edeceklerine söz verdiler.

Eden'in omuzları belirgin bir rahatlamayla çöktü. Swanny buraya kadar nasıl gelebildiğinden emin değildi. Çok yorulmuş olmalıydı ve hala tüm bu Swanny ona söylemişti. Onu yatağa yatırmak ve ardından bir sonraki hareket tarzlarını belirlemek için ekibiyle buluşmak istiyordu.

Tehdidin kaynağının izini süren ekibe bilgi aktarabilmesi için Sam'in son gelişmelerle ilgili olarak aranması gerekiyordu. Her ne kadar Eden'a, Sam'e karşı hiçbir yükümlülüğü olmadığını açıkça belirtmiş olsa da Eddie Sinclair'e haber verilmesi gerekecekti. Olayı öğrendiğinde -ki kesinlikle oraya dalmak isteyecekti ve bu sadece Eden'ın daha fazla dikkatini çekecek ve güvenliğini tehlikeye atacaktı. Katilin amacı bu bile olabilir. Eddie'nin dikkatini çekmek ve Eddie'nin kızının ölümüne tanık olacağı bir senaryo hazırlamak.

Eden bu gece uyuyacaktı ama Swanny ve diğerleri uyuyamayacaktı. Eden'ın korunması için halledilmesi gereken çok şey ve alınması gereken kararlar vardı.

BÖLÜM 28

Ertesi sabah Swanny'nin ekibi Eden'in süitinde toplanarak günün olaylarını ve programını tartıştı. Onlar bütün geceyi yorulmak bilmeden Eden'in korunması için planlar yaparak geçirdi. Joe müdürle temasa geçti ve Aria'daki yöneticilerle görüşmüş ve çekimlerin yeniden başlaması için açıklanmayan bir yerde yeniden bir araya gelmeyi ayarlamıştı. Sırayla, çekim ekibi geceyi yer değiştirerek ve yaparak geçirmişti. Güvenlik sıkılaştırılmış ve daha fazlası eklenmişti, ancak sadece KGI Eden'e doğrudan erişebilecek ve onun taşınması ve idaresinden sorumlu olacaktı.

Swanny Eden'ı herhangi bir şekilde ifşa etmek konusunda isteksizdi ama "gösteri devam etmeli" derken kararlıydı ve Kin besleyen bir pisliğin hayatını yönlendirmesine ya da kariyerini mahvetmesine izin vermeyecekti. Korkudan ödünü patlatsa da onun kararlılığına hayranlık duymak zorundaydı.

Lansman partisinden önce iki gün daha çekim yapılacaktı ve Swanny'nin en son istediği şey Eden'in bir etkinlik için dışarı çıktığı son seferin tekrarlanmasıydı. Fakat Eden çekimlerin ertelenmeyeceği ve lansman partisinin planlandığı gibi yapılacağı konusunda kararlıydı. Bu kampanya için çok fazla zaman ve planlama yapılmıştı ve Eden gecikmenin sorumlusu olmayı reddetti.

Joe Sam'e rapor vermiş, o da bilgiyi Rio'nun ekibine iletmış, o da tehdidin kaynağının izini sürmeye başlamıştı. KGI bu tehdidi hiç dikkate almamıştı.

Eden hafifçe, ama Sam onu takip etmeye daha da kararlıydı.

Piç kurusunu indirip işini bitirecekti. Steele ve ekibini çağırdı ve Rio'nun ekibiyle birlikte işe koyuldu, böylece daha fazla yer kaplayıp daha derine inebilecekler ve pisliği kayasının altından çıkarabileceklerdi.

Ve garip bir şekilde, Swanny Eden'ın babasını aradığında, Eddie'nin tepkisi Swanny'nin beklediği gibi olmamıştı. Kendini kaybetmemişti. Çılgına dönmemiş ve oğullarıyla birlikte bir sonraki Paris uçağında olacaklarını haykırmamıştı. Hatta Swanny'yle aynı fikirdeydi. Şimdi o ve oğulları yerlerinde kalmalı ve saldırgana muhtemelen isteyebileceği şeyi verme riskini almamalı. Sinclair'ler birlikte.

Eddie bunun Eden'ı daha fazla tehlikeye atacağını kabul etmiş ve KGI'nın durumu ele almasını onaylamıştı. O telefon görüşmesi hâlâ Swanny'nin içini burkuyordu ve hisleri ona bir şeyler olduğunu haykırıyordu.

kesinlikle kapalı. Ama bunu bir kenara bıraktı çünkü odak noktası Eddie ya da her ne halt düşünüyorsa o değildi. Swanny'nin tek önceliği Eden'dı.

Eden çekimler için giyinip banyodan henüz çıkmıştı ki kapıya vuruldu.

Herkes tetikte olsun.

Swanny hemen silahını çekip kapıya yöneldi, ekibi de altı kişiydi. Gözetleme deliğini kontrol etti, Hancock'un dışarıda durduğunu görünce afalladı, yüzünde ölümcül bir ifade vardı yüzünde.

Ne oluyor lan? Hancock'un burada ne işi vardı? Ve neden? Hancock ne zaman ortaya çıksa, genellikle bela da peşinden gelirdi ve Swanny'nin tüyleri hemen diken diken olurdu.

"Hancock," diye diğerlerine seslendi.

Kendi tepkisiyle eşleşen "ne oluyor lan" bakışları havada uçuştı. Hancock kapıya tekrar vurdu ve hiçbir yere gitmeyeceği belliydi.

Swanny elini kaldırarak Edge ve Skylar'a kapının diğer tarafına geçmelerini işaret ederken, Nathan ve Joe Swanny'nin hemen arkasında durdu ve Swanny kapının kilidini açmak için uzandı.

Swanny kapıyı açar açmaz, Hancock yüzüne bakıyordu, elleri Swanny'nin gömleğini sıkı yumruklar halinde kavramıştı, o kadar hızlıydı ki

Swanny'nin tepki verecek zamanı yoktu. Ekibi hemen silahlarını kaldırıp Hancock'a doğrulttu ve Joe havlayarak Hancock'a geri çekilmesini yoksa ateş edeceğini söyledi.

"Nerede o?" Hancock, Joe'nun tehdidini görmezden gelerek sordu.

Hancock sinirli bir erkek yumağıydı, öfkesi dalga dalga yayılıyordu. Swanny'nin ekibinin geri kalanı Joe'nun tehdidini yerine ya da Swanny kendi silahını kaldırıp aralarına giremeden Eden'in sesi yankılandı Odanın içinde.

"Guy? Burada ne işin var senin?"

Ve sonra Swanny'nin büyük şokuna rağmen Swanny, iki adamın arasına girerek kollarını Hancock'a doladı ve ona sıkıca sarıldı. Daha fazla baffling, onun sarılmasına aynı şekilde karşılık vermesiydi. Hiddetle, Eden karşısında olduğu için öfkesi azalmış gibi görünüyordu.

Swanny'nin ekip üyelerinin yüzlerindeki ifadeler ve şaşkınlığın bir karışımıydı. Tüm dünya çıldırmış mıydı? Eden ve Hancock nasıl oluyordu da birbirlerini tanıyorlardı? Samimi terimler mi?

Hancock, Eden'i vücuduna sıkıca sararken gözle görülür bir şekilde rahatlamıştı ve Swanny, Hancock'un Öfke aslında endişeydi. Hancock'un Eden ile bağlantısı neydi? Hancock bir asiydi.

kendi kuralları ve ahlakı var. Swanny'nin başka için duygu hissedebileceğine inanıyordu. Hancock,

"Ödümü kopardın, şekerim," dedi. gruffly.

Herkesin ağzı açık kaldı, Swanny'ninki bile. Cupcake mi? Ne oluyor lan? Ve ona Guy demişti. Swanny, Hancock'un ilk adını bile bilmiyordu.

Hancock onun ilk adıydı. Hancock hakkında, iki görevde KGI ile karşılaşmasından öğrendikleri dışında çok az şey biliyordu.

Ama yüz ifadesinde hiç olmayan bir yumuşaklık vardı. Swanny, adamın soğuk ve çekingen görünmekten başka bir şey yaptığını hiç görmemişti, ama o bundan başka bir şey değildi

Eden'la birlikte. Eden'a tekrar sarılırken gözlerinde Tanrı'ya özgü bir rahatlama ve şefkat vardı.

Skylar'ın dudakları aralandı ve sanki aniden bir uzaylı inmiş gibi Hancock'a baktı. Cupcake mi? diye sessizce mırıldandı. Gerçekten mi?

Swanny de en az ekibinin geri kalanı kadar şaşkındı. Bu hiç de planladıkları bir durum değildi.

Nasıl yapabilirlerdi ki? Elbette, Hancock ortaya çıktı ve geçmişte KGI ile yolları kesişmişti, ancak hiçbirinde kişisel bir hissesi . Ve görünen o ki

Eden ile kesinlikle yakın bir ilişkisi vardı.

Swanny'nin boynuna sıkı bir yumruk dolanırken Kıskançlık ve bölge ihlali duygusu onu ele geçirdi. Eden'ın kendisine ait olduğunu düşünüyordu ve başka bir adamın, özellikle de Hancock'un

Onunla samimi bir şekilde.

Eden geri çekildiğinde, Hancock ona yukarıdan aşağıya baktı, gözleri sanki yaralarını inceliyormuş gibi kısıldı.

"İyi misin?" Hancock yumuşak bir sesle sordu.

KGI ekibi tamamen şaşkına dönmüştü ve tüm ifadelerine yansdı. Swanny'nin takım arkadaşları Silahlarını indirdiler ama kılıflarına sokmadılar, Swanny ise Hancock'a zerre kadar güvenmediği için silahını sürekli tetikte tuttu.

"Ben iyiyim Guy," dedi Eden. "Bana çok iyi baktılar. Sen neden buradasın? Nereden biliyorsun? Anlamıyorum. Babamla, Ryker'la ya da Raid'le konuştun mu?"

Hancock, "Çünkü haberlerde adınızın lanet bir RPG tarafından bombalandığını gördüm," dedi.

homurdandı. "Madem sana bu kadar iyi bakıyorlardı, o zaman neden en beri o pozisyondaydın?" Joe, "Görünürdeki bir buluşmayı bölmek istemem," dedi.

"Ama biri bana burada döndüğünü anlatabilir mi? Hancock'u nereden tanıyorsun Eden?"

Şaşkın gözlerini Joe'ya çevirdi. "Asıl soru Guy'ı nereden tanıyorsunuz? Ve neden hepiniz ona Düşman mı?"

Hancock bir kolunu Swanny'nin omuzlarına dolayarak onu kendi tarafına çekti ve alnına bir öpücük kondurdu. Swanny göğsünde oluşan hırıltıyı yutmak zorunda kaldı. O yapmadı ve Hancock'un Eden'a dokunmasını kesinlikle istemiyordu.

Yine de birdenbire pek çok şey anlam kazandı. Şaşırtıcı bir içgörü anıyla Swanny, Hancock'un babasıyla ya da kardeşleriyle konuşup konuşmadığını sorduğunu hatırladı. kesinlikle normal bir olaydır. Bu Eddie'nin tepkisini kesinlikle mantıklı kılıyor ve neden raydan çıkıp Paris'e giden ilk uçağı yakalamadığını açıklıyordu.

Çünkü Eddie, Hancock'un yolda olduğunu biliyordu.

" yok, tatlım. Diyelim ki ben ve KGI çok eskiye dayanıyoruz ve biraz çalkantılı bir ilişkimiz var."

"Bu yetersiz bir ifade," diye mırıldandı Nathan nefesinin altında.

"Gelin ve oturun. ," dedi Eden sert bir sesle. "Benden saklanan yeterince bilgi var ve bu devam edecek. Burada neler döndüğünü bilmek istiyorum."

"Tek merak eden sen değilsin," dedi Swanny sert bir ifadeyle.

Hancock Eden'ı oturma alanına kadar takip etti, Swanny ve ekibi de hemen arkasından.

Hancock Eden'ın yanına oturur oturmaz, eli Eden'ın elini güven verici bir şekilde kavradı ve Swanny ile ekibini çelik bakışlarıyla kıstırdı.

"Ne haltlar dönüyor ve hepsini istiyorum. Emirlerinizin ne olduğu ya da bunun gizli bir saçmalık olup olmadığı umurumda değil. I

burada durumun tam olarak ne olduğunu bilmek istiyorum."

"de yeni öğrendim," diye mırıldandı Eden.

"Swanny söyledi, Tanrı'ya şükür. Babam ve kardeşlerim beni karanlıkta bıraktılar. Bilmemi istemediler."

Gözlerinden yaşlar boşandı ve Swanny'nin gelen tek şey Hancock'u Eden'in yanından zorla uzaklaştırmak ve onu rahatlatmak için kollarına çekmekti. Ama şu anda, Hancock ve Eden arasında Swanny'nin anlamadığı bir bağ olması gibi çok gerçek bir sorun vardı. Hancock'un ona karşı bir şeyler hissettiği çok açıktı. Asıl soru hangi sıfatla hissettiği idi?

Belli ki cinsel bir ilişkileri çünkü Swanny onunla bakireydi. Ama Swanny ile arasında bariz bir bağ olduğundan bahsetmişti.

babasını ve kardeşlerini de. Kafasında bir düzine soru dönüp duruyordu çünkü şu anda hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Hancock alçak bir sesle, "Annen hakkında bir şeyler öğrenmişsin," dedi.

Eden'in gözleri büyüdü ve yaşlarla daha da parlaklaştı. "Biliyor muydun? Bunu bilmeyen tek kişi ben miyim?"

Hancock onun elini sıktı. "Çok daha erken gelebilirdim ama derin bir gizlilik içindeydim ve haberleri görene kadar babanın aramalarını almadım, sonra mesajlarımı kontrol ettim ve Eddie'yle konuştum. Özür dilerim, . Seni korumak için burada olmalıydım. Kimsenin sana zarar vermesine asla izin vermeyeceğimi bilmelisin."

Tehdit eden gözyaşlarını susturdu ve ona sulu bir gülümseme verdi. "Biliyorum Guy. Ve lütfen, kendini kötü hissetme.

Dediğim gibi, Swanny ve ekibi bana çok iyi bakıyor. İki gün daha çekim yapacağım ve güvenliğim için gerekli önlemleri aldılar. Her şey bir fırlatma ile sona erecek.

Üretim tamamlandıktan sonra bu iş bitecek ve eve dönüp güvende olabileceğim."

Swanny, Eden'in gitmekten bu kadar rahat bahsetmesi karşısında irkildi.

ve güvende olmak. Onu bırakmaya kesinlikle hazır değildi ama bir saniye bile tehlikede olmasını da istemiyordu.

gereğinden fazla. Onunla birlikte olabilmesinin tek yolu onun tehlikede olmasıyken bu ne biçim bir nottu. Onun için bir şey ifade etmek istiyordu. Her şey bittiğinde unutacağı bir koruyucudan, geçici bir korumadan daha fazlası.

Hancock Swanny'ye baktı, belli ki Nathan ve Joe'nun takım liderleri olduğunu anlamıştı, Swanny bu görevin başındaydı.

Hancock, "Bana özeti anlat," dedi, ifadesi artık sert ve odaklanmıştı.

Swanny takım arkadaşlarına şöyle bir baktı, en iyi ihtimalle belirsiz bir adamla ne kadar ilişki kurması gerektiğini merak ediyordu, her ne kadar iki kez yardıma koşmuş ve Maren'i kurtarmış olsa da,

Steele'in karısı, onun için bir kurşun yiyerek, onu karışık bir durumdan çıkarıp KGI'nın ellerine ve korumasına geri döndürmekten bahsetmiyorum bile.

"Söyle ona," dedi Eden usulca. "Ona hayatım pahasına güveniyorum. Bunu bilmeyi hak ediyor."

"İlişkiniz nedir?" Swanny, Hancock'la ayrıntılara girmeden önce oyalanarak dikkatlice sordu.

"Ailesi beni hemen hemen evlat edindi," dedi Hancock, alışılmadık bir şekilde açıklama yapmama alışkanlığını bozarak

uzaktan yakından kişisel bir şey. "Annesine ve babasına çok şey borçluyum. Eden benim için her zaman bir kız kardeş gibi olmuştur. Çünkü hayatta kaldım."

Eden bu kez Hancock'elini sıktı ve ona gülümsedi. Sonra Swanny'ye döndü. "O aileden biri."

Swanny içini çekti ve Eden'in babasının ona anlattığı her şey de dahil olmak üzere hikayeyi baştan sona anlattı. Eden kendini çelikleştirdi, tüm bu yıllar boyunca gelişen olayları ve bunların şimdiki zamanı nasıl etkilediğini ikinci kez dinlerken yüz hatları taşa kilitlendi.

Hancock'un ifadesi gittikçe daha bir hal alıyor, yüz hatlarını öfke kaplıyordu.

"Yani diğer ekipler bu orospu çocuğunu mu takip ediyor?" Hancock talep etti.

Swanny başını salladı. "Rio ve Steele iş başındalar. Tehdidin kaynağını bulup ortadan kaldırmayı umuyoruz. mümkün olduğunca çabuk."

Hancock buzbir sesle, "Görünüşe göre yeterince yakın değil," dedi.

Swanny de aynı soğukkanlılıkla, "Eden bizim en önemli önceliğimiz," dedi.

Hancock aniden ayağa kalktı, Eden'ı yanına çekti ve onu bir kez daha kucakladı. "Ben kaçıyorum, tatlım. Görünüşe göre yapmam gereken çok şey var. Birkaç gün içinde seni tekrar kontrol edeceğim."

Kahretsin. Bu iyiye işaret değildi. Hancock, KGI'n görevini cehenneme . Swanny en kısa zamanda Sam'i yeni gelişme ve Hancock'un KGI'n başka bir görevine daha karıştı. Sam çok kızacaktı.

O da Hancock'a sarıldı Hancock da onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Swanny'ye ya da ekibine tek kelime etmeden odadan çıktı.

"Şey," dedi Skylar, çöken garip sessizliği bozarak. "Bu çok ilginçti."

Eden tekrar yerine oturdu ama saatini kontrol etti. "Bir an önce gitmeliyiz. Geç kalıp daha fazla Film çekimlerinin aksaması. Ama Guy'ı tam olarak nereden tanıdığınızı bilmek istiyorum. Kafam tamamen karıştı."

"Onunla birkaç görevde karşılaştık," dedi Joe. "İlişkimizin en iyi ihtimalle zayıf olduğunu söyleyelim. Biz amaçlarının ne olduğunu tam olarak anlayamadık ama geçmişte bize hem yardım etti hem de engel oldu. Biz onun hakkında pek bir şey bilmiyoruz. Onunla karşılaşmamız en iyi ihtimalle kısa sürdü. Onunla ilgili zımni bir birbirimizin yolundan uzak durmak için anlaştık."

Eden kaşlarını çattı. "Yani o da sizin yaptığınızı mı yapıyor?"

Swanny onu susturmak için hızla Joe'ya baktı. Eğer Eden onu ailesi olarak görüyorsa ama kim ve ne olduğunun farkında değilse

Hancock, onu zaten olduğundan daha fazla hayal kırıklığına uğratmak istemiyordu.

Swanny, "Hancock kendi başına bir kanun," dedi. "Tam olarak ne yaptığından kendimiz de emin değiliz, ancak bunun çoğunlukla gizli ve askeri olduğunu söylemek yanlış olmaz."

"Oh," dedi Eden. "Bu mantıklı. O birliğe katıldı Askeri. Babamın izinden gitti. Sadece onu nadiren gördüğümüz için yaptığı şeyin çok gizli olduğunu düşündüm. Sık sık aylarca ortadan kayboluyor ve ben onu iki yıldır görmüyorum."

Swanny ona nedenini söylemeyecek ya da Hancock'un faaliyetleri hakkında ayrıntı vermeyecek ya da iki KGI görevindeki rolü hakkında daha fazla detaya girmeyecekti. Buna hiç gerek yoktu, ve zaten yeterince şok yaşamıştı. Bu koşullar altında onun mümkün olduğunca stressiz olmasını istiyordu ve bundan da öte, kendisine ve onu koruyup güvende tutacağına dair verdiği yemine inanmasını istiyordu.

"Gitmeliyiz," diye açıkladı Joe. "Araba burada. Yeni otelin güvenliği sağlanmış ve güvenlik önlemleri alınmıştır. Bir takma adla giriş yapacaksınız ve resmi olarak bu otelden ayrıldınız. Yeni çekim yeriyle birlikte, ülkeyi terk etmiş gibi görünmeniz için gerekli zemini hazırladığımızı umuyoruz."

Eden Joe'nun açıklaması karşısında şaşkın görünüyordu.

"Otelden ayrılıp havaalanına giden ve paparazziler tarafından görüntülenen bir çiftimiz vardı. Şu anda sizin adınıza Amerika'ya giden bir uçakta. Sizi stüdyoya götürecek araba renkli, böylece kimse sizi göremeyecek. İçeriye görebiliyoruz ve bir karavanın aniden binadan ayrılması şüpheli görünmesin diye hepimiz bir karavana doluşuyoruz."

Eden'in gözleri yuvarlaklaştı. "Her şeyi düşünmüşsün."

"Umarım öyle olur," dedi Swanny. "Hiçbir şey almıyoruz Hayatınla şansını dene, Eden. Yalan söylemeyeceğim. Keşke uçakla eve dönmüş olsaydın ama bunun senin ve kariyerin için ne kadar önemli olduğunu da anlıyorum."

Onun koluna dokundu, bakışlarıyla buluştuğunda gözleri sıcacıktı. "Teşekkür ederim, Swanny."

"Tamam, gidelim," dedi Joe, sesinde biraz sabırsızlık vardı.
"Yerlerinizi alın ve buradan defolup gidelim."

BÖLÜM 29

Paris'in kenar mahallelerindeki stüdyoda gerilim yoğundu, çalışan her bir kişiye nüfuz eden somut bir hava vardı. Eden hariç. Swanny bunu nasıl yaptığını bilmiyordu ama mükemmel bir şekilde başarıyordu. Sanki dünyada hiçbir şey umurunda gibi gülümsüyordu. Kameraya oynuyordu. Repliklerini dumanlı, boğuk, cehennem kadar seksi bir sesle söylüyordu.

Günün daha iyi bir kısmı için zor.

Tüm çevreyi güvenlik çemberine almışlardı ve Skylar ile Nathan keskin nişancı tüfekleriyle çatıda mevzilenmiş, sürekli keşif yapıyor ve

Joe her yarım saatte bir.

Yönetmen de dahil olmak üzere çekim ekibinin her bir üyesi, onun hoşnutsuzluğuna rağmen, içeri alınmadan önce didik didik arandı ve Swanny'nin ekibi Eden'i getirmek için otele dönmeden önce o sabah çok daha erken saatlerde tüm stüdyoyu süpürdü.

Swanny, Joe ve Edge içeride Eden ile birlikteydi, Setin hemen dışında ve kamera menzilinin dışında duruyordu ama işler kötüye giderse onu hemen koruyabilecek kadar yakındı.

Swanny ona en yakın olandı, Eden'ı yakından izleyebilmek için kendini bilerek Edge ve Joe'nun önünde konumlandırmıştı.

Yönetmen bile alışılmadık bir şekilde sessizdi. Gergin, sinirli ve ürkekti ve bu ruh hali, en az kendisi kadar tedirgin olan ekibine de hızla yayıldı.

Korkudan altlarına sıçıkları belliydi ama Eden'in kusursuz bir performans sergilediği her seferinde yönetmenin gözlerinde hayranlık da vardı.

Sonunda onun sakinliği mürettebatın geri kalanına da yayıldı ve öğleden sonra gerginlik dağıldı ve ruh hali çok daha rahatladı. Kimse en ufak bir şeyde artık gürültü yapmıyordu. Sanki hepsini esir almış gibiydi ve o da tam olarak bunu yaptığını düşünüyordu. Biliyordu ki kesinlikle ona karşı bağışıklığı yoktu. Sadece bir yolu vardı etrafındakileri rahatlatıyordu ama yine de Swanny biliyordu ki Sakin görüntüsünün ardında ne kadar korkmuş ve üzgün olduğunu.

Bu durum, soğukkanlılığını koruyabildiği ve güven verici bir rol oynayabildiği için ona daha fazla hayranlık duymasına neden oldu.

O ve ekibinin bu işi yapması gerekirken.

Arada bir, çekimler arasında, Swanny sakinliğinin birazcık kaydığını görebiliyordu ve gözlerindeki yorgunluğu ve korkuyu gördü. Hâlâ yaşadıklarını düşünürken duyduğu üzüntüyü.

son yirmi dört saat içinde öğrendi. Ve lanet olsun, kadın ölebilirdi. Tekrar.

Kısa bir süre içinde iki kez ölümle burun buruna gelmişti ama yine de dayanıklı ve tam bir profesyoneldi. Onun gibi bir kadınla hiç tanışmamıştı. Onun gibisiyle hiç karşılaşmamıştı ve karşılaşmayacağını da biliyordu. Başka bir kadın asla olmayacaktı.

Onun için bir kadın. Ondan sonra değil. Başka bir kadın onunla nasıl boy ölçüşebilirdi ki? Başka kim onu ve hatalarını kabul edebilirdi ki? Hem iç hem de dış yaralarını.

Sanki onun bakışlarını hissetmiş gibi başını kaldırdı ve gözleri

Hemen ısındı ve gülümsedi, yorgunluk ve korku sanki onun varlığından teselli ve güç alıyormuş gibi uzaklaştı. İronikti, çünkü diğer herkes ondan rahatlık ve huzur alıyordu.

"Bir saat daha , programın ilerisinde olacağız ve yarın öğlene kadar bitirebiliriz," diye duyurdu müdür. "Herkes iyi iş çıkardınız. Ve Eden, her zamanki gibi harikasın."

Ekipten bir tezahürat yükseldi ve Eden her zamanki zarafetiyle gülümsedi. "Eminim başka bir yönetmenle gerçekten de programın gerisinde kalacaktı. Harika bir iş çıkardın, Lonnie. Her zamanki gibi. Bu projede başka bir yönetmenle çalışmayı hayal bile edemiyorum."

Yönetmen Eden'in övgüsü karşısında kızardı ve rahatsız olmuş gibi parmağını yakasında . Huysuz ve kaba yönetmen, Eden'in

Her ne kadar havlayarak gizlemeye çalışsa da Eden da herkes gibiydi. şu anda Swanny, Eden'a sarılmış memnun bir kedi hayal ediyordu, yönetmen süslenirken başı okşanıyor ve gerçekten gülümsüyordu - gerçek bir gülümseme -Eden'da.

Ve işin kötüsü Eden son derece samimiydi. Gerçekten çok iyi biriydi. Swanny birkaç kez yönetmene siktir olup gitmesini söyleyecekti ama

Eden her şeyin üstesinden gelmiş ve beklenenin üzerinde bir performans sergilemişti. Swanny'nin görüşüne göre, beklentinin ötesinde.

Yaşadığı onca şey düşünüldüğünde, performans gösterebilmesi bile bir mucizeydi.

Swanny'nin ekibi Eden'in yeni oteline gitmesi için hazırlıklara hemen başladı.

sahte bir isimle giriş yapacaktı. Joe, KGI'nın sahip olduğu pek çok takma isimden birini tam da bu gibi durumlar için kullanmıştı.

Eden yola çıkmadan önce siyah bir peruk taktı ve yüzünün neredeyse üst kısmını tamamen kapatan yoğun renklendirilmiş, büyük güneş gözlükleri ve sarılı bir eşarp taktı

boynuna dolanmış ve ağzının üzerine kadar çekilmiş. Ayrıca fazladan dolgulu bir palto giymişti, böylece olduğundan birkaç kilo daha ağırdı ve kendisini daha kısa göstermek için düz ayakkabı giyiyordu. Daha kısa ve daha kilolu olduğu yanılsamasını pekiştirmek için hafifçe kambur durması talimatı verilmişti.

Swanny'nin ekibi rahat bir şekilde giyinmiş, ajanlar gibi değil de normal insanlar gibi görünüyorlardı. Gerçi bu

Son derece tedirgin olmasına rağmen Eden'in etrafını tamamen çünkü onu korudukları gerçeğinin dikkat çekmesini istemiyorlardı.

Mürettebata Eden'in ayrılışından otuz dakika sonrasına kadar kalmaları talimatı verilmiştir.

Joe ve Nathan bekleyen cipe binmek için önce dışarı çıktılar, ardından Swanny yanında Eden ve Skylar ile dışarı çıktı.

Edge de rahatça arkadan takip ediyor.

Swanny tetikteydi, arabaya doğru ilerlerken rahat görünmek için etrafını tarıyordu. Bir eli açık renk ceketinin içindeydi,

İhtiyaç duyması halinde tabancasının kabzasına dayanıyordu. hızlı hareket etmeliydi. Skylar ve Edge'in de benzer şekilde hazırlıklı olduklarını ve zaten araçta bulunan Nathan ve Joe'nun silahlarını çekmiş, ilk anda dışarı fırlamaya hazır olduklarını biliyordu.

tehlike işareti.

Swanny Eden'ı orta koltuğa oturtunca, Skylar karşı kapıya gitti, Edge ise cipi kullanan kiralık güvenlik uzmanının yanındaki ön koltuğa oturdu.

Swanny Edge'in böyle savunmasız bir konumda olmasından hoşlanmıyordu. Araçlarının bir RPG ile vurulduğu ve sürücünün öldürüldüğü olaydan sonra, benzer bir saldırı olması halinde Edge açık hedef haline gelecekti. Bu Swanny'nin en son isteyeceği şey bir takım arkadaşını kaybetmekti. Bir kardeşi.

Otele doğru giderlerken Eden daha rahattı. Rahatlamıştı, Swanny'nin yanına yaslanmış, sanki onun gücünü ve sıcaklığını arıyormuş gibi sarılmıştı. Nasıl olduğunu umursamadan

Takım arkadaşlarına görünerek kolunu ona doladı ve onu vücuduna yaklaştırdı. Başını onun omzuna koydu ve bir iç çekti.

"Bir gün daha çekim ve ardından lansman partisi ve bu işi bitireceğiz," dedi, sesinde rahatlama belirgindi. "Yalan söylemeyeceğim. Bu işin bitmesine hazırım. Sizin ve ekibinizin ateş hattında olması beni korkutuyor. Ben olsam

Onlardan biri -ya da siz- benim yüzümden yaralanır ya da ölürse kendimi asla affetmem."

Swanny kaşlarını çattı çünkü sesi her şeyi bitirmeye hazırmış gibi geliyordu. O da dahil.

Aniden şiddetli bir sinir krizi geçirdi. Avuçlarının nemlendiğini hissedebiliyordu. Ya o yapmadıysa onun hakkında hissettiklerinin aynısını mı hissedecekti? Ya bu iş bittiğinde, onu geride bırakarak yoluna devam ettiyse ve aklında sadece onun ilk hatırası kaldıysa?

Şüphelerini bir kenara bırakıp olumluya odaklanmaya ve en iyisini ummaya çalıştı. Bu onu ölümüne korkutuyordu. kalbi . Ona tamamen açılmak ve onunla yapmayı planladığı konuşmada bu kadar doğrudan olmak.

Aklı ona, onun gibi bir kadının kendisini korumak için harcadıkları zamanın ötesinde onu görmeye ilgi duyacağını düşündüğü için bile aptal olduğunu söylüyordu ama Kalbi, onun için korumasından daha fazlası olduğuna dair zayıf bir umuda tutunmuştu.

Ya vurulduysa?

Kendine daha fazla güvenebilmeyi diledi. Ama şeytanları bir türlü . Esaret altında geçirdiği zaman yüzünden rüyaları hâlâ işkence görüyordu. birlikte uyurken, bu şeytanları kovaladı, içindeki canavarı sakinleştirdi ve geçmişin acısını yatıştırdı.

Ama tutsaklığının görünür hatırlatıcıları vardı. Acaba bir Eden gibi bir kadın bunların ötesine bakabilir mi? Güzellik ve zarafetin günlük hayatının bir parçası olduğu kariyerinde mi? O onun kolunda bir etkinliğe katılmak isteyeceğini hayal bile edemezdi.

Güzel ve Çirkin. Gerçekten. Sadece gerçek hayat Peri masalı ve sonsuza dek mutlu sonlar asla garanti değildi. Kelly kardeşlerde aşkın işe yaradığını görmüştü. KGI ekibinin diğer üyeleri. Ama bunu kendisi için hiç düşünmemişti. Bu düşünceyi aklından bile geçirmemişti.

Yine de kalbinin en derinlerinde Eden'i ölçüsüz bir şekilde sevdiğini . En kötü şekilde hissetti

Kendini böyle büyük bir düşüşe hazırladığı için aptaldı. Ona ne zaman aşık olduğundan bile emin değildi. Kız kesinlikle onun

onunla tanıştığı andan itibaren dikkatini çekmişti, ama geriye dönüp baktığında aşkın ne zaman gerçekleştiğini tam olarak belirleyemiyordu.

Görünüşe göre ona karşı her zaman böyle hissetmişti, ilk kez seviştiklerinde daha da artmış ve onun ilk olduğunu keşfetmişti. Bu onu hiç olmadığı kadar alçaltmıştı.

hayatında alçakgönüllü olmuştu. Hâlâ onu dize getirme gücüne sahipti. Bu, Eden'la arasında ne olursa olsun sonsuza dek saklayacağı bir hediye idi.

Ama bir şeyi biliyordu. Hayat onu nereye götürürse götürsün, başka bir kadını asla Eden'ı sevdiği gibi sevemeyecekti. Ne de onun kalibresinde başka bir kadınla tanışacaktı.

BÖLÜM 30

Swanny ve ekibinin bir kısmı süitine girip etrafı süpürdükten sonra EDEN rahat bir nefes aldı.

Edge ve Skylar onunla birlikte koridorda kalmış, onu koruyarak etrafını sarmış ve herhangi bir Koridorda kimseden iz yok.

Tüm kattaki odaları kiralamışlardı, böylece tek sakinler onlar ve otel

Herkes asansörde kendi katında durur. Ama Merdivenler bir sorun teşkil çünkü hızlı bir şekilde çıkmaları gerektiğinde kilitleyemiyorlardı. kaçmak için birden fazla seçeneğe ihtiyacı vardı.

Artık Swanny dışında herkes gitmişti ve Swanny'nin yanında olmasını, kollarını ona dolmasını isteyerek kanepeye uzandı.

"Soyunmak ve daha rahat kıyafetler giymek ister misin?" Swanny onun yanına oturmadan önce sordu. Sanki pozisyonuna karar vermeden önce onun ne istediğini görmeyi bekliyormuş gibi tam önünde durdu.

"Sadece benimle yatağa gelir ve bana sarılırsan," dedi, onun tepkisini bekleyerek.

Hâlâ kendinden, daha doğrusu ondan kadar emin olmaması onu rahatsız ediyordu. Bir şey olmaya alışık değildi ama Hayatına ve kariyerine güveniyordu. Ama bu daha önce hiç karşılaşmadığı bir şeydi.

Kalbini Swanny'ye tamamen kaptırmıştı ve onun duygularına karşılık verip vermediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Onun önemseydiğini biliyordu.

onun hakkında. Buna şüphe yok. Ama tüm bunlar sona erdiğinde, bir sonraki göreve geçecek ve sanki hiç bu kadar yakın bir bağ kurmamışlar gibi hayatına ve kariyerine geri mi dönecekti?

Yüz ifadesi hemen yumuşadı ve ona sıcak bir şekilde bakarken gözlerine sıcak bir parıltı girdi. Ayağa kalkmasına yardım etmek için elini uzattı ve sonra onu kollarına çekti.

"Bütün gece sana sarılacağım, tatlım. Ama önce sana vermek istediğim bir şey var ve sonra ..." Kısa bir süre tereddüt etti,

Gözlerinde parlayan belirsizlik ona neredeyse savunmasız bir bakış. Onu kucağından biraz daha uzağa çekerken nefesini bıraktı. "O zaman, ikimizin yatağa git çünkü seninle konuşmak istediğim bir şey var."

Sonuncusunu ağzından kaçırdı.

Cesaretini toplayıp fikrini değiştirmeden önce bunu söylemek için bir an bekledi.

Merakla ona baktı, ani bir sinir krizi midisinin bulanmasına neden oldu. Ona ilişkilerinin bittiğini mi söyleyecekti? Onunla sevişerek bir hata yaptığını mı? Nasıl derlerdi? Kadınların seks söz konusu olduğunda çok daha duygusal oldukları ve bir erkeğe göre çok daha fazla şey gibi bir şey mi? Kendini muazzam bir düşüşe mi hazırlamıştı?

Yaşadığı paniğin bir kısmı yüzüne yansımış olmalıydı, çünkü Swanny hemen pişman olmuş gibi göründü ve onu tekrar kollarına çekti. "Özür dilerim Eden. Bu muhtemelen Kötü bir şekilde. Kelimelerle aram pek iyi değildir ve itiraf ki çok gerginim. Ama kötü bir şey değil. Tanrım, umarım değildir."

Sesindeki bir şey içini düğümleyen gerginliği hemen yatıştırdı. Onun sesindeki gerginliği duyabiliyor, yüz hatlarında hissettiği aynı gerginliği görebiliyordu. Bu, kendi sinir krizini yerine onu rahatlatmak istemesine neden oldu.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun?" diye sordu, dalmaya karar . Bandaj gibi. Çabucak kopar ve Temizce.

Ona cevap vermek yerine elini tuttu ve yatak odasına doğru çekti. Yatağın yanında durduklarında elini cebine attı ve gümüşü bir tel çıkardı. İlk başta ne olduğundan emin olamadı, ta ki adam onu havaya kaldırına kadar.

Kalp tılsımı olan narin bir kolyeydi.
parıldıyor ve lambalardan gelen alçak ışığı yakalıyordu.

Onun Nabızı . Hediyeye çok sevinmişti ama Swanny'nin yüz ifadesindeki belirsizliği görünce yüreği ağzına geldi. hemen yumuşadı.

"Bunu giymeni istiyorum," dedi huysuzca. "Bunu her zaman giyemeyeceğini biliyorum, örneğin çekimlerde ya da lansman partisinde. Ama arada ve özellikle de benimle değilsen, Bunu giymeni istiyorum."

Sesinde tuhaf bir nota vardı. Başını yana eğdi ve bir an için onu inceledi. Sonra bu tuhaflığı bir kenara bıraktı ve adamın bu kadar basit bir şeyi beğenip beğenmeyeceği konusunda gergin olduğuna karar verdi. Muhtemelen onu en pahalı mücevherlerden başka bir şeyin süslemediğini düşünüyordu. Vücut.

Hediyelerini beğenmemiş olsa bile -ki burada durum kesinlikle böyle değildi- milyon yıl geçse de bu kadar değerli bir şeyi reddederek onu asla ezmezdi.

Onu saygıyla eline aldı ve Swanny'nin parmaklarının arasından dikkatle kaydırıldı.

"Bayıldım," dedi, boğazında bir düğüm oluşmuştu.

"Gerçekten mi?"

Adamın alnındaki teri görebildiğine yemin etti.

Ona doğru uzattı ve adam elinden alınca döndü.

"Benim için kapatır mısın?" diye sordu.

Adam boynunun arkasını karıştırdı ve bir küfür mırıldandığında kadın gülümsedi. Sonunda onu sabitledi ve kadın döndü

Dönüp kollarına girdi ve ona sıkıca sarıldı. "Teşekkür ederim," dedi. "Bunu gerçekten çok seviyorum."

Sarılmasına karşılık verdi ve sonra çenesini dürterek başını geriye yatırdı ve ağzı onunkiyle kaplandı. Isı omurgasında bir yol açtı ve yine de sanki titredi. En yumuşak fısıltılar gibi tenine dalga dalga yayılan zevke tepki olarak .

Hafifçe soluyarak , güçlü ve sabit bir varlığı arzuluyordu. Üzerine çökmüş, onu ihtiyaçla dolduruyordu, Umutsuz bir ihtiyaç.

"Eğer bir şey tartışacaksak, tamamen başka konulara sapmadan önce tartışmaya öneririm," dedi nefes nefese.

Yine onun gözlerindeki kırılganlığı gördü ve kendisine parıldayan ham duyguların bir görüntüsünü verdi. Bu onda, ona sarılma ve bunu ona söyleme isteği uyandırdı. İyi olacağını düşündü. Ama onun aklında ne olduğu hakkında hiçbir fikri yokken bunu nasıl yapabilirdi?

Ona attığı son bombadan sonra, bunun önemsiz olduğunu düşünmek için aptal olmak gerekirdi.

"Yatak için soyun ve rahatına bak. Bana bir Bir dakika elimi yüzümü yıkayıp üstümü değiştireyim. Sonra yatağa girip konuşacağız."

Adamın bunu ertelediğine yemin ediyordu, sanki aklındaki konuyu açmak için hâlâ cesaret topluyormuş gibiydi. Bu onu daha da geriyordu ve hemen şimdi söylemesi gerektiğini haykırmak istiyordu, çünkü beklemek onu öldürüyordu.

Ama aynı zamanda, her ne ise, onun düşüncelerini toparlamak için biraz zamana ihtiyacı olduğunun da farkındaydı. Onun için bekleyebilirdi, çünkü onun kendisinden rahatsız olmasını asla istemiyordu. Onunla bu kadar rahatken olmaz. Bir şey yoktu.

Ona söyleyemeyeceğini düşündüğü hiçbir şey yoktu ve onun da kendisi için aynı şekilde hissetmesini istiyordu.

"Tamam," dedi yumuşak bir sesle. "Bir dakikadan fazla sürmez ama istediğin kadar kalabilirsin. Ben yatakta bekliyor olacağım."

Gözlerinde rahatlama belirdi ve aniden dönerek banyoya yöneldi. Bir an sonra kadın Duş açıldı. Kıyafetlerini çıkardı ve rahat bir çift ipek pijama seçti. Elbette giyebileceği daha seksi seçenekleri vardı ama Swanny'nin dikkatini dağıtmak istemedi. tartışmak istediği şeyden. Aralarındaki arzu Onlar odada elle bir güçtü, ama aynı zamanda onunla konuşmak istediği şeyin önemini de fark etmişti, bu yüzden sevişme düşüncelerini bir kenara itti. ve zihinsel olarak kendini ileride olacaklara hazırladı.

En iyisini umarak sakın bir nefes aldı ve yatağa tırmandı, mütevazı bir şekilde örtünmek için yorgani yukarı çekti ve Swanny'nin dönmesini bekledi.

Beklemesi uzun sürmedi. Swanny'nin dönmesi beş dakika bile sürmedi, üzerinde bir çift boxer ve bir Kaslı fiziğine ağzının suyu akararak bakmasına neden olan formda bir tişört. Yatağın kenarında durakladı, gözlerini bir kez daha belirsizlik doldurdu.

İnisiyatifi ele alarak yorgani geri çekti ve yanındaki boşluğu okşadı.

"Benimle her şey hakkında konuşabilirsin Swanny," dedi. usulca. "Hiçbir zaman bir şeyleri saklamak zorundaymışsın gibi hissetmeni istemiyorum. Benden değil. Benden asla. Kendimi sana hayatımda hiç kimseye hissetmediğim kadar yakın hissediyorum. babam ve kardeşlerim."

Yüz hatları gevşedi ve yatağa onun yanına tırmandı, yüzünü ona dönerek başını yukarı kaldırdı avucuyla, dirseğini yastığa dayadı. Eliyle oynadı. Bir an çarşafı baktı, bakışları alçaldı ama sonra cesaretini toplar gibi oldu ve bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı.

Sessizlik içinde sabırla bekledi, baskı yapmak istemiyordu. Bunun çok büyük bir şey olduğunu hissetmişti. En azından onun için. Ama yine de, kalbinin etrafını saran küçük korku dallarını engelleyemedi.

"Senin için yeterince iyi olmadığımı biliyorum," dedi huysuzca.

Hemen inkâr etmek için ağzını açtı ama adam parmağını nazikçe dudaklarına götürdü.

"Bırak da bitireyim," dedi sessizce. "Söylemek istediğim çok şey var ve tamamen pısırlaşmadan önce hepsini söylemem gerekiyor."

Hemen ağzını kapattı, adamın sesindeki kırılganlık karşısında yüreği sızladı.

"Sanırım bunun nereye bilmek istiyorum," dedi titreyen bir sesle. "Sen ve ben, yani. Sana karşı bir şeyler hissettiğimi bilmelisin Eden."

Durdu ve başını salladı.

"Bu doğru değil. Ben sana aşığım. Tamamen ve tamamen sana aşığım. Aklımda hiç şüphe yok Sana karşı ne hissettiğim hakkında. Ve bana karşı bir şeyler hissedip hissetmediğini bilmem gerek. Bu bittiğinde, bilmem gerek

Bu bizi nereye götürüyor. Sen benim için sadece bir iş değilsin. Asla da olmayacaksın. Ve tüm bunlar bittiğinde, yollarımızı ayırıp, birbirimizi hiç paylaşmamışız gibi davranmak istemiyorum.

Aramızda derin bir bağ var ve sanırım sormak istediğim şey senin de aynı bağı hissedip hissetmediğin ya da bunun benim açımdan tek taraflı olup olmadığı."

Sessizleşti, bakışlarındaki endişe daha da arttı. Kalbi hızla atıyordu, neredeyse patlayacaktı. Onun önünde kendini çırılçıplak bırakmıştı. Onun için yeterince iyi olmadığına, onun dünyasına uymadığına dair güvensizliği, hem iç hem de dış yaraları ile almış olması gereken cesaret. Tanrım, daha bu kadar cesaretli olduğunu anlayamamıştı. ona karşı ne hissettiğini söyleyecek cesareti kendinde bulmuştu.

Birden utandı.

konuyu gündeme getirmesi. Onun cesaretine sahip olmadığı ve onu böylesine savunmasız bir pozisyona zorladığı için. Keşke onun kadar cesur olsaydı. Keşke onun kadar cesur olsaydı.

kendi korkularıyla yüzleşseydi, asla bu pozisyonda olmazdı, Reddedilip reddedilmeyeceği konusunda hiçbir fikri kalbini

ve ruhunu onun ellerine teslim etmek.

Gözyaşları gözlerini yaktı ve silmek için hiçbir çaba göstermedi.

onları uzaklaştırdı. Ses çıkarmadan yanaklarından aşağı kaydılar ve bir an nefes alamadı. Mümkün değil bir kelime bile söyleyemedi. Boğazı duygularla tıkanmış, göğsü ağırlaşmıştı. Ham duyguların hemen ardından ezici bir rahatlama. Onu . Tanrım, o sadece onu sevdiğini söyledi. En çok istediği şeyi. Ona ilk teklif edecek cesarettten yoksun olduğu şey.

Kalbini, zihnini, ruhunu dolduran kelimeleri hâlâ bulamıyordu, yüzden kendini durumda bulduğu tek şeyi yaptı. Kollarını ona doladı ve onu sırt üstü yere düşürdü. Ve sonra onu öptü. Çiğ, ateşli, söyleyemediği her şeyi öpücüğüne döktü.

Gözyaşları onun tenine döküldü. Onların tadını alabiliyordu, Öpücüğüne aynı ölçüde karşılık verirken dilleri tuzlu ve ılıktı. Yüzünü ellerinin arasına aldı, nazikçe Yaralı tarafı okşadı ve sonra ağzının köşesini öptü, yara izinin ulaştığı yeri ve O tarafın da diğeri kadar yukarı doğru eğilme yeteneğini etkiledi ve sonra yara izinin yolunu yanağından gözünün köşesinde bittiği yere kadar takip etti.

"Ben de seni seviyorum," dedi kırık bir sesle, nihayet boğazındaki kocaman düğümün etrafında konuşabiliyordu.

"Seni çok seviyorum,

Swanny. Daha önce söylemediğim için çok üzgünüm. Sanırım biz

ikimiz de korkuyorduk. Sana aşık olduğumu anladığım anda sana karşı dürüst olmam gerekirken seni bu duruma zorladığım için çok üzgünüm."

"Oh Tanrım," diye fısıldadı. "Tanrı'ya şükürler olsun. Çok korkmuştum Eden. Tahmin bile edemezsin. Kendimi hiç böyle tehlikeye atmamıştım. Yapacağımı hiç düşünmemiştim. Ödüm bokuma karıştı. Sana kalbimdeki her şeyi söyleyecek cesareti toplamam günlerimi aldı. Senin için yeterince iyi olmadığımı biliyorum, ama Tanrım, seni istiyorum. Seni çok seviyorum. Sensiz olmak istemiyorum. Asla."

Kadın yanıt olarak hırladı, gözyaşları durduğunda gözleri kısıldı ve o anın duygusal büyüklüğünü göz önünde bulundurarak ona olabildiğince vahşice baktı.

"ederim Swanny, eğer 'Ben değilim' sözünü duyarsam bir kez daha "senin için yeterince iyi" dersen, seni boğarım. Bu hayatımda duyduğum en saçma şey. tüm hayatım boyunca duydum. Benim için yeterince iyi değil mi? Bu da ne demek oluyor?"

Kadın öfkeyle oflayıp pufluyordu ve adam gülümsedi. Sonra güldü, sesi hafif ve kaygısızdı, sanki yıllar önce yapılmış gibiydi. Onun altında rahatladı, yüz hatlarına yayılan neşe gözlerini ısıttı. Onun için hiç bu kadar güzel olmamıştı. Altında öyle mutlu ve rahat yatıyordu ki. Sanki tek başına her şeyi öldürmüştü.

şeytanlarından biri. O zaman onun üzerinde sahip olduğu gücü fark etti ve bu onu hiç de iyi hissettirmedi. O eşit olmalarını istedi. Gücün onu asla incitemezdi. Ama artık ikisinin de birbirlerini incitebilecek güce sahip olduklarını da fark etmişti çünkü birbirlerine çok bağlı, çok iç içe geçmişlerdi. Ruhlarının derinliklerine.

Ruh eşleri.

Kulağa çok klişe . Bir kitaptan ya da filmde şey. Ama uyuyordu. Çünkü iliklerine kadar biliyordu ki Swanny onun için tek erkekti. Ondan sonra bir başkası asla olmayacaktı. Nasıl olabilirdi ki?

"Bunu bir daha söylemeyeceğine söz ver," dedi, daha ciddi, daha sessiz bir tonda. "Sadece ben karar veririm kimin Benim için yeterince iyisin, ben de senin benim için mükemmel olduğunu söylüyorum.

Ağzımı bozduğum için kusura bakmayın ama kimsenin ne düşündüğü umurumda değil. Ve eğer benim saklayacağımı düşünüyorsanız

ya da toplum içinde görünmeyi reddedersen, o zaman bu odanın bir ucundan diğer ucuna kadar kışını tekmelerim."

Tekrar kahkahalara boğuldu ve sonra onu sıkıca kollarının arasına alarak sert bedenine sarıldı. O saçlarına bir öpücük kondurdu ve sonra içine çekerek onu sıktı.

zorlukla nefes alana kadar daha da sıktı. Yine de aldırmadı. Ona karşı kilitlenmişti.

aitti. hiç bu kadar güvende ve emniyette hissetmemiştir. Etrafında, tehlikenin kol gezdiği dış dünyaya karşı bir bariyer. Pusuda bekliyordu ve biri onu takip ediyordu, ona zarar vermek için fırsat kolluyordu.

"Sanırım bu, olduğumuz anlamına geliyor," dedi, sesinde bariz sırıtiş vardı

"Kesinlikle öyleyiz. Çözmemiz gereken bazı şeyler olduğunu biliyorum. Yani kariyerlerimiz. Ama şimdilik oyum Bu konuşmayı bir kenara bırakıp şimdi ve buraya odaklanın ve en çok istediğim şeyin bana aşık ol."

"Leydimden hiçbir şeyi esirgediğim asla söylenmesin," dedi arsızca, şakacı bir şekilde saçlarını çekştirerek.

"Tavrını sevdim," dedi şımarık bir sesle, onun kendi şakacılığına uyarak.

Tanrım, ama bunu seviyordu. Kendisi olabilmeyi. Gerçek Eden Sinclair. Kamera yok. Rol yapmak yok. Cazibe ya da makyaj yok. Süslü kıyafetler yok. Dünyanın geri gördüğü süper model değildi. Swanny ile o sadece Eden'dı. Dünyadaki diğer kadınlar gibi ihtiyaçları olan bir kadın. Normaldi. Ve mükemmelliği bulmuştu. Tam bir mükemmellik. Daha ne isteyebilirdi ki?

Aniden yuvarlandı, pozisyonlarını tersine çevirdi, böylece kadın onun altındaydı. Adam ona baktı, gözleri parlıyordu erimiş arzuyla.

"O zaman bunu çok daha fazla seveceksin," dedi ağzını onunkine indirirken.

Oh, evet. Adamın onu öpmesi şimdi çok daha hoşuna gidiyordu. Aşkılarını kelimelerden daha fazlasıyla mühürlüyordu. Sözcüğün gerektirdiği pek çok şeyi bedeniyle yerine getiriyordu. Diliyle. Vücudunu okşayan nazik elleri.

Pijamaları konusunda sabırsız görünüyordu. Sanki tenini hissetmek için çaresizmiş gibi ellerini üstünün altından kaydırıyordu.

Her dokunuşta bir kedi gibi , adam üstünü biraz daha yukarı kaldırdıkça zevkle mırıldanıyordu, ta ki sonunda adam kollarını kaldırmasını emredinceye kadar.

Kadın istemeye istemeye razı oldu ve sonra adam onun alt kısmıyla uğraşmaya başladı, sadece birkaç saniye içinde onları aşağı çekti, üst kısmının indiği yönün tersine doğru yelken açmadan önce ayak bileklerinden çekti.

Sonra ona bakarken usulca kıkırdadı ayaklarının dibinde dizlerinin pozisyonundan tamamen çıplak vücuduna baktı.

"Hile yaptın," diye suçladı. "Bana tuzak kurdun, bunun için plan yaptın. İç çamaşırı yok mu? Ne kadar cüretkâr, tatlı, masum Eden.

Bir meleğin yüzüne ve kalbine sahip olabilirsin, ama kötü bir baştan çıkarıcının ruhuna sahiptin. Tanrı'ya yemin ederim ki beni öldüreceksin."

Sadece sırttı, sonra vücudunu davetkâr bir şekilde dikleştirdi. "Orada oturup tüm hatalarımı sıralayacak mısın yoksa beni çıplak ve yatakta yakaladığına göre benimle gerçekten bir şeyler yapacak mısın?" Gözlerini dikkatle adamın hala-giyinik bir beden. "Bana öyle ki yapman gereken çok şey var."

"Bunu kesinlikle düzeltebilirim," diye mırıldandı. Tişörtünü için uzanırken, kasları çabayla .

Adamın elleri bir anda boxer'ına kadar düştü. Aleti kumaştan dışa doğru kabarıyordu ve her iki yöne doğru bir santim hareket etse, ereksiyonu kasıktaki açıklıktan serbest kalacaktı.

Adam aşağı doğru itti ve iç çamaşırını çıkarıp bir kenara atabilmek için yatakta arkasına yaslanırken kadın onun erkek fiziğinin güzelliği karşısında iç geçirdi. Yalan söylememişt

ya da ona samimiyetsiz iltifatlarda bulundu. Onun için kesinlikle çok güzeldi.

Evet, vücudunun her yerinde yara izleri vardı. Hiç bir bölge bırakılmamıştı.

Cehennemdeyken onu tutsak edenler tarafından zarar görmemişti. Ama onun için bunlar onurunun, yaşama isteğinin bir vasiyetiydi.

imkansız ihtimallere rağmen. Onu kıramamışlardı. Kaç erkek aynı şeyi söyleyebilir? Kaç kişi hayatta kalabilirdi ki? Akıl sağlığı yerinde miydi? Ve yine de devam etti, hala bir işi vardı.

Ekibinin çıktığı her görevde hayatını tehlikeye atan biriydi.

Aklından bir film adı geçti - aptalcaydı, ama onu incelemeye, düşüncelerine ve hayranlığına o kadar dalmıştı ki, elinde olmadan Uncommon Valor sözcüklerini düşündü. Ona ve tüm takım arkadaşlarına çok yakışıyordu ama özellikle Swanny'ye. Onun adamı. Sevdiği adam ve Tanrım, o da onu seviyordu!

Sanki yeni yeni kafasına dank ediyordu. duygularını geri verdi. Aşkına. Baş döndürücü bir telaş damarlarını istila etti, onu cesaretlendirdi ve adamın güzel vücudunu alıkoydu. Eğildi, ona doğru uzandı, Kendini dizlerinin üzerine kadar itti, böylece o yana dönmüştü, ayakları daha birkaç dakika önce boxer'ından adım attığı yerdeydi. Yüzünü çerçeveledi, Onu öpücüğüyle buluşturmak için kendine çekti.

Sıcak, gür, onu asla yapabileceğine inanamayacağı vahşi bir vazgeçişle öptü. Duygularının her zerresini, aşkının derinliğini öpücüğüne döktü.

Kollarını ona doladı ve birlikte düştü, sırtı yumuşak yatağa bir gümbürtüyle indi, ağzı hala onunkiyle kaynaşmıştı. Adam ağzını çenesinin hizasından kulağına doğru kaydırdığında yumuşak bir inilti çıkardı ve dişlerinin arasında sıkıca emmeden önce lobu yalayıp oynadı.

Ritmik emme hareketi onu daha da güçlendirdi. Aynı şeyi onun göğüslerine de yapmasını bekliyordu. Ve

klitorisine. Adamın ağzını en hassas bedeninde nasıl ustalıkla gezdirdiğini, onu nasıl akıllara durgunluk veren bir coşkuya ulaştırdığını hatırlayınca tüm vücudunu bir ürperti kapladı.

Kendini aşmaya . Anın içinde kal, Eden. Her saniyenin tadını çıkar. Çok çabuk bitmesine izin verme. Bu asla unutamayacağı bir geceydi.

yaşadı. Swanny'nin ona onu sevdiğini söylediği ve ardından bir erkeğin kadınına duygularını gösterebileceği en somut şekilde sevgisini gösterdiği gece.

"Benimle misin?" Swanny ürkek bir sesle sordu, başı onunkinin hemen üzerindeydi ve gözlerinin içine bakıyordu.

İç yansımasına kendini bu kadar kaptırdığı için kendine lanet etti, çünkü şimdi Swanny sanki onu memnun edemediğinden endişeleniyormuş gibi tereddütlü bir bakışa sahipti.

Şimdi ve buradan uzaklaştığını.

Uzanıp onun yaralı yanağına dokundu ve hafifçe okşadı.

"Sadece anın tadını çıkarıyordum ve yaşadığım sürece bu geceyi asla unutmayacağımı düşünüyordum çünkü bu gece bana beni sevdiğini söylediğin geceydi ve şimdi güzel aşk yapmak. Yani evet, seninleyim. Seninleyim. asla. Yanımda olmadığın zamanlarda bile. Ayrı kalmak zorunda olduğumuz çekimlerde,

Kısa bir mesafe uzakta olduğunu de hâlâ seni düşünüyorum. Keşke bana dokunuyor olsaydın.

Sadece elimi tutmak ya da kolunu bana dolamak. Kameraya verdiğim tüm o boğucu seksi bakışlar? Hepsi senin içindi. Seni benimle sevişirken hayal ettim, beni davet ederken.

Benimle sevişmeni istedim ve sana karşı hissettiğim her duyguyu kameranın çektiği görüntülere ."

"Tanrım, Eden," diye mırıldandı, ağzı tekrar onunkine çarpmadan hemen önce.

Hava almak için ayağa ve her ikisi de açlıktan ölmek üzere olan ciğerlerine kocaman nefesler çekerken, gözleri dikkatle onunkileri delip geçerek ona baktı.

"Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsin. . Muhtemelen biliyorum, çünkü cehennemde hiçbir şekilde

ne kelimelere dökme. Benim için ne ifade ettiğini anlatmak için hiçbir dilde yeterli kelime yok."

"Sadece göster bana," dedi basitçe.
"Bedenlerimiz kelimeler olmadan çok daha iyi iletişim kurar."

Cevap vermeden başını göğüslerine doğru indirdi ve dilini dışarı çıkararak bir meme ucunu sertleştirdi. Buruşuk çıkıntının etrafında dolaştı ve nazikçe ısırmadan önce sıcak, nemli bir iz bıraktı.

Yukarı doğru eğildi, zevk dolu nefesi dudaklarının arasından ılık çalarak geçti. Vücudu dalgalanıyordu, açgözlüydü, daha fazlasını istiyordu ama adam onun sessiz taleplerine karşılık vermedi. Sabırla alay etti

ve sonunda eşit muamele yapmak için diğerine geçmeden önce bir göğsü memnun etti. Eden kıvranan bir karmaşaydı, Onu almasını arzulamaktan neredeyse aklını kaçıracaktı. Ona sahip olmak için. Ona sahip olmak. Aşklarının ilanını vücutlarının birleşmesiyle pekiştirmek.

Göğüslerinin arasına nazik bir öpücük kondurdu ve sonra Göbeğine doğru bir çizgi öptü, daha da aşağıya inmeden önce diliyle alaycı bir daire çizdi.

Eden bikini bölgesini ağdalı tutmaya her zaman dikkat ederdi.

Sık sık mayo ya da iç çamaşırı modelliği yapardı. O her zaman Bunu işin bir parçası olarak görüyordu ve bir erkek söz konusu olduğunda bakım konusunda hiçbir zaman endişe . Ama şimdi

Swanny burnunu soktuğunda düzgünce kesilmiş olmasına sevindi.

Kasıklarında küçük bir üçgen oluşturan yumuşak bukleler arasından.

Nazik parmaklarıyla kıvrımlarını ayırdı ve sonra dilini girişinden klitorisine kadar kaydırды. Kadın neredeyse boşalıyordu.

"Swanny!" diye nefes nefese kaldı. "Durmak zorundasın. Boşalacağım ve seni de yanımda istiyorum. Özellikle de bu gece. Bu gece birlikte olmalıyız."

Başını kaldırdı, gözleri büyük bir sıcaklık ve anlayışla doluydu. "Birlikte gideceğiz, tatlım. Bunu garanti ederim. Sadece benimle olduğundan ve hazır olduğundan emin

olmak istiyorum.
tamamen benim için."

"Çok hazırım."

Kelimeler neredeyse bir inilti gibiydi. Vücudu gergindi, gerginlik arttıkça zıt yönlerde çekiliyor gibi görünüyordu, orgazmı hissedilene kadar şişiyor ve şişiyordu. tamamen kontrolden çıktı.

Swanny, sanki kızın uçuşunun kenarında asılı kaldığını hissetmiş gibi, kızın üzerine çıktı, iri vücudu kızın vücudunu kapladı, sıcaklığı

tenine karşı kavurucu. Kalçalarını daha geniş itti ve sonra ellerini aşağı kaydırды, vücudu ile yatağın arasına girerek arkasını kavrayabildi, içine iterken onu kaldırıyor.

tuttuğu aç, içine sonuna kadar kaymasını mümkün kıldı. İkisi de boğuk sesler çıkardı ve kadın, adamın da kendisi kadar tehlikeli bir şekilde serbest kalmaya yakın olduğunu fark etti.

Ellerini adamın kaslı kollarından geniş omuzlarına doğru kaydırды ve sonra adam üzerinde yatarken sırtını okşadı, yüzü gerginlikten kırmıştı. kendisi hala onun içinde.

"Sorun yok Swanny," diye fısıldadı. "Ben oradayım. Kendini tutma. Mükemmel olmadığı için endişelenme. Mükemmellik zaman ya da özel bir anın uzunluğuyla ölçülmez. O

harcanan çabayla işaretlenmiş. İkimizi götür. Ben hazırım." Yüksek sesli bir inilti çıkardı ve sonra başını alnına değecek şekilde eğdi, ağızları sadece bir santim açıktı,

nefesleri birbirine karışıyordu. Kesinlikle bir şey vardı Sadece var olmalarıyla ilgili samimi. Bu jest sıcak ve sevecendi ve söylenebilecek sözlerden çok daha fazlasını ediyordu.

"Hazır mısınız?" diye fısıldadı, onunla aynı ses tonunu benimseyerek.

"Evet," diye fısıldadı, bakışları kısa mesafeden birbirine karışırken kirpikleri dalgalanıyordu. mesafe var.

Yer değiştirdi, geri çekildi ve sonra ileri itti. Derine. Sert. Kadife kaplı demir gibi. Nefesi kesildi ve

Parmakları adamın omuzlarına gömüldü ve yaklaşan fırtınaya karşı kendini sabitledi. Gözlerini kapattı ve kendini nihai serbest bırakmanın manyetik çekimi.

İleri doğru her içeride ve dışarıda tam doğru noktaya vuruyordu. Klitorisi geriliyordu ve her Kasıklarının aşırı hassas etin üzerinde gezdirmesi, bir elektrik dalgalanması yaşamak gibiydi.

"Lütfen," diye yalvardı.

"Asla yalvarmana gerek yok," diye yemin etti Swanny. "Eğer istersen dünyayı ayaklarının altına sererim. Sana verebilecek gücüm olan her şey her zaman senin olacak."

Onu öptü, yeminini mühürledi, vücudu sıcak bir şekilde onunkinin üzerinde hareket etti. Bacaklar birbirine dolandı, kalpler birbirine dolandı, ikisi de Aynı anda hem tırmanıyor hem de düşüyor, baş döndürücü bir coşkunun girdabında dönüyordu. Eden sadece Swanny'nin farkındaydı.

Onu seven Swanny. Onu hayatıyla koruyacak olan Swanny.

En sıcak battaniyeler gibi onun üzerine yerleşti. Göğsü kabarıyordu, kendisinininkiyle birebir eşleşiyordu. Kollarını ve bacaklarını onun etrafına sararak, bu muhteşem - içten ve dıştan- lezzetli alfa erkeğine damgasını, iddiasını etkili bir şekilde vurdu.

Hiç kimse şu anda ondan memnun ya da mutlu olamazdı. Dünyada hiçbir duygu bu tamamlanma duygusuyla eşleşti. Gelecek öyle görünüyordu ki

inanılmaz derecede parlaktı. Hiçbir şey imkânsız değildi. O ve Swanny birlikte kalmanın bir yolunu bulacaklardı. Bu kendi kendine verdiği bir ve sonuna kadar gitmeye niyetliydi.

BÖLÜM 31

SAM Kelly hemen güvenli telefonu açtı, Steele ya da Rio'dan bir rapor almak için sabırsızlanıyordu. Paris'te olanlardan sonra Sam, Eden'i bu tehditten kurtarmak için elindeki tüm kaynakları kullanmaya her zamankinden daha kararlıydı.

"Sam," dedi kısaca.

"Ben Steele," dedi Steele sert bir sesle. "Birisi Sanchez bizden önce geldi ve Tanrım, bu kanlı bir katliam. Herkes öldü. Sanchez, adamları. Her yer darmadağın oldu. Tam bir karmaşa."

"Lanet olası Hancock!" Sam yemin etti. "Paris'te ortaya çıktıktan ve hemen ortadan kaybolup radardan düştükten sonra bunun olacağını tahmin etmeliydim. Bunun arkasında onun olduğuna yüzde yüz eminim. Eden'la yakın bağları var. ve ailesine yönelik her türlü tehdidi ortadan kaldırmak tam da onun yapacağı bir şey."

Steele, "İstihbarat alma konusunda bizi mahvetti," dedi, Belli ki Sam kadar kızgındı. "Ne öğrenebileceğimizi görmek için ekibime parçaları inceletiyorum, ama Hancock'un soruşturmamızla ilgili her şeyi aldığına dair bir his var içimde. Şimdi ne yapmamızı istiyorsun patron?"

"Taramanızı tamamlayın," diye cevap verdi Sam sertçe.

"Rio'yu arayıp geri çekilmesini söyleyeceğim. Nathan'la birlikte rapor vereceğim.

ve Joe. Onlara gelişmeleri anlat. Sanchez bir suikastçı tuttuysa, para alamayacağını hemen anlayacaktır, bu yüzden biraz daha rahat nefes alabileceklerini düşünüyorum. Onlara söyleyeceğim.

Çekim bitene kadar güvenliklerini sürdürmelerini ama biraz rahatlayabileceklerini söyledi. Bu, Eden'in üzerindeki baskıyı büyük ölçüde azaltacaktır."

", " dedi Steele. "Bir şey keşfedersek size haber veririz, sonra da başka bir şey için bize ihtiyacınız yoksa çekilir ve eve döneriz."

"Şu anda her şey sakın," diye Sam. "Şu anda elimizde tek şey Eden'in korunması, ama sana izin vereceğim İşler değişirse haberim olsun. Maren ve Olivia'nın yanına dönmek için sabırsızlandığını biliyorum."

Steele ürkek bir sesle, "Evet, öyle. Ama işi bitireceğiz ve bulduğumuz her şeyi rapor edeceğiz."

Sam bağlantıyı kesti ve sonra derin bir nefes aldı. Lanet olası Hancock. Bazen ona takılmamak için hareket edemiyorlarmış gibi görünüyordu. Steele'in karısı Maren'i kendini riske atarak kurtarmış olmasına rağmen, her zaman bir anda ortaya çıkıyordu ve hangi tarafta aldığını asla .

Başını salladı. Hancock'un gerçek bir insani bağları var mıydı? İnsandan çok makineydi. Eden'ı, babasını ve kardeşlerini "ailesi" olarak gördüğü haberi şok etkisi çünkü Hancock kesinlikle yalnız bir kurttu. Her zaman kendi yoluna gider ve

Kimseye cevap vermiyordu. O kesinlikle bir . Koşullar ne olursa olsun Sam'in her zaman temkinli yaklaştığı biriydi.

Geçmişte KGI'nın davasına gerçekten yardımcı olmuş olsa da Hancock'a . Sam de Hancock'un iyi niyetinden dolayı yardım ettiğini düşünecek kadar kandırılmış değildi. Adamın yaptığı her hareket için her zaman bir nedeni vardı.

Başını iki yana sallayarak Joe'yu aradı ve haberi ona iletti. Joe'nun, Sam'in haberi aldığı anda kendi kendine ettiği küfürleri mırıldandığını dinledikten sonra telefonu kapattı ve Sam, her ne kadar

rahatlayabilirlerdi, tamamen geri çekilmeyecekler ve durumu Cennet'e yönelik hala mevcut bir tehdit varmış gibi ele alacaklardı.

Eden'in işlerini bitirip evlerine dönmelerine çok az bir zaman kalmıştı. Bu noktada KGI işi bitirebilir, maaş çeklerini alabilir ve bir başka başarılı Görev kayıtlara geçti.

BÖLÜM 32

EDEN lansman partisi için giyinirken mırıldandı. Kendisine yönelik tehdidin ortadan kaldırıldığına dair rahatlatıcı haberle birlikte kendini daha hafif ve kaygısız hissetti. Aşık olmuştu.

Daha da iyisi, Swanny onu seviyordu. Bu olayların ışığında hiçbir şey aşılamaz görünmüyordu.

Detayları sormamıştı. İstememişti de. Swanny'nin hakkını yemeyelim, ona "Size yönelik tehdidin icabına bakıldı," demekten başka bir şey söylemedi.

Swanny'ye güveniyordu ve bu konuda onun ekibine ve organizasyonuna da güveniyordu. Swanny'nin ekibi ön planda ve merkezdeyken, KGI'nın perde arkasında olayın özüne inmek için çalıştığını . tüm karmaşa. Her şeyin yolunda söylediklerinde onlara inanıyordu.

Swanny, çok şaşırmıştı.

Lansman partisi için giyinmek üzere odasından çıktı. O ve ekibi onu lobide bekledi. O istedi

Swanny'ye verdiği kolyeyi takarak sürpriz yaptı.

Onun yüzündeki ifadeyi ve sevgisini görmek için sabırsızlanıyordu.

onun hediyesini giydiğini fark ettiğinde gözlerini ısıttı.

Hayır, giydiği tasarımcı elbisesinin standartlarına tam olarak uymuyordu ama umurunda bile değildi. O

Kolyeyi çok sevmişti ve tasarımcıların etkinlikte takması için can attığı pek çok mücevher arasından onu seçerek takıyordu.

Otel kapısının açıldığını duyduğunda tokayı sabitlemeyi henüz bitirmişti. Kaşlarını çatarak başını yatak odasının kapısından uzattı, eliyle göğsünü kapattı.

Swanny'yi azarlamaya ve kışını kaldırıp lobiye inmesini söylemeye hazırlanırken, el arabasını içeri iten hizmetçi servisiydi.

Eden gülümseyerek oturma odasına doğru yürüdü. "İhtiyacım olan bir şey yok. Aslında, bana beş dakika verip sonra geri gelmek istersen ben de tam çıkmak üzereydim."

Bunu söylerken bile tüyleri diken diken oldu çünkü Joe'nun kaldıkları süre boyunca hizmetçi hizmeti almamalarını ayarladığını hatırladı. Swanny her zaman çarşafı, havluları ve diğer ihtiyaçları doğrudan resepsiyondan alırdı. Bu nedenle, onun katına kimsenin girmesine izin verilmiyordu.

Ama belki de artık bir tehdit olmadığı için kısıtlamalarını gevşetmişlerdi. Swanny ile aşağıda buluştuğunda bunu ona sorması gerekecekti.

"Sorun değil hanımefendi," dedi hizmetçi kadın ağır bir sesle aksanlı bir ses. "Size yeni havlular bırakıyorum ve geri döndüğünüzde her şeyin mükemmel olması için size geri dönüş hizmeti veriyorum, tamam mı?"

Hizmetçi konuşurken Eden'la arasındaki mesafeyi kapattı ve yüzünde sıcak bir gülümseme belirdi. O vardı Daha koyu tenliydi ama Eden aksanını çıkaramadı. Meksika'dan çok Orta Amerika'ya benziyordu. Kesinlikle Fransız değildi ama Fransa'ya dünyanın dört bir yanından gelen ve otellerde ve restoranlarda çalışan pek çok göçmen vardı.

Eden belli belirsiz bir sesle, " değil," dedi.

El çantasını almak ve asansöre gitmek için hizmetçinin yanından geçmeye başlamıştı ki, kadın aniden Eden'i hayrete düşüren bir hızla hareket etti. Sonra Eden kolunda bir diken hissetti ve dehşet içinde kadına baktı.

Oda onun etrafında bir nevi söndü ve bulanıklaştı.

Yardım istemek için çığlık atmak üzere ağzını açtı ama kendini hiçbir şey söyleyemez halde buldu.

Çığlık atıyor.

Hizmetçi kızın kolunu tuttu ve tabancasının namlusunu böğrüne dayadı, yüzünde tehditkâr bir ifade vardı Eden'in görüş alanına girip çıkıyordu. Tanrım, kendini toparlaması gerekiyordu. Uyuşturucunun etkilerinin üstesinden gelmeliydi. Bu kez beladan kurtulmak için güvenebileceği tek kişi kendisiydi. Ve Swanny'yi hayal kırıklığına uğratmasına imkân yoktu.

"Şimdi beni dinle," dedi hizmetçi, aksanının tüm izleri kaybolmuştu. "Benimle geliyorsun ve yan bakım girişinden çıkıyoruz ve eğer yanlış bir hareket yaparsan, tek bir ses çıkarırsan, seni olduğun yerde öldürürüm. Anladıysanız başınızı sallayın."

Eden'in başını sallaması büyük çaba gerektirdi. İlaçlar onu yeterince etkilemişti ama dehşet geri kalanını felç etmişti.

Hizmetçi ilerlemeye başladığında tökezledi, tutuşu Eden'kolunu acı verici bir şekilde sıkıyor ve silah yan tarafına saplanarak derisini kesinlikle zedeliliyordu.

Hizmetçi onu asansöre doğru sürükledi ve daha sonra lobinin bir alt katında bulunan ve sadece çalışanlara açık olan alt katın düğmesine basmıştır. Hizmetçi, kendisini otel çalışanı olarak tanıtan bir kart takmış ve asansör bodrum katına inmiştir.

Eden'i dehşete düşüren şey, hizmetçinin onu asansörden çekip çıkardığında neredeyse başka bir hizmetçinin cesedine takılıp düşmesiydi. Alnında, tam gözlerinin arasında bariz bir kurşun yarası vardı ve kadının başı yana doğru sallanıyordu, gözleri açık ve ölümle camlaşmıştı.

Eden'in midesi guruldadı ve dünya da sersemledi, ilaçlar onu yapamaz hale getirdi uysalca çıkışa yönlendirilmekten başka bir şey istemiyordu. Hizmetçi kapıyı açtı, ara sokağı hızlıca gözden geçirdi ve Eden'i küçük bir Peugeot'nun arka koltuğuna itti. Kadın Eden'in üzerine eğildi ve ağzını hızla bantladı ve

Sonra onu kabaca yan çevirdi, kollarını arkasından çekip birbirine kelepçeledi.

Her şey sadece birkaç saniye sürmüştü ama zaman Eden ve her şey ağır çekimde ilerliyordu, kaçırıldığını anladığında içini dehşet ve çaresizlik kapladı. Kadın, her kimse, çoktan otele girebilmek için en az bir kişiyi öldürmüştü. Belli ki öldürmek onun için hiçbir şey ifade etmiyordu ve şimdi Eden'ın hayatını ellerinde tutuyordu.

Araba ara sokaktan çıkıp Paris trafiğine girdiğinde gözlerinin kenarlarında yaşlar birikti. O artık Bu kadının onu öldürmek istediğinden emindi. Ama onu nereye götürüyordu? Ve neden götürüyordu?

Swanny, babası ve kardeşleri bulanık bilincinin içinden geçti. Onları bir daha asla göremeyecekti. Daha da kötüsü, Muhtemelen ona ne olduğunu asla öğrenemeyeceklerdi. Gözlerinden süzülen yaşlar, soğuk tenine sıcak bir şekilde vuruyordu. O

Kaybettiği her şey için ve ortadan kaybolmasının Swanny ve ailesine vereceği acı için ağladı.

Sonra da Swanny ve ekibinin bir şekilde, mucizevi bir şekilde, çok geç olmadan onu kurtarmanın bir yolunu bulmaları için dua etti. Swanny akla hayale gelmeyecek şeylerle karşılaştığında pes etmemişti. Aylarca süren işkence ve aşağılamadan sağ çıkmış ve galip gelmiş, onu kırmak için ellerinden geleni yapan hayvanlara asla bu tattırmamıştı.

Şimdi gücünden, katlandığı her şeyin anısından yararlanıyordu. Aynı kalibrede birini hak ediyordu. Aynı asla vazgeçmeyen tutum ve galip kararlılığı.

Bu şeyleri kendine topladı, onları sıkıca tuttu, onların -ve Swanny'nin- zihninde ısılsı ısılsı yanmasına izin verdi. Çünkü ruhunun en derinlerindeki bir şey, sahip olduğundan emin olmadığı rezervleri kullanması gerektiğini fark etti. Ama lanet olsun ki savaşmadan yenilmeyecekti.

BÖLÜM 33

SWANNY takım arkadaşlarıyla birlikte lobide sabırsızlıkla bekliyor, saatini kontrol ediyor ve nefesinin altında . Eden'dan ayrılmak hoşuna gitmiyordu, ne olursa olsun

tehdit ortadan kaldırılmıştı. İçgüdüleri sessiz değildi. Bir mofo gibi patlıyordu.

Onu şaşırtmak istediği için hayal kırıklığına uğrama riskini göze alarak asansöre doğru yürümeye karar verdiğinde Hancock çığlık atan karnını rahatlatmak için Yüz hatları öfke ve endişeyle buruşmuş bir halde otelin girişine doğru fırladı.

Swanny'yi durduran da bu endişeydi, çünkü Hancock'u hiçbir şey endişelendirmiyordu. Adam bir otomat ve sadece bir ifadesi vardı. Şey, bu tam olarak doğru değildi. Eden'in odasına geldiğinde, sanki bir uzaylı geçici olarak bedenini ele geçirmiş gibiydi çünkü Adam Eden'a karşı gerçekten duygu ve şefkat göstermişti. İkili arasında bariz bir sevgi vardı ve Swanny hâlâ Hancock'un Eden'a karşı Eden ve kendi ailesi olarak görüyordu. Ve ona cupcake diyordu. Tanrı aşkına.

"Eden hangi cehennemde?" Hancock talep etti. Tipik selamlaşma yok, hoşbeş yok. Bu değildi Hancock'un yolu ve Swanny'nin de yolu değildi. İkisi de araya anlamsız gevezelikler sokmadan doğrudan işe koyuldular.

Swanny, "Odasında bu akşamki lansman partisi için giyinmeyi bitiriyor," dedi. "Her an gelebilir."

"çocuğu!" Hancock yemin etti. "Onu bıraktın birkaç dakika bile korumasız mı? Burada ne tür operasyon yürütüyorsun? İhtiyacın olan istihbarat bende var. hemen."

Bunun üzerine Swanny'nin tüm ekibi dikkat kesildi ve Hancock'un devam etmesini beklerken, etrafta kalabalık, hepsi iş başındaydı.

"Belli ki ona yönelik tehdidi ortadan kaldırdığınıza göre, bu kadar korkmanız çok da mantıklı değil.

"Joe, KGI'nın Sanchez'e kimin ulaştığının farkında olduğunu bildirmek için Hancock'a dikkatle bakarak konuştu.

Hancock tekrar küfretti. "O bir tehdit değildi. O asla oldu."

"Ne lan sen?" Swanny talep etti. İçindeki korku daha da yoğunlaştı. Lanet olsun, biliyordu Bir şeyler yolunda gitmiyordu ve Eden'ın giyinmesini tek başına bitirmesi için ona on dakika vermeyi asla kabul etmemeliydi.

"Kısa versiyon," diye kestirip Hancock. "Eddie her şeyi yanlış anladı. Görevleri başarısız olunca anne ve kızın öldüğünü düşündü. Ben babayı öldürdükten sonra oğlunun intikam peşinde olduğunu düşündü. Eden'ın annesini öldürdü. Ama bu bana hiç mantıklı gelmedi. Eğer intikam peşindeyse, eşe karşı eş, o zaman neden Eden'ı öldürmedi? Karısına karşılık karısı, kızına karşılık kızı."

Swanny'nin panik seviyesi epik boyutlara ulaşıyordu. Bu işin gidişatından hiç hoşlanmamıştı.

"Hadi odasına gidelim," diye bağırdı Hancock. "Geri kalanını sana yolda veririm. Onun güvende olduğundan emin olmak istiyorum çünkü ona yönelik tehdit ortadan kalkmış değil."

Bunun üzerine Swanny ve tüm ekibi koşmaya başladı, Swanny asansörün çağrı düğmesine bastı.

Onlar asansöre doluşurken, Hancock devam etti.

"Kız hayatta kaldı. Sadece onun çapraz ateşte öldürüldü. Eden'dan sonra lanet olası oğul değil. Kızı. Bu, onun hayatına yönelik girişimlerin ne kadar beceriksizce olduğunu açıklıyor. Eden'ın peşinde kiralık bir suikastçı yok. Kızı Eden'ın peşinde."

"Orospu çocuğu," diye küfretti Swanny. "Lanet olsun, Hancock.

Sen hiç telefon diye bir şey duymadın mı? Neden buraya gelene kadar beklemek yerine hemen bize haber vermediniz? İşimizi yapmadığımızdan bahsediyorsun ama Eden senin için bu kadar önemliyse neden

"Neden hemen kornaya basıp bizi uyarmadın?" "Çünkü lanet olası işinizi yapmaya devam edeceğinizi düşünmüştüm." Hancock tersledi. "Oğlu ve korumasını öldürdükten sonra doğruca buraya . Orada buldum

Eden'ın peşinden gitmemesi için yalvaran kız kardeşinden gelen yazışmalar. İntikam ve cezalandırma döngüsünü durdurmak için.

Tüm bunlar göz önüne alındığında, oğlun tek yarı yolda olduğu anlaşılıyor.

Zeki biri. Onu dışarı çıkarana kadar bunu keşfedememiştim. ettim. Bunu kabul ediyorum. Onu konuşturmalıydım çünkü ölmeyi hak etmiyordu. Kız kardeşini ikna etmeye çalıştı ama kız kardeşi kafayı yemişti ve Eden ile Eddie'ye acı çektirmeyi ve Eden'i ortadan kaldırmayı kafasına takmıştı. Eddie'nin bilmesini, kızının acı çektiğini görmesini istiyor.

Eden'ı öldürmeden önce onu bulmamız için bize zaman kazandıracak tek şey bu olabilir."

Swanny'nin damarlarındaki kan dondu. Dehşet onu boğazından yakaladı ve . Tanrım, lütfen Eden'in otel odasında gerekiyordu. Ne olursa olsun, o çılgın manyak onu öldürene kadar yanından ayrılmayacaktı.

onu öldürmeye çalışan kişi dek ortadan kaldırılmıştı. Gardını bir an için bile gevşettiği için kendine lanet etti. Nasıl olursa olsun

Eden güzelce giyinmek ve onlarla lobide buluşmak için birkaç dakika istemişti.

tüm zaman boyunca onunla kaldı. Onunla cehenneme gitmeyi umuyordu.

Eden'in hayatına mal olmadı. Kendisiyle asla . Onsuz asla yaşayamazdı.

Asansörden silahlarını çekerek hızla çıktılar ve onun süitine vardıklarında Swanny korkudan donakaldı.

Kapı tamamen kapanmamıştı, bir hizmetçi arabası girişi kısmen engelliyordu. Onu içeri itti, silahını kaldırdı, odaya dalarken ekibi onu kuşattı.

"Eden!" Swanny bağırdı. "Eden, burada mısın?"

Aceleyle içeri girdiler ve hızla dağıldılar. Swanny yatak odasına orayı boş buldu. Hızlı bir kontrol Banyodan bir şey çıkmadı ve panik onu taşaklarından kavrarken terlemeye başladı.

"Burada değil," diye bağırdı Hancock. "Dağılın. Otel baştan aşağı aramalıyız. Hadi, hadi, hadi!"

Hancock bir şekilde Swanny ile eşleşti ve her kattan aşağıya doğru koşarak merdivenlerden indiler. Nathan, Joe ve diğerleri katları tek tek arayacaklardı ama Swanny, Eden kaçırıldıysa, onu kaçıranın buralarda kaldı.

Bodrum katına koştular ve otel güvenliği tarafından sağlanan giriş anahtarını kullanarak merdiven boşluğuna açılan kapıyı açtılar. Asansörün bulunduğu köşeyi döndüklerinde Hancock şiddetli bir küfür savurdu.

Swanny hizmetçinin yerde yattığını gördü, gözleri ölümden cam gibiydi, alnının aşağısında, tam gözlerinin arasında bir kurşun deliği vardı. Kan çoktan pıhtılaşmıştı ve kadın soğuktu, ve titizlik yerleşmeye başlamıştı.

Orospu çocuğu. Deli kız, Eden'in odasına hizmetçi kılığında girmiş ve vurup öldürdüğü temizlikçinin anahtar kartını kullanmıştı.

Swanny yerinden fırladı ve çıkışa doğru koştu, kapıyı açıp dışarı fırladı, umutsuzca çok geç kalmadığını ve Eden'ı otel odasından kaçırın çılgın sürtüğü yakalayabileceğini umuyordu.

Onu en çok rahatsız eden ve içini dolduran şey ezici panik, Eden'i hiçbir şey yapmadan nasıl dışarı çıkardığıydı.

Eden kendini savunma konusunda eğitimliydi. Kötü bir durumda kendini idare edebilirdi. Yani birinin ona saldırmamasının tek yolu

Kimsenin haberi olmadan ve büyük bir kavga çıkmadan onu otelden çıkarmanın tek yolu Eden'in uyuşturulmuş olmasıydı.

Otel odasını düşününce, bir boğuşma izi yoktu. Hiçbir şey yerinde değildi. Sadece hizmetçinin arabası vardı ve kapı aralık bırakılmıştı. Uyuşturulmuş . Tek açıklaması buydu.

Bir hizmetçi , Eden Eden olarak iyi ve misafirperver davranmış, bir hizmetçinin kendisi için tehlike oluşturabileceğinden hiç şüphelenmemişti. Özellikle de Swanny ona yönelik tehdidin icabına bakıldığına dair güvence verdiğinden beri.

Lanet olası aptal.

Bu onun lanet olası suçuydu. Bunu asla atlatamayacaktı. tam bir aptallıktı. Şansı olsa bile bunu asla telafi edemeyecekti ve bu şansa sahip olmak için dua etti. Çok geç olmadan onu bulacaktı. O

başka bir seçeneği düşünemezdi yoksa aklını kaçırdı.

"Kendini bırak," dedi Hancock hiddetle. "Bu sizin olduğun kadar benim de hatam. Yapacak bir şey yok.

Bu noktada ikimiz de "yapardım, , etmeliydim "lerle uğraşarak bir yere varamayız. Kendimizi toparlamalı ve onu bulmalıyız."

Swanny, "Güvenlik kamerası ihtiyacımız var," dedi.

Hancock'la birlikte ara sokağı ve otoparkı taramayı tamamladıklarında suratı asıktı.

"O işi bana bırakın," dedi Hancock. "Donovan'ınız kadar inek olmayabilirim ama bilgisayar ve elektronikten anlarım. Sen ağır olabilirsin ve ben de ne yapacağımızı ihtiyacım var."

İkisi de aceleyle içeri girdiler ve doğruca güvenlik masası. Çok iri yarı, çok sinirli iki adamla karşı karşıya kalan güvenlik şefi itiraz bile etmedi. O getirdi onları gözetleme odasına aldı ve Hancock'un devralmasına izin verdi. Güvenlik görevlisi, "Daha önce bir hata oldu," dedi.

Kusursuz bir İngilizcesi vardı, olayı anlatırken yüz ifadesi asıktı.

Bilgi. "Göz kırptı ve birkaç dakikalığına söndü, Bu da muhtemelen Bayan Sinclair'in kaçırıldığı zaman. Ama ara sokakta bir kameramız var, eğer o yoldan gitmişlerse, ki öldürülen hizmetçinin konumu göz önüne alındığında gitmiş olmaları muhtemel, aracın görüntülerini alabilir ve en azından plakasını tespit edebilirsiniz."

Hancock öfkeyle yazıyor, kesinti öncesindeki görüntüleri gözden geçiriyor ve kameralar tekrar devreye girdiğinde ara sokağa odaklanıyordu.

"Orospu çocuğu," diye nefes aldı Hancock.

Swanny öne doğru eğildiğinde bir kadının Eden'i bordo bir Peugeot'nun arkasına ittiğini ve ardından birkaç saniye boyunca üzerine eğildiğini gördü. Kadın geri çekildiğinde Eden'ın arkada yattığını ve bileklerinde kelepçelerin parlak ışıltısını görebiliyorlardı.

Kaçıran kişinin yüzü kameraya dönüktü. Daha uzun siyah saçları sırtından aşağı sarkıyordu ve teni daha koyu tonluydu. Eden'dan daha kısaydı ama daha tıknazdı. Kolları sanki sıkı bir egzersiz rejimi uyguluyormuş gibi kaslıydı. Omuzları geniş ve kareydi ve hizmetçi kızın göğüslerinin kıvrımlarına dair hiçbir ipucu yoktu. Öldürdüğü işçiden aldığı üniforma.

Sonra Peugeot uzaklaştı ve Hancock plakayı . Hancock numarayı güvenlik görevlisine havlayarak söyledi. güvenlik görevlisini aramış ve plakası verilen araç için arama bülteni çıkarması için polisle irtibata geçmesi talimatını vermiştir.

Swanny telsizle ekibine oteli oda oda aramaktan vazgeçmelerini söyledi ve Hancock'la birlikte bulduklarını bildirdi.

"Çevremizi genişletmeli ve sınırları, havaalanlarını, tren istasyonlarını, kamuya açık her yeri kapsadığımızdan emin olmalıyız.

transit geçip arabanın ve plakaların haberini yapın. Bu konuda mümkün olduğunca çok göze ve kulağa ihtiyacımız var," dedi Swanny sert bir sesle.

"Sam'i arayacağım. Ekipleri bu tarafa yönlendir ki tüm insan gücümüzle onu bulmaya odaklanalım," diye cevap verdi Joe.

"Bunun için çok geç olacak," diye tersledi Hancock.
"Lanet Rio ve Steele'in kasabaya gelmesine yetecek kadar uzun süre hayatta kalamaz. Onu bulmalıyız ve hemen bulmalıyız."

"Hadi oradan, göt herif," diye hırladı Swanny. "Onu bulmak için birilerini sanıyorsan, siktir git."

Hancock sustu ve Swanny'ye uzun uzun baktı. "Ona aşıksın," dedi yumuşak bir sesle.

Swanny buz gibi bir sesle, "Eden'olan ilişkim seni hiç ilgilendirmez," dedi.

Hancock Swanny'nin yüzüne doğru itti ve onunla burun geldi.

"İşte burada yanılıyorsun," diye homurdandı Hancock.
"Eden kan bağı dışında her yönden benim kardeşim. Onun ailesi benim aileme en yakın şey ve onu korumak için ne gerekiyorsa yaparım."

"O zaman oyalanmayı bırak da koyulalım," diye çıkıştı Swanny. "Çünkü didişerek ona hiç iyi bir şey yapmıyoruz. lanet olası çocuklar gibi. O benim hayatım ve onu geri alana kadar dinlenmeyi reddediyorum."

"Yeterince makul," dedi Hancock sessizce. "Hadi gidelim."

BÖLÜM 34

Eden'ı aramaya başlayalı iki saat olmuştu ve Swanny tam bir umutsuzluk içindeydi. Her geçen saniye Cennet'in daha da uzaklaştığını hissediyordu. Dua ederken Nathan ve arkadaşlarıyla birlikte Afganistan'daki bir cehennem çukurunda hapsedildiklerinden beri dua etmemişti.

Shea ve kız kardeşi Grace Tanrı tarafından gönderilmiş meleklerdi.

Swanny bunu tüm kalbiyle biliyordu. Ama şimdi başka bir mucizeye ihtiyacı vardı. Tıpkı ona ve Nathan'a kaçtıklarında verilen mucize gibi.

Swanny de böyle zamanlarda Shea'nın telepati yeteneğinin rastgele olmamasını diliyordu. Bir şekilde Eden'a ulaşip onu bulmalarına yardım edebilseydi. Grace daha çok yardımcı olabilirdi ama Rio onu buraya getirene kadar Eden için çok geç olurdu.

Midesi sürekli bir düğüm halindeydi ve en kötü senaryoyu, Eden'ın çoktan ölmüş olduğunu düşünmeyi bile reddetse de, dizlerini bükmekle tehdit eden keder dalgasına engel olamıyordu.

Onu kaybedemezdi. Önceden hayatı gayet iyiydi. O kendini mutlu saymazdı ama mutsuz olduğunu da söyleyemezdi. Hayatı gayet düzenliydi. Onun mutlak odak noktası KGI ve ekibi, onların görevleri ve Kelly ailesiyle kurduğu bağ olmuştur.

Kelly klanının reisi Marlene Kelly, onu kendi saflarına çekmiş, anında kendi çocuğu gibi benimsemişti. Tıpkı gerçek oğullarına annelik yaptığı gibi ona da annelik yaptı.

Bu sevgi ve sadakat, gelinlerine ve Kelly ailesine evlatlık verilen diğerk herkese de uzanıyordu.

Ama şimdi? Kısır varoluşuna geri düşüncesine katlanamıyordu. Eden olmadan bir hayat düşünemiyordu. O onun kişisel güneş ışığıydı, onun Sadece aynı odada olmak bile onu sıcak bir şekilde sarıyordu.

Zihinsel olarak kendini azarladı. Böyle korkunç düşünceler hiçbir işe yaramıyordu ve Eden'e hak ettiği değeri vermiyordu. hak etmişti. O bir savaşçıydı. Swanny ona ulaşana kadar hayatta kalmanın bir yolunu .

Ve onu bulacaktı. Eğer bütün her şeyi Ya onu bulacaktı ya da denerken ölecekti.

Güvenli telefonu çaldı ve takım arkadaşlarından biri olduğunu anlayarak telefonu açtı. Hancock durakladı, Swanny ile birlikte kullandıkları aracı yavaşlattı ve konuşmaya kulak kabarttı.

"Swanny, ben Joe. Şu anda neredesin?"

Swanny, Hancock'un kenara çektiği yerden sadece birkaç metre ötedeki sokak adını kontrol etmek için eğildi. Kavşağı Joe'ya tarif etti ve Joe'nun rahat bir nefes aldığını duydu.

"Beş dakika uzaklıktayız. Kıpırdama. Eddie Eden'ı kaçıran kişiden haber almış ve bunu görmen gerek dostum. Ama sakinliğini korumalı ve başını dik tutmalısın. Eden'ın sana, hepimize ihtiyacı var. çünkü içeri girmek zorunda kalacağız ve çok geç kalmamayı umacağız."

"Ne oluyor ?" Swanny kükredi. "Sen ne bilirsin ki? Eddie onu kaçıranın ne dediğini söyledi?"

"Söylediği şey bu değil. Bana gönderdiği şey. Bir yere ayrılma.

Üç dakika içinde orada olacağız."

Swanny, Joe'nun bir şey söylememesi için yemin etti. başka bir açıklama yapılmadan kesildi. Sonra hayal kırıklığı içinde kapıyı yumrukladı, kanı damarlarında çılgınca pompalanıyordu.

"Ne dedi lan o?" Hancock talep etti. "Joe Eddie'den haber mi almış? Neden benimle temasa geçmedi ki?"

Ona, Raid'e ve Ryker'a RPG saldırısından sonra kendilerini kaybettiklerinde geri çekilmelerini söyleyen bendim. Onlara meseleyi halledeceğimi ve sadece yoluma çıktıklarını söyledim. Aldıkları her türlü istihbaratı bana göndermeleri gerekirdi."

"Hiçbir fikrim yok," diye mırıldandı Swanny. "Kimi neden ve niçin aradığı umurumda bile değildi. Joe, Eddie'nin ona bir şey gönderdiğini söyledi ve sonra kendimi kaybetmememi ve odaklanmamı söyledi. Şimdi sen söyle. Bu sana iyi geliyor mu?"

Ağır alaycılık -ve sağlıklı bir dozda dehşet- Hancock tarafından kaydedildi. Kavgacı tavrının bir kısmını kaybetti ve gerçekten de soldu.

"Tanrım," diye fısıldadı. "Ne ki bu? Tanrım, sakın onun cesedinin fotoğrafı olmasın."

"Kapa çeneni," diye öfkeleni Swanny, tüm kontrolünü kaybetmeye ve patlamaya çok yakın olduğunu umursamadan. "Joe çok geç olmadan içeri girip onu çıkarmamız gerektiğini söyledi. Bu da ölmediği anlamına geliyor. Henüz."

Hancock sustu ve saatine bakmaya devam etti. Birkaç dakika sonra Swanny'nin ekibi iki araçla kükreyerek geldi, daha fazla yer kaplamak için ayrılmışlardı. Joe daha dışarı çıkamadan Swanny dışarı çıkmış ve Joe'ya doğru koşmaya başlamıştı.

Hancock, Swanny'nin hemen arkasındaydı. Hancock'un kavşağın köşesine park ederek engellediği öfkeli sürücüler sürekli korna çalıyordu.

Swanny açıkça, "Göster bana," dedi.

Joe tereddüt etti, bu da Swanny'nin içinin kocaman bir topa dönüşmesine neden oldu. Korkudan zar zor nefes alabiliyordu. onu kavırıyor.

Hancock, "Göster bize, lanet olası!" diye bağırdı. "Burada durarak lanet olasıca zamanımızı boşa harcıyoruz. Kız yaşıyor mu?

Her neyse, devam edin."

Joe bir elini saçlarında gezdirdikten sonra uydu telefonunu çıkardı.

"Eddie bir süre önce arayıp . Eden'ı kaçıran kişi ona bir video göndermiş çünkü Eddie'nin Eden'a ne yaptığını gördü. Eden'ın ölümünü ortaya çıkardığını söyleyerek onunla alay etti. Ona intikamını anlattı Çünkü Eden'ı öldürecek ve onun ölümünü izlemesini istiyordu. Bu da bizi başka bir video göndereceğine inandırıyor."

"Göster," dedi Swanny, burun delikleri alevlenerek.

Joe içini çekti. "Bunu görmek kolay değil, dostum. Ama kendini . Donovan onun yerini bulabilmek için bir iz üzerinde çalışıyor. Umarım altın bulacak ve Bize belirli bir yer söyleyebilir ya da bizi sadece genel civara onu bulabiliriz."

Swanny ya da Hancock ona bırakmasını söyleyemeden erteleyip lanet videoyu gösterince Joe telefonunu çevirdi ve videonun oynatma düğmesine bastı.

Hancock'un ani nefes alış, trafiğin gürültüsü ve aralıksız korna sesleri duyuldu.

Swanny olaylara bakarken kendini enayi gibi hissetti. önüne seriliyordu. Uyuşmuştu, tamamen uyuşmuştu. Daha önce hiç bu derece korku hissetmemişti. Hatta o ve Nathan cehennemde iki ay boyunca işkence görmüş ve aç bırakılmıştı.

Eden bir sandalyeye bağlanmıştı ve onu kaçıran kişi Eden'in yüzüne bir kesik daha atarak elmacık kemiğinden çenesinin altına kadar titiz bir çizgi oluştururken Eden'in yüzünü kan kaplamıştı.

Eden'in acı dolu çılığı Swanny'nin gözlerini yaşarttı. Daha fazla dayanamayarak gözlerini kapattı. O yapmadı Gözyaşlarını silme bile girmedi. Eden'in katlanmak zorunda kaldığı şeyi görünce . Kadın Ona sistematik olarak işkence ediyor ve yaklaşan ölümüyle alay ediyor.

"Odaklan, lanet olsun," diye bağırdı Hancock. "Videoyu incelemeliyiz, bakalım bize yardımcı olacak bir şey görebilecek miyiz?"

yerini tespit etmek için. Kaldır onu, Swanny. Eden'in bize ihtiyacı var. Şimdi kendini kaybedersen ona yardım edemezsin."

Swanny kederinden ve öfkesinden gözle görülür bir şekilde sıyrıldı ve dikkatini önündeki gözyaşı bulanık ekrana yeniden odakladı.

Swanny, " başla," diye boğuk bir ses çıkardı. "Hancock haklı. Bize yardımcı olabilecek bir şey bulabilir miyiz diye Eden'in ötesine bakmalıyız. Fazla zamanı yok. Bu çılgın sürtük Eden'a işkence etmekten ve hem onunla hem de Eddie'yle alay etmekten bıktığında Eden'ı öldürecek ve elimize geçecek bir sonraki video onun cesedine ait olacak."

Duygularını bir kenara itmek ve diğer görevlerde olduğu gibi bu olaya da soğukkanlılıkla bakmak için her şeyini ortaya koyması gerekiyordu. Akıllı başka bir şeydeyken buna bakamazdı.

Eden için korkuyla dolmuş ve tükenmişti. Onu bir kenara bırakıp işi yapmak zorundaydı. Ne pahasına olursa olsun.

Kendini destekleyerek ve videoyu objektif bir şekilde incelemeye zorlayarak çevreye odaklandı. Bu Joe sesini kısıtığında tek ses Eden'in ve Swanny bunu tekrar duymaya dayanamadı. Acı içinde olduğunu bilmek yeterince zordu. Tekrar dinlemek Swanny'i uçurumun kenarına gönderdi. Ve kendini kaybetmeye çok yakındı. Bir itiş ve o gitmiş olacaktı.

Gözüne bir şey takıldı ve nabızı hızlandı, öyle ki şakaklarında ve boynunda attığını hissedebiliyordu.

"Geri çekil," diye emretti Swanny.

Joe'dan telefonu almak için eğildi ve sonra tekrar oynat tuşuna basarak telefonu görüş açısına yaklaştırdı.

İşte oradaydı. İşte oradaydı!

Aman Tanrım. Kolyesini takmıştı!

Telefonu Joe'ya doğru itti, cebinden GPS yer belirleyiciyi çıkarırken hareketleri çılgıncaydı. kahretsin. Bunu neden daha önce düşünmemiştii? O kadar sarsılmıştı ki otel odasında kolyeyi aramak aklına bile . Lansman partisinde çok daha göz alıcı bir şey giyeceğini düşünmüştü.

"Ne be?" Hancock talep etti. " oluyor?
Ne gördün?"

Swanny yer belirleyiciyi çıkarırken, "Kolye," diye homurdandı. "Ona takip cihazı olan bir kolye verdim. Çekim yapmadığı ya da bir etkinlikte olmadığı zamanlarda takmasını söyledim. Bu gece takacağını hiç beklemiyordum. Benim için planladığı sürpriz bu olmalıydı ve bu yüzden elbisesini görmemi istemedi. Evet, bunu ona hediye olarak verdim, Özel bir şeydi ama benim asıl odaklandığım konu, herhangi bir nedenle onun yanında olmadığımda güvende olduğundan emin olmanın bir yolunu bulmaktı. Ama çıplı olduğunu bilmiyordu. Bu jesti yanlış yorumlamasını istemedim."

Swanny yer bulucu ile uğraşırken herkes ileri , elleri o kadar kötü titriyordu ki Eden'in yerini tespit etmek için komutları zar zor girebiliyordu.

Swanny hayal kırıklığı içinde, "Hadi, ," diye bağırdı. "Bu kadar sürede çok uzağa gitmiş olamaz."

Bingo! Rahatlama onu ağırlığıyla ezdi. Paris haritasında yanıp sönen bir nokta vardı. Eden hâlâ şehirdeydi!

"Yakaladım onu!" Swanny bağırdı. "Hadi gidelim."

BÖLÜM 35

İki araca doluştular, şarjörleri yerleştirdiler, saldırı tüfeklerini yerlerine kaldırdılar ve bıçakları ve flashbang bombaları.

Swanny GPS yer belirleyicisini Joe'ya vermişti. Nathan, Edge ve Skylar arkadan gelirken onu ve Hancock'u sürüyordu.

Uydu görüntülerini kullanarak, Eden'in konumunu veren tam yerin bir resmini çekebildiler. Bu Paris'in dış mahallelerinde, hemen güneyde, aralarında kısa mesafeler olan evlerin bulunduğu bir banliyöde bir evdi.

Girişlerinin temiz olduğundan ve çapraz ateşte bir masumun yakalanmadığından emin olmak zorundaydılar.

Swanny

Yol boyunca dua etti. Eden'in hayatta olması için dua etti. O Kaçıran kişinin kolyenin bir izleme cihazı olduğunu anlamamış olması ve onu bir yem olarak mevcut konumuna bırakmış olması için dua ediyordu. Çünkü eğer durum böyleyse, gerçekten boku yemişlerdi. Yeniden sıfırdan başlayacaklardı ve her değerli dakika önemliydi.

"Daha hızlı sür, lanet olası," diye öfkelendi Swanny.

Joe, "Yere yatırdım, dostum," diye cevap verdi, yüz ifadesi asıktı. "Kendini topla. Duygularınızın kararlarınızı gölgelemesine izin veremeyiz. Onun ne olduğunu kesin olarak bilmiyoruz.

Takip cihazının nerede olduğunu bilmiyoruz ve bir sivilin evine girip hepsini havaya uçurmak istemiyoruz."

Swanny dişlerini birbirine geçirdi. Saçmalık. Bırak duygularla gölgelenmiş olabilir mi? Nasıl olur da

duygu ve adrenalınle dolup taşmaması mümkün mü? Lanet olası dehşetten bahsetmiyorum bile. Sevdiği kadın korkunç acılar çekiyordu. Onun nelere katlandığını çok iyi biliyordu ve orduda işkenceye dayanmak için eğitilmişti. Şiddet yakın zamana kadar Eden'a dokunmamıştı. O acı ve şekil bozukluğu için yaratılmamıştı.

Gözlerinde yaşlar birikti ve yandı ama mükemmel bir görüşe ve duyularının keskinliğine ihtiyacı olduğunu bilerek gözlerini kırıştırdı. Bunun için sadece bir şansları olabilir. Eğer

Tehdit altındaki deli kadın, kendisinin de ölmek üzere olduğunu bilse bile Eden'ı muhtemelen alaşağı ederdi.

Mahallenin yakın haritasını incelemekte olan Hancock başını kaldırdı.

"Görünüşe göre iki giriş var. Bakılırsa videodaki arka plan, benim tahminim bodrum katı. Beton duvarları olan karanlık bir yerdi ve zemin tozlu ve nemli görünüyordu."

"Yani sessizce, fark edilmeden içeri gireceğiz ve sonra onu bir flashbang ile şaşırtacağız. Eden'ın aklı karışacak ama muhtemelen uyuşturucudan dolayı zaten öyle," dedi Swanny acımasız bir ses tonuyla.

Joe sürücü koltuğundan, "Nathan'la ben ön tarafı alacağız," dedi. "Sen ve Hancock arkaya geçin. Sky ve Edge, kızın sizi geçme ihtimaline karşı ön ve arkayı koruyacak."

Swanny, "Cehennem gibi yanımdan geçecek," diye yemin etti.

Hancock onaylarcasına başını salladı, herhangi birinin onu geçebileceği fikri karşısında neredeyse görünüyordu.

Hayatının en uzun on dakikasını geçirdikten sonra Eden'ın varlığını işaret eden evin üç ev aşağısında durdular.

Dışarı yığıldılar, hızla yayıldılar, silahlarını kaldırdılar. Joe Nathan'a işaret ettikten sonra Edge ve Skylar'a birer çıkış yapmaları için eliyle işaret verirken Swanny ve Hancock koşmaya başladılar ve demir çitlerden birini hızla aştılar

Komşu bir ev ile Eden'in esir tutulduğu evin arka tarafı arasında.

Kapı kilitliydi, ama Swanny kilidi hızla açıp kapıyı sessizce içeri itti ve zeminde hafif ve sessiz adımlarla ilerledi. Hancock hemen arkasından geliyordu, bir elinde tabanca, diğerinde saldırı tüfeği vardı. Diğer kolundaki kayış, atış pozisyonunda sabitlemek için kolunun etrafına sarılmıştı.

Tam bodrum katına inen merdivenin başında, sessizliği bozan tüyler ürpertici bir çığlık duyduklarında donup kaldılar.

Eden'in acı çığlığına en iyi tepkiyi vermek için rahatlama ve öfke yarıştı. Hayatta olduğu için rahatlama ve o çılgın Kaltak onu parça parça kesiyordu.

Swanny ve Hancock merdivenlerden aşağı süzöldüler, sadece üstlerinden hafif bir ses duyduklarında durakladılar. Swanny döndü, silahını kaldırdı, ama sonra Nathan'ı görünce rahatladı.

Joe da onları takip ediyordu.

Destek aldıklarından emin olan Swanny, işine devam etti. Sessiz bir iniş. Duvar bodrumun içini görebileceği yol açıldığında durdu. Kadının burada birinin olduğuna dair bir ipucu edinmesini istemiyordu. Bir ipucu bulması gerekiyordu.

Eden ve onu kaçıran kişiye stratejik olarak saldırabilsinler diye.

Her biri saatler sürüyormuş gibi görünen dikkatli adımlarla ilerleyen Swanny, duvarın kenarından loş bodrum katına baktı.

Eden'in videoda bağlı olduğu sandalyeye bağlandığını görünce nefesini tuttu. Başı öne eğikti, yüzündeki kesiklerden kan akıyordu. İşkencecisi ona Swanny ve ekibine sırtını dönmüştü ve kahkahaları odayı dolduruyordu.

"Sanırım bir video daha," dedi kendini beğenmiş bir ses tonuyla.

"Babana seni hatırlaması için bir şey vereceğim. Sonra seni kesip açacağım, kan kaybından ölmene izin vereceğim ve her şeyi filme alacağım. Baban yaptıklarının bedelini ödeyecek. Annemin canını aldığı için. Babamın hayatını. Bunca yıl hayatımı elimden aldığı için."

Eden başını ağır ağır kaldırdı, odaklanmamış bakışları Kadına. Dudakları kıvrıldı ve kadına saf nefret ve tiksinti dolu bir bakış attı. Swanny için kadının şokta olduğu ve muhtemelen ilaçların etkisiyle hâlâ halsiz olduğu açıktı. Ama Swanny'yi en çok şaşırtan ve ona duyduğu öfke ve korkuya rağmen gururunu okşayan şey kadının bir sonraki hareketiydi.

"Git kendini becer," diye mırıldandı Eden.

Swanny, kadın misilleme yapamadan git işaretini verdi. Öfkesinden Eden'ı öldürebilirdi.

Swanny, Eden'ın sandalyesinin hemen yanına düşecek şekilde bir flashbang fırlattı kendisi ile takım arkadaşlarının etkilenmemesi için kısa süreliğine duvarın arkasına saklandı.

Swanny, Hancock ve diğerleri hemen peşinden içeridalarken odada bir ses patlaması oldu ve iki farklı çığlık yükseldi. Kadın dizlerinin üzerine çökmüş, başını tutuyordu ama yine de körlemesine silahına uzandı ve onu Eden'a doğru kaldırdı.

Swanny tereddüt etmedi. Kafasının arkasına bir kurşun sıktı ve onu yere düşürdü.

Sonra Eden'in sandalyeye bağlı olduğu yere doğru koştu, patlamayla hiçbir ilgisi olmayan gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Gömleğini çıkardı ve yanaklarını ve alnını kaplayan kan akışını durdurmak için yüzüne koydu.

Hancock onun arkasına ve Eden'ı sandalyeye bağlayan ipi hızla kesti.

Hemen öne doğru sarktı ve Swanny onu kollarıyla yakalayarak yukarı doğru salladı ve güvenli bir şekilde kucakladı.

"Eden! Eden, tatlım, konuş benimle, lütfen. Bir şey söyleyebilir misin? Başka bir yerin incindi mi?"

Gözlerini kırıştırdı, şaşkınlıktan alnı çatlamıştı. Bir an için O anda bakışları kilitlendi ve gözleri yaşlarla dolmadan önce rahatladı. Kalbini parçaladı

Onu bu kadar kırılgan ve savunmasız görmek göğsünü kabarttı.

Kendi yüzüne bulaşan kanı umursamadan dudaklarını onun alnına bastırdı.

"Swanny," diye fısıldadı, çığlık atmaktan sesi kısılmıştı.

"Evet, bebeğim. Benim. Artık yanıdayım. Güvendesin. Artık kimse sana zarar veremez."

"Seni seviyorum."

Savaşı kaybetti ve kırık hıçkırıklar boğazında düğümlendi.

"Ben de seni seviyorum, tatlım. Tanrım, seni kaybettiğimi sandım. Seni kaybettiğimi sandım.

Seni kaybetmişim. Buna dayanamazdım."

Gözlerini kapattı, yüz hatlarını acı kapladı.

"Benimle kal Eden," dedi Swanny onu merdivenlerden yukarı çıkarmak için dönerken. "Benimle kal, bebeğim. Seni hastaneye götüreceğim. Her şey yoluna girecek. Hayatım üzerine yemin ederim."

"Benimle kal."

Sesi o kadar zayıftı ki, onu duymak için zorlanması gerekti.

O da

saçlarını öptü, sadece ona dokunmak istiyordu, merdivenleri hızla çıkarken onun hayatta ve kollarında olduğuna dair kendini rahatlatmak istiyordu.

"Seni asla terk etmeyeceğim," diye yemin etti.

BÖLÜM 36

SWANNY, Eden'i kollarında kucaklayarak Paris'in merkezindeki hastaneye girdi. Eden henüz kendine gelmemiştir.

Onu sevdiğini söylediğinden beri bilinçliydi ve bu çok endişelendiriyordu. Başka nelere maruz kaldığını kim bilebilirdi? Ve o, kendisini

Başka yaralar olup olmadığını görmek için vücudunun geri değerlendirecek kadar uzun süre kollarından bıraktı.

Kalbi Eden için kanıyordu. Keder ve suçluluk duygusundan o kadar etkilenmişti ki soğukkanlılık. Ama Eden için güçlü olmak zorundaydı. Umutsuzca ihtiyaç duyduğu bakımı aldığından emin olmalıydı. Ne pahasına olursa olsun. Yapması gereken buysa, bedelini ödemek için emekliliğini ve yatırımlarını vurabilirdi.

Şaşkın bir hemşire tarafından karşılandı ve Tanrı'ya şükür hemşire tek kelime İngilizce bilmediği için Edge de yanındaydı.

"Onun için mümkün olan en iyi bakımı istiyorum," dedi Swanny, sesinde çelik gibi bir ton vardı. "Ve yüzündeki hasarı onarması için en iyi plastik cerrahın çağrılmasını istiyorum. Daha azını kabul etmeyeceğim."

Aralarında anlık bir konuşma telaşı vardı Edge ve hemşirenin ardından hemşirenin gözleri büyüdü ve hemen telefona sarılıp hızla konuşmaya başladı Alıcı.

"Ona ne söyledin?" Swanny talep etti.

Ve neden hala onu geri götürmediler? Acil tıbbi müdahaleye ihtiyacı vardı. Röntgen çekilmesi gerekiyordu.

ve tüm yaraların sayıldığından emin olmak için tepeden tırnağa muayene . Tüm gücüyle kızın sadece yüzünde ciddi yaralar olması için dua etti ama kızın maruz her şeyi tam olarak bilmesine imkân yoktu ve bu onu çok üzüyordu. Bir rapor istedi. Her ne kadar o kesikler için endişelense de, içini rahatlatmak istiyordu.

her şeyin önüne geçiyordu. Ama yaşadığı sürece, yani ciddi, hayatı tehdit eden bir yaralanma yoktu, başa çıkabilirdi. Çünkü nasıl görünürse görünsün, onu seviyordu. Onu. Çarpıcı güzelliğini ya da pek çok kişinin bildiği profesyonel yüzünü değil. Onun kim ve ne olduğunu seviyordu. Onun kalbini. Yara izleri umurunda bile değildi ama kızın bu tür bir acıya katlanmasına, hayatının geri kalanında kâbusunu sürekli hatırlamasına izin vermeyi reddediyordu. Bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyordu ve eğer gücü yetiyorsa, onu Eden'in bunu hiç yaşamadığından eminim.

"Eden'in kim olduğunu ve bölgedeki en iyi estetik cerrahın olmamasının onun için iyi olmayacağını anlattım. Şu anda telefonda plastik cerrahi alanındaki en iyi doktoru arıyor ve gelip gelemeyeceğini soruyor. hemen."

Birkaç dakika sonra hemşire telefonu kapattı ve Swanny'nin Eden'la birlikte durduğu yere doğru koştu. Sonra hızla Edge'le konuştu, konuşurken Swanny'ye baktı.

"Ne?" Swanny talep etti. Bu dil engelinden nefret ediyordu. Eden'a neler olduğunu tam olarak bilmek istiyordu.

"Eden ile ilişkinizi ve cerrahi prosedürler için izin verme yetkiniz olup olmadığını bilmek istiyor."

"Ona kocası olduğumu ve tıbbi prosedürler için izin vermeye yetkili tek kişi olacağımı ve her adımda neler olup bittiğini tam olarak bilmek istediğimi söyle."

Edge, Swanny'nin cevabını ilette ve hemşire açıklamayla yatışmış görünüyordu. Sonra eliyle Swanny'nin onu takip etmesini istedi. Edge'e ihtiyacı olacağını biliyordu, Eden'ın kendisine kalmasını istemesine rağmen Edge'e de gelmesini işaret .

Hemşire onu aceleyle özel bir odaya götürdü ve Edge'e plastik cerrahı beklerken tam bir tıbbi muayene yapacaklarını açıkladı.

röntgenler de dahil olmak üzere muayene edeceklerini yüzündeki yaraları hazırlayıp temizleyeceklerini, böylece cerrah

onu doğrudan ameliyata alabileceklerini söyledi. Swanny,

"Sadece ona kıpırdamayacağımı söyle," dedi.

İnatla. "Ona söyle, beni dışarı atmaya çalışmasın, çünkü bu lanet hastaneyi yerle bir edeceğim. nerede olduğunu."

Swanny'nin tehdidini tercüme ederken Edge'in dudaklarında bir gülümseme belirdi. Hemşirenin gözleri büyüdü ve sanki Swanny'nin ses tonu ve ifadesi hemşireyi iyice etkilemiş gibi aceleyle geri adım attı. onu korkuttu. Ama başıyla onayladı ve Eden'ı sedyeye yatırmasını söyledi.

Swanny onu bir an için bile terk etmek istemiyordu, Ama isteksizce onu yatağa yatırdı ve sağlık personelinin işini yapabilmesi için bir adım geri çekildi. Ama o yaptı yakın kaldığından ve Edge'i odada tuttuğundan emin olmak için

Çünkü tek bir kelimeyi bile kaçırmak istemiyordu.

Sağlık personeli ileri geri koşuşturup muayenelerini yaparken, kollarını kavuşturmuş, bakışları Eden'dan hiç ayrılmadan duruyordu. Swanny'nin öfkesi onlar giysilerini çıkarmış ve göğüs kafesinde ve böbrek bölgesinde geniş çürükler görmüştür.

Parmaklarını sıkı yumruklar halinde kıvırdı, gerginlik somut dalgalar halinde kabarıyordu. Gergin ruh hali tıbbi müdahaleye de yansdı.

Edge'i her keşiften haberdar ettiler ve onu yerinden kaldırmak zorunda kalmamak için taşınabilir bir röntgen cihazı getireceklerini .

Şu anki pozisyonum.

Swanny başıyla onayladı ama yüz ifadesi . Saatini kontrol etmeye devam etti, lanet olası saatin gelmesini bekledi. cerrahın gelmesini bekledi. Eden'in uyanmasını ve yüzünü bu şekilde görmesini istemiyordu, bandajı görse bile. Kesiklerin orada olduğunu bilirdi. Ama

Onun kendisi gibi acı çekmesine izin ve böyle korkunç bir deneyimin kalıcı anılarını taşımasını istemezdi. Yasal olarak onun hakkında tıbbi kararlar vermeye hakkı olmadığı umurunda bile değildi.

ama kararlarına karşı çıkan herkesle savaşırdı.

Bir noktada kıpırdanır gibi oldu ve Swanny hemen dikkat kesildi. Edge'in hemşirelere iletmesi için bir emir verdi. Ameliyata girene kadar sakinleştirilmesini istiyordu. Hiçbir şekilde onun başına gelenlerin dehşetiyle uyanmasını istemiyordu. Ta ki Swanny en iyi bakımı aldığından ve yüzündeki kesiklerin onarıldığından ve kusursuz bir şekilde iyileşeceğinden emin olabiliirdi.

Bir saat sonra, sokak kıyafetleri giymiş bir doktor telaşla içeri girdi. Hemen Eden'in yatağının yanına gitti ve yüzündeki gevşek sargıları çıkardı. Kapsamlı bir şekilde inceledi, muayenesini tamamlarken kendi kendine mırıldandı.

Swanny sabırsızlıkla kıpırdanıyor, cerrahın ona bir şey söylemesini bekliyordu. Daha da önemlisi, eğer hasar geri alınabilir.

Sonunda Edge ve Swanny ile yüzleşmek için döndü. Swanny'yi rahatlatmak için kusursuz bir İngilizce konuştu.

"Bayan Sinclair'in yüzündeki kesikler derin olmadığı için şanslıyız. Herhangi bir doku hasarı olacağını sanmıyorum. Kesimler çok hassas, tırtıklı değil. Benim görüşüm Kesikler için neşter kullanılmış, bu da işimi kesinlikle kolaylaştırıyor."

"Tanrı'ya şükür," diye fısıldadı Swanny.

"Onu ameliyata hazırlayacaklar ve ben de ameliyata girip üstümü değiştireceğim ve ameliyatta onu bekleyeceğim.

gelmesini bekliyoruz. Bir saat içinde onu taşımalarını bekliyoruz ve elbette tüm süreç boyunca onu rahat ettireceğiz."

Swanny doktora titreyen bir el uzattı. "I bunu takdir ediyorum. Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel."

"Sorun değil. Bayan Sinclair'in kim olduğunu ve pek çok derginin kapağını süslediğini çok iyi biliyorum. Kalıcı yara izi kalmamasını sağlamak en büyük önceliğim ve zevkim olacak. Yaptığım işte çok iyiyimdir.

Doktor ciddi bir ses tonuyla," dedi. "Ameliyatın yüzde yüz başarılı olmayacağına inanmak için hiçbir nedenim yok. Elbette iyileşmek için zamana ihtiyacı olacak. Hemen işine geri dönemeyecek ve büyük olasılıkla ek prosedürler. Bu bir gecede gerçekleşmeyecek ama benim profesyonel görüşüme göre hasar düzeltilebilir."

"Parmağını bile kıpırdatmayacak," dedi Swanny huysuzca. "Ve bu ek prosedürlerle tek başına yüzleşmeyecek. İhtiyaç duyabileceği ya da isteyebileceği her şeyin emrinde olmasını sağlayacağım."

Cerrah aceleyle dışarı çıktı ve birkaç dakika içinde hemşireler tekrar içeri girerek onu ameliyata hazırlama işine başladılar. Birkaç dakika sonra hemşirelerden biri üzüntüyle Edge'e döndü, ama bakışlarına Swanny'yi dahil etti.

"Onu hazırlamayı bitirmek için ameliyathaneye götüreceğiz. Steril bir ortamda olduğumuzdan emin olmalıyız. Biliyorum Onu görememek ya da yanında olamamak çok zor ama eminim ki emin ellerde. Ameliyathanede beklerseniz ikinci kattaki bekleme odasında sizi bilgilendireceğiz. Periyodik olarak ve sonra iyileştiğinde onu görebileceksiniz."

Swanny boğuk bir nefes verdi, korku ve rahatlama onu batırıyor. Ya ameliyat başarılı olmazsa? Eden hiç de kibirli bir kadın değildi. Ama onun da kendi yüzünde olduğu gibi acı çekmesini istemesine imkân yoktu.

yara izi. Yüzü ve vücudu onun kariyeriydi ve erken emekli olmaya zorlanmasını hiç istemiyordu. Onun seçim yapmasını istiyordu, bu seçimler onu kendisinden farklı bir yöne zorlasa bile.

"dostum," dedi Edge sessizce, bir elini onun omzuna koyarak. "Gidip diğerlerini bulalım ve bekleme odasına gidelim. Tahmin etmem gerekirse Eddie ve kardeşleri çoktan havalanıp gelmişlerdir. Her şeyi bilmek isteyeceklerdir."

Swanny başını salladı ve isteksizce Eden'in odasından çıkarılmasına izin verdi. Acil servise girdiler. diğerlerinin oturduğu bölüm bekleme odası. Hancock ayağa fırladı, endişesi yüzündeki her oluğa kazınmıştı.

Kimse sormadan önce, Swanny hızlı bir şekilde hepsine durumu anlattı. Hancock küfretti ve yumruğunu önündeki sandalyelerden birine vurdu.

"Bu benim hatam," dedi öfkeyle. "Yanlış kişiyi öldürdüm."

"Hiçbirimiz kız kardeşi aramıyorduk," dedi Joe sessizce. "Anne ve kızın Eddie'nin başında olduğu ve cehenneme dönen görevde öldüğü söylendi bize. Eddie'nin aldığı tehditten sonra sadece kardeşe odaklanmak mantıklı geldi. Çok geç olana kadar bunu öğrenemediğimiz için hepimiz suçun bir kısmını taşıyoruz. Yıllar önce olduğu için Eddie'nin sözünü kabul ettik. tüm durumu araştırdık ve kapsamımızı oğlun ötesine genişlettik."

Ama suçu kim üstlenirse üstlensin, Swanny Eden'in kaçırılmasından ve ardından gelen işkenceden sadece ve sadece kendisinin sorumlu olduğunu tüm kalbiyle biliyordu. Onu asla terk etmemeliydi. Onunla birlikte olmak için ısrar etmeliydi.

tüm zaman boyunca. Swanny orada olsaydı, hizmetçi kılığındaki fidyeci Eden'in süitinin kapısından içeri asla giremezdi.

Bu, hayatının geri kalanında yaşayacağı bir pişmanlıktı.

37. BÖLÜM

Saatler uzadı, günler gibi geldi. Her dakika acı verici bir yavaşlıkla geçiyordu. Swanny oturamıyordu. Hancock ve ekibinin geri kalanı kanepelerde ve sandalyelerde otururken, o ameliyat bekleme odasının küçük sınırlarında volta atıyordu, yüz ifadeleri kasvetliydi.

Swanny'yi sakin olmaya ya da oturup rahatlamaya zorlamaya bile çalışmadılar. Hepsi onun hakkında ne hissettiğini biliyordu. Ayrıca, Swanny'nin ona karşı bir şey hissetmediğini de biliyorlardı.

Eden'in kaçırılması ve işkence görmesinden kendisini sorumlu tuttuğunu dile getirdi.

Bir noktada, sanki artık kendini tutamıyormuş gibi, Skylar ayağa kalktı ve Swanny'nin yanına gitti. Şaşkınlıkla ona şiddetle sarıldı ve başını eğmek zorunda kaldı. Ne fısıldadığını duymak için çok daha kısa olan gövdesine doğru.

"Bu kadar endişelenmemeye çalış, Swanny. Onu sevdiğini biliyorum ama Eden güçlüdür. Bunu atlatacaktır. Pek çok durumda en kötüsünü gördün, ama diğer eşlerle de kıl payı kurtulduklarını gördün. KGI henüz hiçbir görevde başarısız olmadı ve şimdi de başarısız olmaya niyetimiz yok. Biz bu kez tehdidi gerçekten ortadan kaldırdı. Eden'in odaklanması gereken tek şey iyileşmek ve iyileşmek ve bunun gerçekleştiğini göreceğinizi biliyorum."

Swanny yarım bir gülümsemeyi başardı ve sonra ona .
"Teşekkürler Sky. Yalan söylemeyeceğim. Ben bir vuruş uzaktayım

Daha önce yaptığım gibi kendimi tamamen kaybediyorum ama Eden

hiç iyi değil. Sakin olmasaydım ve videoyu objektif bir şekilde izlemeseydim kolyeyi görmeyip çuvallayabilirdim. Ve o zaman hala o kaltağın pençesinde olurdu, muhtemelen şimdiye kadar ölmüş olurdu. Ne yaparsam yapayım o görüntüyü aklımdan çıkaramıyorum. İçeri dalıp Eden'ı kanlar içinde ve yenilmiş görmek.

Bunun üstesinden gelebileceğimden emin değilim. Özellikle de benim hatam olduğunu bile bile."

Skylar'ın gözlerinde öfkeli bir parıltı belirdi. "Lanet olsun, bu senin . Swanny, bu kimsenin değildi. Kötü bir istihbarat aldık ve ona göre hareket ettik. Ve senin sayende Çok geç olmadan Eden'i bulun. Bunu hatırlayın ve gerisini unutun."

", " dedi boğuk bir sesle.

Daha fazlasını söyleyemezdi çünkü Skylar'a yalan söylememiştir. Kontrolünü kaybetmeye çok yaklaşmıştı. Oturdıkları -daha doğrusu bekledikleri- süre uzadıkça, korku ve endişe içini daha çok kemiriyordu.

Düşünceleri Eddie, Raid ve Ryker'ın bekleme odasına dalmasıyla bölündü, Eddie'nin gözleri çılgına dönmüştü. Yaklaşık on yaş daha yaşlı görünüyordu. Yorgunluk gözlerini cınlatıyordu ve elleri titriyordu.

"O nasıl? Nerede o?" Eddie sordu. "Onu hemen görmek ."

Hancock ayağa kalkarak Eddie ve oğulları ile Swanny ve ekibin geri kalanı arasına girdi.

Hancock kısık bir sesle, "Bu benim hatamdı," dedi. "Yanlış adamı öldürdüm. Çapraz ateşte öldüğünü sandığınız kızınız hayatta kaldı. Bir süredir seni takip eden Eden ve onu dışarı çıkarmaya çalışıyor."

"Videodaki kişi bu muydu?" Eddie boğuk bir sesle sordu.

"Hiçbir şey söylemedi ama bir mesaj gönderdi.

Sonra benimle alay etti. Bana adaletin sonunda yerini bulacağını söylüyordu ama hiçbir fikrim yoktu. Belki de Eden'ı takıntı haline getirmiş çılgın bir sapıktır diye düşündüm.

Lanet olsun. Oğlumdan başkasına odaklanmayı hiç düşünmemiştim. Başka hiçbir şeyin anlamı yoktu!"

Hancock, "Bunun için kendinizi hırpalamayın," dedi. "Eden'ı gerektiği kadar iyi koruyamadığımız için hepimizin sorumluluğu var."

"Nerede o?" Raid açık açık sordu.

Bunun üzerine Swanny öne çıktı, artık Hancock'un Eden'in ailesine liderlik etmesini istemiyordu.

"Ameliyatta," diye açıkladı Swanny. "Bir plastik cerrah -en iyisi- yüzündeki kesikleri onarmak için çağrıldı, böylece kalıcı bir yara izi kalmayacaktı. Başka yaraları da vardı ama ciddi bir şey değildi. Röntgen çektiler ve kapsamlı bir muayene yaptılar. Dayak yemiş ama hiçbir yeri kırılmamış. Tek sorun yüzündeki kesikler ve cerrah bana yüzünü normal görünümüne döndürme sürecini başlatabileceğine dair güvence verdi."

"Peki tüm bunlara kim izin verdi?" Ryker sordu. Swanny sakince, "Ben verdim," dedi ve kendini bir an önce Muhtemelen ortaya çıkacak serpinti.

Eddie ve Raid ona şaşkın şaşkın bakarken Eddie sonunda sesini tekrar bulabildi.

"Neden bana danışılmadı? Ben onun ailesiyim. En azından bu konuda ve herhangi bir tedavi için izin verecek kişi kesinlikle ben .

Ameliyat. Bu cerrah hakkında ne biliyorsun ki? Onu araştırdın mı?"

Swanny bir elini kaldırdı, sert ifadesi tiradı olduğu yerde durdurdu.

"Kızınızı seviyorum, Bay Sinclair."

Eden'in ailesinin üzerinde gezinen bakışlarına Eden'in kardeşlerini de dahil etti.

"Ve o beni seviyor."

üzerine ailesinin gözlerinde bir şok belirdi. Eddie'nin dudakları bir şey söyleyecekmiş gibi aralandı ama Swanny acımasızca yoluna devam etti. Eddie'nin bir şey yapma ihtimaline karşı hemen şimdi burada kuma bir çizgi çekmek istiyordu.

Swanny'yi dışarıda bırakıp devralmak gibi bir fikrim yoktu. öyle bir şey olacakmış gibi.

"Kararları ben verdim. Personele onun kocası olduğumu söyledim.

Şu anda olmayabilirim ama Eden beni kabul ederse kesinlikle olmayı planlıyorum."

Geçmişte asla yapmayacağı bir şey yaparak, dikkati yarasına çekti.

"Bunu görüyor musun? Kızın için gerçekten istediğin bu mu? Kız kardeşin için? Yüzünün kalıcı olarak oyulmasına ve yara bere içinde kalmasına asla izin . Kariyeri onun için önemli ve ben asla onun seçimlerini elinden alacak bir şey yapmam. Ne yapacağı ona kalmış.

Daha sonra ne yapmak isterse istesin ama Tanrı'izniyle seçenekleri olacak." Eddie ve oğullarında isteksiz bir kabullenme vardı.

Gözler.

"Ne zamandır içeride ve ne zaman çıkacağını biliyor musunuz?" Ryker araya girdi.

Swanny iç geçirdi, saatler geçtiği için hayal kırıklığına uğramıştı. Ve hâlâ ele alması gereken bir konu daha vardı.

"Yarım saat önce geldiler ve hala ameliyatta olduğunu ama durumunun iyi olduğunu söylediler. Cerrah acele etmiyor ve herhangi bir sorun yaşanmaması için son derece dikkatli davranıyor.

Kalıcı yara izi. İyileştikten sonra biri onu görmeye gidebilir. Ve bilirsiniz diye söylüyorum, o kişi ben olacağım."

Eden'in ailesine gözünü kırpmadan baktı, sanki onlara tartışmaları için meydan .

"Bir odaya taşındığında hepiniz onu görebileceksiniz," dedi.

Eddie tartışmak istiyormuş gibi görünüyordu. Konuyu tartıp itiraz edip etmeyeceğine karar verirken gözlerinde bariz bir çatışma vardı.

Sonra Swanny'ye baktı. "Kızımı seviyor musun? Ve seni seviyor mu?"

Swanny tereddüt etmeden, "Evet efendim," dedi.

Eddie'nin omuzları sanki bütün havası bir anda kaçmış gibi biraz çöktü.

". İyileşme sürecine girmene itiraz etmeyeceğim. Ama onu mümkün olan en kısa sürede görmek istiyorum."

Eddie sandalyelerden birine otururken Swanny, "Bilmen gereken bir şey daha var," dedi. "Eden her şeyi biliyor. Aracının saldırıya uğradığı gece ona söyledim. Kendisine yönelik tehlikenin büyüklüğünü anlamasına ihtiyacım vardı ve arabası havaya uçurulup şoförü öldürüldüğünde neler olduğunu bilmeyi hak ediyordu."

Eddie yüzünü ellerinin arasına gömdü, duyguları onu ele geçirmişti. Sesi gözyaşlarıyla kalınlaşmıştı.

"Tanrım, bu benim hatam. Hepsi benim suçum. Çocuklarıma hiçbir şeyin dokunmayacağına yemin etmiştim. Ve şimdi Eden benim hatamın bedelini ödüyor. geçmiş günahlar. Artık bana nasıl bakabileceğini bilmiyorum."

Swanny yaşlı adamın bariz üzüntüsü karşısında yumuşadı.

"Efendim, kızınız hakkında çok kısa sürede öğrendiğim bir şey var. O en büyük, en hassas, bağışlayıcı bir kalbi var. Evet, üzgündü ve O anda şok oldu. Ama size kızmayacağından ya da sizi görmeyi reddetmeyeceğinden hiç şüphem yok. O seviyor Seni, tüm ailesini, çok fazla. Eden böyle biri değil. O nefret edecek biri değil. Kızgınlık barındıran biri değil."

"Kızımı gerçekten de iyi tanıyorsun," dedi Eddie sessizce.

Swanny, adı söylendiğinde Eden'in ailesini ve odadaki diğer sakinleri unutarak etrafına bakındı.

bekleme odasına yeni giren bir hemşire tarafından çağrıldı. Eden hakkında haber almayı umarak ona doğru koştu.

Geniş bir gülümsemeyle karşılandı.

"Bayan Sinclair ameliyattan çıktı ve iyileşme sürecinde. Uyandı ama hala biraz sersem ve kafası karışık. Gelebilirsiniz. Onu görmek için geri dönün. Onu kata transfer etmeden önce kırk beş dakika daha iyileşme sürecinde kalacak. Biz sadece Ağrısının kontrol altında olduğundan ve anestezi nedeniyle mide bulantısı çekmediğinden emin olmak istiyorum."

"Ama o iyi mi?" Swanny, başı dönene kadar nefesini tutarak sordu.

Hemşire tekrar gülümsedi. "Evet, gayet iyi. Şimdi gel bakalım.

Seni onu görmeye götüreceğim."

Diğerlerine dönüp bakmadan, Swanny Eden'ı kendi gözleriyle görmek için sabırsızlanan hemşirenin peşinden koştu. için

İyi ve uyanık olduğundan emin olmak için. Çünkü zaman, onun bir daha hiç uyanıp uyanamayacağı konusunu ele almak zorundaydı.

Ona bunun olmasına izin verdiği için onu affet.

Hemşire ona iyileşme odasını gösterdi ve Başucunda bir hemşire tarafından izlenen Eden'a doğru.

Swanny yavaşça yatağa yaklaştı, midesi Yüzünü kaplayan bandajları incelerken ellerini sıktı. "Uyandı mı?" Swanny başındaki hemşireye fısıldadı Başucunda.

Hemşire gülümseyerek başını salladı ve yatağın diğer tarafındaki koltuğa oturmasını işaret etti.

"Eden? Eden, tatlım, beni duyabiliyor musun?" Swanny kısık bir sesle sordu.

Eden yavaşça ona doğru döndü, onun varlığını fark ettiğinde gözleri anında ısındı.

"Geleceğini biliyordum," diye fısıldadı kısık sesle. "Aklımı başımda tutan tek şey buydu. Geleceğini biliyordum. Ben çok "Seni bir daha göremeyeceğimden korktum."

Swanny'nin gözleri yaşlarla doldu ve Eden'ın hayati bulgularıyla ilgilenen hemşire gizlice oradan uzaklaştı.

"Başarısız olduğumu bile bile bana nasıl bakabiliyorsun? Sen," diye boğuldu. "Kaçırılman benim suçum. Seni asla yalnız bırakmamalıydım. Kendimle yaşayabilir miyim bilmiyorum."

Zayıf bir şekilde elini onun yanağına götürdü ve soğuk parmak uçlarıyla yüzünü nazikçe okşadı.

"Senin suçun değil. Çok güveniyordum. Bilmeliydim ama farkına vardığımda çok geçti.

orada olmamalıydım. Sen bana daha iyisini öğrettin ama ben dinlemedim."

Swanny onun eline uzandı ve gözyaşları yanaklarından aşağı sessizce süzülürken avucunu onun dudaklarına bastırdı.

"Seni buraya getirdim ve en iyi plastikte ısrar ettim Paris'in sunduğu cerrah. Başına gelenleri sürekli hatırlayarak yaşamana izin veremezdim. Kariyerinin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Ben de yüzündeki kesikleri tamir ettirmeye karar verdim. Cerrah dedi ki Birkaç ay içinde ve ek prosedürlerle tekrar yeni gibi görüneceksiniz."

Ona gülümsedi, gözlerindeki sevgi adamın nefesini . Tanrım, onu hâlâ seviyordu. Onu götürdüğünde son bilinçli düşüncesi olarak ona şöyle demişti Yaşadığı dehşetten.

"Yüzüm ya da kariyerim umurumda değil Swanny. Sadece seni önemsiyorum," dedi, sesinde samimiyet açıkça cınlıyordu. "Sana sahip olduğum sürece, sen beni sevdiğin sürece, başka hiçbir şeyin önemi yok."

Kendini toparlamak için uzun bir süre düşünmek zorunda kaldı. Gözyaşlarından ve duygularından kurtulmaya çalışmak için

Boğazını o kadar sıkıyordu ki, ne konuşabiliyor ne de nefes alabiliyordu. "Seni seviyorum," dedi kırık bir sesle. "Seni çok seviyorum Eden.

Sen bir mucizesin. Benim mucizem. Almayı hiç hayal etmediğim bir hediye. Bunun için çok minnettarım. Benim ne kadar önemli olduğunu asla bilemeyeceksin ama hayatımızın geri kalanında her gün seni ne kadar çok sevdiğimi söyleyebilirim."

Gözleri büyüdü ve ona bakarken eli adamın avuçlarından kaydı.

Boğazını temizleyerek ve onun neden Şok içinde ona bakarken, tamamen başarısız olan evlenme teklif etme çabasını onarmaya çalıştı.

"Evlen benimle Eden," dedi boğuk, gözyaşlarıyla dolu bir sesle. "Benimle ol. Sonsuza kadar benimle kal. Kariyerlerimizle ilgili halletmemiz gereken çok şey olduğunu biliyorum ve senin

Kararlarınızı her zaman destekleyeceğimi bilin. Kariyerinin önünde asla durmayacağım. Ben sadece seni istiyorum."

Bu sefer gözleri dolan Eden oldu, gözleri yaşardı. parlak ve ıslıl ışıldı. Ama yüzünde öyle neşeli bir gülümseme vardı ki, çevreleriyle uyumsuz görünüyordu. Ameliyattan yeni çıkmıştı. Acı içinde ve halsiz olmalıydı ama yine de odayı güneş ışığı gibi aydınlatıyordu.

Temmuz ayında Kentucky Gölü üzerinde.

"Seninle evleneceğim, Swanny. Seni çok seviyorum. Ve sen haklısın. Zamanla bunu çözeceğiz. Ama şimdilik tek istediğim seninle eve dönmek. İyileşmek ve toparlanmak için birkaç ay geçirmek. Sonra kariyerlerimizi ele alıp uzlaşabiliriz. Aşk böyle bir şeydir."

Eğildi ve yüzünde bandaj olmayan birkaç yerden biri olan dudaklarını nazıkçe öptü.

"Henüz bir yüzüğüm yok. Ama emin olabilirsiniz ki Bu hastaneden çıktığında benim yüzüğümü takıyor olacaksınız. Sonra da seni Tennessee'deki evine götüreceğim. Sana bir araba alacağım.

Gölün üzerinde mükemmel bir ev ve ben seni el pençe divan beklerken sen güvertede oturup suyun tadını çıkarabilir ve dinlenip iyileşmekten başka bir şey yapamazsın."

Gülümsemesi genişledi ve elini onunkinin içine sokup sıktı.

"Babam beni vermek isteyecek ve kardeşlerim de orada olmak isteyecek. Ama bunun dışında büyük bir yaygara istemiyorum. Paparazziler olmasın, nişanımız ya da evliliğimiz halka duyurulmasın ve kesinlikle etkinlikle ilgili lanet fotoğraflar çekilmesin

tüm dergilerde yer alacak. Bu bizim günümüz olacak ve ben de öyle kalmasını istiyorum. Samimi ve özel."

"Ailenizden bahsetmişken, hepsi burada. Kısa bir süre önce geldiler ve senin için çok endişelendiler.

Odana taşındığında, onlara

Seni görmek güzel. Ama şimdilik? Onlar seni taşıyana kadar bencilce davranıp seni kendime saklamak benim için sorun değil."

Sersemlemiş olmasına rağmen gözleri parlıyordu.

Anestezi ve hissettiği acıyı biliyordu.

"Bencilliğine katılıyorum, çünkü inan bana sana karşı çok sahiplenici olacağım ve seninle vakit geçirmek, sadece ikimiz. Seninle, evimizde, hayal ettiğimden daha çok sevdiğim biriyle geçirmekten daha iyi bir iyileşme yolu düşünemiyorum başka birini sevmek."

Swanny'nin kalbi kadar doldu. Bir kez daha gözlerini dolduran yaşlara bile. Bir hastanenin nekahet odasında yatan bu kadın o kadar güçlüydü ki Sonsuz derecede nazik ve çok sevgi dolu ve verici.

Onu salim kendisine kavuşturduğu için Tanrı'ya şükranlarını fısıldadı. Ait olduğu yere.

Ve şimdiden gölün üzerinde mükemmel bir ev hayal ediyordu. Mükemmel bir güvertesi ve suya bakan bir iskelesi vardı, KGI yerleşkesinden çok uzakta değildi ama kendisini ve Eden'i yerleşkenin duvarları ardına hapsedmek gibi bir arzusu yoktu. Kendilerine ait özel bir yer istiyordu. Onların Birbirlerine ve güneşten daha parlak bir geleceğe odaklanabilecekleri bir sığınak.

EPILOG

EDEN, su kenarından sadece birkaç metre uzaklıktaki geniş ahşap güvertede bulunan şezlonga tembelce uzandı. Güneş ışığı onu ısıtıyor, rahat Vücudunu uyuşukluk kaplamıştı.

Kendini güneşlenen memnun bir kedi gibi hissediyordu.

Tembel bir gündü. En iyisi. Memnuniyet yerleşti ve sandalyesinin yanındaki küçük masanın üzerinde duran dizüstü bilgisayarına baktı.

Eh. Bekleyebilir.

Bakışlarını, güneş ışınlarını yakalayan ve elmas gibi parıldayan camdan bir tabaka olan suya odakladı. Yüzeye bolca saçılmıştı. Orada birkaç dakika daha oturduktan sonra isteksizce saatini kontrol etti.

İç çekerek dizüstü bilgisayarını almak için Swanny yakında evde olacaktı ve detaylar hakkında bilgilendirdi, böylece geldiğinde durumu tartışabileceklerdi.

Bir toplantı için yerleşkede bulunuyordu. Kelly kardeşlere ekibinin son görevinin özetini verdi.

Şunları düşündükçe içinde bir gurur dalgası kabarıyordu Swanny ve işi. Yine de Paris'te geçirdiği o korkunç zamandan beri ilk kez onu terk etmek istemediğini ifade etti,

onu gitmesi için cesaretlendirmişti. Bu doğru bir görevdi, üyelerin etrafında bulunarak çabucak öğrendiği bir kelime

KGI'dan. Swanny'nin ailesi. Şimdi kendi geniş ailesi de.

Babasına ve kardeşlerine her zamankinden daha yakındı. Paris'teki ilk ameliyattan yana geçirdiği her ameliyata gelmişlerdi. Swanny'nin yanında olmuşlardı, Yüzü yavaş yavaş normal görünümüne dönerken ve onu her prosedürde destekledi.

Şimdi mi? İlk ameliyattan sonra mevcut olan hafif yara izlerinden hiçbir iz yoktu. İlk cerrah kusursuz bir iş çıkararak yara izini minimumda tuttu. Bunu takip eden ameliyatlarda ABD'nin en iyi plastik cerrahı tarafından gerçekleştirilmişti.

Her seferinde Eden, KGI'ya ait bir jetle Kaliforniya'ya uçurulmuş ve orada sessizce görünümünü bir kez daha kusursuz hale getirme sürecinden geçmek için hastaneye gitti.

Yara izlerini umursamamıştı ama Swanny onun gibi kalıcı olarak sakatlanmamaya kararlıydı. Her zaman yaptığı gibi, üzgün bir şekilde gülümsüyordu. Onun bu konudaki kararlılığını göz önünde bulundurarak, bu kadar kararlı olduğu için ona izin vermişti.

Onu seviyordu. Ve bunu biliyordu çünkü onu seviyordu, Onun için en iyisini istiyordu. Onun seçeneklere sahip olmasını istiyordu. Kariyerine geri dönmesi için onu destekledi, tıpkı onun da kendi kariyerini sürdürmesi için onu desteklediği gibi.

Evet, tehlikeliydi. Evet, kocasının bir görevden dönmeyebileceği korkusuyla yaşıyordu ama bu, KGI üyelerinin her bir eşinin paylaştığı bir korkuydu. Bu bir bağdı. Aralarındaki bu yakınlaşma Eden'ı Kelly'nin ve diğer ekip liderlerinin eşlerinin arasına çekmişti.

Diğer ekip liderlerinden birinin eşi olan Maren, yerel olarak çalışan birinci sınıf bir doktordu ve Eden'i sık sık kontrol ederek her zaman Eden'in iyi olduğundan emin oluyordu.

her ameliyatından sonra iyileşiyor.

Tüm eşler onu tereddüt etmeden kabul etmişti. Onu kucakladılar ve Swanny'ye büyük saygı duyulduğu ve Eden'in, Swanny'yi olduğu gibi kabul etmesi ve onu yüzeyin altındaki harika adam olarak görmesi dışında hiçbir nedenle sevilmediği açıktı.

Eden dizüstü bilgisayarını açtı ve ardından e-postasına giderek menajerinden Eden'in modelliğe dönmek. İronik bir şekilde, Aria için.

İkinci bir kampanya yapmak istediler. Bu kez başka bir yeni ürün için. Son kampanya büyük bir başarı elde etmişti - her ne kadar Eden tüm basın haberlerinin kesinlikle zarar vermemiştir. Ama onu bir sonraki fırlatma için istiyorlardı. Ve o da hazırды.

Daha önce mi? Hayır, değildi. Swanny ile yalnızlığından çok keyif almıştı. İkisi Kentucky Gölü'nde, KGI yerleşkesinin duvarlarının arkasında evlenmişlerdi. mutlak mahremiyetin sağlanabileceği bir yer.

Babası ve erkek kardeşleri katılmıştı ve Eden'in istediği gibi tören küçük ve samimiydi. Fotoğrafçılar, paparazziler, uzun bir davetli listesi vs. yoktu. Sadece KGI'nın diğer üyeleri, onların eşleri ve çocukları, Eden'in ailesi ve tabii ki Swanny.

Düğün gününü hatırladığında hâlâ gülümsüyordu. Birinin fotoğrafını çekmesi için ısrar etmişti.

Swanny, o sırada yüzünün tamamen iyileşmemiş olmasına ve fotoğrafta belli belirsiz çizgilerin belirgin olmasına rağmen.

Ama o ve Swanny o kadar çok gülümsüyorlardı ki gözleri parlıyordu. O fotoğrafı, o anı dünyada hiçbir şeye değişmezdi.

"Hey, güzelim."

Sıcak dudaklar dudaklarını kaplamadan ve daha da sıcak eller çıplak bacaklarından yukarı, giydiği şortun eteklerine doğru hemen önce üzerine bir gölge düştü. Gülümsedi. Onun kocası evdeydi.

"Sana da merhaba yakışıklı."

Eden, Swanny'nin ona hâlâ güzel olduğuna dair güvence vermek için her şeyi göze almasından büyük keyif alıyordu. Onun için ne kadar güzelse, kendisi de onun için o kadar güzeldi. Ne güzel bir çift olmuşlardı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu yanındaki sandalyeye .

Adamın görüntüsünü içine çekti. Asker kıyafetleri ve beyaz bir kas üstü giymişti. Onun üzerine tırmanmak istiyordu. ve onunla burada, güvertede hınzırca sevişecek ve dış dünyayı lanetleyecekti.

"Ben iyiyim," diye ona güvence verdi. "Nigel'ın bana Aria hesabıyla ilgili gönderdiği e-postaya bakıyordum."

"Ah," dedi Swanny. "Ve? mısın?"

Hoşnutsuzluk yok. Yargılama yok. Sesinde sadece cesaretlendirme vardı. Ne yapması gerektiğini düşündüğünü gösteren hiçbir şey yoktu. Onunla ilgili en sevdiği şeylerden biri de buydu. Onun kariyeri tarafından uzaktan yakından tehdit edilmiyordu ve hala bir kariyeri olmasını sağlamak için büyük çaba sarf etmişti.

Seçimi tamamen ona bırakıyordu, ama bir an bile kendi seçiminin bir şey değiştirmeyeceğini düşünerek kendini kandırmadı.

onu etkiledi. O çok açık bir şekilde onu koşulsuz olarak desteklediğini ve görevlerini seçmekte özgür olduğunu söyledi. Ancak, her birine onunla birlikte gitmekte ısrar etti. Onun kişisel sorumlusu gibi davranıyordu. Micah ve David ile birlikte güvenlik.

Paris'te kaçırıldığı ve işkenceye maruz kaldığı o korkunç günü gerçekten geride bırakabileceğinden emin değildi. Katlandığı işkence. Kariyerine devam etmesini hiçbir şekilde engellemeyecek olsa da

Ne kadar kısa ya da uzun olsun tüm çekimleri için izin aldı. Hala onun kendisinden alınacağı korkusuyla yaşıyordu ve öyle olacağından da emindi.

kariyerine geri dönmeyi seçtiğinde her adımında yanında oldum.

Bir süre onu sevgiyle inceledi ve sonra, söyleyebildiği için ve asla yeterince söyleyemediği için, "Seni seviyorum" diye geveledi.

Gözleri ısındı, güneşi ve suyun yeşil gözlerinde yakaladı.
"Ben de seni seviyorum, tatlım."

"Ve evet. Bunu yapacağım," dedi kararlı bir şekilde.

"Güzel. Seninle gurur duyuyorum. Çok cesaret istediğini biliyorum.

bu kararı vermek için."

Kalbi kabardı. Onu ne kadar iyi anlıyordu. İçinde Evlendikleri kısa süre içinde neredeyse her dakikayı birlikte geçirmişler, öğrenmişler, büyümüşlerdi. Sadece birkaç ay geride kalan çoğu çiftten çok ilerideydiler.

Onun tereddütlerini çok iyi anlıyordu. Yara izlerinin belirgin olup olmadığını merak etmeye başladığında duyduğu mahcubiyet. O

Son birkaç yıldır yaşadığı için bunu çok iyi anlıyordu. O onun kayasıydı. Onun desteği idi. Ve en büyük amigosuydu. Ona her zaman ne kadar güzel olduğunu söylerdi.

"Ne zaman gidiyoruz?" Swanny sordu.

Aynen böyle. Bu kadar basit. Soru yok. Çekince yok. Sadece her adımda onun yanında olduğunu hatırlatan sağlam bir hatırlatma. Tanrım, bu adamı seviyordu.

"Gelecek hafta," diye mırıldandı. "Ekibine bir süre çalışamayacağını bildirmek için yeterli bir süre mi?"

Başını salladı. "Evet. Zaten hepsini . Ben seninleyken ya hiç görev almıyorlar ya da alırlarsa

Kelly kardeşlerden biri benim yerimi dolduruyor. Nathan ve Joe başka bir iş almayı düşünüyorlar.

Takım arkadaşı zaten. Diğer takımlardan daha küçüğüz ve zamanlarda altıncıyı kullanabiliriz. Ve ben iş , yanınızda fazladan bir takım arkadaşının asla zararı olmaz."

Eden Swanny'nin sözlerini düşündü ve sonra ona baktı.

"Aklında ne var, tatlım? Bu bakışı biliyorum. Bir şey düşünüyorsun."

"Hiç Ryker ile konuşmayı düşündünüz mü?

Ekibinize mi katılıyor? Birlikte görev yaptınız ve o hâlâ yaptığı işle meşgul."

Swanny sırttı. "Benim kız medyum mu? Ya da belki de konuşmalarımızı dinliyordun."

Tek kaşını kaldırdı. "Hayır. Ama şimdi beni meraklandırıdın."

"Aslında bunu düşündük. Ne kadar paslandığına ve becerilerini ne kadar koruduğuna bağlı ama evet, bunu konuştuk. Her şey ona ne kadar eğitim zamanı ayırmamız gerektiğine bağlı."

Eden içini çekti. "Hepiniz bu konu hakkında konuşmuş olsanız da, bunu önerdiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum. Ekibiniz bir görev endişelenecek bir kişi daha eklemeyi düşündüğüm için bile mazoşist olmalıyım."

Swanny ona şefkatli bir gülümseme verdi ve sonra elini tutmak için uzandı, parmaklarını birbirine bağlamadan önce sıktı.

"Her zaman senin için eve geleceğim, güzelim. Eve dönmem için bana bir sebep veriyorsun. Her seferinde."

"Tıpkı benim her zaman eve, sana döneceğim gibi," diye karşılık verdi Eden, gülümsemesi onunki kadar şefkatliydi.

"Benimle gitmen önemli değil. İkimiz de her zaman Kentucky'deki evimize döneceğiz. Lake."

Kendisi de ona doğru eğilirken adam da ona doğru eğilmişti ama bu onu şaşırtmamıştı. İkisi de birbirleriyle çok uyumluydu.

Birbirlerini. Ağızları en tatlı öpücüklerde buluştu.

Gölün üzerinde dans eden güneş ışığında yıkanmış bir halde, el ele tutuşarak oturuyorlardı. Hayat ya da kariyerleri onları nereye götürürse götürsün, her zaman geri dönecekleri bir "evleri" olacağını biliyorlardı.

ZIYARETPEMGUIM.TOV

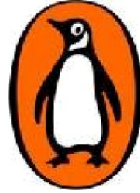
Okuduğunuz kitap
hakkında daha fazla
bilgi mi arlıyorsunuz?

Bir sonraki harika
kitabınızı bulmak için
yardıma mı ihtiyacınız
var?

Ziyaret etmek

PENGUIN.COM/WELCOME

kitap önerileri, okuma grubu
rehberleri, videolar, yazar
röportajları ve daha fazlası
için.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.